

โครงการออกแบบสถาปัตยกรรมภายใน เสนอแนะ
ศูนย์ส่งเสริมสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์แห่งประเทศไทย
(The Support of Thailand Otop Center)

นาย วุฒิชัย ชินสว่างวัฒนกุล รหัสนักศึกษา 53020153
MR. WUTICHAJ SHINSWANGWATTANAKUL CODE 53020153

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรสถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต(สถาปัตยกรรมภายใน)
กลุ่มวิชาสถาปัตยกรรมภายใน ภาควิชาสถาปัตยกรรมและการวางแผน
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2557

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังอนุมัติให้นับ
วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาสถาปัตยกรรมศาสตร์บัณฑิต
(สถาปัตยกรรมภายใน)

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาสถาปัตยกรรมศาสตร์บัณฑิต (สถาปัตยกรรมภายใน)

.....คณบดีคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พิเชฐ โสวิทยสกุล)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พิเชฐ โสวิทยสกุล

อ.วชิรา ธรรมาริคม

ผศ.พวงเพชร รัตนราม

รศ.เอกพล สิริชัยนันท์

รศ.พรชัย บุญชัยวัฒนา

ประธานกรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการและที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

.....อาจารย์ที่ปรึกษา
(รองศาสตราจารย์ พรชัย บุญชัยวัฒนา)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิทยานิพนธ์

โครงการเสนอแนะ ศูนย์ส่งเสริม สินค้า

หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์แห่งประเทศไทย

(THE SUPPORT OF THAILAND OTOP CENTER)

นายวุฒิชัย ชินสว่างวัฒนกุล

(MR. WUTICHAJ SHINSWANGWATTANAKUL)

รหัส ๕๓๐๒๐๑๕๓

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาสถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต (สถาปัตยกรรมภายใน)

กลุ่มวิชาสถาปัตยกรรมภายใน สาขาสถาปัตยกรรมและการวางแผน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

ปีการศึกษา ๒๕๕๗

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทคัดย่อ

โครงการ “หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์” หรือ OTOP เป็นโครงการที่รัฐบาลให้การสนับสนุนผู้ประกอบการท้องถิ่น ได้พัฒนาผลิตภัณฑ์คุณภาพ จาก ภูมิปัญญา และวัตถุดิบที่มีในท้องถิ่น โดยคัดเลือกผลิตภัณฑ์ที่โดดเด่นในตำบลนั้นมาสนับสนุนโดยประทับตราว่าเป็น “ผลิตภัณฑ์ หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์” จัดหาเวทในการจัดจำหน่าย และช่วยประชาสัมพันธ์สินค้าเหล่านี้

การรวมตัวกันของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) นั้นส่งผลกระทบต่อการปรับตัวของกลุ่มผู้ประกอบการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ที่ถือเป็นธุรกิจที่สร้างรายได้ให้กับประเทศไทยจำนวนมากด้วยเหตุผลอันเนื่องมาจากการที่มีชาวต่างชาติ และสินค้าที่หลั่งไหลเข้ามามากขึ้น จาก การเปิดเสรีการค้าเสรีภาษี และเสรีการลงทุน จึงเป็นโอกาสที่ดี ที่โครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) จะปรับตัวให้รองรับกับการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และยกระดับสินค้าหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ ของไทยให้ไปสู่ระดับสากล โดยส่งเสริม พัฒนาผู้ประกอบการ OTOP ให้มีความรู้ ความสามารถในการดำเนินธุรกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพ

โครงการนี้จึงจัดทำเพื่อเสนอแนะ สถานที่ที่จะส่งเสริม พัฒนา เพื่อยกระดับสินค้า OTOP ให้ ไปสู่ระดับสากล โดยการมีพื้นที่จัดจำหน่ายสินค้า และให้ความรู้ในด้านต่างๆ อีกทั้งยังเป็นสถานที่ ประชาสัมพันธ์ และจัดกิจกรรม แก่ผู้ประกอบการ และบุคคลทั่วไป จึงเห็นความเหมาะสมที่จะ เสนอแนะให้เกิดโครงการ ศูนย์ส่งเสริมสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์สู่ความเป็นเลิศ ขึ้นมา

คำนำ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ปริญญาสถาปัตยกรรมศาสตร์ บัณฑิต (สถาปัตยกรรมภายใน) ภาควิชาสถาปัตยกรรมภายใน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา ๒๕๕๗ - ๒๕๕๘ เพื่อเป็นข้อมูลเกี่ยวกับโครงการออกแบบภายในเสนอแนะศูนย์ส่งเสริมความสัมพันธ์ในครอบครัว

การศึกษาและเสนอแนะโครงการนี้ จุดประสงค์เพื่อนำเสนอแนวทางในการพัฒนาโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ผลิตภัณฑ์หลักต้นให้เกิดโครงการเพื่อพัฒนา และต่อยอดโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ เพื่อช่วยเหลือทั้งผู้ประกอบการ ชาวบ้าน และนักออกแบบ เป็นการลงทุนเพื่อความยั่งยืนที่จะรักษา และยกระดับภูมิปัญญาชาวบ้านให้ไปสู่ระดับสากลให้ตอบรับการเปิดประชาคมอาเซียนในอนาคตที่จะถึงนี้

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ใช้เวลาในการจัดทำต่อเนื่องตั้งแต่ การศึกษา ๒๕๕๗ - ๒๕๕๘ ข้อมูลที่ศึกษาและเก็บรวบรวมมาจึงเป็นข้อมูลที่มาใช้กันอยู่ในปัจจุบัน ซึ่งอาจมีข้อมูลบางอย่างได้รับการปรับปรุงและแก้ไขหลังจากที่ได้ทำการศึกษาและเก็บรวบรวมไปแล้วบ้าง ดังนั้นทางผู้จัดทำจึงขออภัยมา ณ ที่นี้ด้วย และข้าพเจ้าหวังเป็นอย่างยิ่งว่าวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จะสามารถทำประโยชน์ให้กับ การศึกษาด้านนี้ต่อไป

นายวุฒิชัย ชินสว่างวัฒนกุล
ผู้จัดทำวิทยานิพนธ์

กิตติกรรมประกาศ

การที่วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จไปด้วยดีจากความช่วยเหลือของหลายๆ คนต้องขอขอบคุณพ่อและแม่ที่ดูแลและสนับสนุนตลอดมา

ขอบคุณ รศ.พรชัย อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่คอยให้คำปรึกษาและคำแนะนำให้ความรู้ต่างๆตลอดการทำที่ลิสครั้งนี้ หากไม่มีท่านคงไม่สำเร็จในจุดนี้ได้เลย

ขอบคุณ ทางฝ่ายอาคารสถานที่ของ RCAC ที่ให้เยี่ยมชมตึกและถ่ายภาพเพื่อการศึกษา

ขอบคุณข้อมูลจากห้องสมุดคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ลาดกระบังและ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ขอบคุณ อาจารย์ที่ปรึกษา ที่ทำให้เกิดแรงบันดาลใจแรกตอนเริ่มต้นหาหัวข้อที่ลิสนี้

ขอบคุณเพื่อนๆน้องๆสายรหัส ทุกคนเลย โดยเฉพาะน้องแอมและน้องน้ำ ที่มาช่วยงานและดูแลที่เป็นอย่างดีจนกระทั่งการนำเสนองานวิทยานิพนธ์

ขอบคุณเพื่อนๆทุกคนที่คอยช่วยเหลือ เป็นกำลังใจ ขอบคุณช่วงเวลาดีๆที่ได้อยู่ร่วมกับทุกคนระหว่างการทำงานที่และผ่านช่วงเวลาในการทำที่ลิสครั้งนี้ไปด้วยกัน

และขอขอบคุณเพื่อนๆที่ๆน้องๆ รวมทั้งหลายๆคนที่เคยช่วยเหลือกันไว้แต่อาจไม่ได้กล่าวถึงในที่นี้
ขอบคุณทุกความผิดพลาด ทุกๆบทเรียน ที่เกิดขึ้นเพื่อนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันต่อไป

วุฒิชัย ชินสว่างวัฒนกุล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

เนื้อหา	หน้า
บทคัดย่อ	ก
คำนำ	ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง
บทที่ ๑. ความเป็นมาของโครงการ	
๑.๑ ความเป็นมาของโครงการ	๑
๑.๒ เหตุผลสนับสนุนโครงการ	๑
๑.๓ วัตถุประสงค์ของโครงการ	๒
๑.๔ กลุ่มเป้าหมาย	๒
๑.๕ ภาพลักษณ์โครงการ	๒
๑.๖ ที่ตั้งโครงการ	๓
๑.๖.๑ ข้อพิจารณาในการเลือกที่ตั้ง	๓
๑.๖.๒ ลักษณะที่ตั้งของโครงการ	๓.
๑.๖.๓ การเข้าถึงโครงการ	๕
๑.๖.๔ การเข้าถึงโครงการ	๗
๑.๗ ลักษณะอาคาร	๘
๑.๗.๑ ข้อพิจารณาในการเลือกอาคาร	๘
๑.๗.๒ อาคารที่ใช้ในโครงการ	๙
๑.๘ องค์ประกอบของโครงการ	๑๓
๑.๙ ขอบข่าย และขอบเขตของโครงการ	๑๔
๑.๑๐ ผลประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	๑๗

เนื้อหา	หน้า
บทที่ ๒ ข้อมูลประกอบโครงการ	
๒.๑ การศึกษาความหมายของโครงการ	๑๗
๒.๑.๑ ความหมายของศูนย์การเรียนรู้และองค์ประกอบ	๑๗
๒.๑.๒ ประเภทศูนย์การเรียนรู้	๑๘
๒.๑.๓ สายบริหาร และอัตรากำลัง	๑๙
๒.๑.๔ องค์ประกอบพื้นฐานของโครงการ	๒๐
๒.๑.๕ การลำดับเรื่องนิทรรศการ	๒๙
๒.๑.๖ หลักสูตรการเรียนการสอน	๓๐
๒.๒ ข้อมูลเปรียบเทียบ	๓๑
๒.๒.๑ การศึกษากรณศึกษาศาสตร์เปรียบเทียบ	๓๑
๒.๒.๒ ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ	๓๒
๒.๒.๓ ศูนย์ศิลปาชีบางไทร	๓๓
๒.๒.๔ ศูนย์สร้างสรรค์งานออกแบบ (TCDC)	๓๔
๒.๒.๕ Mitsukoshi Department Store(Disney World ,Florida)	๓๕
๒.๒.๖ Pier28 (Terminal 21)	๓๖
๒.๒.๗ สรุปการนำไปใช้	๓๗
๒.๓ ข้อมูลเฉพาะของโครงการ	๓๘
๒.๓.๑ ความเป็นมาของโครงการ	๓๘
๒.๓.๒ เอกลักษณ์องค์กร	๓๙
๒.๓.๓ สายบริหาร และอัตรากำลัง	๔๐
๒.๓.๔ ความหมายของโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP)	๕๑
๒.๓.๕ ปรัชญาของโครงการ หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์	๕๒
๒.๓.๖ การศึกษาประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)	๕๓
๒.๓.๗ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs)	๕๔
๒.๓.๘ ปัญหาและแนวทางการปรับตัวของ OTOPT เพื่อพร้อมรับการเปิด AEC	๕๗
๒.๓.๙ ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน	๖๗

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เนื้อหา	หน้า
๒.๔ ระบบสภาพแวดล้อมภายใน และวัสดุ	๘๓
๒.๔.๑ ระบบแสงสว่างภายในอาคาร	๘๓
๒.๔.๒ ระบบควบคุมอุณหภูมิและการปรับอากาศภายในอาคาร	๘๙
๒.๔.๓ ระบบเสียงและการควบคุมเสียง	๙๖
๒.๔.๔ ระบบรักษาความปลอดภัยและระบบป้องกันอัคคีภัย	๙๙
๒.๔.๕ การใช้สีในการตกแต่งอาคาร	๑๐๐
๒.๔.๖ ประเภทลักษณะและคุณสมบัติของวัสดุที่ใช้ในงานตกแต่ง	๑๐๒
๒.๔.๗ วัสดุในการออกแบบตกแต่งสภาพแวดล้อมภายในโครงการ	๑๐๔
๒.๔.๘ การแสดงป้ายบอกสัญลักษณ์ (เครื่องหมาย)	๑๐๙
บทที่ ๓ การศึกษาพฤติกรรม และพื้นที่ใช้สอย	
๓.๑ ประเภทผู้ใช้โครงการ	๑๑๑
๓.๒ พฤติกรรมของผู้เข้าใช้โครงการ	๑๑๑
๓.๒.๑ พฤติกรรมของผู้ใช้บริการ	๑๑๑
๓.๒.๒ พฤติกรรมของผู้ให้บริการ	๑๑๑
๓.๒.๓ ตารางแสดงช่วงเวลาการใช้งานภายในโครงการ	๑๑๒
๓.๒.๔ แผนภาพแสดงพฤติกรรมของผู้ให้บริการ และใช้บริการ	๑๑๒
๓.๓ พื้นที่รองรับกิจกรรม พฤติกรรม และอุปกรณ์ประกอบพฤติกรรม	๑๑๖
บทที่ ๔ การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของพื้นที่ และแนวทางการออกแบบ	
๔.๑ การวิเคราะห์ที่ตั้งโครงการ	๑๒๔
๔.๑.๑ การพิจารณาเลือกที่ตั้งโครงการ	๑๒๖
๔.๑.๒ ตำแหน่งที่ตั้ง	๑๒๔
๔.๑.๓ สภาพแวดล้อมที่ตั้ง และการเข้าถึงโครงการ	๑๒๖
๔.๑.๔ สภาพทิศทางแดดลม	๑๒๗

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เนื้อหา	หน้า
๔.๒ การวิเคราะห์อาคารของโครงการ	๑๒๘
๔.๒.๑ การพิจารณาเลือกอาคารของโครงการ	๑๒๘
๔.๒.๒ ผังอาคาร	๑๓๐
๔.๒.๓ รูปด้าน และรูปตัดอาคาร	๑๓๑
๔.๓ ตารางวิเคราะห์ค่าความสัมพันธ์แบบต่าง	๑๕๓
๔.๓.๑ การวิเคราะห์ค่าความสัมพันธ์ และค่าความสัมพันธ์แบบต่อเนื่อง	๑๕๓
๔.๓.๒ ตารางวิเคราะห์เปรียบเทียบขนาดพื้นที่	๑๕๗
๔.๓.๓ ตารางความสัมพันธ์ของการใช้พื้นที่	๑๕๘
๔.๓.๔ การแบ่งพื้นที่ใช้สอยส่วนต่างๆในโครงการ	๑๕๘
๔.๓.๕ แนวความคิดในการออกแบบ	๑๕๙
บทที่ ๕ ผลงานการออกแบบ	
๕.๑ ผลงานการออกแบบ	๑๖๐
บรรณานุกรม	๑๗๗

สารบัญตาราง

ตาราง		หน้า
ตารางที่ ๑	องค์ประกอบโครงการ	๑๓
ตารางที่ ๒	ขอบข่ายและขอบเขตโครงการ	๑๔
ตารางที่ ๓ - ๑๑	ตารางแสดงอัตราค่าจ้าง	๔๒-๕๐
ตารางที่ ๑๒	ตารางแสดงปรากฏการณ์สี	๑๐๒
ตารางที่ ๑๓	ตารางแสดงลักษณะผนัง	๑๐๔
ตารางที่ ๑๔	ตารางแสดงเวลาใช้งานภายในโครงการ	๑๑๓

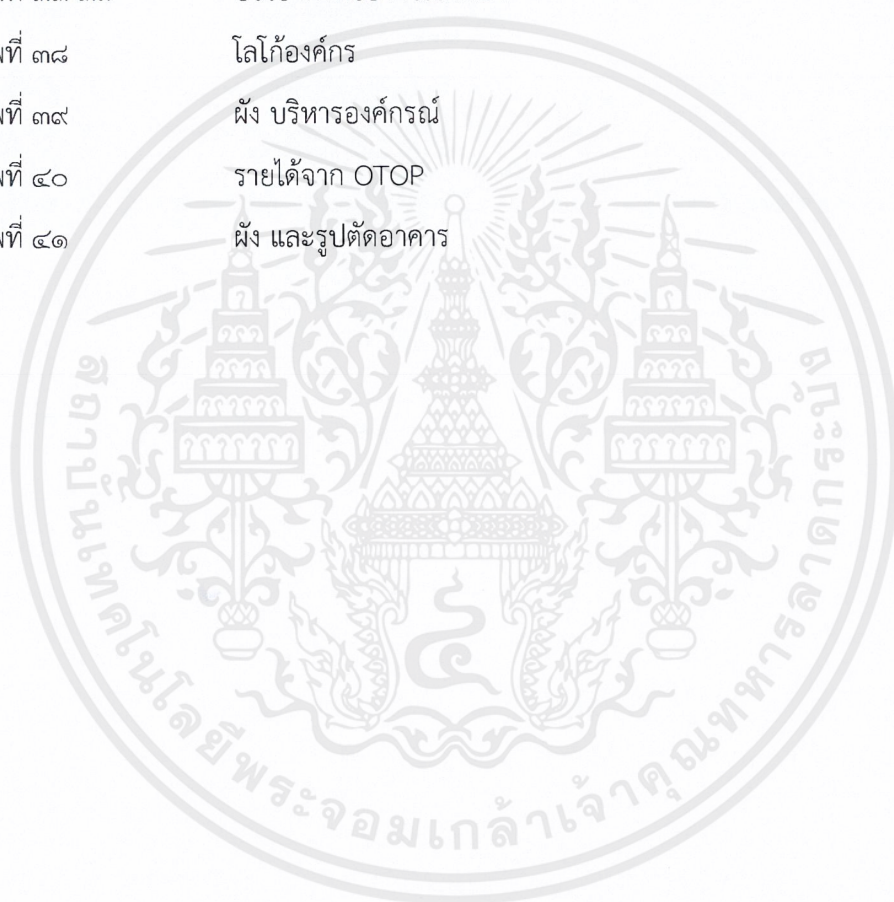
สารบัญภาพ

ภาพ		หน้า
ภาพที่ ๑	ผังบริเวณของกรุงเทพฯ	๓
ภาพที่ ๒	ผังบริเวณของกรุงเทพฯ	๓
ภาพที่ ๓	ผังบริเวณอาคาร	๔
ภาพที่ ๔	สภาพแวดล้อมรอบข้างอาคาร	๕
ภาพที่ ๕	สภาพแวดล้อมรอบข้างอาคาร	๕
ภาพที่ ๖	สภาพแวดล้อมรอบข้างอาคาร	๕
ภาพที่ ๗	สภาพแวดล้อมรอบข้างอาคาร	๕
ภาพที่ ๘	สภาพแวดล้อมรอบข้างอาคาร	๕
ภาพที่ ๙	สภาพแวดล้อมรอบข้างอาคาร	๕
ภาพที่ ๑๐	แสดงการเข้าถึงที่ตั้งโครงการ	๖
ภาพที่ ๑๑	แสดงการเข้าถึงที่ตั้งโครงการด้วยรถส่วนตัว	๖
ภาพที่ ๑๒	แสดงการเข้าถึงที่ตั้งโครงการด้วยรถส่วนตัว	๖
ภาพที่ ๑๓	แสดงการเข้าถึงที่ตั้งโครงการด้วยสาธารณะ	๖
ภาพที่ ๑๔	แสดงการเข้าถึงที่ตั้งโครงการด้วยสาธารณะ	๖
ภาพที่ ๑๕	สภาพแวดล้อมรอบข้างอาคาร	๗
ภาพที่ ๑๖-๒๐	สภาพแวดล้อมรอบข้างอาคาร	๑๐

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ

ภาพ		หน้า
ภาพที่ ๒๘-๒๙	สารบริหาร	๒๐
ภาพที่ ๓๐	ผัง แสดงการจัดที่นั่งอบรม	๒๗
ภาพที่ ๓๑-๓๒	แสดงหลักสูตรการเรียนรู้	๓๑
ภาพที่ ๓๓-๓๗	บรรยากาศของกรณีศึกษา	๓๓-๓๗
ภาพที่ ๓๘	โลโก้องค์กร	๔๐
ภาพที่ ๓๙	ผัง บริหารองค์กร	๕๑
ภาพที่ ๔๐	รายได้จาก OTOP	๖๐
ภาพที่ ๔๑	ผัง และรูปตัดอาคาร	๑๒๕

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๑.๑ ความเป็นมาของโครงการ

ปัจจุบันการรวมตัวเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ภายในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ นั้นส่งผลกระทบโดยตรงแก่ผู้ประกอบการไทย โดยเฉพาะผู้ประกอบการ SMEs และ ผู้ประกอบการสินค้า OTOP ด้วยเหตุผลอันเนื่องมาจากการเปิดเสรีการค้า เสรีภาษี และเสรีการลงทุน จึงทำให้มีชาวต่างชาติสินค้าที่หลังไหลเข้ามามากขึ้น จึงเล็งเห็นว่าโครงการ หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) นั้นจำเป็นที่จะต้องปรับตัวเพื่อสอดคล้องกับการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

โครงการ “หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์” หรือ OTOP เป็นโครงการที่รัฐบาลให้การสนับสนุนผู้ประกอบการท้องถิ่น ได้พัฒนาผลิตภัณฑ์คุณภาพ จาก ภูมิปัญญา และวัตถุดิบที่มีในท้องถิ่น โดยคัดเลือกผลิตภัณฑ์ที่โดดเด่นในตำบลนั้นมาสนับสนุนโดยประทับตราว่าเป็น “ผลิตภัณฑ์ หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์” จัดหาเวทีในการจัดจำหน่าย และช่วยประชาสัมพันธ์สินค้าเหล่านี้

แต่ทว่า โครงการ OTOP ยังคง ขาดการสนับสนุนในด้านการให้ความรู้ต่างๆ ในระหว่างที่ผู้ประกอบการได้ผลิตสินค้าออกมา และยังขาดการสนับสนุน พื้นที่จัดจำหน่าย ที่มีศักยภาพ ทั้งๆที่มีหน่วยงานต่างๆ มากมายที่พร้อมจะสนับสนุนในด้านต่างๆที่กล่าวมา เช่น SACICT , SML ,ธนาคารต่างๆ และภาคเอกชน จึงทำให้สินค้า OTOP นั้นไม่สามารถพัฒนาได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ

ดังนั้น จึงเห็นสมควรที่จะมีโครงการที่จะส่งเสริม ด้านการให้ความรู้ การสนับสนุนพื้นที่จัดจำหน่าย และการประชาสัมพันธ์ที่มีศักยภาพแก่ผู้ประกอบการ เพื่อยกระดับสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ ให้ไปสู่ระดับเวทีโลกให้สอดคล้องกับการเปิดเสรีอาเซียนที่กำลังจะเกิดขึ้นในเร็ววันนี้

๑.๒ เหตุผลสนับสนุนโครงการ

เนื่องจากสินค้าหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) นั้น ยังสามารถที่จะนำไปพัฒนาต่อยอด และส่งเสริมให้ไปสู่ระดับสากลได้ และเนื่องจากกลุ่มผู้ประกอบการ นั้นมีความรู้ ทักษะ ที่มีคุณภาพ เพียงแต่ยังขาดการให้ความรู้ คำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์ และการเงิน จึงเกิดพื้นที่ในการส่งเสริม พัฒนา และจัดจำหน่ายสินค้า เพื่อต่อยอดให้ไปสู่ระดับสากล

๑.๓ วัตถุประสงค์ของโครงการ

๑. เพื่อเป็นสถานที่ให้ความรู้ คำแนะนำ และคำปรึกษาในด้านการออกแบบ บรรจุภัณฑ์ การจัดหาแหล่งเงินทุน ให้กับผู้ประกอบการ รวมไปถึงการพัฒนาทักษะงานฝีมือ สำหรับผู้ที่สนใจ
๒. เพื่อเป็นสถานที่จัดเตรียมสำหรับการจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ของผู้ประกอบการที่ผ่านการคัดเลือกจากศูนย์ และจัดเตรียมพื้นที่ให้เช่าสำหรับผู้ประกอบการที่มีแบรนด์ที่มีศักยภาพอยู่ในระดับที่สามารถส่งออกสินค้าออกประเทศ
๓. เพื่อเป็นพื้นที่ประชาสัมพันธ์ และจัดกิจกรรมเพื่อยกระดับ และสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์ หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ ให้ไปสู่ระดับสากล

๑.๔ กลุ่มเป้าหมาย

สามารถแบ่งได้ ๔ กลุ่ม ดังนี้

๑. กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ที่ที่สนใจผลิตภัณฑ์ และกิจกรรมส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่นของไทย คิดเป็น ๖๐% ของกลุ่มผู้ใช้ทั้งหมด
๒. กลุ่มผู้ประกอบการ ทั่วประเทศไทยที่มีความต้องการที่จะเรียนรู้ และพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้มีคุณภาพระดับสากล คิดเป็น ๒๐% ของกลุ่มผู้ใช้ทั้งหมด
๓. กลุ่มผู้ที่มีความสนใจพิเศษ ในด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์ นักเรียน นักศึกษา หรือพ่อครัว คิดเป็น ๑๐% ของกลุ่มผู้ใช้ทั้งหมด
๔. กลุ่มคนทั่วไป ที่ชื่นชอบการช้อปปิ้ง คิดเป็น ๑๐ % ของกลุ่มผู้ใช้ทั้งหมด

๑.๕ ภาพลักษณ์โครงการ

โครงการเสนอแนะ ศูนย์ส่งเสริม พัฒนา และจัดจำหน่ายสินค้า หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์สู่ความเป็นเลิศ เป็นโครงการพัฒนา และยกระดับสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ ให้ไปสู่ระดับสากล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๑.๖ ที่ตั้งโครงการ

๑.๖.๑ ข้อพิจารณาในการเลือกที่ตั้ง

1. เป็นพื้นที่ที่มีประวัติศาสตร์ทางศิลปะ มีเรื่องราวน่าสนใจที่จะดึงดูดนักท่องเที่ยว
2. การเข้าถึงโครงการสะดวก มีระบบขนส่งสาธารณะเข้าถึง อยู่ใจกลางเมือง
3. เป็นพื้นที่ที่ปราศจากการใช้ประโยชน์และเสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรม
4. สอดคล้องและส่งเสริมโครงการที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

๑.๖.๒ ลักษณะที่ตั้งของโครงการ

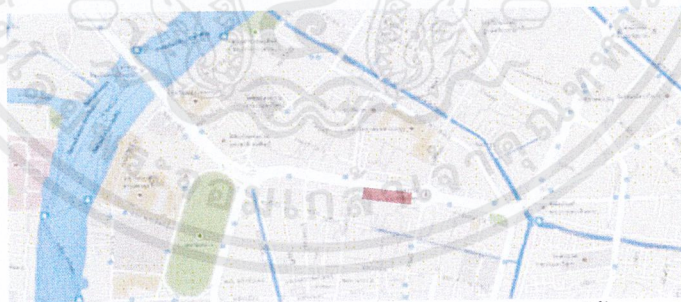
ตำแหน่งที่ตั้ง : ถนนราชดำเนินกลาง แขวง วัดบวรนิเวศ เขต พระนครกรุงเทพมหานคร 10200 ไทย

ลักษณะที่ตั้งโครงการ : พื้นที่เดิมเป็นอาคารที่ส่งเสริมการขายสลากออมสิน มีพุดบาทกว้างขวาง และถนน 8 เลน ใกล้เคียงกับพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติและวัฒนธรรมไทยหลายแห่ง รวมถึงสถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม

ขนาดพื้นที่โครงการทั้งหมด : ประมาณ 6,300 ตารางเมตร (กว้าง 180 เมตร ยาว 35 เมตร)

อาณาเขตของที่ตั้ง :

ทิศเหนือ	ติดกับ	ถนนราชดำเนินกลาง
ทิศใต้	ติดกับ	ชุมชนดำเนินกลางใต้
ทิศตะวันออก	ติดกับ	อนุสาวรีย์ประชาธิปไตย
ทิศตะวันตก	ติดกับ	อนุสรณ์สถาน 14 ตุลา

ภาพที่ ๑ ผังบริเวณของกรุงเทพมหานคร แสดงที่ตั้ง

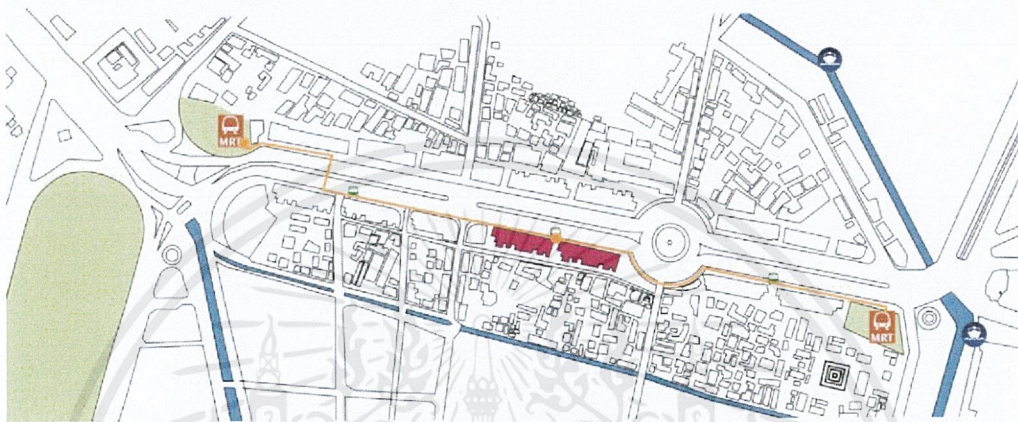
ภาพที่ ๒ ผังบริเวณของกรุงเทพมหานคร แสดงที่ตั้ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๑.๖.๓ การเข้าถึงโครงการ

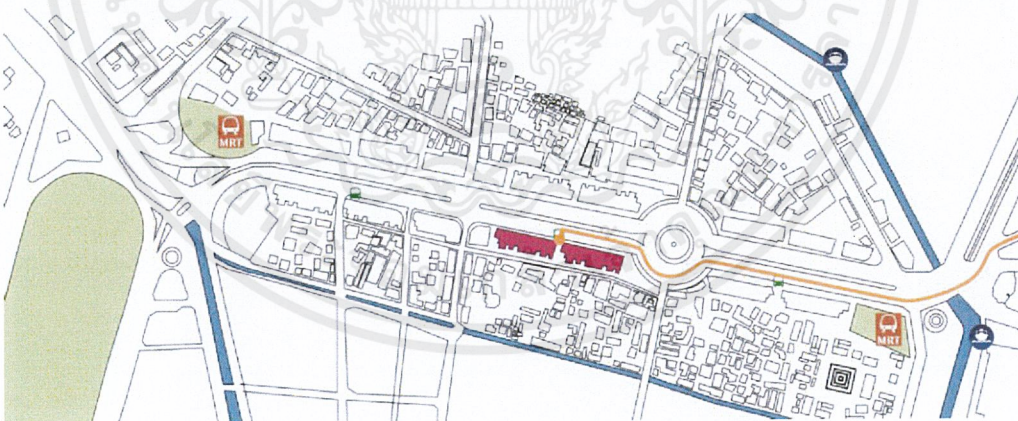
โครงการนี้สามารถเข้าถึงได้ทั้งสามวิธีดังนี้

๑. เดินทางด้วยการเดินเท้า จาก MRT สายสีส้ม(ในอนาคต) เดินตามถนนราชดำเนินกลาง 500 เมตรก็จะถึงกับที่ตั้งของโครงการ

ภาพที่ ๑๑ แสดงเส้นทางการเข้าถึงที่ตั้งโครงการด้วยการเดินเท้า

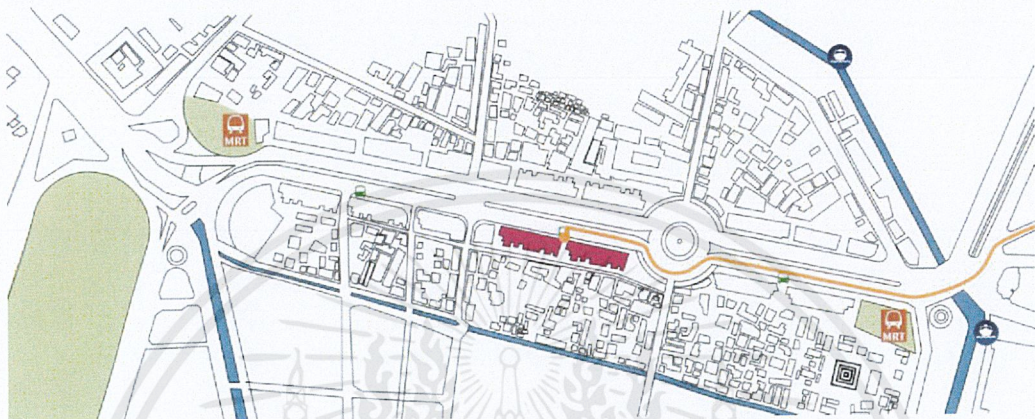
๒. เดินทางด้วยรถส่วนตัว จากอนุสาวรีย์ชัยฯ ผ่านถนนพญาไท เลี้ยวขวา เข้าถนนเพชรบุรี 2 กิโลเมตร หลังจากนั้นเลี้ยวซ้าย เข้าถนนหลานหลวง 2.2 กิโลเมตร ก็จะถึงถนนราชดำเนิน ตรงไปอีก 800 เมตรก็จะถึงกับที่ตั้งโครงการ

ภาพที่ ๑๒ แสดงเส้นทางการเข้าถึงที่ตั้งโครงการด้วยรถส่วนตัว

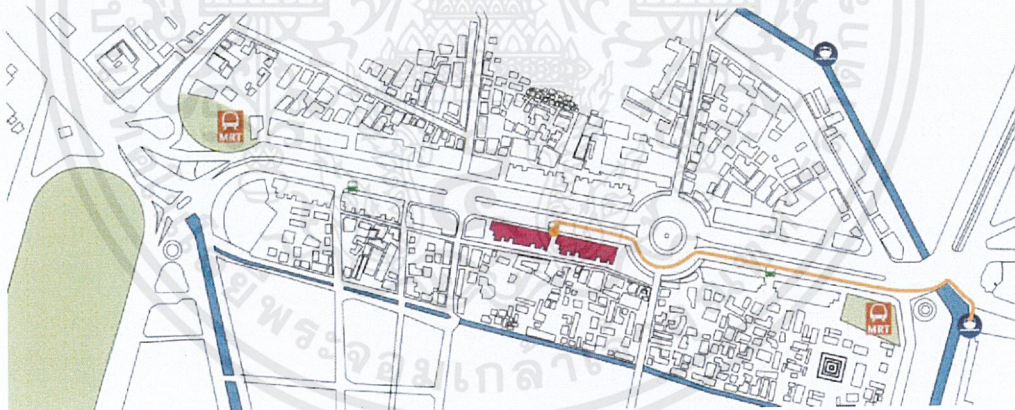
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๓. การเดินทางด้วยระบบขนส่งสาธารณะ ด้วยรถเมล์สาย 2 15 44 47 59 60 70 79 157 503 511 556 จากอนุสาวรีย์ชัยฯ ผ่านถนนพญาไท เลี้ยวขวา เข้าถนนเพชรบุรี 2 กิโลเมตร หลังจากนั้น เลี้ยวซ้าย เข้าถนนหลานหลวง 2.2 กิโลเมตร ก็จะถึงถนนราชดำเนิน ตรงไปอีก 800 เมตรก็จะถึงกับ ที่ตั้งโครงการ

ภาพที่ ๑๓ แสดงเส้นทางการเข้าถึงที่ตั้งโครงการด้วยรถส่วนตัว

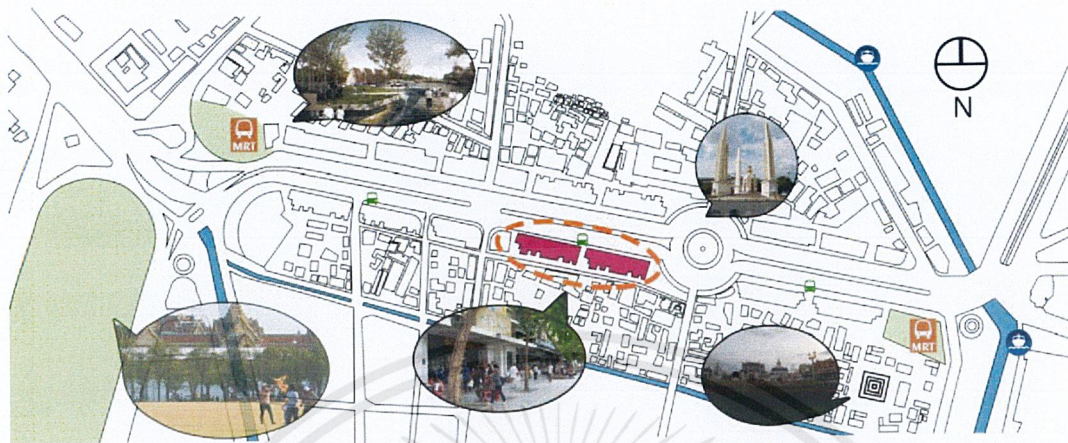
๔. การเดินทางด้วยเรือ จากท่าประตูนํ้า - สะพานผ่านฟ้าลีลาศ และเดินอีกประมาณ 800 เมตรก็จะถึงกับที่ตั้งอาคาร

ภาพที่ ๑๔ แสดงเส้นทางการเข้าถึงที่ตั้งโครงการด้วยรถส่วนตัว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๑.๖.๔ สภาพแวดล้อมโดยรอบ

ภาพที่ ๑๕ แสดงอาณาเขตติดต่อโดยรอบบริเวณที่ดิน

อยู่ในบริเวณตัวเมืองที่มีการสัญจรพลุกพล่านเนื่องจากใกล้กับแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมที่สำคัญของกรุงเทพฯ เป็นถนนสายสำคัญทางประวัติศาสตร์ และราชพิธีของกรุงเทพฯ เป็นแหล่งรวบรวมสถานที่ให้ความรู้ทางศิลปะ และวัฒนธรรมต่างๆ บริเวณด้านหลังอาคารในแถวถนนราชดำเนินเป็นแหล่งชุมชนแออัดริมคลอง

๑.๖.๕ สถานที่เกี่ยวข้องในบริเวณใกล้เคียง

๑. นิทรรศรัตนโกสินทร์
๒. หอศิลป์ร่วมสมัยราชดำเนิน
๓. หอศิลป์สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ
๔. พิพิธภัณฑ์พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว
๕. พระที่นั่งโลหะปราสาท
๖. ลานพลับพลามหาเจษฎาบดินทร์
๗. อนุสาวรีย์ประชาธิปไตย
๘. อนุสรณ์สถาน 14 ตุลา
๙. โรงเรียนสตรีวิทยา
๑๐. ถนนข้าวสาร
๑๑. โรงแรมรัตนโกสินทร์
๑๒. ศูนย์สังคีตศิลป์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๑.๗ ลักษณะอาคาร

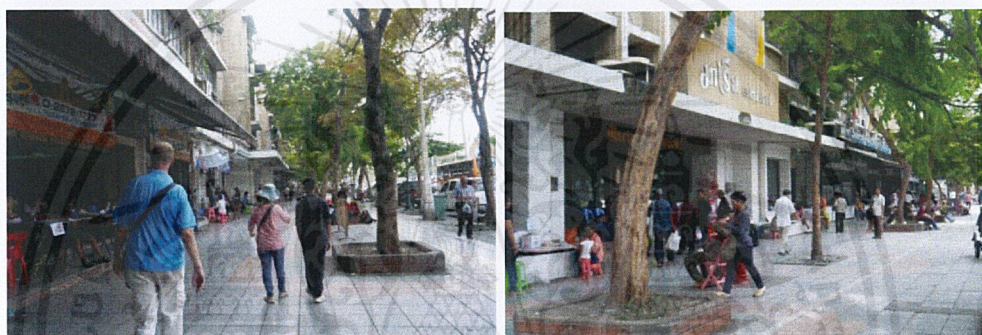
๑.๗.๑ ลักษณะอาคารและข้อพิจารณาในการเลือกอาคาร

๑. **ลักษณะโครงสร้างอาคาร** : เป็นอาคารที่มีการผสมกันของวัสดุสมัยใหม่ เช่น คอนกรีต เหล็ก ไม้ มีช่องเปิดรับแสงธรรมชาติ และ รับอากาศภายนอกได้ บางส่วน มีความสูงไม่เกิน ๕ ชั้น เป็นอาคารที่มีเอกลักษณ์ อย่างชัดเจนทางโครงสร้างสถาปัตยกรรม และไม่ใช่อาคาร ที่มีรูปแบบสถาปัตยกรรมไทย
๒. **ลักษณะพิเศษของพื้นที่** : มีพื้นที่รองรับคนพิการ รวมไปถึงผู้สูงอายุได้มีพื้นที่ที่สามารถ เป็นพื้นที่จัดกิจกรรมกลางแจ้ง และงานเทศกาลต่างๆได้
๓. **การเข้าถึงอาคาร** : มีทางเข้าหลักเพียงสองทางหลัก ที่สามารถให้คนภายนอกเข้ามา ได้อย่างสะดวก และมีทางเข้ารองที่หลากหลายและเอื้อต่อการขนถ่ายสินค้า และการซ่อมบำรุงในส่วนต่างๆ
๔. **มุมมองและภาพลักษณ์** : ส่งเสริมภาพลักษณ์ และประชาสัมพันธ์ศูนย์เพื่อยกระดับ ผลิตภัณฑ์หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ให้พัฒนาไปสู่ระดับโลกเพื่อตอบรับการเปิด ประชาคมอาเซียน

๑.๗.๒ อาคารที่เลือกในโครงการ อาคารอนุรักษ์บริเวณถนนราชดำเนินกลาง

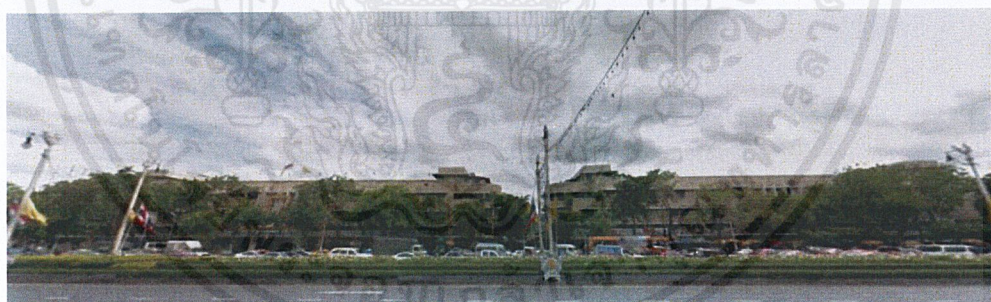

ภาพที่ ๑๖ สภาพแวดล้อม บริเวณทางเดินก่อนจะถึงอาคาร ภาพที่ ๑๗ บรรยากาศหน้าอาคารเป็นแผงรับซื้อ/จำหน่าย สลากรางวัล

ภาพที่ ๑๘ สภาพแวดล้อม และสภาพของอาคาร

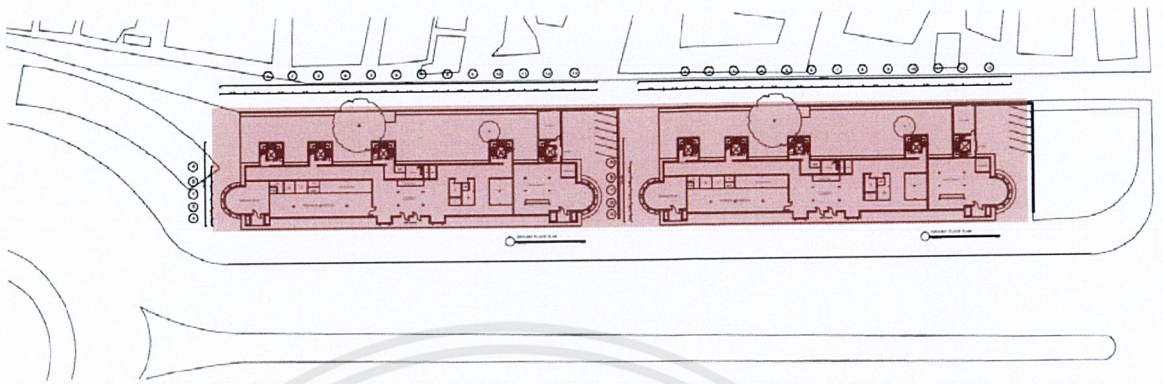
ภาพที่ ๑๙ สภาพแวดล้อม และสภาพของอาคาร

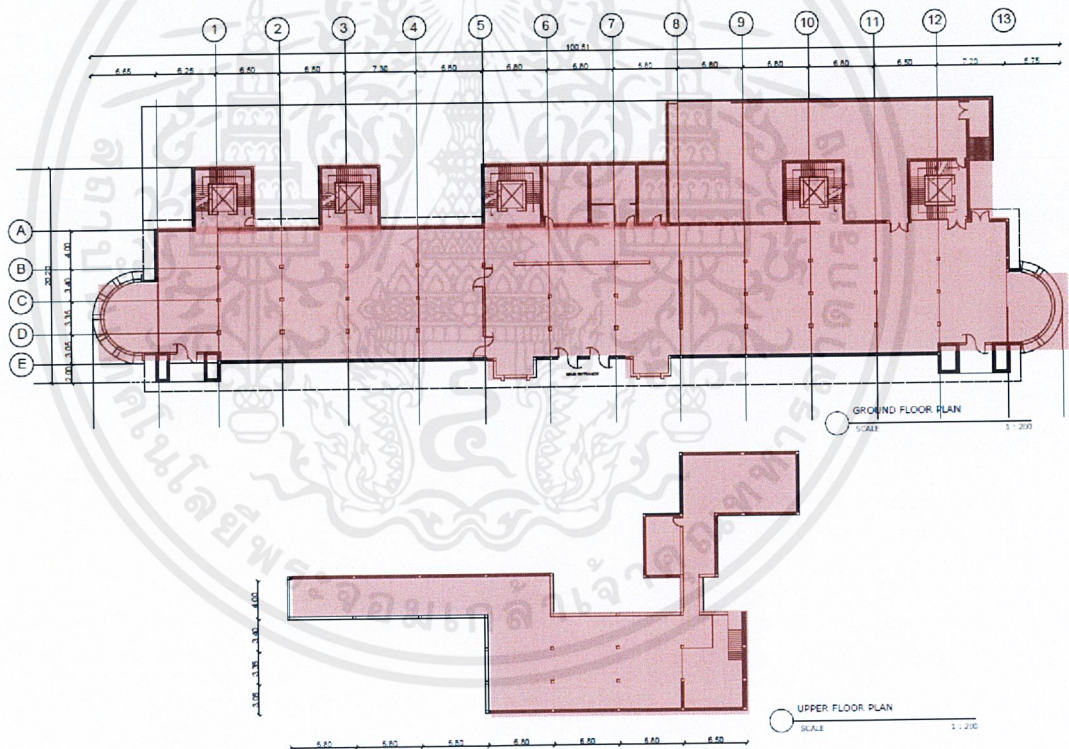
ภาพที่ ๒๐ สภาพแวดล้อม และสภาพของตึกแถวภาพรวมเมื่อมองจากอีกฝั่งถนน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผังอาคาร

ภาพที่ ๒๑ ผังภาพรวมกลุ่มอาคารของโครงการ มีพื้นที่ใช้สอยประมาณ ๑๐,๐๐๐ ตร.ม.

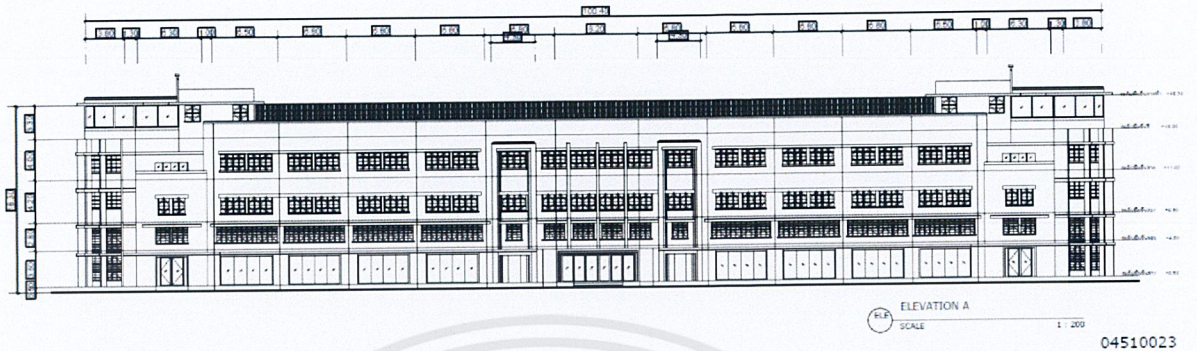

04510023

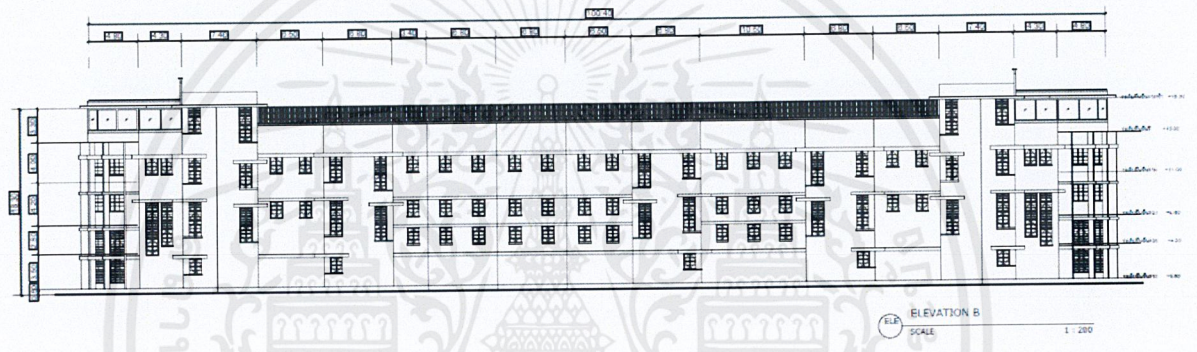
ภาพที่ ๒๒ ผังพื้นที่ ๑ และชั้นลอย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปด้านและรูปตัดอาคาร

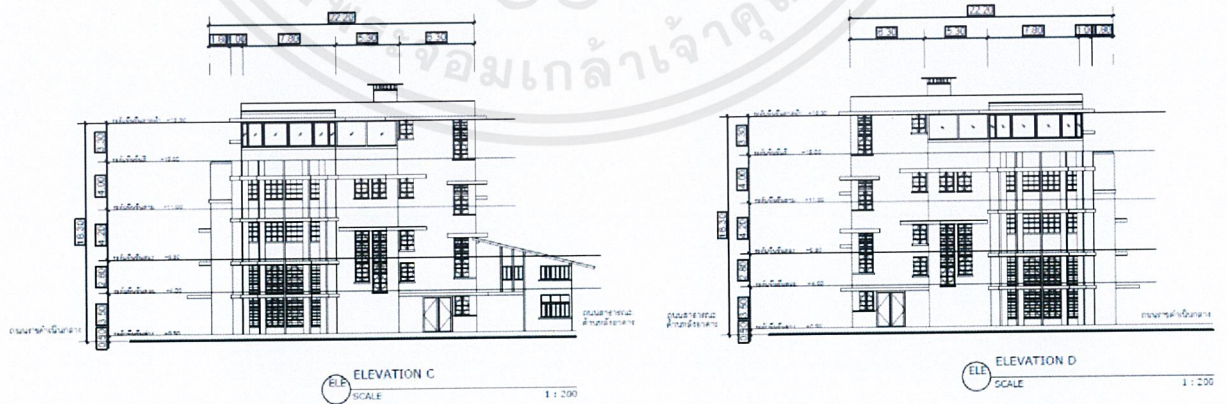

04510023

รูปด้านทิศเหนือและทิศใต้

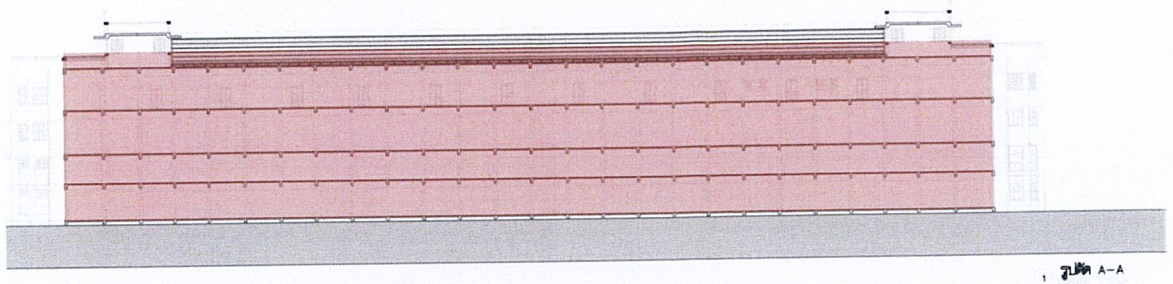
ภาพที่ ๒๓ รูปด้านแสดงการวางตัวของกลุ่มอาคาร

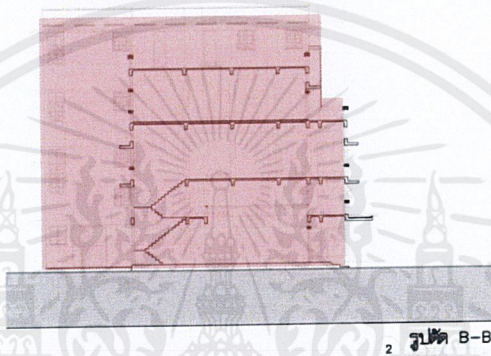
รูปด้านทิศตะวันออก และ ทิศตะวันตก

ภาพที่ ๒๔ รูปด้านแสดงการวางตัวของกลุ่มอาคาร

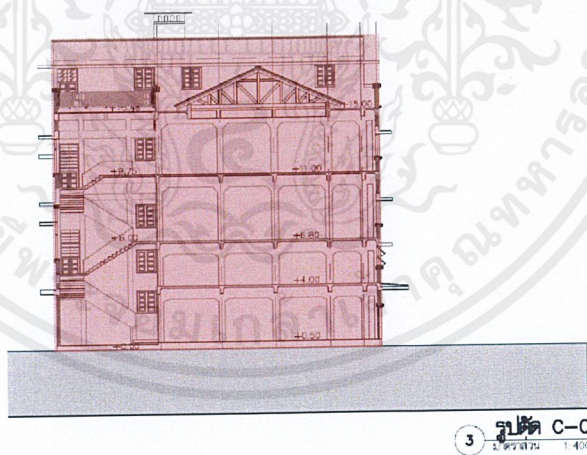
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ ๒๕ รูปตัดตามยาวอาคาร

ภาพที่ ๒๖ รูปตัดตามกว้างอาคาร

ภาพที่ ๒๗ รูปตัดตามกว้างอาคาร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๑.๘ องค์ประกอบของโครงการ

จุดประสงค์	กลุ่มเป้าหมาย	กิจกรรม	ส่วนอำนวยความสะดวก
เพื่อเป็นสถานที่ให้ความรู้ คำแนะนำ และคำปรึกษาในด้าน การออกแบบ บรรจุภัณฑ์ การ จัดหาแหล่งเงินทุน ให้กับ ผู้ประกอบการ รวมไปถึงการ พัฒนาทักษะงานฝีมือ สำหรับผู้ที่ สนใจ	๑. นักท่องเที่ยว ชาวต่างชาติ ๒. กลุ่มคนที่มีความ สนใจพิเศษ ๓. กลุ่มคนทั่วไป	- ร่วมเวิร์คช็อป - ให้ความรู้ใน เรื่องราวที่ สนับสนุน ผู้ประกอบการ - ให้คำปรึกษา ในเรื่องของ แหล่งเงินทุน - ศึกษาค้นคว้า ข้อมูลที่ เกี่ยวข้องกับภูมิ ปัญญาไทย	นิทรรศการ ห้องสมุด ห้องปฏิบัติการ ห้องสัมมนา ห้องเรียน
เพื่อเป็นสถานที่จัดเตรียมสำหรับ การจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ ของผู้ประกอบการที่ผ่านการ คัดเลือกจากศูนย์ และจัดเตรียมพื้นที่ให้เช่าสำหรับ ผู้ประกอบการที่มีแบรนด์ที่มี ศักยภาพอยู่ในระดับที่สามารถ ส่งออกสินค้าออกประเทศ	๑. นักท่องเที่ยว ชาวต่างชาติ ๒. ผู้ประกอบการ	- ซื้อผลิตภัณฑ์ - ขายผลิตภัณฑ์	ร้านค้าของศูนย์ ร้านค้าผู้ประกอบการ รายย่อย
เป็นพื้นที่ ประชาสัมพันธ์ และ สนทนาการ เพื่อยกระดับ และ สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์ หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ ให้ไปสู่ ระดับโลก	๑. นักท่องเที่ยว ชาวต่างชาติ ๒. ผู้ประกอบการ ๓. กลุ่มคนที่มีความ สนใจพิเศษ ๔. กลุ่มคนทั่วไป	- ประชาสัมพันธ์ โฆษณา - พื้นที่จัด กิจกรรมส่งเสริม ผู้ประกอบการ - รับประทานอาหาร และ เครื่องดื่ม	ลานเอนกประสงค์ ศูนย์อาหาร สำนักงาน

ตารางที่ ๑ ตารางแสดงองค์ประกอบของโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๑.๙ ขอบข่ายและขอบเขตของโครงการ

องค์ประกอบ	ขอบข่ายของโครงการ	ขอบเขตของโครงการ	พื้นที่ (ตรม.)
ภายนอกอาคาร (Ourdoor Space)			5596
ลานเอนกประสงค์ภายนอก	✓	✓	1236
ที่จอดรถ (Parking)			900
ส่วนต้อนรับ (Reception)			160
พื้นที่ส่วนประชาสัมพันธ์ (Information)	✓	✓	32
โถงทางเข้าออก (Hall)	✓	✓	128
ส่วนจัดนิทรรศการ(Exhibition)			984
พื้นที่จัดแสดงนิทรรศการถาวร	✓	✓	600
พื้นที่จัดแสดงนิทรรศการชั่วคราว	✓	✓	128
ส่วนห้องสมุด			223
ห้องสมุดคาเฟ่ (Library & Cafe)	✓	✓	96
ส่วนสำนักงาน			12
ส่วนรับฝากของ			3

ตารางที่ ๒ ตารางแสดงขอบข่าย และขอบเขตของโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๑.๙ ขอบข่ายและขอบเขตของโครงการ

องค์ประกอบ	ขอบข่ายของโครงการ	ขอบเขตของโครงการ	พื้นที่ (ตรม.)
ส่วนบริการ			432
ศูนย์อาหาร (Food Center)	✓	✓	128
ห้องน้ำ	✓	✓	80
ห้องเก็บของ	✓		16
ส่วนเตรียมอาหาร (Pantry)	✓		16
ส่วนห้องปฏิบัติการ			384
ห้องเรียน	✓	✓	80
ห้องปฏิบัติการอาหาร	✓	✓	48
ห้องปฏิบัติการงานปั้น	✓	✓	48
ห้องเก็บของ	✓		32
ส่วนโถงบันได/ลิฟต์	✓		16
ห้องน้ำ	✓		64

ตารางที่ ๓ ตารางแสดงขอบข่าย และขอบเขตของโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๑.๙ ขอบข่ายและขอบเขตของโครงการ

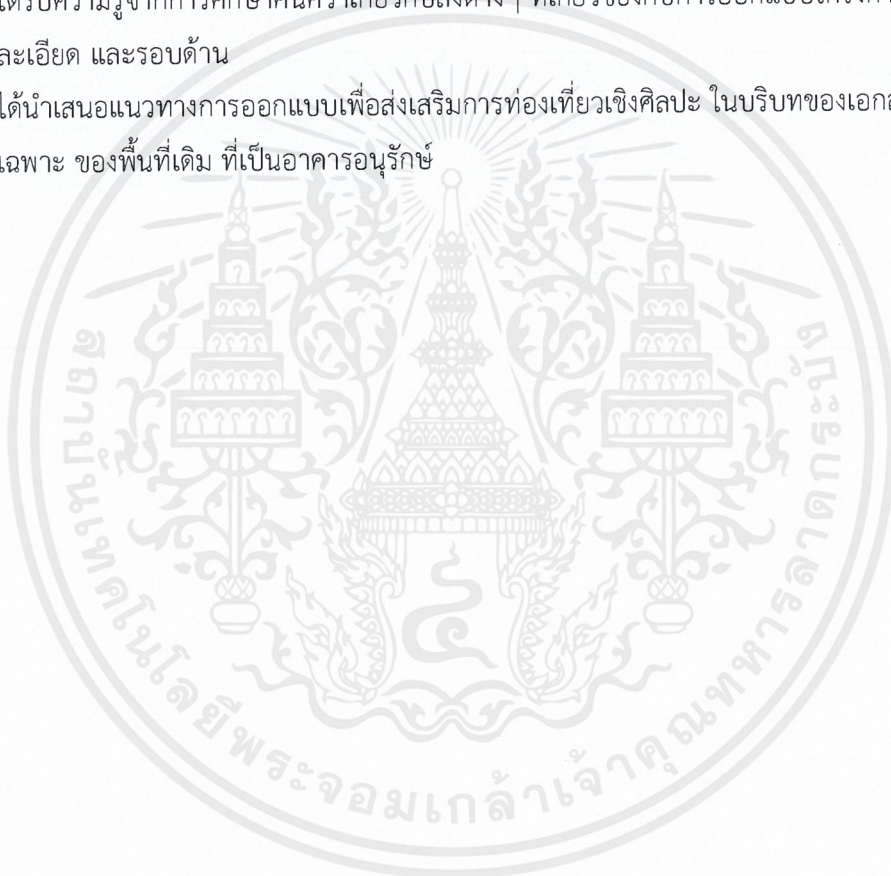
องค์ประกอบ	ขอบข่ายของโครงการ	ขอบเขตของโครงการ	พื้นที่ (ตรม.)
ส่วนบริการอาคาร			96
ส่วนรักษาและบำรุงอาคารสถานที่	✓		16
ส่วนดูแลและบำรุงงานระบบ	✓		16
ส่วนรักษาความปลอดภัย	✓		16
ส่วนซ่อมบำรุง	✓		16
ส่วนคลังศูนย์การเรียนรู้และรักษาอุปกรณ์	✓		32
ส่วนห้องสัมมนา			208
ส่วนเตรียมเครื่องดื่มและอาหารว่าง	✓		16
ห้องสัมมนา	✓	✓	128
ส่วนเก็บอุปกรณ์	✓		16
ห้องน้ำ	✓		48
ส่วนสำนักงาน			128
ส่วนสำนักงานดำเนินการตามแผนก	✓		12
ส่วนสำนักงานออกแบบสิ่งพิมพ์และสื่อ มัลติมีเดีย	✓		12
ส่วนสำนักงานฝ่ายบริการ	✓		12
ส่วนสำนักงานฝ่ายธุรการ	✓		12
ส่วนสำนักงานฝ่ายการเงินและการบัญชี	✓		12
ส่วนสำนักงานฝ่ายประสานงาน	✓		12
ส่วนสำนักงานฝ่ายประชาสัมพันธ์	✓		12
ส่วนสำนักงานฝ่ายการวิจัยและการวางแผน	✓		12
ส่วนห้องรับรองผู้มาติดต่อ	✓	✓	32
		พื้นที่รวม	8211

ตารางที่ ๔ ตารางแสดงขอบข่าย และขอบเขตของโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๑.๑๐ ผลประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้เรียนรู้วิธีการการวิเคราะห์ข้อมูล และสามารถนำมาประยุกต์ใช้ให้เข้ากับโครงการศูนย์การเรียนรู้ เพื่อตอบสนองความต้องการแก่ผู้มาใช้งาน
2. ทำให้เข้าใจเกี่ยวกับงานสถาปัตยกรรมและสถาปัตยกรรมภายใน ที่เหมาะสมกับบริบทโดยรอบของตัวโครงการ
3. สามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ประโยชน์ได้จริงในชีวิตประจำวัน ทั้งยังสามารถเสนอข้อมูลแนวทางวิธีการแก้ปัญหาแก่ผู้ที่มีความสนใจเพื่อที่จะนำไปศึกษาต่อ
4. ได้รับความรู้จากการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบโครงการอย่างละเอียด และรอบด้าน
5. ได้นำเสนอแนวทางการออกแบบเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงศิลปะ ในบริบทของเอกลักษณ์เฉพาะ ของพื้นที่เดิม ที่เป็นอาคารอนุรักษ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ ๒

ข้อมูลทั่วไปประกอบโครงการ

๒.๑ ข้อมูลทั่วไปของโครงการ

๒.๑.๑ ความหมายของศูนย์การเรียนรู้และองค์ประกอบ

ศูนย์การเรียนรู้ หมายถึงการจัดพื้นที่การเรียนรู้ทางกายภาพเพื่อให้ผู้เรียนสามารถควบคุมการเรียนรู้ด้วยตนเองเป็นรายบุคคลหรือผู้เรียนในกลุ่มเล็กตามงานที่โปรแกรมกำหนดให้ โดยจัดเป็นคูหาหรือโต๊ะและมีสื่อการเรียนรู้ในรูปแบบสื่อประสม ช่วยในการเรียนรู้โดยมีครูผู้สอนคอยแนะนำ

ลักษณะของศูนย์การเรียนรู้มีพื้นฐานจากแนวคิดการศึกษาระบบเปิดในช่วงทศวรรษ 1960s ถึง 1970s โดยการจัดพื้นฐานการเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีโอกาสควบคุมการเรียนรู้เพิ่มขึ้นเพื่อส่งเสริมทำกิจกรรมด้วยตนเองหรือจะจัดโดยแบ่งกลุ่มการจัดพื้นที่ที่สามารถจัดภายในห้องเรียนในห้องปฏิบัติการ จัดโดยแบ่งเป็น 4-6 ศูนย์หรือศูนย์เดี่ยวกลางห้องหรือมุมใดมุมหนึ่งของห้องหรือจัดไว้ในห้องสมุด แต่ละศูนย์จะจัดในลักษณะเป็นโต๊ะ 1 ตัว และมีเก้าอี้โดยรอบเพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเรียนอภิปราย วิจัย แก้ปัญหา หรือทดลองร่วมกันหรืออาจจัดโต๊ะคอมพิวเตอร์ที่ต่อเป็นเครือข่ายหรือในลักษณะที่สามารถทำกิจกรรมคนเดียวหรือเป็นกลุ่มเล็กได้

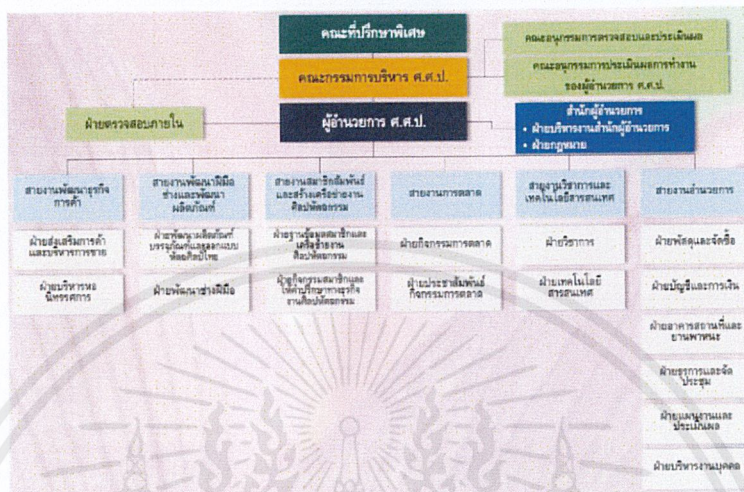
นอกจากนี้ยังจัดในลักษณะเป็นคูหาเพื่อกำจัดเสียงรบกวนในขณะเรียนหรือทำกิจกรรมจากศูนย์ใกล้เคียงหรือเสียงรบกวนอื่น ที่จะทำให้เสียสมาธิในการเรียนคูหาแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ คูหาแห้ง (Dry Carrel) และ คูหาเปียก (Wet Carrel) คูหาแห้งจะประกอบด้วยสื่อการเรียนรู้ที่ไม่มีวัสดุอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ส่วนคูหาเปียกจะประกอบด้วยสื่อการเรียนรู้ที่เป็นวัสดุอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ เช่น เทปเสียง วีซีดีวีดี เครื่องเล่นแถบวีดีทัศน์ เครื่องคอมพิวเตอร์ เป็นต้นสื่อการเรียนรู้ที่ประจำในแต่ละศูนย์จะอยู่ในรูปแบบสื่อประสมที่แยกตามกิจกรรมหรือเป็นชุดการเรียนรู้ก็ได้

๒.๑.๒ ประเภทศูนย์การเรียนรู้ (แบ่งตามการประยุกต์ใช้)

๑. ศูนย์การเรียนรู้ สามารถนำไปใช้กับทุกระดับการศึกษาทุกระดับวิชา
๒. ศูนย์ฝึกทักษะ (Skill Centers) ศูนย์นี้ให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะเพิ่มขึ้นโดยได้รับการสอนจากบทเรียนผ่านสื่อหรือวิธีการอื่นมาก่อนทักษะพื้นฐานจะทำให้ฝึกและปฏิบัติในศูนย์จนทำให้มีความชำนาญด้วยตัวผู้เรียนเอง
๓. ศูนย์ความสนใจ (Interest Centers) เป็นศูนย์ที่สร้างขึ้นมาเพื่อกระตุ้นให้เกิดความสนใจใหม่ๆ และให้เกิดความคิดสร้างสรรค์
๔. ศูนย์สอนเสริม (Remedial Centers) เป็นศูนย์ที่จะช่วยผู้เรียนที่ต้องการความช่วยเหลือเป็นความรู้หรือทักษะที่ยังไม่เพียงพอจากการเรียนปกติหรือแยกผู้เรียนที่ต้องการความช่วยเหลือเป็นพิเศษ
๕. ศูนย์เพิ่มพูนความรู้ (Enrichment Centers) ศูนย์นี้จะกระตุ้นประสบการณ์การเรียนรู้เพิ่มขึ้นหลังจากที่ผู้เรียนได้เรียนหรือทำกิจกรรมบรรลุจุดประสงค์ที่ตั้งไว้แล้ว เช่นผู้เรียนที่มีความสามารถสูงเรียนบทเรียนคณิตศาสตร์จบแล้วแต่ยังมีเวลาให้ไปเรียนในศูนย์นั้นที่มีบทเรียนยากเพิ่มขึ้นหรือมีกิจกรรมอื่นให้ทำเพิ่มความชำนาญ
๖. ศูนย์สำรอง (Reserved Centers) เมื่อผู้เรียนทำกิจกรรมในศูนย์ใดเสร็จแล้วจะเข้าไปทำกิจกรรมในศูนย์อื่นแต่ยังไม่ว่างเนื่องจากผู้เรียนในศูนย์นั้นยังทำกิจกรรมไม่เสร็จก็ให้มารอในศูนย์สำรองนี้โดยมีกิจกรรม ที่สอดคล้องกับเรื่องที่ศึกษาเตรียมไว้อาจเป็นกิจกรรมในลักษณะผ่อนคลายซึ่งทำให้ไม่ว่างในขณะรอและไม่รบกวนผู้ที่กำลังทำกิจกรรมในศูนย์อื่น

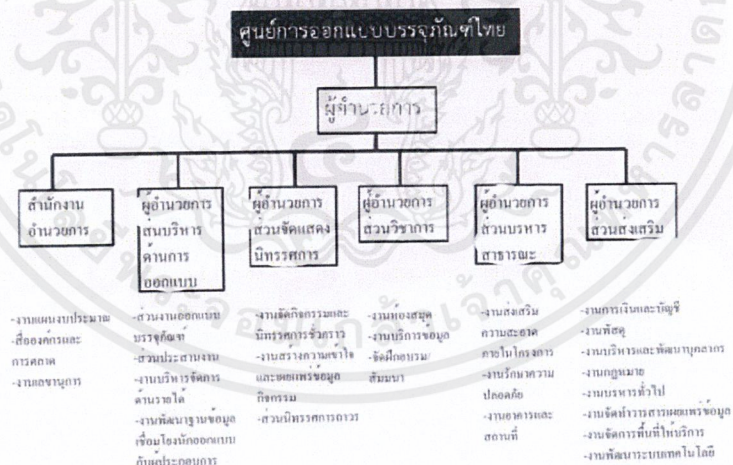
๒.๑.๓ สายบริหารและอัตรากำลัง

ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ

ภาพที่ ๒๘. แสดงตัวอย่างสายการบริหาร

ศูนย์การออกแบบบรรจุภัณฑ์ไทย

ภาพที่ ๒๙. แสดงตัวอย่างสายการบริหาร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๒.๑.๔ องค์ประกอบพื้นฐานของโครงการ

นิทรรศการคืออะไร คำว่านิทรรศการตรงกับภาษาอังกฤษว่า "Exhibition" มีความหมายใกล้เคียงกับภาษาอังกฤษว่า Display แบ่งออกได้เป็นหลายระดับ ตั้งแต่ขนาดเล็กมาปานกลาง จนถึงขนาดใหญ่ แต่ถ้าเป็นงานขนาดใหญ่ระดับชาติเรียกว่า Exposition

นิทรรศการ หมายถึงการจัดแสดงข้อมูลเนื้อหาผลงานต่างๆ ด้วยวัสดุสิ่งของอุปกรณ์และกิจกรรมที่หลากหลายแต่มีความสัมพันธ์กัน ในแต่ละเรื่องโดยมีจุดมุ่งหมายที่ชัดเจนมีการวางแผนและออกแบบที่เร้าความสนใจ ให้ผู้ชมมีส่วนร่วมในการดูการฟังการสังเกตการจับต้องและการทดลองด้วยสื่อที่หลากหลายเช่น การประกวด การแข่งขัน การบรรยาย การสาธิต การอภิปราย และการตอบปัญหา เป็นต้น

การจัดนิทรรศการ

การจัดแสดงในปัจจุบันได้เป็นลักษณะสถานที่บรรยากาศชวนชม ยินดีให้ความรู้ ความเพลิดเพลิน เ้าหรือส่งเสริมให้เกิดในทางที่ดีงาม ส่งเสริมทัศนคติที่ดี ส่งเสริมรสนิยมสูงก่อให้เกิดความเข้าใจและเห็นคุณค่าเกิดความรู้สึกรักใคร่ จินตนาการเกิดความรื่นรมย์เพลิดเพลิน มีการจัดแสดงด้วยเทคนิคสมัยใหม่ ทำให้ศิลปวัตถุมีชีวิตชีวา มีความหมายต่อผู้เข้าชมทุกประการ

หลักการในการจัดแสดง (Basic Principles)

การจัดแสดงแต่ละแห่งมีเทคนิคแสดงต่างกัน แต่โดยหลักการที่เป็นพื้นฐานอย่างเดียวกันคือ

- ความสำคัญของการจัดแสดงอยู่ที่วัตถุ
- การให้เรื่องราว ความรู้เกี่ยวกับวัตถุที่จัดแสดง
- การจัดแสดงวัตถุ จะต้องมีความสัมพันธ์ต่อเนืองกัน
- ก่อให้เกิดความประทับใจ ความเพลิดเพลิน ความชื่นชม เห็นความสำคัญและคุณค่าของวัตถุ
- การจัดแสดงต้องมีหลักจัดอย่างง่าย ๆ (Simplicity)
- ให้ความปลอดภัยแก่วัตถุ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประเภทของการจัดแสดง

การจัดแสดงจึงมีนิทรรศการอยู่ 2 ประเภท ได้แก่

1. **การจัดแสดงถาวร (Permanent Exhibition)** ได้แก่ การจัดห้อง ห้องแสดงแต่ห้องเป็นการถาวรหรือเป็นการตั้งแสดงไว้เป็นประจำ โดยพิจารณาถึงประโยชน์นักเรียน นักศึกษาและประชาชน โดยทางปฏิบัติจะคัดเลือกวัตถุที่มีความสำคัญมีค่าจัดแสดงเป็นการถาวรสำหรับผู้เข้าชม การจัดแสดงถาวรไม่ได้หมายความว่า จะไม่มีการเปลี่ยนแปลงเลย แต่จะมีการแก้ไขปรับปรุงตกแต่งใหม่ ใช้เทคนิคเป็นครั้งคราว แต่ห้องจัดแสดงไม่ต่ำกว่า 5 ปี จึงเปลี่ยนแปลงปรับปรุงใหม่ครั้งหนึ่ง ในการจัดแสดงถาวรนั้นอาจแบ่งได้ดังนี้

- **การจัดแสดงถาวรในห้องนิทรรศการ** โดยการเลือกคัดวัตถุที่มีความสำคัญนำออกจัดแสดงให้มากขึ้น ใช้เทคนิคต่างๆ ตามประเภทของวัตถุ
- **การจัดแสดงเพื่อการศึกษาค้นคว้า (Study Collection)** เป็นการจัดแสดงของเหลือจากการคัดเลือกสำหรับห้องนิทรรศการแล้ว ซึ่งสมัยก่อนเก็บเข้าคลังเก็บจัดเก็บสุ่มกันอย่างไม่เป็นระบบ ในปัจจุบันเพื่อสนองความต้องการของบรรดานักวิชาการที่ต้องการศึกษาค้นคว้าวัตถุจำนวนมากที่สุดที่จะทำได้ เพราะห้องนิทรรศการมีแค่วัตถุที่ต้องเลือกแล้วน้อยชิ้นไม่เพียงพอแก่การค้นคว้า ในปัจจุบันจึงสนองความต้องการดังกล่าว โดยจัดเป็นห้องศึกษาค้นคว้า จำแนกประเภทอย่างมีระบบ พร้อมทั้งมีป้ายบอกหมวดหมู่ มีบัตรค้นอำนวยความสะดวก การจัดแสดงเพื่อการศึกษาค้นคว้านั้นอาจจัดห้องไว้ต่างหาก หรืออาจจะจัดแบ่งส่วนหนึ่งของห้องนิทรรศการเป็น “Study Collection” ที่นิยมทำกันมากแห่ง
- **การจัดแสดงเพื่อการศึกษา** ของบางประเภทไม่มีค่าในตัวเองแต่มีคุณค่าในการศึกษา ได้แก่ รูปจำลองของจริง เพื่อใช้ในการศึกษาหรืออาจเป็นวัตถุของจริงที่ไม่มีคุณค่าทางความงาม เช่น กระเบื้องหลังคา ท่อน้ำโบราณ ชิ้นส่วนวัตถุที่แตกหัก เศษเหลือ แต่เป็นตัวอย่งในการให้ความรู้แก่นักเรียนและประชาชนได้ การจัดแสดงของประเภทนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาให้ความรู้แก่ผู้ชมได้

ของบางอย่างไม่อาจนำมาแสดงได้ เช่น ภาพจิตรกรรมฝาผนัง หรือภาพหุ่นสูงต่ำของโบราณสถาน แต่อาจทำจำลองมาจัดแสดงเพื่อการศึกษาได้

หลักสำคัญที่พึงระมัดระวังก็คือ จะต้องไม่จัดแสดงของจริงปนกับของจำลอง ถ้าจะจัดแสดงของจำลองต้องแยกไว้เป็นส่วนหนึ่งต่างหาก เป็นหลักการที่ถือปฏิบัติทั่วไป

2. **การจัดแสดงชั่วคราว (Temporary Exhibition) หรือการจัดแสดงหมุนเวียน (Changing Exhibition)** เป็นห้องจัดแสดงที่จัดไว้ชั่วคราว แต่จะเป็นเรื่องชั่วคราวระยะเวลาสั้น ๆ แล้วเปลี่ยนเรื่องอื่น เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใหม่หมุนเวียนกันไป เพื่อชักจูงความสนใจแก่ชุมชน โดยทั่วไปจะเลือกเรื่องต่าง ๆ แล้วจัดแสดง
ชั่วคราวแก่ประชาชน

เทคนิคในการจัดแสดงชั่วคราวแตกต่างกับการจัดแสดงถาวร การจัดแสดงชั่วคราวต้องการ
ดึงดูดความสนใจ จึงต้องใช้องค์ประกอบประเภทแสงสี การบรรยาย องค์ประกอบอื่นร่วมด้วยมาก ใช้
สีจัดป้ายขนาดใหญ่ อาจจะมีเสียงประกอบด้วย

การจัดแสดงถาวรและการจัดแสดงชั่วคราวนั้น เปรียบเหมือนงานจิตรกรรมและงานเขียน
ภาพโปสเตอร์ ความประณีตย่อมแตกต่างกัน

การจัดแสดงชั่วคราวต้องการความดึงดูดความสนใจ สามารถใช้แสงสีและมีความรุนแรงได้
เต็มที่และอาจใช้เทคนิคให้มีทั้งแสงและเสียงหรือทั้งภาพก็ได้ เช่น ในประเทศญี่ปุ่น ได้นำพระพุทธรูป
จากวิหารวัดหนึ่ง ซึ่งมีจำนวนมาก ขนาดไล่เลี่ยกันนำมาจัดแสดงชั่วคราว โดยสร้างบรรยากาศของ
ห้องให้เหมือนกับวิหาร จัดแสดงพระพุทธรูปในแสงสลัว ตามบรรยากาศของวิหารวัด เมื่อเข้าไปจะได้
ยินเสียงสวดมนต์แผ่ว ๆ ได้กลิ่นธูปเทียน ทำให้เกิดความประทับใจได้อย่างมาก ลักษณะการจัดอย่างนี้
ถ้าเป็นการจัดแสดงถาวรย่อมไม่เหมาะ เพราะผู้เข้าชมจะประทับใจมากครั้งแรก ถ้าไปดูซ้ำก็ไม่สนใจ
หรือไม่ตื่นเต้นอีก

หลักการจัดแสดงถาวรและการจัดแสดงชั่วคราว จึงอยู่ที่วัตถุประสงค์สำคัญ คือการจัดแสดง
ถาวรจะต้องให้ผู้เข้าชมมาดูแล้วมาดูอีกได้หลายครั้งไม่เบื่อ สามารถดูวัตถุได้ชัดเจนไม่ใช่อยู่ในแสงสลัว
ๆ ที่ประทับใจ แต่มองอะไรไม่เห็นเลือนราง ส่วนการจัดแสดงชั่วคราวนั้นก็ประสงค์ให้ดูกันเพียงครั้ง
สองครั้งเท่านั้น เป็นการฉาบฉวยระยะสั้น

3. การจัดแสดงการสัญจร (Travelling Exhibition)

นิทรรศการสัญจร หมายถึง นิทรรศการที่จัดขึ้นเป็นชุดสำเร็จ เพื่อแสดงในหลาย ๆ ที่ หมุนเวียนกันในรูปแบบและสื่อหลักที่นำมาแสดงเป็นแบบเดิม วัตถุประสงค์ในการจัดเป็นอย่างไรก็ตาม อาจมีสิ่งของหรือการแสดงประกอบเพิ่มเติมในบางครั้งเท่านั้น ส่วนสถานที่จัดก็หมุนเวียนเปลี่ยนไปเรื่อย อาจสัญจรไปต่างจังหวัดหรือในจังหวัดเดียวกัน แต่เปลี่ยนชุมชนที่นำไปแสดง เช่น ในการจัดนิทรรศการตราไปรษณียากร เป็นนิทรรศการสัญจร จัดโดยการสื่อสารแห่งประเทศไทย ในการสัญจรก็จะร่วมกับหน่วยงานในท้องถิ่น ซึ่งหน่วยงานหลักก็คือหน่วยงานในสังกัดสำนักงานไปรษณีย์โทรเลขจังหวัดที่ไปจัดแสดง บางครั้งอาจเชิญหน่วยงานอื่นในท้องถิ่นเข้าร่วม เช่น ชมรมนักสะสมแสตมป์ในท้องถิ่น หรือศูนย์ชีววิทยาทางทะเลในการจัดแสดงที่ภูเก็ต ทั้งนี้เพราะมีการเสนอตราไปรษณียากรชุดใหม่เป็นชุดเต่าทะเลไทย เป็นต้น

ข้อดีประการสำคัญของนิทรรศการสัญจรคือความสามารถในการเดินทางไปสู่ชุมชนต่าง ๆ ได้ทั่วไป ทำให้สามารถเผยแพร่ได้กว้างขวาง "พิพิธภัณฑ์เคลื่อนที่" ของศูนย์บริภัณฑ์เพื่อการศึกษา เป็นรถบัสมุ่งสู่โรงเรียนต่าง ๆ หรือพิพิธภัณฑ์ทั่วประเทศ

การออกแบบห้องสมุด

ห้องสมุดของโครงการสถาบันส่งเสริมการเรียนรู้ด้านอนิเมชัน ถือเป็นห้องสมุดเฉพาะแห่งหนึ่งให้บริการเกี่ยวกับงานอนิเมชันและคอมพิวเตอร์กราฟฟิก ความต้องการของผู้ใช้ห้องสมุด

1. สถานที่ตั้ง ต้องการไปมายังห้องสมุดได้สะดวก ถ้าห้องสมุดอยู่ไกลมากเกินไป (เช่น ไกลห้องเรียน ห้องบรรยาย ที่ทำงาน หอพัก ที่พัก ป้ายรถเมล์หรือที่จอดรถ) ความตั้งใจหรือโอกาสที่จะไปใช้ห้องสมุดก็อาจลดลงได้
2. ทางเข้าไปสู่ห้องสมุด ต้องการที่ง่าย ๆ ถ้าต้องขึ้นบันไดหลายสิบชั้นหรือต้องเดินผ่านบริเวณอื่น ๆ ไปเป็นระยะทางไกล มีทางเข้าออกคับแคบ ใช้ร่วมกันหลายหน่วยงานหรือหลายกิจกรรม หรือมีระบบการรักษาความปลอดภัยที่ซับซ้อน ก็สามารถทำให้ผู้ใช้ห้องสมุดเกิดความรู้สึกท้อถอยหรือไม่อยากเข้าใช้สถานที่ได้เหมือนกัน
3. บรรยากาศแรกเข้าไปถึง ต้องการทราบได้เองว่าห้องสมุดมีบริการอะไรอยู่ที่ไหนบ้าง ไม่ว่าจะห้องสมุดที่เข้าไปใช้บริการจะมีขนาดเล็กหรือใหญ่เพียงไร เพื่อให้เกิดความรู้สึกว่าตนเองไม่ใช่คนแปลกหน้าของสถานที่นั้น และมีอิสระที่จะใช้บริการต่าง ๆ เอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. สภาพแวดล้อม ต้องการสภาพแวดล้อมที่ดี เงียบ สงบ สีสันทั่วไปสบายตาแสงสว่างพอเหมาะสำหรับอ่านหรือเขียน การถ่ายเทอากาศดี การเคลื่อนไหวทั่วไปทำได้สะดวกไม่ก่อความรำคาญให้ผู้อื่น ทั้งไม่รู้สึกรังเกียจหรืออึดอัดหรือคับแคบ
5. เครื่องอำนวยความสะดวก ซึ่งเหมาะสมกับความต้องการของแต่ละคนที่จะใช้ในสถานที่ห้องสมุดมากน้อยต่างกัน เช่นมีโต๊ะเก้าอี้ที่มีขนาดพอเหมาะสำหรับเด็กคนละชุดกับของผู้ใหญ่ มีที่นั่งเฉพาะสำหรับผู้ที่ต้องการความเงียบสงบเป็นพิเศษ มีบริการสาธารณะที่จัดให้เปล่า เช่น น้ำดื่ม ห้องน้ำ ที่รับฝากของ หรือบริการที่คิดค่าบริการ เช่น โทรศัพท์ บริการถ่ายเอกสาร เครื่องเขียน อาหารและเครื่องดื่ม

ข้อควรคำนึงในการออกแบบห้องสมุด

1. การให้แสงสว่างอย่างสม่ำเสมอ
2. มีการควบคุมอุณหภูมิเพื่อรักษาสภาพหนังสือโดยใช้ระบบปรับอากาศในอย่างสม่ำเสมอตลอดเวลา ซึ่งนอกจากจะรักษาสภาพหนังสือแล้ว ยังเป็นส่วนให้ความสบายแก่ผู้ใช้บริการของห้องสมุดอีกด้วย
3. ตำแหน่งที่ตั้งควรให้มีเสียงรบกวนจากภายนอกน้อยที่สุดหรือไม่มีเลย
4. สามารถขยายได้เมื่อมีหนังสือเพิ่ม
5. มีการควบคุมดูแลการเข้าออกห้องสมุด โดยเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ

ข้อมูลเกี่ยวกับห้องประชุม

ลักษณะของห้อง ปกติแล้วจะเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า ซึ่งเป็นลักษณะที่นิยมใช้เหมือนกันหมดในเขตเอเซียนี้ และปัจจุบันนี้ยังคงออกแบบในรูปของสี่เหลี่ยมผืนผ้าอย่างนี้ต่อเนื่องกันไป

พื้นที่ห้องประชุมประกอบด้วยส่วนต่าง ๆ ดังนี้

- ส่วนบรรยาย อย่างน้อย 3.6 ม.² มีพื้นที่ประมาณ 30% ของพื้นที่นั่งฟัง
- ส่วนที่นั่ง คิดพื้นที่เฉลี่ยประมาณ 0.90 ม.² /คน พื้นที่ทั้งหมดจึงเท่ากับจำนวนผู้เข้าฟังคูณจำนวนพื้นที่ต่อคน
- ทางสัญจร ให้คิดทางสัญจรเป็นเนื้อที่ประมาณ 30% ของพื้นที่ผู้เข้าฟัง
- กระจาด, ฉากฉายสไลด์หรือจอภาพยนตร์ ควรมีความลึกอย่างน้อย 4 เมตร กว้างอย่างน้อย 3.90 เมตร ความสูงเพดานไม่ต่ำกว่า 2.40 เมตร สำหรับกรณีเป็นจอภาพยนตร์ขนาดของห้องควรมีความลึกมากกว่า 2 เท่าของความกว้างจอ

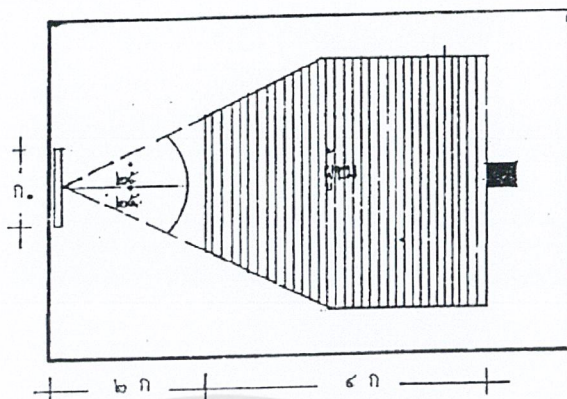
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนประกอบของห้องประชุม

- พื้นสำหรับห้องประชุม ควรเป็นพื้นที่ที่สามารถทำความสะอาดได้ง่าย สำหรับวัสดุที่ใช้ทำพื้นนั้น ถ้าเป็นไม้ควรเป็นพื้นด้าน ใช้แปรงขัดได้
- ฝ้าผนังควรมีลักษณะเกลี้ยง เพื่อป้องกันมิให้ฝุ่นละอองเกาะง่าย และสะดวกต่อการทำความสะอาด วัสดุที่ใช้ทำฝ้าผนังอาจเป็นไม้, ซีเมนต์ หรือวัสดุอื่นใดก็ได้
- เพดานควรเป็นเพดานเพื่อกันความร้อนและฝุ่นละออง
- ประตูและหน้าต่างห้องประชุมทุกห้อง ควรจะมีประตูใหญ่เปิดออกสู่ระเบียบทางเดินด้านยาวอย่างน้อยห้องละ 2 ประตู ขนาดของประตูควรกว้างประมาณ 1.10 เมตร และสูงประมาณ 2.10 เมตร หรือสูงเสมอระดับของขอบบนของหน้าต่าง หน้าต่างส่วนมากควรจะมีเปิดออกไปยังภายนอกห้องทางด้านยาวของห้อง ขนาดของหน้าต่างควรกว้างประมาณ 80 ซม. และสูงประมาณ 1.10 ซม. โดยขอบล่างของหน้าต่างนั้น ควรจะมีให้มากพอ โดยถือเอาพื้นที่ของประตูและหน้าต่างมีไม่น้อยกว่า ¼ ของพื้นที่ของฝ้าผนังห้องประชุม สำหรับชนิดของหน้าต่างมีหลายแบบ แต่ควรมีลักษณะเปิดออกไปยังนอกห้อง และสามารถควบคุมแสงสว่างและการถ่ายเทอากาศได้ด้วย
- จอฉาย ไม่จำเป็นต้องวางไว้หน้าห้องเสมอไป ควรจัดวางไว้ตำแหน่งที่มืดที่สุดของห้อง ขอบล่างสุดของจอควรอยู่สูงกว่าระดับสายตาของผู้ดู ในขณะที่ขอบบนทำมุมสูงสุดกับระดับสายตาผู้ดูแลแถวหน้าสุดไม่เกิน 30° นอกจากนั้นจอฉายควรอยู่ในแนวเดียวกันกับเครื่องฉายและตั้งได้ฉากซึ่งกันและกัน ตั้งแนวทางตั้งและแนวนอน
- ลำโพง ควรติดตั้งด้านเดียวกับจอฉายในระดับหูของผู้เข้าอบรม ถ้ามีลำโพงหลายตัวอาจจะติดรอบ ๆ ห้องก็ได้
- เครื่องฉาย ระยะเวลาติดตั้งขึ้นอยู่กับชนิดของเครื่องฉาย ส่วนตัวเครื่องอาจติดตั้งบน stand หรือติดตายในห้องฉายก็ได้ แต่ต้องอยู่แนวเดียวกันกับจอฉายตั้งได้ฉากซึ่งกันและกันทั้งทางแนวตั้งและแนวนอน นอกจากนั้นยังต้องอยู่เหนือระดับศีรษะผู้ดูด้วย

ลักษณะการจัดห้องประชุม

ควรจัดให้ผู้บรรยายและผู้เข้าอบรม สามารถมองเห็นกันและกันได้ทั่วถึง โดยผู้บรรยายควรนั่งบนยกพื้นที่สูงพอสมควร (เวที)

ภาพที่ ๓๐ แสดงการจัดที่นั่งอบรม

สำหรับการจัดที่นั่งของผู้เข้าอบรม ควรจัดให้ผู้เข้าฟังแถวหน้าอยู่ห่างจากจอประมาณ 2 เท่าของความกว้างจอ และผู้เข้าฟังแถวหลังสุดอยู่ห่างจากจอประมาณ 6 เท่าของความกว้างจอ แต่การดูภาพที่ชัดเจนมิได้ขึ้นอยู่กับระยะห่างจากจอเพียงอย่างเดียว ยังขึ้นอยู่กับมุมมองของการดูที่ชัดเจนอีกด้วย การกำหนดมุมของการดูที่ชัดเจนนั้นขึ้นอยู่กับการสะท้อนแสงของจอแต่ละชนิดที่เลือกใช้ ตัวอย่างเช่น ห้องบรรยายที่ใช้จอแบบพื้นทรายแก้ว ซึ่งมีมุมสะท้อนแคบเพียงประมาณ 25 เมื่อเอาลักษณะการสะท้อนของจอ และระยะดูที่ชัดเจนรวมกัน จะเห็นได้ว่าตำแหน่งที่นั่งดูที่ชัดเจนที่สุดของห้องจะเป็นดังรูป

นอกจากนั้นการจัดที่นั่งผู้เข้าอบรมควรให้มีระยะห่างระหว่างโต๊ะประมาณ 0.75 ม. และมีพื้นที่ที่ใช้ต่อหนึ่งที่นั่งกว้างอย่างน้อย 0.75 เมตร สำหรับห้องบรรยายขนาดใหญ่ควรจัดที่นั่งไม่ให้งังกันโดยจัดแต่ละหน่วยให้สูงต่ำสลับกันเป็นแบบอ้อมจันทร์ แต่จะต้องไม่ทำให้ชั้นเกินไปจนน่าจะเป็นอันตรายต่อผู้เข้าฟังการบรรยาย

องค์ประกอบและการออกแบบร้านอาหาร

การจัดร้านอาหาร

การวางผังความสัมพันธ์ระหว่างโต๊ะอาหาร เคาน์เตอร์ คริวและเนื้อที่ใช้สอยอื่นๆ

1. ตำแหน่งทางเข้าออกและประตูเพื่อความสะดวกของลูกค้า
2. วัสดุที่ใช้ในการตกแต่งโดยเฉพาะวัสดุที่ใช้ปูพื้น
3. การออกแบบวิธีการจัดโต๊ะเก้าอี้ และเครื่องเรือนชนิดอื่นๆ
4. การให้แสงสว่างในส่วนต่างๆ
5. ระบบการระบายอากาศและกลิ่นอาหาร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทางเข้าร้านอาหารในบริเวณนี้จะต้องคำนึงถึง

- ตำแหน่งนี้จะต้องสัมพันธ์กับทางเข้าภายนอกอาคารเพื่อสะดวกต่อการ ลูกค้า
- การให้แสงเพื่อความเด่นชัดของทางเข้า
- ทางเข้าสามารถที่จะเห็นการโชว์ทำอาหารที่ดึงดูดใจแก่การเข้าใช้
- ทางเดินของลูกค้าและบริการ

การให้แสงสว่าง

โดยทั่วไปควรให้แสงขนาด 35 Lumens ส่วนเคาน์เตอร์เก็บเงินและส่วนโชว์อาหาร 56 Lumens สีที่ใช้ควรอยู่ในโทนร้อนเพื่อเพิ่มความน่ารับประทานอาหารให้แก่อาหาร สำหรับดวงไฟที่ใช้ห้อยจากเพดานควรที่จะมีฝาครอบที่มีความลึกมากพอที่จะปิดหลอดไฟได้

ระบบถ่ายเทอากาศและกลิ่น

เพื่อป้องกันกลิ่นและควันจากครัว ควรที่จะมีการระบายอากาศที่นอกเหนือจากการใช้ระบบปรับอากาศคือมีการติดตั้งเครื่องดูดอากาศหรือระบายอากาศในส่วนการบริการอาหาร นอกจากนี้แล้วภายในครัวเองควรที่จะมีพัดลมดูดอากาศเองต่างหากเพื่อป้องกัน ควันหรือกลิ่นที่จะเล็ดลอดออกไปข้างนอก

ฉากกั้นทางเข้าครัว

โดยปกติการเดินเข้าออกของบริการเพื่อเข้าออกมักจะมีประจำ จึงทำให้เกิดโอกาสที่ลูกค้าจะเห็นสภาพภายในครัวที่ไม่น่าได้ ดังนั้นทางเข้าครัวจึงน่าจะมีฉากกั้นและประตู ทางเข้าครัวจะต้อง กว้าง

การจัดลำดับของส่วนบริการ

๑. ตำแหน่งของเคาน์เตอร์ต้องสัมพันธ์กับทางเข้าและโต๊ะรับประทานอาหาร
๒. ตำแหน่งและความชัดเจนของรายการอาหารที่แสดงไว้และป้ายอื่นๆ
๓. เนื้อที่ที่พอกับคนที่แออัดอยู่หน้าเคาน์เตอร์ คนที่มาคนเดียวมักจะมีที่นั่งบริเวณเคาน์เตอร์
๔. ที่ว่างทางเข้ามีเพื่อที่เป็นพื้นที่กันชนก่อนที่จะเข้ามาถึงส่วนบริการเพื่อการปรับตัวของ ลูกค้า
๕. พยายามปกป้องและหลีกเลี่ยงการจัดทางเดินที่เดินตัดกลุ่มของโต๊ะอาหาร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ร้านค้าย่อย (Retail Shop)

ร้านค้าย่อย หรือร้านค้า คือผู้เช่าหลักของศูนย์การค้า เป็นองค์ประกอบหลักที่สำคัญของศูนย์การค้า ซึ่งมีทั้งที่เป็นผู้ค้าอิสระ หรือผู้ค้าจากกลุ่มธุรกิจ ร้านค้าในศูนย์การค้า นั้น มีได้หลายรูปแบบ ตั้งแต่ร้านอาหาร ภัตตาคาร ร้านขายยา ร้านขายสินค้าเฉพาะทาง รวมไปถึงธนาคาร เป็นต้น

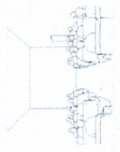

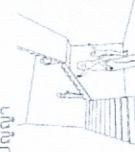
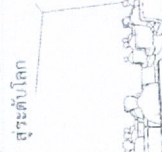
ศูนย์อาหาร (Food Center)

ศูนย์อาหาร เป็นอีกหนึ่งองค์ประกอบของศูนย์การค้า แต่บางครั้ง ก็เป็นองค์ประกอบของห้างค้าปลีกของชาด้วย ศูนย์อาหารโดยทั่วไปจะมีร้านค้าที่มีอาหารหลายหลายระดับหนึ่ง มีการจัดพื้นที่ให้นั่งรับประทานอาหาร ข้อแตกต่างระหว่างศูนย์อาหาร และร้านอาหาร คือ ศูนย์อาหารจะเป็นหลายๆร้าน ขายในพื้นที่เดียวกัน โดยใช้ภาชนะและพื้นที่รับประทานอาหารร่วมกันกับร้านอื่นๆ ที่ทางศูนย์การค้า ได้จัดเตรียมไว้ และในกรณีของกลุ่มร้านอาหาร ที่อาจจะมีการจัดพื้นที่ในลักษณะที่คล้ายกัน แต่การใช้ภาชนะและพื้นที่ จะเป็นของแต่ละร้าน ไม่ได้ใช้พื้นที่ร่วมกัน ทั้งนี้ ราคาอาหารในศูนย์อาหาร โดยมากจะมีราคาเฉลี่ยเท่ากับ หรือมากกว่าท้องตลาด เล็กน้อย

ห้างสรรพสินค้า (Department Store)

ห้างสรรพสินค้า เปรียบเสมือนร้านค้าขนาดใหญ่ โดยมากหากอยู่ในศูนย์การค้า จะอยู่บริเวณโซนใดโซนหนึ่ง โดยสินค้าที่ขายในห้างสรรพสินค้า อาจมีทั้งเหมือนหรือต่างกับบริเวณร้านค้าเช่าก็ได้บ่อยครั้ง หากห้างสรรพสินค้าซึ่งเป็นองค์ประกอบ มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักมากกว่าตัวตัวศูนย์การค้า มักเกิดปัญหาการสับสนชื่อเรียก เช่น กรณีห้างสรรพสินค้าเซ็นทรัล ภายในอุทยานการค้ากาดสวนแก้ว ห้างสรรพสินค้าโรบินสัน ภายในศูนย์การค้าเซ็นทรัลพลาซ่า เชียงใหม่ แอร์พอร์ต และห้างสรรพสินค้าเซ็นทรัล ภายในศูนย์การค้าสิลมคอมเพ็กซ์ ซึ่งมักถูกเรียกชื่อของห้างสรรพสินค้าด้านใน

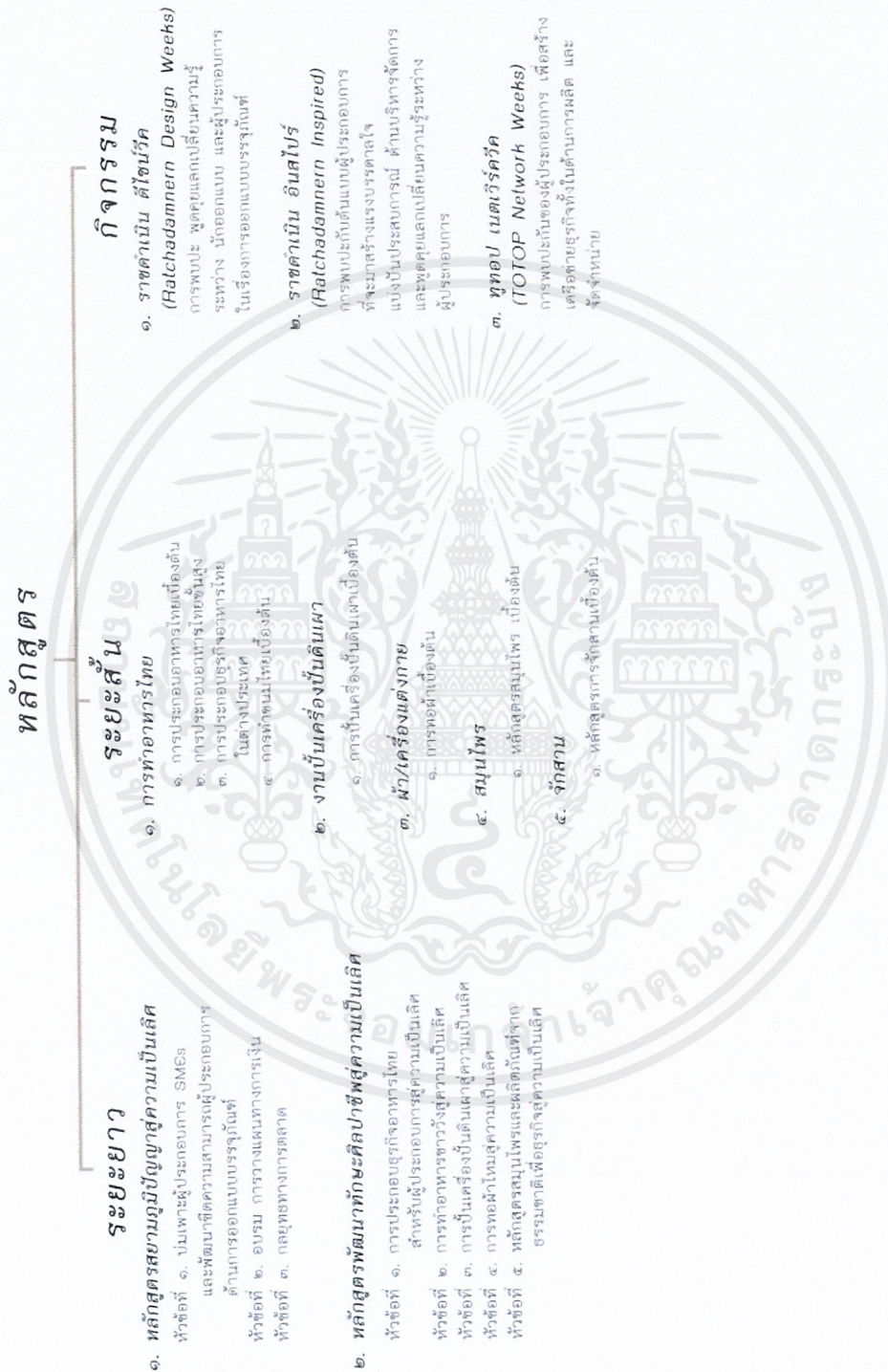
๒.๑.๕. การลำดับเรียงนิทรรศการ

หัวข้อเรื่อง	เนื้อเรื่อง	จุดประสงค์	วิธีการจัดแสดง	ระยะเวลาจัดแสดง
<p>๑. เบ็ดบ้าน</p> 	<p>บอกถึงวิถีชีวิตและประเพณีอันดีงามของภูมิปัญญา เพื่อหาสาเหตุที่การมาเป็นผลิตภัณฑ์ไทยในทุกวันนี้ได้มีต้นกำเนิดอย่างไร</p>	<p>- เชื่อมโยงนำให้ผู้เข้าชมเข้าใจเรื่องราวของนิทรรศการโดยคร่าว และมีการเชื่อมโยงการเข้าชมนิทรรศการ</p>	<p>- ฉายาที่ติดตั้ง - Mapping Projection</p>	<p>๕ นาที</p>
<p>๒. กว่าสยามจะมาเป็นไทย</p> 	<p>แสดงถึงวิวัฒนาการของสยามประเทศที่ก้าวมาเป็นประเทศไทย ตั้งแต่ยุค สุวรรณภูมิ จนเป็นสยาม และมาเป็นประเทศไทยในปัจจุบันนี้ โดยแสดงให้เห็นว่าวัฒนธรรม การใช้ เครื่องมือ เครื่องมือที่ยิ่งยี่มาจากธรรมชาติ ผ่านการพัฒนาจากมันสมองของคนไทย จนเกิดเป็นภูมิปัญญาไทย</p>	<p>- ให้ผู้ชมได้เข้าใจที่มาของภูมิปัญญา และแสดงด้วยสื่อมัลติมีเดีย และสร้างเรื่องราวให้กับผลิตภัณฑ์</p>	<p>- แฉ้มข้อมูล - โดทท์บอร์ด - วัตถุจัดแสดง - QR Code (e-commerce) - multi - screen - interactive learning</p>	<p>ไม่จำกัดเวลา</p>
<p>๓. ความหลากหลายทางภูมิปัญญา</p> 	<p>แสดงเอกลักษณ์ทางภูมิปัญญาต่างๆ ที่สำคัญในแต่ละภูมิภาคของประเทศไทย (เหนือ กลาง ใต้)</p>	<p>- ให้อารมณ์ของ ภูมิปัญญาในแต่ละภูมิภาค และ แสดงที่โดดเด่น กว่าจะเป็นผลิตภัณฑ์แต่ละชิ้น เพื่อให้ผู้เข้าชมเข้าใจที่มา และการบูรณาการผลิตภัณฑ์</p>	<p>- แฉ้มข้อมูล - โดทท์บอร์ด - วัตถุจัดแสดง - QR Code (e-commerce) - interactive learning</p>	<p>ไม่จำกัดเวลา</p>
<p>๔. ครูผู้รักจากภูมิปัญญา</p> 	<p>แสดงถึงความทุ่มเทของประชาชน ผู้ถ่ายทอด และรักษาภูมิปัญญาท้องถิ่น ท่ามกลางกระแสโลกาภิวัตน์ในโลกปัจจุบัน แสดงให้เห็นถึงจิตวิญญาณของผู้ที่เป็นช่างฝีมือ ที่มีอยู่ในตัวพวกเขาทุกคน และแสดงถึงพระกรุณาของ ในหลวง และพระราชินี ผู้ทรงให้การสนับสนุน และช่วยเหลือตลอดมาหลาย ไม่แปรปรวนแต่มาวันทั้งหลาย</p>	<p>- ให้ความรู้เกี่ยวกับของภาคภูมิปัญญาไทยที่เชื่อมโยง เกี่ยวกับการจัดความรู้ และภาคช่วยเหลือจาก กตริย์ไทย</p>	<p>- แฉ้มข้อมูล - วัตถุจัดแสดง - QR Code - วีซีดี</p>	<p>ไม่จำกัดเวลา</p>
<p>๖. ผลิตภัณฑ์ไทย สูระดับโลก</p> 	<p>การประกาศศักยภาพของ ผลิตภัณฑ์ทั้งภาคการผลิตที่สู่ความเป็นเลิศ ด้วยความเชี่ยวชาญ การรวมการสร้างสรรค์ร่วมกันเป็นปัญญา ที่เป็นการผลิต ความร่วมมือของประชาชนร่วมกัน ผู้ประกอบการ นักออกแบบ และองค์กร และที่เกี่ยวกับการเข้ามาเป็นส่วนของ ตะวันออก (workshop)</p>	<p>- แสดงข้อมูลเกี่ยวกับของยุคสมัยที่ก้าวข้ามนิทรรศการในการเชื่อมโยงสินค้า top ตะวันออก (workshop) ซึ่งเป็นส่วนต่อไปจากนิทรรศการ</p>	<p>- วัตถุจัดแสดง - Video Mapping Projection</p>	<p>๕ นาที</p>

ภาพที่ ๓๑ แสดงการลำดับนิทรรศการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๒.๑.๖. หลักสูตรการเรียนการสอน

ภาพที่ ๓๒ แสดงหลักสูตรการเรียน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๒.๒ ข้อมูลเปรียบเทียบ

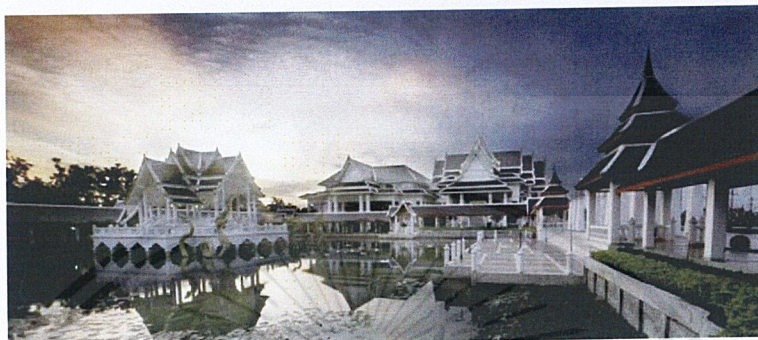
๒.๒.๑ การศึกษากรณีศึกษาเปรียบเทียบ

การศึกษารณีตัวอย่าง จะเลือกศึกษาโครงการที่มีลักษณะใกล้เคียงกันในด้านวัตถุประสงค์ ลักษณะของโครงการหรืออาจเลือกศึกษาโครงการประเภทใกล้เคียงในด้านการใช้งาน มีหัวข้อในการศึกษาดังนี้

- ก. ศึกษาข้อมูลทั่วไป เพื่อทราบถึงลักษณะโดยรวมของโครงการรวมถึงขอบเขตการให้บริการ
- ข. ศึกษาการจัดการพื้นที่ใช้สอย เพื่อให้เห็นถึงความต่อเนื่องของที่ว่าง และ การจัดพื้นที่ใช้สอยทั้งภายใน และภายนอก
- ค. ศึกษาข้อดี-ข้อเสีย เพื่อทราบถึงจุดแข็ง และ จุดด้อย เพื่อศึกษาและนำไปประยุกต์
- ง. ศึกษาลักษณะของการออกแบบ การวางแผนคิดในการออกแบบ เพื่อนำมาประกอบในการพิจารณาการออกแบบและการใช้พื้นที่ของอาคาร
- จ. ศึกษาลักษณะของพฤติกรรมผู้ใช้งานที่น่าสนใจเพื่อนำมาประกอบการพิจารณาการจัดวางพฤติกรรมเพื่อให้สอดคล้องกับการออกแบบ

๒.๒.๒ กรณีศึกษา : ๑. ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ

ข้อมูลทั่วไป : เป็นหน่วยงานหลักในการสืบสานความเป็นไทยสู่สากลผ่านงานศิลปหัตถกรรม เพื่ออนุรักษ์คุณค่าแห่งศิลปาชีพ และต่อยอดมูลค่าเชิงพาณิชย์

ภาพที่ ๓๓ บรรยากาศศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศด้านนอก

พื้นที่ใช้สอย : ๑. ร้านค้าสมาชิก ๒. ร้านค้าย่อย ๓. นิทรรศการ
๔. หอประชุม ๖. ร้านกาแฟ ๗. ตลาดนัด ๘. ที่จอดรถ

ลักษณะเด่น :

- องค์ประกอบหลักรวมกันอยู่ในอาคารเดียว
- อาคารมีทางเข้าหลายทาง สะดวกต่อการเข้าถึงภายในอาคาร
- ร้านค้ามีความร่วมสมัย

ปัญหาที่เกิดขึ้น :

- อาคารตลาดนัดอยู่ห่างไกลกับส่วนอื่นๆจึงส่งผลให้ส่วนของตลาดนัดไม่มีผู้ใช้งาน
- ที่ตั้งห่างไกล การเข้าถึงลำบาก

การนำไปใช้ :

๑. การจัดองค์ประกอบหลักให้กระจายในตำแหน่งที่ดี เพื่อดึงดูดผู้ใช้ให้หมุนเวียนในทุกละเอียดของโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๒.๒.๓ กรณีศึกษา : ๒. ศูนย์ศิลปะปาซีพบางไพร

ข้อมูลทั่วไป : เป็นหน่วยงานหลักในการสืบสานความเป็นไทยสู่สากลผ่านงานศิลปหัตถกรรม เพื่ออนุรักษ์คุณค่าแห่งศิลปะปาซีพ และต่อยอดมูลค่าเชิงพาณิชย์

ภาพที่ ๓๔ บรรยากาศศูนย์ศิลปะปาซีพบางไพร

พื้นที่ใช้สอย : ๑. ร้านค้าสมาชิก ๒. นิทรรศการ ๓. หอประชุม ๔. ห้องปฏิบัติการ
๕. บ้านไทยสี่ภาค (ร้านค้า) ๖. ร้านอาหาร ๗. ท่าเรือ ๘. ที่จอดรถ

ลักษณะเด่น :

- องค์ประกอบหลัก มีการกระจายออกไปในพื้นที่ต่างๆ
- ทางเข้าอาคารหันไปรับกับแม่น้ำเจ้าพระยาที่อยู่ท้ายของโครงการ

ปัญหาที่เกิดขึ้น :

- มีองค์ประกอบต่างๆมากจนเกินความจำเป็นของโครงการจึงทำให้พื้นที่ส่วนอื่นๆซึ่งไม่เกี่ยวข้องกันโครงการนั้นดึงความสนใจหลักของโครงการ
- ที่ตั้งห่างไกล การเข้าถึงลำบาก

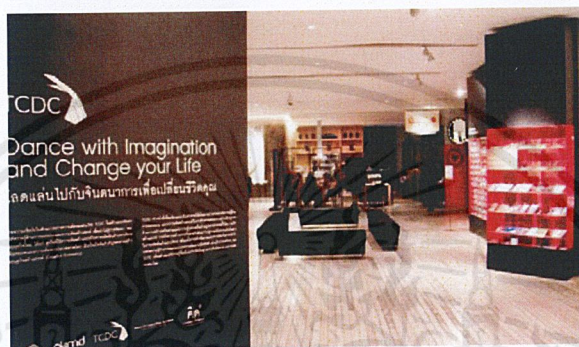
การนำไปใช้ :

๑. การเลือกตำแหน่งที่ตั้ง ให้เอื้อต่อกลุ่มผู้ใช้งานหลัก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๒.๒.๔ กรณีศึกษา : ๓. ศูนย์สร้างสรรค์งานออกแบบ (TCDC)

ข้อมูลทั่วไป : เป็นหน่วยงานเฉพาะด้านภายใต้การกำกับดูแลของ สำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้ (สปร.) ซึ่งเป็นองค์การมหาชน ที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้ พ.ศ. 2547

ภาพที่ ๓๕ บรรยากาศศูนย์สร้างสรรค์งานออกแบบ (TCDC)

พื้นที่ใช้สอย : ๑. นิทรรศการชั่วคราว ๒. ห้องสมุด ๓. ร้านค้าศูนย์ ๔. ร้านอาหาร ๕. ห้องบรรยาย
๖. ห้องสมาชิก ๗. คลังวัสดุ ๘. ร้านกาแฟ

ลักษณะเด่น :

- มีองค์ประกอบที่หลากหลายในพื้นที่จำกัด - การวางองค์ประกอบที่มีการจัดลำดับตามการใช้งานที่เกิดขึ้นคือ public > semi > private - ทำเลที่ตั้งสามารถเข้าถึงได้ง่ายต่อกลุ่มเป้าหมาย

ปัญหาที่เกิดขึ้น :

- การเข้าถึงพื้นที่ชั้นในสุดได้ยากเนื่องจากผังเป็นทางยาว

การนำไปใช้ :

๑. การจัดการกับองค์ประกอบที่หลากหลายในพื้นที่ ที่มีจำกัด
๒. การลำดับการใช้งาน จาก พื้นที่สาธารณะ -> กึ่งสาธารณะ -> ส่วนตัว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๒.๒.๕ กรณีศึกษา : ๔. Mitsukoshi Department Store(Disney World ,Florida)

ข้อมูลทั่วไป : เป็นศูนย์การค้าญี่ปุ่น ที่อยู่ใน Disney World Epcot,Florida

ภาพที่ ๓๖ บรรยากาศ Mitsukoshi Department Store(Disney World ,Florida)

พื้นที่ใช้สอย : ๑. display ๒. cashier ๓. stand ๔. ชั้นวาง ๕. ห้องแต่งตัว
๖. ห้องน้ำ ๗. ห้องเก็บของ

ลักษณะเด่น :

- การจัดวางสินค้า ให้รู้สึกได้ถึงควมมีคุณค่า พร้อมป้ายบอกข้อมูล เพื่อเล่าเรื่องราวจะช่วยสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้า
- มีเอกลักษณ์ในงานออกแบบ และเป็นเรื่องราวเดียวกันทั้งงาน
- ใช้แสง warm white ชนิดเดียวกันทุกตัว และไฟหลังสร้างบรรยากาศ- การใช้พื้นที่ ที่เหลืออย่างมีประสิทธิภาพ เช่น island stand ตรงกลาง ทางเดิน

ปัญหาที่เกิดขึ้น :

- การเข้าถึงพื้นที่ชั้นในสุดได้ยากเนื่องจากผังเป็นทางยาว
- ขาดแสงธรรมชาติ เมื่อดูสินค้านานๆ อาจปวดตาได้

การนำไปใช้ :

๑. การจัดวางสินค้าให้มีคุณค่า และบอกเล่าที่มาสินค้า
๒. ออกแบบให้มีความสอดคล้องกันทุกส่วน
๓. การเปิดให้มีช่องแสงธรรมชาติเข้ามาช่วย
๔. จัดองค์ประกอบให้ทุกส่วน สามารถเข้าถึงได้โดยง่าย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๒.๒.๖ กรณีศึกษา : ๕. Pier28 (Terminal 21)

ข้อมูลทั่วไป : ศูนย์อาหารภายในศูนย์การค้า Terminal 21

ภาพที่ ๓๗ บรรยากาศ Pier28 (Terminal 21)

พื้นที่ใช้สอย : ๑. ร้านค้า ๒. ที่นั่ง ๓. Service station

ลักษณะเด่น :

- มีการแบ่งแยกชัดเจนระหว่าง โซนที่นั่ง กับ โซนร้านอาหารซึ่งอยู่คนละฝั่งกัน
- ส่วนรับประทานอาหาร จะติดกับช่องเปิด เพื่อรับแสงธรรมชาติ
- เส้นทางสัญจร รอบร้านค้าเพื่อรับรองกลุ่มคนในช่วงเวลา peak load

ปัญหาที่เกิดขึ้น :

- รูปแบบเก้าอี้ที่ ซ้ำกัน เนื่องจากต้องรองรับผู้คนจำนวนมากจึงต้องเลือกชุดเฟอร์นิเจอร์ที่รองรับคนได้มากที่สุด

การนำไปใช้ :

๑. การใช้แสงธรรมชาติจาก sky roof
๒. การจัดร้านค้าแบบ open kitchen
๓. ออกแบบร้านทุกร้าน มีระเบียบเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๒.๒.๗ สรุปการนำไปใช้

กรณีศึกษา	การนำไปใช้
๑. ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ	๑. การจัดองค์ประกอบหลักให้กระจายในตำแหน่งที่ดี เพื่อดึงดูดผู้ใช้ให้หมุนเวียนในทุกส่วนของโครงการ
๒. ศูนย์ศิลปาชีพบางไทร	๑. การเลือกตำแหน่งที่ตั้ง ให้เอื้อต่อกลุ่มผู้ใช้งานหลัก
๓. ศูนย์สร้างสรรค์งานออกแบบ (TCDC)	๑. การจัดการกับองค์ประกอบที่หลากหลายในพื้นที่ ที่มีจำกัด ๒. การลำดับการใช้งาน จาก พื้นที่สาธารณะ -> กึ่งสาธารณะ -> ส่วนตัว
๔. Mitsukoshi Department Store(Disney World ,Florida)	๑. การจัดวางสินค้าให้มีคุณค่า และบอกเล่าที่มาสินค้า ๒. ออกแบบให้มีความสอดคล้องกันทุกส่วน ๓. การเปิดให้มีช่องแสงธรรมชาติเข้ามาช่วย ๔. จัดองค์ประกอบให้ทุกส่วน สามารถเข้าถึงได้โดยง่าย
๕. Pier28 (Terminal 21)	๑. การใช้แสงธรรมชาติจาก sky roof ๒. การจัดร้านค้าแบบ open kitchen ๓. ออกแบบร้านทุกร้าน มีระเบียบเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

ตารางที่ ๕ แสดงการลำดับนิทรรศการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๒.๓ ข้อมูลเฉพาะของโครงการ

๒.๓.๑ ความเป็นมาของโครงการ

ปัจจุบันการรวมตัวเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ภายในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ นั้นส่งผลกระทบต่อโดยตรงแก่ผู้ประกอบการไทย โดยเฉพาะผู้ประกอบการ SMEs และ ผู้ประกอบการสินค้า OTOP ด้วยเหตุผลอันเนื่องมาจากการที่มีชาวต่างชาติมากขึ้น และสินค้าที่ล้นไหลเข้ามามากขึ้น จากการเปิดเสรีการค้า เสรีภาษี และเสรีการลงทุน จึงเล็งเห็นว่าโครงการ หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) นั้น จำเป็นที่จะต้องปรับตัวเพื่อสอดรับกับการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

โครงการ “หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์” หรือ OTOP เป็นโครงการที่รัฐบาลให้การสนับสนุนผู้ประกอบการท้องถิ่น ให้มีโอกาสพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ขึ้นมา จากวัตถุดิบ ภูมิปัญญาที่มีในท้องถิ่น โดยจะคัดเลือกผลิตภัณฑ์ที่โดดเด่นในตำบลนั้นมา สนับสนุน ด้วยการ ประทับตราว่าเป็น “ผลิตภัณฑ์โอท็อป” และจัดหาเวทีในการจัดจำหน่าย และช่วยประชาสัมพันธ์สินค้าเหล่านี้

แต่ทว่า โครงการ OTOP ยังคง ขาดการสนับสนุนในด้านการให้ความรู้ต่างๆ ในระหว่างที่ผู้ประกอบการได้ผลิตสินค้าออกมา และยังขาดการสนับสนุน พื้นที่จัดจำหน่าย ที่มีศักยภาพ ทั้งๆที่มีหน่วยงานต่างๆ มากมายที่พร้อมจะสนับสนุนในด้านต่างๆที่กล่าวมา เช่น SACICT , SML ,ธนาคารต่างๆ และภาคเอกชน จึงทำให้สินค้า OTOP นั้นไม่สามารถพัฒนาได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ

ดังนั้น เพื่อเสริมจุดแข็งให้กับโครงการ หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ จึงควรที่จะมีโครงการที่จะสนับสนุน ในการพัฒนาความรู้บุคลากร ให้คำแนะนำในเรื่องของการออกแบบบรรจุภัณฑ์ การตลาด การเงินการลงทุน และสนับสนุนพื้นที่จัดจำหน่ายที่มีศักยภาพ เพื่อเสริมจุดแข็งให้กับโครงการ OTOP และสามารถที่จะพัฒนาสินค้าไปสู่ระดับโลกได้ เป็นการตอบสนองการเปิดเสรีอาเซียน ที่กำลังจะเกิดขึ้นในเร็ววันนี้

๒.๓.๒ เอกลักษณ์องค์กร และภาพลักษณ์โครงการ

ภาพที่ ๓๒ โลโก้รับรองผลิตภัณฑ์โอทอป

ตราสัญลักษณ์องค์กร

ภาพที่ ๓๓ ภาพลักษณ์โครงการ “ผลิตภัณฑ์ไทยไประดับโลก”

ปรัชญาของโครงการ หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์

“หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์” เป็นแนวทางการหนึ่ง ที่จะสร้างความเจริญแก่ชุมชนให้สามารถยกระดับฐานะความเป็นอยู่ของคนในชุมชนให้ดีขึ้น โดยการผลิตหรือจัดการทรัพยากรที่มีอยู่ในท้องถิ่น ให้กลายเป็นสินค้าที่มีคุณภาพ มีจุดเด่นเป็นเอกลักษณ์ของตนเองที่ สอดคล้องกับวัฒนธรรมในแต่ละท้องถิ่น สามารถจำหน่ายในตลาดทั้งภายในและต่างประเทศ โดยมีหลักการพื้นฐาน ๓. ประการ คือ

๑. ภูมิปัญญาท้องถิ่นสู่สากล (Local Yet Global)
๒. พึ่งตนเองและคิดอย่างสร้างสรรค์ (Self-Reliance-Creativity)
๓. การสร้างทรัพยากรมนุษย์ (Human Resource Development)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๒.๓.๓ สายบริหารและอัตรากำลัง

ลักษณะการบริหารงานของโครงการ

ศูนย์ส่งเสริมสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์แห่งประเทศไทย สู่ความเป็นเลิศ เป็นองค์กรมหาชน (องค์การมหาชนที่เป็นของรัฐภายใต้การควบคุมด้วยความร่วมมือของ กรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์ และกรมพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทย ดำเนินการตามวัตถุประสงค์เฉพาะที่กำหนดไว้จัดตั้งขึ้นเพื่อส่งเสริมให้ผู้ประกอบการสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ และบุคคลทั่วไปได้มีโอกาสเรียนรู้และเสริมสร้างพัฒนาความสามารถของตน อย่างเท่าเทียมกันสามารถนำไปประกอบอาชีพ และเพิ่มคุณค่าชีวิตของตนเองและสังคมได้ โดยมีหลักการในการบริหาร โดยเน้นที่การส่งเสริมความรู้และการสนับสนุนจัดหาพื้นที่จัดจำหน่ายให้แก่ผู้ประกอบการ

ใช้หลักการบริหารทรัพยากรบุคคลแนวใหม่ โดยบริหารทรัพยากรบุคคลเชิงกลยุทธ์ (Strategic Human Resource Management: SHRM) คือ การมุ่งเน้นพัฒนาขีดความสามารถของบุคลากร มีการพัฒนาจิตใจและกำหนดทิศทางการบริหารทรัพยากรบุคคลให้มุ่งสู่เป้าหมายขององค์กร ดังนั้นจึงเป็นการบริหารทรัพยากรบุคคลแบบบทบาทเชิงรุกมากกว่ารับ

ลักษณะเฉพาะในการบริหารจัดการ และพฤติกรรมองค์กร

มีการแยกส่วนบริหารของโครงการเป็น ๕ ส่วน คือ

๑. ส่วนพัฒนาธุรกิจการค้า คอยสนับสนุนในส่วนนิติราชการ และพื้นที่จัดจำหน่าย
๒. ส่วนพัฒนาทักษะฝีมือ และผลิตภัณฑ์ คอยสนับสนุนในส่วนการพัฒนาทักษะต่างๆแก่ผู้ประกอบการ และผู้ที่สนใจ
๓. ส่วนบริการสาธารณะ เป็นส่วนที่คอยสนับสนุนพื้นที่สาธารณะทั่วไป คอยจัดการ และ

ประสานงานให้แก่แผนกต่างๆ

๔. ส่วนงานอำนวยการ จะคอยสนับสนุนในด้านการวางแผนธุรกิจ การเงิน การบัญชีซึ่งเป็นผู้ที่ดูแลภาพรวมของโครงการ

๕. ส่วนวิชาการจะเป็นส่วนที่คอยดูแลห้องสมุด และการจัดกิจกรรม อบรมสัมมนาต่างๆ

รูปแบบโครงสร้างสร้างองค์กรเป็นแบบแนวราบ เพื่อให้แต่ละฝ่ายมีอำนาจในการตัดสินใจเองเพื่อความรวดเร็วในการดำเนินงานโดยใช้โครงสร้างแบบแบ่งตามหน้าที่ และแบบทีมงานเนื่องจากศูนย์การเรียนรู้มีกิจกรรมหลายหลายและมีการจัดกิจกรรมที่กว้างไม่มีข้อตายตัว ส่วนของสำนักงานงานจึงเน้นที่เป็นแบบหน้าที่ ซึ่งแต่ละส่วนจะมีการประสานงานกันอย่างทั่วถึง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางแสดงการแบ่งหน้าที่และอัตรากำลังของเจ้าหน้าที่
ฝ่ายบริหาร

ตำแหน่ง	อัตรากำลัง	หน้าที่
๑. ผู้อำนวยการ	๑	บริหารและควบคุมงานตามแผนงานของศูนย์ สำนักงานบริหาร และ พัฒนาการความรู้
๒. รองผู้อำนวยการ	๑	- ติดต่อและประสานงานกับทุกฝ่าย, ปฏิบัติงานแทนผู้อำนวยการ
๓. เลขานุการ	๑	ติดต่อร่างจดหมาย ประสานงานจัดการ ประชุม ทำรายงานการประชุม
๔. หัวหน้าฝ่ายพัฒนาธุรกิจการค้า	๑	ควบคุมและรับผิดชอบในฝ่ายพัฒนาธุรกิจ การค้า
๕. หัวหน้าฝ่ายพัฒนาทักษะฝีมือ	๑	ควบคุมและรับผิดชอบในฝ่ายพัฒนา ทักษะฝีมือ
๖. หัวหน้าฝ่ายบริการสาธารณะ	๑	ควบคุมและรับผิดชอบในฝ่ายบริการ สาธารณะ
๗. หัวหน้าฝ่ายอำนวยการ	๑	ควบคุมและรับผิดชอบในฝ่ายอำนวยการ
๘. หัวหน้าฝ่ายวิชาการ	๑	ควบคุมและรับผิดชอบในฝ่ายวิชาการ

ตารางที่ ๒ ตารางแสดงการแบ่งหน้าที่และอัตรากำลัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฝ่ายพัฒนารัฐกิจการค้า

ตำแหน่ง	อัตรากำลัง	หน้าที่
๑. ผู้จัดการฝ่ายจัดแสดงนิทรรศการ	๑	บริหารและควบคุมงานการจัดแสดงนิทรรศการ
๒. เลขานุการ	๑	ติดต่อร่างจดหมาย ประสานงานจัดการประชุม ทำรายงานการประชุม
๓. หัวหน้าส่วนจัดกิจกรรมและนิทรรศการ	๑	ควบคุมและรับผิดชอบในส่วนจัดกิจกรรมและนิทรรศการ
๔. เจ้าหน้าที่ส่วนจัดกิจกรรมและนิทรรศการ	๕	ดูแลรับผิดชอบการจัดกิจกรรม และการจัดนิทรรศการ
๕. เจ้าหน้าที่เอกสาร	๒	จัดการงานเอกสารทั่วไป
๖. หัวหน้าฝ่าย งานเทคนิค/ซ่อมบำรุง	๑	ควบคุมและรับผิดชอบในฝ่ายซ่อมบำรุง
๗. วิศวกรประปา	๑	ควบคุมและรับผิดชอบในระบบประปา
๘. วิศวกรไฟฟ้า	๑	ควบคุมและรับผิดชอบในระบบไฟฟ้า

ตารางที่ ๗ ตารางแสดงการแบ่งหน้าที่และอัตรากำลัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฝ่ายพัฒนารัฐกิจการค้า

ตำแหน่ง	อัตรากำลัง	หน้าที่
๙. วิศวกรเทคนิคและเสียง	๒	ควบคุมและรับผิดชอบในระบบแสง เสียง
๑๐. วิศวกรเครื่องกล	๑	ควบคุมและรับผิดชอบในระบบเครื่องกล
๑๑. สถาปนิกโครงการ	๑	ควบคุมและรับผิดชอบในเรื่องของการ ออกแบบต่างๆ
๑๒. ช่างเทคนิค	๒	ควบคุมและรับผิดชอบในของงานเทคนิค

ตารางที่ ๘ ตารางแสดงการแบ่งหน้าที่และอัตรากำลัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฝ่ายส่งเสริมธุรกิจการค้า

ตำแหน่ง	อัตรากำลัง	หน้าที่
๑. ผู้จัดการฝ่ายส่งเสริมการค้า	๑	บริหารและควบคุมงานการจัดแสดง นิทรรศการ
๒. เลขานุการ	๑	ติดต่อร่างจดหมาย ประสานงานจัดการ ประชุม ทำรายงานการประชุม
๓. หัวหน้าส่วนงานเทคนิคและซ่อม บำรุง	๑	ควบคุมและรับผิดชอบในงานเทคนิคและซ่อม บำรุง
๔. ช่างไฟฟ้า	๕	ดูแล และซ่อมบำรุงระบบไฟฟ้า
๕. ช่างเทคนิค	๒	ดูแล และซ่อมบำรุงงานเทคนิคต่างๆ
๖. หัวหน้าส่วนจัดการพื้นที่การค้า	๑	ควบคุมและรับผิดชอบในส่วนจัดการพื้นที่ การค้า
๗. พนักงาน	๑	จัดพื้นที่การค้าแก่ผู้ประกอบการ และร้านค้า ศูนย์
๘. เจ้าหน้าที่เอกสาร	๑	จัดการงานเอกสาร

ตารางที่ ๙ ตารางแสดงการแบ่งหน้าที่และอัตรากำลัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฝ่ายส่งเสริมธุรกิจการค้า

ตำแหน่ง	อัตรากำลัง	หน้าที่
๖. หัวหน้าส่วนจัดการร้านค้าศูนย์	๑	ควบคุมและรับผิดชอบในส่วนจัดการพื้นที่ร้านค้าศูนย์
๗. พนักงาน	๕	จัดพื้นที่การค้าแก่ผู้ประกอบการ และร้านค้าศูนย์
๘. เจ้าหน้าที่เอกสาร	๑	จัดการงานเอกสาร

ตารางที่ ๑๐ ตารางแสดงการแบ่งหน้าที่และอัตรากำลัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนพัฒนาทักษะงานฝีมือ

ตำแหน่ง	อัตรากำลัง	หน้าที่
๑. ผู้จัดการส่วนพัฒนา ทักษะงานฝีมือ	๑	บริหารและควบคุมงานการจัดแสดง นิทรรศการ
๓. หัวหน้าส่วนพัฒนาฝีมือ	๑	ควบคุมและรับผิดชอบในงานพัฒนาทักษะ และฝีมือผู้ประกอบการทุกสาขา
๔. ประธานวิทยากร	๑	คอยติดต่อประสานงานวิทยากรพิเศษ
๕. พนักงาน	๕	คอยจัดการ ช่วยเหลืออำนวยความสะดวก ประเภทงานในฝ่าย
๖. ครูสอนจักสาน	๒	จัดพื้นที่การค้าแก่ผู้ประกอบการ และร้านค้า ศูนย์
๗. ครูสอนปั้นดิน	๒	จัดการงานเอกสาร
๘. ครูสอนทำอาหาร	๒	สอนทำอาหาร
๙. ผู้ช่วยครูสอนทำอาหาร	๓	จัดเตรียมวัตถุดิบในการทำอาหาร

ตารางที่ ๑๑ ตารางแสดงการแบ่งหน้าที่และอัตรากำลัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนพัฒนาทักษะงานฝีมือ

ตำแหน่ง	อัตรากำลัง	หน้าที่
๑๐. ครูสอนทอผ้า	๒	สอนทอผ้า
๑๑. ครูสอนสมุนไพร	๒	สอนทำสมุนไพร

ตารางที่ ๑๒ ตารางแสดงการแบ่งหน้าที่และอัตรากำลัง

ส่วนบริการสาธารณะ

ตำแหน่ง	อัตรากำลัง	หน้าที่
๑. ผู้จัดการส่วนบริการสาธารณะ	๑	บริหารและควบคุมงานการจัดแสดงนิทรรศการ
๒. หัวหน้าฝ่ายงานบริการ	๑	ควบคุมและรับผิดชอบในงานบริการทั้งหมด
๓. ส่วนงานขายบัตร	๒	ขายบัตร และให้ข้อมูลต่อผู้ติดต่อสอบถาม
๔. หัวหน้าฝ่ายส่งเสริมความสะอาด	๑	ควบคุมและรับผิดชอบในงานรักษาความสะอาด
๕. พนักงานรักษาความสะอาด	๖	รักษาความสะอาดในทุกๆ ส่วนของอาคาร
๖. หัวหน้าฝ่ายรักษาความปลอดภัย	๑	ควบคุมและรับผิดชอบในงานรักษาความปลอดภัย
๗. พนักงานรักษาความปลอดภัย	๖	รักษาความปลอดภัย
๘. หัวหน้าฝ่ายอาคารสถานที่	๑	ควบคุมและรับผิดชอบในงานอาคารสถานที่
๙. พนักงานอาคารสถานที่	๒	ดูแล และจัดการเกี่ยวกับการจัดสถานที่ต่างๆ
๑๐. วิศวกรงานระบบ	๑	ควบคุม และดูแลงานระบบต่างๆของอาคาร
๑๑. คนขับรถโครงการ	๑	รับ-ส่ง วิทยากร และบุคคลสำคัญ
๑๒. เจ้าหน้าที่เอกสาร	๑	จัดการงานเอกสารต่างๆ

ตารางที่ ๑๓ ตารางแสดงการแบ่งหน้าที่และอัตรากำลัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนบริการสาธารณะ

ตำแหน่ง	อัตรากำลัง	หน้าที่
๑. ผู้จัดการส่วนอำนวยการ	๑	บริหารและควบคุมงานการอำนวยการทั้งหมด
๒. หัวหน้าฝ่ายธุรการ	๑	ควบคุมและรับผิดชอบในงานธุรการทั้งหมด
๓. เจ้าหน้าที่การเงิน และบัญชี	๒	จัดทำบัญชีรายรับ-จ่ายของศูนย์ฯจ่ายเงินแก่พนักงานและจ่ายบิล ลงการรับจ่ายประจำวัน
๔. เจ้าหน้าที่ธุรการ	๑	ควบคุมและประสานงาน ฝ่ายการเงิน บุคคล จัดซื้อ ประชาสัมพันธ์และข้อมูล สถิติ
๕. หัวหน้าฝ่ายการตลาด	๑	ควบคุมและรับผิดชอบในงานการตลาด
๖. พนักงานประชาสัมพันธ์	๑	ดูแลรับผิดชอบการประชาสัมพันธ์กับหน่วยงานต่างๆเพื่อส่งเสริมกิจกรรมในโครงการ
๗. พนักงานการตลาด	๑	ทำการตลาด
๘. พนักงานเอกสาร	๑	ควบคุมและรับผิดชอบในงานอาคารสถานที่
๙. เจ้าหน้าที่ประสานงาน	๑	คอยประสานงานระหว่างทุกคนในฝ่าย
๑๐. พนักงานสถิติ	๑	รวบรวมสถิติและข้อมูลต่างๆให้ทางรัฐบาล
๑๑. หัวหน้าฝ่ายทะเบียนและพัสดุ	๑	ควบคุมและรับผิดชอบในงานทะเบียน
๑๒. เจ้าหน้าที่พัสดุ	๑	ทำรายงานการจัดซื้อ จัดจ้าง เบิกจ่ายวัสดุ
๑๓. เจ้าหน้าที่ฝ่ายทะเบียน	๑	ดูแลรับผิดชอบแฟ้มประวัติพนักงาน
๑๔. เจ้าหน้าที่ฝ่ายกฎหมาย	๑	ดูแลกฎหมาย และลิขสิทธิ์ของผู้ประกอบการ

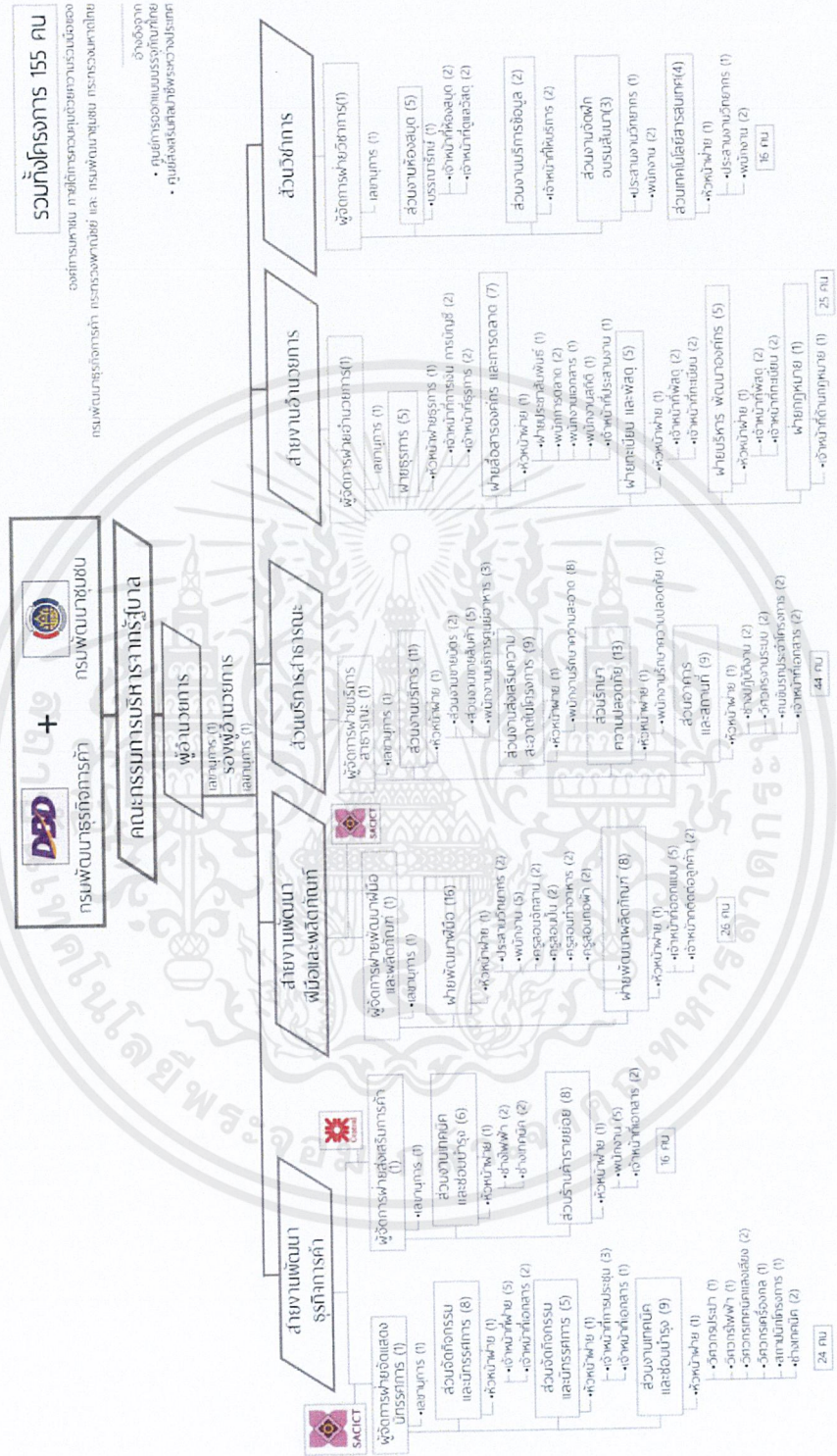
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ดำรงที่ ๑๕ ตักรงนี้แสดงกริเบ่งหน้าที่และอัตรากำลังนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนวิชาการ

ตำแหน่ง	อัตรากำลัง	หน้าที่
๑. ผู้จัดการส่วนวิชาการ	๑	บริหารและควบคุมงานวิชาการทั้งหมด
๒. บรรณารักษ์	๑	บริหารห้องสมุด ตามนโยบายศูนย์
๓. เจ้าหน้าที่ห้องสมุด	๒	ดูแล จัดการ และบริการงานในห้องสมุด
๔. เจ้าหน้าที่ดูแลวัสดุ	๑	ดูแล จัดการ วัสดุที่ส่งมายังห้องสมุด
๕. ประสานงานวิทยากร	๑	คอยติดต่อ ประสานงานวิทยากร ที่ศูนย์ ต้องการเชิญให้มาบรรยาย หรือจัดสัมมนา
๖. พนักงาน	๒	ช่วยเหลือประสานงานวิทยากร และจัดการ เอกสารต่างๆ
๗. หัวหน้าฝ่ายเทคโนโลยี สารสนเทศ	๑	ควบคุมระบบไอที และเน็ตเวิร์คทั้งหมดของ ศูนย์
๘. พนักงานไอที	๒	ดูแลจัดการระบบไอที ของศูนย์

ตารางที่ ๑๕ ตารางแสดงการแบ่งหน้าที่และอัตรากำลัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ ๓๔ ผังบริหารองค์กร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๒.๓.๔ ความหมายของโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP)

โครงการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ หรือเรียกย่อว่า โอทอป (OTOP) เป็นโครงการกระตุ้นธุรกิจประกอบการท้องถิ่น ซึ่งได้รับการออกแบบโดยทักษิณ ชินวัตร สมัยที่ยังดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีระหว่าง พ.ศ. 2544-2549 โครงการดังกล่าวมีเป้าหมายจะสนับสนุนผลิตภัณฑ์ลักษณะเฉพาะที่ผลิตและจำหน่ายในท้องถิ่นแต่ละตำบล โดยได้รับแรงบันดาลใจมาจากโครงการหนึ่งหมู่บ้านหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OVOP) ที่ประสบความสำเร็จของญี่ปุ่น โครงการโอทอป กระตุ้นให้ชุมชนหมู่บ้านพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นและการตลาด ซึ่งสนับสนุนผู้ประกอบการ โดยการ

“เลือกผลิตภัณฑ์ที่โดดเด่นมาหนึ่งชิ้นจากแต่ละตำบลมาประทับตราว่า "ผลิตภัณฑ์โอทอป" และจัดหาเวทีในประเทศและระหว่างประเทศเพื่อประชาสัมพันธ์สินค้าเหล่านี้”

ผลิตภัณฑ์โอทอปครอบคลุมผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นอย่างกว้างขวาง ซึ่งรวมไปถึงงานหัตถกรรมฝ้ายและผ้าไหม เครื่องปั้นดินเผา เครื่องประดับแฟชั่น ของใช้ในครัวเรือนและอาหาร หลังจากรัฐประหารในประเทศไทย พ.ศ. 2549 โครงการโอทอปได้ถูกยกเลิกไป ก่อนจะได้รับการฟื้นฟูอีกครั้ง การแบ่งประเภทของสินค้า หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์

๑. แบ่งตามภูมิภาค ได้แก่ 4 ภาค คือ

๑. ภาคเหนือ
๒. ภาคอีสาน
๓. ภาคกลาง
๔. ภาคใต้

๒. แบ่งตามประเภทสินค้า

๑. อาหาร
๒. เครื่องแต่งกาย / ผ้า
๓. ของใช้ ของประดับตกแต่ง และ ของที่ระลึก
๔. สมุนไพร ที่ไม่ใช่อาหาร

๒.๓.๕ ปรัชญาของโครงการ หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์

"หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์" เป็นแนวทางประการหนึ่ง ที่จะสร้างความเจริญแก่ชุมชนให้สามารถยกระดับฐานะความเป็นอยู่ของคนในชุมชนให้ดีขึ้น โดยการผลิตหรือจัดการทรัพยากรที่มีอยู่ในท้องถิ่น ให้กลายเป็นสินค้าที่มีคุณภาพ มีจุดเด่นเป็นเอกลักษณ์ของตนเองที่ สอดคล้องกับวัฒนธรรมในแต่ละท้องถิ่น สามารถจำหน่ายในตลาดทั้งภายในและต่างประเทศ โดยมีหลักการพื้นฐาน 3 ประการ คือ

๔. ภูมิปัญญาท้องถิ่นสู่สากล (Local Yet Global)
๕. พึ่งตนเองและคิดอย่างสร้างสรรค์ (Self-Reliance-Creativity)
๖. การสร้างทรัพยากรมนุษย์ (Human Resource Development)

ผลิตภัณฑ์ ไม่ได้หมายถึงตัวสินค้าเพียงอย่างเดียวแต่เป็นกระบวนการทางความคิดรวมถึง การบริการ การดูแลการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การรักษาภูมิปัญญาไทย การท่องเที่ยว ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี การต่อยอดภูมิปัญญาท้องถิ่น การแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อให้กลายเป็นผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพ มีจุดเด่น จุดขายที่รู้จักกันแพร่หลายไปทั่วประเทศและทั่วโลก

๒.๓.๖ การศึกษาประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)

ความเป็นมาของอาเซียน

สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of Southeast Asian Nations หรือ ASEAN) มีประเทศสมาชิกทั้งหมด ๑๐ ประเทศ ได้แก่ กัมพูชา ไทย บรูไน พม่า ฟิลิปปินส์ มาเลเซีย ลาว เวียดนาม สิงคโปร์ และอินโดนีเซีย อาเซียนมีพื้นที่ราว 4,435,670 ตารางกิโลเมตร มีประชากรราว ๕๙๐ ล้านคน ในปี พ.ศ. ๒๕๕๓ จีดีพีของประเทศสมาชิกรวมกันคิดเป็นมูลค่าราว ๑.๘ ล้านล้านดอลลาร์สหรัฐ คิดเป็นลำดับที่ ๙ ของโลกเรียงตามจีดีพี อาเซียนมีภาษาอังกฤษเป็นภาษาทางการ

ก่อตั้งขึ้นโดยปฏิญญากรุงเทพฯ เมื่อวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๑๐ โดยมีสมาชิกผู้ก่อตั้ง ๕ ประเทศ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อความร่วมมือในการเพิ่มอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจ การพัฒนาสังคม วัฒนธรรมในกลุ่มประเทศสมาชิก และการธำรงรักษาสันติภาพและความมั่นคงในภูมิภาค และเปิดโอกาสให้คลายข้อพิพาทระหว่างประเทศสมาชิกอย่างสันติ หลังจาก พ.ศ. ๒๕๒๗ เป็นต้นมา อาเซียนมีรัฐสมาชิกเพิ่มขึ้นจนมี ๑๐ ประเทศในปัจจุบัน กฎบัตรอาเซียนได้มีการลงนามเมื่อเดือนธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งทำให้อาเซียนมีสถานะคล้ายกับสหภาพยุโรปมากยิ่งขึ้น เขตการค้าเสรีอาเซียนได้เริ่มประกาศใช้ตั้งแต่ต้นปี พ.ศ. ๒๕๕๓ และกำลังก้าวสู่ความเป็นประชาคมอาเซียน ซึ่งจะประกอบด้วยสามด้าน คือ ประชาคมอาเซียนด้านการเมืองและความมั่นคง ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน ในปี พ.ศ. ๒๕๕๘

การเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

กลุ่มอาเซียนได้ให้ความสำคัญกับความร่วมมือในภูมิภาค อันประกอบด้วย "หลักสามประการ" ของความมั่นคง สังคมวัฒนธรรมและการรวมตัวทางเศรษฐกิจ การรวมกลุ่มกันในภูมิภาคได้ทำให้การรวมตัวทางเศรษฐกิจดำเนินไปอย่างรวดเร็ว ซึ่งคาดว่าจะประสบความสำเร็จในการก่อตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนภายในปี พ.ศ. 2558 ประชาคมเศรษฐกิจดังกล่าวจะมีประชากรรวมกัน 560 ล้านคน และมูลค่าการค้ากว่า 1.4 ล้านล้านดอลลาร์สหรัฐ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความตกลงว่าด้วยการลงทุนอาเซียน (ASEAN Comprehensive Investment Agreement : ACIA) ACIA

เป็นความตกลงฉบับใหม่ของอาเซียน โดยนำความตกลงว่าด้วยเขตการลงทุนอาเซียน (Agreement on the ASEAN Investment Area : AIA) ผนวกกับความตกลงว่าด้วยการส่งเสริมและคุ้มครองการลงทุนอาเซียน (ASEAN Agreement for the Promotion and Protection of Investment) มาปรับปรุงให้ทันสมัยครอบคลุมและทัดเทียมกับกฎเกณฑ์การลงทุนในระดับสากล สำหรับวัตถุประสงค์เดิมของ AIA คือเพื่อให้อาเซียนเป็นแหล่งดึงดูดการลงทุนทั้งจากภายในและภายนอกอาเซียน มีบรรยากาศการลงทุนที่เสรีและโปร่งใส โดยมีเป้าหมายให้อาเซียนเดิม 6 ประเทศ เปิดเสรีการลงทุนและให้การปฏิบัติเยี่ยงคนชาติแก่นักลงทุนอาเซียนภายในปี 2553 และสำหรับประเทศสมาชิกอาเซียนใหม่ภายในปี 2558

ความตกลง ACIA มีขอบเขตกว้างขวางกว่าความตกลงเขตการลงทุนอาเซียนที่มีอยู่เดิม กล่าวคือ ครอบคลุมขั้นตอนการลงทุนตั้งแต่การส่งเสริม คุ้มครองการลงทุน และอำนวยความสะดวกแก่ผู้เข้ามาลงทุนทั้งการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (Foreign Direct Investment : FDI) และการลงทุนในหลักทรัพย์ ซึ่งสาระสำคัญของ ความตกลง ACIA ประกอบด้วยหลักสำคัญ 4 ประการ คือ

๑. การเปิดเสรีการลงทุน ครอบคลุมภาคการผลิต เกษตร ประมง ป่าไม้ เหมืองแร่ และบริการที่เกี่ยวข้อง โดยมีพันธกรณีสำคัญ คือ การปฏิบัติต่อการลงทุนจากนิติบุคคลอาเซียน และนิติบุคคลต่างชาติที่จดทะเบียนในอาเซียน เทียบเท่ากับการลงทุนของบุคคลหรือนิติบุคคลของประเทศตน และเทียบเท่ากับการปฏิบัติต่อประเทศที่สาม รวมถึงไม่กำหนดเงื่อนไขบังคับในการลงทุน โดยเปิดโอกาสให้สมาชิกทำข้อสงวนสาขาที่ยังไม่พร้อมเปิดเสรี ไว้ในตารางข้อผูกพัน โดยไม่ต้องมีการเจรจาต่อรอง

๒. การให้ความคุ้มครองการลงทุน ครอบคลุมการเปิดเสรีทั้ง 5 สาขา และบริการที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการลงทุนในธุรกิจบริการภายใต้กรอบความตกลงการค้าบริการของอาเซียน โดยมีพันธกรณีสำคัญ คือ ปฏิบัติต่อนักลงทุนและการลงทุนอย่างเป็นธรรม ให้การชดเชยค่าเสียหายกรณียึดทรัพย์ เว้นคืน เกิดเหตุการณ์ไม่สงบ นักลงทุนต้องสามารถเคลื่อนย้ายเงินทุนได้โดยเสรี ตลอดจนกำหนดขั้นตอนการระงับข้อพิพาทระหว่างรัฐ และระหว่างรัฐกับนักลงทุน หากรัฐทำผิดพันธกรณีและก่อให้เกิดความเสียหายต่อการลงทุน นักลงทุนก็สามารถฟ้องร้องรัฐภายใต้กระบวนการระงับข้อพิพาทระหว่างประเทศได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๓. การส่งเสริมการลงทุน ให้การสนับสนุนและพัฒนาผู้ประกอบการรายย่อยและรายใหญ่ของอาเซียน โดยขยายเครือข่ายการเชื่อมโยงอุตสาหกรรมระหว่างผู้ประกอบการของอาเซียน และพัฒนาเครือข่ายการผลิตระดับภูมิภาค รวมทั้งจัดสัมมนาเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นให้ความรู้เกี่ยวกับโอกาสในการลงทุน และกฎ ระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการลงทุน

๔. การอำนวยความสะดวกด้านการลงทุน โดยปรับปรุงกระบวนการยื่นขอลงทุน และการอนุญาต ให้ง่ายขึ้น จัดตั้งศูนย์ One-Stop เพื่ออำนวยความสะดวกแก่นักลงทุน พัฒนาฐานข้อมูลด้านการลงทุนให้สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ ให้คำแนะนำด้านการลงทุนแก่นักลงทุนของอาเซียน และเผยแพร่ข้อมูลที่เกี่ยวข้อง เช่น กฎหมาย ระเบียบ ตลอดจนนโยบายการลงทุน

แนวทางในการเปิดเสรีภายใต้ความตกลง ACIA ของไทย คือต้องคำนึงถึงพันธกรณีของไทย เคยผูกพันไว้ภายใต้ความตกลง ACIA เดิม เพื่อไม่ให้ถูกฟ้องร้องโดยประเทศสมาชิกอาเซียน และสงวนสาขาที่ไทยยังไม่พร้อมเปิดเสรี โดยใช้ พ.ร.บ. การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวเป็นหลักประกอบกับกฎหมายเฉพาะด้านอื่นๆ เพื่อลดผลกระทบต่อผู้ประกอบการไทยให้มากที่สุด

สำหรับการเปิดเสรีการลงทุนในสาขาเหมืองแร่ เนื่องจากเป็นสาขาที่ขาดแคลนจึงได้ผ่อนปรนสัดส่วนการถือหุ้นของนักลงทุนสาขาเหมืองแร่ จากเดิม 49% เป็นสูงสุด 60% โดยต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดอื่นๆ เหมือนที่ไทยให้กับออสเตรเลีย

ผลกระทบของเศรษฐกิจเสรีอาเซียน

การเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนนั้น ส่งผลโดยตรงกับพวกเราทุกคน โดยเฉพาะผู้ประกอบการ ซึ่งส่งผลกระทบต่อด้านต่างๆดังนี้

๑. ด้านการศึกษา

เนื่องจากชาวต่างชาติเข้ามามากขึ้น เกิดโรงเรียนนานาชาติ และการฝึกภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นภาษาหลักของกลุ่ม

๒. ด้านเศรษฐกิจ

กำแพงภาษีลดลง สินค้าหลังไหลเข้ามามากขึ้น เกิดการแข่งขันมากขึ้น และราคาสินค้าถูกลง ในขณะที่มีคุณภาพมากขึ้นเนื่องจากการแข่งขัน เป็นการลดช่องว่างระหว่างฐานะ

๓. ด้านการคมนาคม

เกิดความสะดวกสบายจากทางหลวงอาเซียนทั้ง ๒๓ สาย

อ้างอิง : www.dpim.go.th/service/download?articleid=3291

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๒.๓.๗ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs)

คำว่า เอสเอ็มอี นั้นเป็นคำย่อ ของคำว่า Small and Medium Enterprise (SME) ในภาษาอังกฤษนั่นเอง สำหรับคำที่ใช้กันอย่างเป็นทางการของภาษาไทย คือ “วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม” ครอบคลุมกิจการ 3 กลุ่มใหญ่ ได้แก่

๑. การผลิต (Product Sector) ครอบคลุมการผลิตในภาคเกษตรกรรม (Agricultural Processing) ภาคอุตสาหกรรม (Manufacturing) และเหมืองแร่ (Mining)
๒. การค้า (Trading Sector) ครอบคลุมการค้าส่ง (Wholesale) และการค้าปลีก (Retail)
๓. การบริการ (Service Sector)

การจำแนกกิจการของ SMEs

เกณฑ์ที่ใช้ในการจำแนกกิจการของ SMEs ว่าจะเป็ นวิสาหกิจขนาดกลางหรือขนาดย่อม คือ

๑. มูลค่าขั้นสูงของสินทรัพย์ถาวร
๒. จำนวนการจ้างงาน

การจำแนกประเภทของ SMEs โดยใช้มูลค่าขั้นสูงของสินทรัพย์ถาวร สามารถจำแนกได้ดังนี้

๑. การผลิต : วิสาหกิจขนาดกลางไม่เกิน 200 ล้านบาท วิสาหกิจขนาดเล็กไม่เกิน 50 ล้านบาท
๒. การบริการ : วิสาหกิจขนาดกลางไม่เกิน 200 ล้านบาท วิสาหกิจขนาดเล็กไม่เกิน 50 ล้านบาท
๓. การค้า
 - ๓.๑. คำส่ง : วิสาหกิจขนาดกลางไม่เกิน 100 ล้านบาท วิสาหกิจขนาดเล็กไม่เกิน 50 ล้านบาท
 - ๓.๒. คำปลีก : วิสาหกิจขนาดกลางไม่เกิน 60 ล้านบาท วิสาหกิจขนาดเล็กไม่เกิน 30 ล้านบาท

การจำแนกประเภทของ SMEs โดยใช้เกณฑ์จากจำนวนการจ้างงาน สามารถจำแนกได้ดังนี้

๑. การผลิต : วิสาหกิจขนาดกลางไม่เกิน 200 คน วิสาหกิจขนาดเล็กไม่เกิน 50 คน
๒. การบริการ : วิสาหกิจขนาดกลางไม่เกิน 200 คน วิสาหกิจขนาดเล็กไม่เกิน 50 คน
๓. การค้า
 - ๓.๑. คำส่ง : วิสาหกิจขนาดกลางไม่เกิน 50 คน วิสาหกิจขนาดเล็กไม่เกิน 25 คน
 - ๓.๒. คำปลีก : วิสาหกิจขนาดกลางไม่เกิน 30 คน วิสาหกิจขนาดเล็กไม่เกิน 15 คน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความสำคัญของธุรกิจขนาดย่อม

๑. ธุรกิจขนาดย่อม ช่วยในการพัฒนาด้านเศรษฐกิจและสังคม เนื่องจากธุรกิจขนาดย่อม ช่วยให้เกิดการกระจายรายได้จากกลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจ ไปสู่กลุ่มคนต่าง ๆ ทำให้เกิดการจ้างงานและประชาชน มีรายได้ ซึ่งเป็นตัวช่วยให้โครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคมดีขึ้น
๒. ธุรกิจขนาดย่อม เป็นจุดเริ่มต้นของธุรกิจขนาดใหญ่เพราะความเจริญก้าวหน้าของ ธุรกิจขนาดย่อมทำให้ธุรกิจมั่นคงมียอดการผลิตที่สูงขึ้น และมีการนำเทคโนโลยี ที่สูงขึ้นมาใช้ในการผลิตซึ่งสิ่งเหล่านี้ เป็นฐานไปสู่ธุรกิจขนาดใหญ่
๓. ธุรกิจขนาดย่อม เป็นแหล่งผลิตสินค้าใหม่ ๆ เป็นการรวมกลุ่มของบุคคลร่วมกันคิด และผลิตผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ ออกมาสู่ตลาด โดยที่ธุรกิจขนาดใหญ่ไม่กล้าเสี่ยง ต่อการลงทุน

๒.๓.๘ ปัญหาและแนวทางการปรับตัวของ OTOP เพื่อพร้อมรับการเปิด AEC

การรวมตัวกันของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) นั้น มีผลกระทบต่อปรับตัวของกลุ่มผู้ประกอบการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ที่ถือเป็นธุรกิจที่สร้างรายได้ให้กับประเทศไทยจำนวนมาก โดยที่ปัญหาของ OTOP โดยรวมของทุกกลุ่มผลิตภัณฑ์นั้น เกี่ยวข้องกับการสร้างเครือข่ายธุรกิจ ด้านการบริหารจัดการ ด้านการตลาด ด้านการผลิต ด้านการเงินและแหล่งเงินทุน ด้านเทคโนโลยี และด้านการสนับสนุนจากภาครัฐ ดังนั้น

แนวทางในการเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ OTOP สู่การรวมตัวของ AEC ตามกรอบ ASEAN SMEs นั้นต้องเกิดจากความร่วมมือทั้งภาครัฐและเอกชน ที่มีความจริงจังในการร่วมมือกันอย่างบูรณาการ เพื่อช่วยพัฒนาอย่างต่อเนื่องโดยควรเริ่มพัฒนาจากการสร้างแรงบันดาลใจ และความมุ่งมั่นตั้งใจของผู้ประกอบการเอง รวมทั้งเน้นด้านการสร้างเครือข่ายเพื่อการแลกเปลี่ยนและแบ่งปันข้อมูลข่าวสารระหว่างกัน ในด้านการบริหารจัดการ ต้องมีการพัฒนาฝีมือแรงงาน รวมถึงทักษะด้านภาษารวมทั้งให้ความรู้ด้านต่างๆ ของอาเซียน ส่วนด้านการตลาด ควรสร้างนวัตกรรมผลิตภัณฑ์ใหม่ที่สร้างคุณค่าให้กับผู้บริโภค พัฒนารูปแบบของบรรจุภัณฑ์ พัฒนาผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน พร้อมทั้งหากกลุ่มตลาดเป้าหมายและช่องทางการตลาดในการกระจายสินค้าให้ครอบคลุมกลุ่มเป้าหมายในต้นทุนที่ต่ำที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำหรับด้านการผลิตควรมีการนำเทคโนโลยีมาช่วยในการผลิต หาแหล่งวัตถุดิบที่มีต้นทุนต่ำ ด้านการเงินและแหล่งเงินทุน ควรมีการใช้ระบบการเงินและบัญชีที่ถูกต้อง มีความรู้เรื่องต้นทุนและจุดคุ้มทุน สนับสนุนเรื่องแหล่งทุนต้นทุนต่ำ ด้านเทคโนโลยีควรมีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในระบบการทำงาน รวมถึงระบบสารสนเทศ และด้านการสร้างเครือข่ายธุรกิจ ผู้ประกอบการควรมหาพันธมิตรธุรกิจทั้งในด้านการผลิตและการจัดจำหน่าย และสำหรับภาครัฐ ควรให้การสนับสนุนในเรื่องข้อมูลที่ทันสมัยเกี่ยวกับ AEC อบรมให้ความรู้และประสานแหล่งเงินทุนต้นทุนต่ำเพื่อสร้างความแข็งแกร่งในการแข่งขันในตลาดทั้งในประเทศและต่างประเทศต่อไป

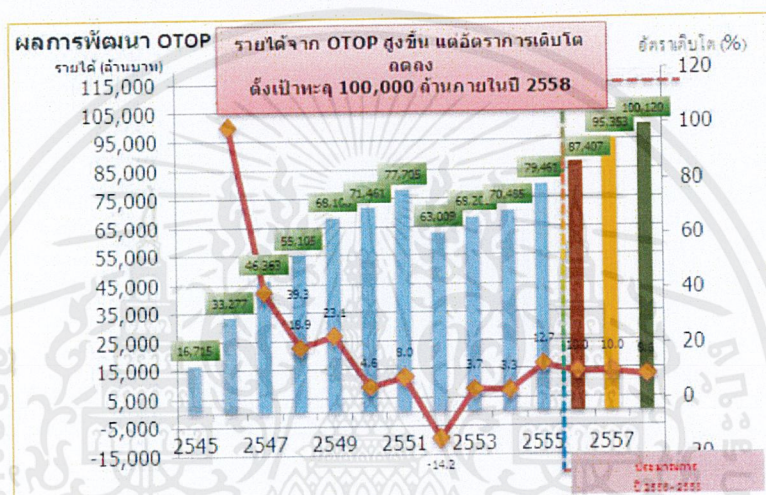
อ้างอิง : www.bu.ac.th/knowledgecenter/executive_journal/jan_june_14/pdf/aw18.pdf

การรวมตัวของ AEC ต่อกลุ่มสินค้า OTOP

จากประสบการณ์ของประเทศไทยที่พบกับวิกฤติเศรษฐกิจในช่วงปี พ.ศ. 2540 ทำให้ประเทศไทยต้องปรับโครงสร้างอุตสาหกรรมให้พ้นจากอุปสรรคในการแข่งขันทั้งหลายที่เคยประสบมาในอดีต โดยเน้นพัฒนาในกลุ่มอุตสาหกรรมที่ประเทศไทยได้เปรียบประเทศอื่น ดังนั้นรัฐบาลไทยจึงหันมาเน้นการส่งเสริมกลุ่มวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมและกลุ่มวิสาหกิจชุมชน ซึ่งเป็นธุรกิจรากฐานและขนาดใหญ่ของประเทศ และการจะเปิดเสรีประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ในปี พ.ศ. 2558 นั้น จะทำให้เกิดคู่แข่งและสภาพการแข่งขันในตลาดเพิ่มสูงขึ้น มีภาวะการแข่งขันที่รุนแรงในตลาดโลก ทำให้ภาคอุตสาหกรรมไทยต้องปรับตัวอีกครั้ง โดยเฉพาะสินค้าที่มีคุณภาพต่ำ ต้นทุนต่ำ หรือสินค้าที่สามารถใช้ทดแทนกันได้ง่าย จะรุกเข้ามาวางจำหน่ายในประเทศได้มากขึ้น

ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อผู้ผลิตหรือผู้ประกอบการสินค้า OTOP เนื่องจากเป็นธุรกิจชุมชนขนาดเล็ก ที่ยังขาดความเข้มแข็งในการต่อสู้กับธุรกิจขนาดใหญ่ทั้งในประเทศและธุรกิจจากต่างประเทศ จึงทำให้ผู้ประกอบการต้องปรับตัวรับการแข่งขันที่รุนแรงดังกล่าวโดยที่ประเทศในแถบอาเซียนควรให้ความสำคัญกับชุมชน ซึ่งเป็นฐานรากของธุรกิจในประเทศของตน

การเพิ่มศักยภาพของชุมชน และใช้จุดแข็งของชุมชนทางด้านวัฒนธรรมวิถีชีวิต และภูมิปัญญา เพื่อเชื่อมโยงสู่ภาคการผลิตและบริการเพื่อจะสามารถสร้างเอกลักษณ์ของตนเองและขยายโอกาสทางการตลาดมากยิ่งขึ้นโครงการ ‘หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP)’ เป็นนโยบายสำคัญของรัฐบาล ที่ดำเนินการเพื่อแก้ปัญหาในการผลิตสินค้าและบริการของชุมชน เพื่อให้แต่ละชุมชนได้ใช้ความรู้และภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในการพัฒนาสินค้าและบริการ ให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการสร้างงาน สร้างรายได้สร้างชุมชนให้เข้มแข็งพึ่งตนเองได้อย่างยั่งยืน

ภาพที่ ๓๕ รายได้จาก OTOPT ปี พ.ศ. 2545-2558

ที่มา: กรมการพัฒนารัฐวิสาหกิจ (2556)

ภาพที่ 1 แสดงให้เห็นแนวโน้มรายได้จาก OTOPT ที่สูงขึ้นเรื่อยๆ แต่อัตราการเติบโตลดลง และรัฐบาลปัจจุบันตั้งเป้าหมายว่า รายได้จาก OTOPT จะสูงถึง 100,000 ล้านบาทภายในปี พ.ศ. 2558 ซึ่งถือเป็นรายได้จำนวนมากสำหรับประเทศไทย จึงเป็นสิ่งที่ประเทศไทยควรหาแนวทางในการพัฒนาสินค้า OTOPT ให้มีศักยภาพในการแข่งขันในตลาดต่างประเทศได้จากข้อมูลจำกัดความของทั้งวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม วิสาหกิจรายย่อย และวิสาหกิจชุมชน ทำให้เข้าใจว่ากลุ่มผู้ประกอบการสินค้า OTOPT นั้น สามารถเข้าช่วยได้ทั้งความเป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมวิสาหกิจรายย่อยหรือวิสาหกิจชุมชน ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับประเภทกิจการ ลักษณะการดำเนินธุรกิจ จำนวนการจ้างงานและ/หรือมูลค่าสินทรัพย์ถาวรของธุรกิจที่มีอยู่ อีกทั้งขณะนี้สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.) ร่วมกับหน่วยงานภาครัฐ เตรียมพัฒนาขีดความสามารถผู้ประกอบการ OTOPT ทั่วประเทศครบทุกด้าน เพื่อพัฒนาสู่การเป็นผู้ประกอบการ SMEs และสามารถเสริมสร้างความ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แข็งแกร่งให้เศรษฐกิจระดับฐานรากได้ บทความนี้จึงเน้นถึง OTOP ที่จะสามารถยกระดับเป็น SMEs ได้ ดังนั้น จึงใช้คำว่า OTOP และ SMEs ในความหมายที่ทดแทนกัน

ปัญหาของธุรกิจ OTOP

โดยภาพรวมปัญหาของ OTOP เกิดจากความไม่เอาใจริงเอาจังในการพัฒนาของคนในกลุ่ม OTOP เอง(มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา, คณะวิทยาการจัดการ,2552) และสินค้าหรือบริการที่มีความเป็นนวัตกรรมมีจำนวนน้อย ส่วนใหญ่มักเกิดจากการลอกเลียนแบบกันนอกจากนั้น ปัญหาที่สำคัญในการพัฒนาเพื่อเพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถในการแข่งขันเพื่อการส่งออก คือปัญหาด้านการผลิต ปัญหาด้านบรรจุภัณฑ์ ปัญหาด้านการตลาด (ศศิเพ็ญ พวงสายใจ, 2551) สินค้า OTOP ไม่มีการพัฒนารูปแบบของบรรจุภัณฑ์ ผลิตภัณฑ์ไม่ได้รับรองมาตรฐาน (สำนักวิจัยและบริการวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์และสำนักงานจังหวัดอุดรดิตถ์, 2548) และช่องทางการจำหน่ายที่ยังมีจำกัด (พวงเพชร วงศ์อนุพรกุล,2552) และจากการสังเคราะห์งานวิจัยด้าน OTOP นั้น เมื่อแยกเป็นรายกลุ่มหรือประเภทของสินค้าแล้ว จะพบว่า ปัญหาของแต่ละประเภท/กลุ่มสินค้า OTOP ทั้ง 6 กลุ่ม ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ปัญหาของกลุ่มสินค้า OTOP

ประเภท/กลุ่มสินค้า	ปัญหาที่พบ
1. ผ้าและเครื่องแต่งกาย	1.1 ปัญหาด้านการผลิต ขนาดวัดตูดิบ ขนาดเครื่องมือการผลิตที่ทันสมัย และไม่มีทักษะในการผลิต (อัจฉรา ภาณุรัตน์, เครื่องจิต ศรีบุญนาถ, ณรงค์ศักดิ์ สาขิตานนท์, และ เสรี ชิวคำ, 2546; ชีโนรส ละอองวรรณ, 2549) 1.2 ปัญหาด้านการตลาด คือ ขาดการพัฒนาผลิตภัณฑ์ ขาดการพัฒนาบรรจุภัณฑ์ ขาดการพัฒนาแปรรูปผลิตภัณฑ์ ขาดเอกลักษณ์ของสินค้าและมีช่องทางการจัดจำหน่ายจำกัด (จาริตา หินเฮว่ และคณะ, 2553; อัจฉรา ภาณุรัตน์ และคณะ, 2546; ชีโนรส ละอองวรรณ, 2549; ภัทรภรณ์ ท้าวโยธา, 2555) 1.3 ปัญหาด้านการเงินและบัญชี โดยระบบการลงบัญชียังไม่ครบถ้วนไม่คำนึงถึงต้นทุนที่เป็นนามธรรม (จาริตา หินเฮว่ และคณะ, 2553; ชีโนรส ละอองวรรณ, 2549)
2. สมุนไพรที่มีใช้อาหาร	2.1 ปัญหาด้านการผลิต คุณภาพวัตถุดิบไม่คงที่ (สุวรรณา สุวรรณบัตร, 2547) เครื่องมือเครื่องจักรมีราคาแพง (ทองศักดิ์ วันชัย และ กุหรั่ง สุปินราช, 2551) 2.2 ปัญหาด้านการตลาด การโฆษณาผ่านสื่อต่างๆ มีต้นทุนสูง (สุวรรณา สุวรรณบัตร, 2547) คุณภาพสินค้าต่ำ ขาดความรู้ด้านการตลาด ช่องทางการจัดจำหน่ายมีจำกัด (ชวพงษ์ น้อยสุข, 2549) 2.3 ปัญหาขาดการสนับสนุนจากภาครัฐ (สุวรรณา สุวรรณบัตร, 2547)
3. เครื่องประดับตกแต่งและของที่ระลึก	3.1 ปัญหาด้านการผลิต วัสดุดิบมีราคาแพง ไม่มีทักษะในการผลิต ขาดเทคโนโลยีในการผลิต (อัจฉรา ภาณุรัตน์ และคณะ, 2546) 3.2 ปัญหาด้านการตลาด ขาดการพัฒนาผลิตภัณฑ์ ไม่มีตราสินค้า บรรจุภัณฑ์ไม่ได้มาตรฐาน (อัจฉรา ภาณุรัตน์ และคณะ, 2546; กมลพรรณ บุญสุทธิ, 2548) ขาดการประชาสัมพันธ์ที่ดี ไม่มีตลาดที่แน่นอนทั้งในและต่างประเทศ (อัจฉรา ภาณุรัตน์ และคณะ, 2546) 3.3 ปัญหาด้านการเงิน เงินทุนหมุนเวียนไม่พอ ปัญหาด้านระบบบัญชี (อัจฉรา ภาณุรัตน์ และคณะ, 2546)

ตารางที่ ๑๖ แสดงปัญหาของกลุ่มสินค้าโอท็อป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประเภท/กลุ่มสินค้า	ปัญหาที่พบ
4. อาหาร	4.1 ปัญหาด้านการจัดการ ผู้ประกอบการยังขาดแนวคิดเชิงธุรกิจ (สุพิศพรพรรณ วจนเทพินทร์ และ ชุตติระ ระบอบ, 2555) 4.2 ปัญหาด้านการตลาด ไม่สามารถพัฒนาและยกระดับผลิตภัณฑ์ให้มีมาตรฐานและเป็นที่ยอมรับของตลาด และการสร้างนวัตกรรมใหม่ของผลิตภัณฑ์ยังอยู่ในขอบเขตที่จำกัด (สุพิศพรพรรณ วจนเทพินทร์ และ ชุตติระ ระบอบ, 2555) 4.3 ปัญหาด้านเทคโนโลยี ชุมชนยังขาดการพัฒนาทางด้านเทคโนโลยีหรือการใช้ความรู้ทางเทคนิคที่ทันสมัยมาช่วยในการผลิต (สุพิศพรพรรณ วจนเทพินทร์ และ ชุตติระ ระบอบ, 2555) 4.4 ปัญหาเครือข่ายวิสาหกิจ ขาดการมีส่วนร่วมของประชาชน ขาดความรู้ความเข้าใจในการรวมกลุ่มเพื่อพัฒนาเครือข่ายวิสาหกิจ (รพีพงศ์ อินต๊ะสีบ, 2551; ปุษษา ทินเตาว์ และคณะ, 2551)
5. เครื่องดื่ม	5.1 ปัญหาด้านการผลิต ปัญหาด้านความรู้และเทคนิคการผลิตใหม่ๆ รวมถึงเทคโนโลยีใหม่เพื่อใช้ในการผลิต ต้นทุนการผลิตสูง (ณัฐพร เขียวเกษม และคณะ, 2547) ขาดแคลนวัตถุดิบ (ไพฑูรย์ อินต๊ะชัน และคณะ, 2553) 5.2 ปัญหาด้านการตลาด ไม่มีตลาดรองรับที่แน่นอน ขาดความรู้เรื่องการตลาด ไม่มีแหล่งจำหน่ายของตนเอง (ณัฐพร เขียวเกษม และคณะ, 2547) ขาดแคลนบรรจุภัณฑ์ (ไพฑูรย์ อินต๊ะชัน และคณะ, 2553) 5.3 ปัญหาด้านการเงินและบัญชี ไม่มีความรู้ด้านการเงินและบัญชี ขาดระบบบัญชีที่ดี ไม่ทราบต้นทุน (ไพฑูรย์ อินต๊ะชัน และคณะ, 2553)
6. ศิลปะประดิษฐ์	6.1 ปัญหาด้านการผลิต ไม่สามารถผลิตได้ทันเมื่อมีการสั่งซื้อจำนวนมาก (ปาริชาติ เบ็ญฤทธิ, 2551) ต้นทุนการผลิตสูง ขาดแคลนวัสดุอุปกรณ์ในการผลิตที่ทันสมัย (วาทีณี ภาวสุทธิกุล, 2549) 6.2 ปัญหาด้านการตลาด สินค้าไม่มีตราสินค้าและขาดบรรจุภัณฑ์ที่ดี ขาดการออกแบบผลิตภัณฑ์ใหม่ ไม่มีช่องทางการจัดจำหน่ายผ่านทาง e-commerce (ปาริชาติ เบ็ญฤทธิ, 2551) การลอกเลียนแบบผลิตภัณฑ์ (วาทีณี ภาวสุทธิกุล, 2549)

ตารางที่ ๑๗ แสดงปัญหาของกลุ่มสินค้าโอท็อป

จากงานวิจัยภาพรวมและงานวิจัยที่แยกตามกลุ่มสินค้าตามตารางที่ 1 สามารถสรุปเป็นปัญหาที่สำคัญของ OTOP นั้นมีหลายประการ ดังต่อไปนี้

1. ปัญหาเครือข่ายวิสาหกิจ

ขาดการรวมกลุ่มเพื่อพัฒนาเครือข่ายในการสร้างความร่วมมืออย่างเป็นรูปธรรมเพื่อการแลกเปลี่ยนและแบ่งปันข้อมูลข่าวสารระหว่างกันเพื่อความร่วมมือในการวิจัย การตลาด การฝึกอบรม แบ่งปันทักษะและประสบการณ์ และเข้าสู่ตลาดเป้าหมายได้ครอบคลุมมากขึ้น ซึ่ง OTOP ในหลายแห่งยังไม่มีรูปแบบการสร้างเครือข่ายที่ชัดเจนเป็นรูปธรรม และบางแห่งเป็นการสร้างเครือข่ายเพียงชั่วคราวยังไม่เป็นระบบ หรือมีความสัมพันธ์กันในลักษณะแบบบังเอิญ (สุภาพร มากแจ้ง และ พรศิริ กองนวล, 2550; ศิริณา จิตต์จรัส, สุพร พูลสุข, เรียมจันทร์ โกมลวานิช, และ จงกล เสงสุวรรณ, 2549; สำนักงานวิจัยและบริการวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตต์และสำนักงานจังหวัดอุดรดิตต์, 2548) บางแห่งมีการขยายเครือข่ายที่มีอยู่ในเฉพาะผู้ผลิตและจำหน่ายในจังหวัดเท่านั้น ยังไม่มีการขยายเครือข่ายความร่วมมือในระดับอื่น ขาดการมีส่วนร่วมของประชาชน และขาดความรู้ความเข้าใจในการรวมกลุ่ม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ปัญหาด้านการจัดการ

นอกจากปัญหาความไม่เอาจริงเอาจังในการพัฒนาของคนในกลุ่ม OTOP เอง(มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา, คณะวิทยาการจัดการ,2552) อาจเนื่องมาจากการไม่ได้รับการสนับสนุนทั้งในด้านความรู้ แหล่งเงินทุน แหล่งตลาดเป้าหมายและเทคโนโลยีผู้ประกอบการยังขาดแนวคิดเชิงธุรกิจ

3. ปัญหาด้านการตลาด

จะพบว่าสินค้า OTOP ไม่มีการพัฒนารูปแบบของบรรจุภัณฑ์ ผลิตภัณฑ์ไม่ได้รับรองมาตรฐาน (สำนักวิจัยและบริการวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตรดิต์และสำนักงานจังหวัดอุดรดิตรดิต์, 2548) และช่องทางการจำหน่ายที่ยังมีจำกัด (พวงเกษร วงศ์อนุพรกุล,2552) โดยเฉพาะช่องทางการจัดจำหน่ายพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ หรือ อี-คอมเมิร์ซ (e-commerce) ซึ่งสอดคล้องกับผลวิจัยของต่างประเทศที่พบว่า ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่างต้องให้ความสำคัญกับการจัดจำหน่ายผ่านช่องทางอี-คอมเมิร์ซ เพื่อเข้าสู่ตลาดต่างประเทศได้ง่ายยิ่งขึ้นและสามารถสร้างรายได้เพิ่มขึ้น (Moertini, 2012) เนื่องจากความสะดวกรวดเร็วในการคมนาคมขนส่ง การเปิดเสรีทางการค้าทำให้วิสาหกิจขนาดใหญ่ รวมทั้งสินค้าจากต่าง-ประเทศเข้ามาแข่งขันกับสินค้าในท้องถิ่นหรือในประเทศที่ผลิตโดยกลุ่มวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมากขึ้นแต่ OTOP ยังขาดความรู้ความสามารถด้านการตลาดในวงกว้างโดยเฉพาะตลาดต่างประเทศ สินค้าหรือบริการที่มีเป็นนวัตกรรมมีจำนวนน้อย ส่วนใหญ่มักเกิดจากการลอกเลียนแบบกัน ที่จะสามารถเรียกว่าเป็นสินค้า OTOPจริงๆ ก็มักจะเป็น “มรดก” เก่าแก่ดั้งเดิมของท้องถิ่นที่เอามาปรับประยุกต์บ้างเล็กน้อย เพราะจะเกิดนวัตกรรมได้ก็ต่อเมื่อมี “การเรียนรู้” ไม่ใช่ “การเลียนแบบ” (พงศพิศดอทอง,2555)

4. ปัญหาด้านการผลิตของ OTOP

คือ ขาดวัตถุดิบขาดเครื่องมือการผลิตที่ทันสมัย และไม่มีทักษะในการผลิตวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตมีคุณภาพไม่สม่ำเสมอ กลุ่มผู้ผลิตชุมชนส่วนใหญ่ไม่สามารถรับการสั่งซื้อสินค้าคราวละมากๆได้ เมื่อต่างชาติสั่งซื้อ มักสั่งซื้อคราวละมากๆ เพราะเหตุผลด้านโลจิสติกส์ และมาตรฐานสินค้าก็ต้องสม่ำเสมอ สินค้าแต่ละครั้งของ OTOP มีคุณภาพไม่เหมือนกัน ไม่สม่ำเสมอกรณีวิธีการผลิตไม่ทันสมัย ไม่สามารถแข่งขันในตลาดโลกได้อีกทั้ง ผู้ผลิตทุกกลุ่มก็เกรงว่าผลิตออกมาแล้วไม่สามารถหาตลาดได้ปัญหาที่ตามมา คือ จากเดิมที่ผลิตแล้วขายเป็นตลาดเชิงรับ จึงมีการปรับเปลี่ยนให้เป็นตลาดเชิงรุก โดยเริ่มจากการสร้างความต้องการ (Demand) ให้เกิดขึ้นก่อน แต่เมื่อมีความต้องการเกิดขึ้นแล้ว กลุ่ม OTOP เองกลับผลิตสินค้าได้ไม่ทันตามความต้องการของผู้บริโภค อย่างไรก็ตาม การขยายตัวทางธุรกิจก็ต้องมีการขยายตัวในด้านการผลิต ไม่ว่าจะเป็นส่วนหนึ่งของโรงงานกระบวนการผลิตที่เปลี่ยนแปลงไปเครื่องจักรและอุปกรณ์ที่ทันสมัยขึ้น โปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่ใช้ในการควบคุมกระบวนการผลิตทั้งในภาพรวมและหน่วยการผลิตย่อย และอื่นๆ ส่งผลให้คนงานที่มีความเคยชินกับวิธีการทำงานแบบเก่าจำเป็นต้องยกระดับความรู้ความสามารถในการใช้งานเทคโนโลยีที่สูงขึ้น ซึ่งก็

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขึ้นอยู่กับความสามารถในการปรับตัวได้ของคนงานแต่ละคนและประสิทธิภาพของการส่งเสริมอบรมพัฒนาความรู้

5. ปัญหาด้านการเงินและแหล่งเงินทุนต่ำ

เนื่องจากผู้ประกอบการยังขาดทักษะการบริหารการเงินและบัญชีไม่มีระบบบันทึกบัญชีที่ถูกต้องและไม่มีงบกำไรขาดทุนของตนเอง ทำให้ผู้ประกอบการ OTOP ส่วนใหญ่ไม่รู้ต้นทุนที่แท้จริงของตนเอง เมื่อกำหนดต้นทุนตัวเองไม่ได้จึงตั้งราคาสินค้าตนเองไม่ถูก ขายดีแต่ไม่ได้กำไร และ OTOP ส่วนใหญ่มีขนาดเล็ก ไม่สามารถหาแหล่งเงินทุนต้นทุนต่ำเพื่อการลงทุนด้วยตนเองได้ จึงต้องการความช่วยเหลือและสนับสนุนจากรัฐ และสถาบันการเงินต่างๆ OTOP มักประสบปัญหาการขอกู้เงินจากสถาบันการเงินเพื่อมาลงทุนหรือขยายการลงทุน หรือเป็นเงินทุนหมุนเวียน ทั้งนี้เนื่องจากไม่มีความรู้ด้านการเงินและบัญชี ขาดการทำบัญชีอย่างเป็นระบบ ไม่มีความรู้ด้านต้นทุนและจุดคุ้มทุน (Breakeven Point) และขาดหลักทรัพย์ค้ำประกันเงินกู้ ทำให้ต้องพึ่งพาเงินกู้จากรัฐ และต้องจ่ายดอกเบี้ยในอัตราที่สูง

6. ปัญหาด้านเทคโนโลยี

ขาดการนำเทคโนโลยีมาช่วยในการดำเนินงาน ขาดทักษะแรงงาน โดยเฉพาะทักษะทางด้านภาษา ซึ่ง OTOP ขาดทั้งเทคโนโลยีสมัยใหม่และขาดทักษะในการใช้เทคโนโลยีและทักษะทางด้านภาษาอีกด้วย ทั้งนี้ เทคโนโลยีที่ทันสมัยเหล่านี้ จะทำให้ต้นทุนการดำเนินงานทุกด้านต่ำลง และทักษะทางด้านภาษา จะช่วยให้เข้าถึงตลาดเป้าหมายได้ง่ายยิ่งขึ้น ทำให้ OTOP สามารถแข่งขันกับต่างประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ

7. ปัญหาขาดการสนับสนุนจากรัฐ

ขาดการสนับสนุนอย่างจริงจังจากรัฐ ทั้งในด้านข้อมูลที่ทันสมัยที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินธุรกิจ ใน AEC อันรวมถึงกฎหมายระเบียบ ข้อบังคับของประเทศสมาชิกใน AEC รวมถึงความรู้ในการบริหารจัดการธุรกิจและการจัดหาแหล่งเงินทุนต้นทุนต่ำให้กับผู้ประกอบการ ผู้ประกอบการเองก็มักจะรู้สึกว่าการขอการสนับสนุนจากรัฐบางครั้งค่อนข้างยุ่งยาก ซับซ้อนหลายขั้นตอนสำหรับปัญหาของ SMEs ในประเทศสมาชิกใน AEC นั้น โดยรวมมีปัญหาค่อนข้างมาก กับ SMEs ของไทย อาทิ SMEs ของประเทศอินโดนีเซียซึ่งถือเป็นประเทศขนาดใหญ่ใน AEC ก็ยังมีปัญหาในเรื่องต้นทุนวัตถุดิบและพลังงาน ขาดแหล่งเงินทุนที่ให้การสนับสนุน SMEs ข้อจำกัดในเรื่องตลาดปัญหาด้านเทคโนโลยี (Iriyanti & Azis, 2012)

ส่วนในประเทศเวียดนามนั้น SMEs ส่วนใหญ่ไม่ค่อยคำนึงถึงผลกระทบจากกระแสโลกาภิวัตน์ ส่วนใหญ่มีขนาดเล็ก ทำให้มีข้อจำกัดด้านทรัพยากรต่างๆ เช่น เงินทุน แรงงาน และเทคโนโลยี ไม่สามารถเข้าถึงข้อมูลปัจจัยการผลิต ทั้งในด้านแหล่งเงินทุน วัตถุดิบ แรงงาน และเทคโนโลยี รวมถึงผลผลิตของ SMEs มักมีคุณภาพต่ำและต้นทุนการผลิตสูง ส่วนใหญ่ขาดการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ การบริหารเงินของ SMEs บางแห่งไม่ชัดเจนและขาดความน่าเชื่อถือ นโยบายพัฒนา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

SMEs ในเวียดนามไม่ชัดเจน หน่วยงานที่เกี่ยวข้องขาดประสบการณ์ในการพัฒนา SMEs (ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย, 2549)

ส่วนในประเทศสิงคโปร์ ซึ่งถือเป็นประเทศที่มีศักยภาพการแข่งขันสูงสุดของ AEC นั้น ก็พบว่า จำนวน SMEs ในประเทศสิงคโปร์มีจำนวน 130,000 วิสาหกิจคิดเป็นร้อยละ 99 ของจำนวนวิสาหกิจทั้งหมด ซึ่ง SMEs เป็นตัวขับเคลื่อนหลักในระบบเศรษฐกิจ ก่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มทั้งในภาคอุตสาหกรรมและภาคบริการเป็นมูลค่า 57.5 พันล้านดอลลาร์สิงคโปร์ หรือคิดเป็นร้อยละ 47 นอกจากนี้ SMEs ยังก่อให้เกิดการจ้างงานจำนวน 779,096 ราย หรือคิดเป็นร้อยละ 62 ของการจ้างงานทั้งหมดในประเทศ SPRING ซึ่งเป็นหน่วยงานหลักด้าน SMEs ของประเทศสิงคโปร์ ทำหน้าที่ในการประสานงานกับหุ้นส่วนจากภาคส่วนต่างๆ ในการให้ความช่วยเหลือวิสาหกิจในด้านการเงิน ด้านบริหารจัดการเทคโนโลยีและความทันสมัยต่างๆ รวมทั้งช่วยเหลือด้านการเข้าสู่ตลาดของผลิตภัณฑ์และบริการใหม่ นอกจากนี้ SPRING ยังพัฒนาและสนับสนุนมาตรฐานและหลักประกันคุณภาพระดับสากลเพื่อส่งเสริมความสามารถในการแข่งขันและสนับสนุนการค้าอีกด้วย (ธีระ กนกกาญจนรัตน์, 2556)

แนวทางในการปรับตัวของ OTOP

ในการที่อาเซียนจะก้าวสู่การเป็นภูมิภาคที่มีการพัฒนาทางเศรษฐกิจอย่างเท่าเทียมกันนั้น AEC Blueprint หรือพิมพ์เขียวของอาเซียน ให้ความสำคัญกับ 2 ประเด็น คือ

- (1) การลดช่องว่างของการพัฒนา บนกรอบแนวคิดที่ว่าด้วยความริเริ่มเพื่อการรวมตัวของอาเซียน หรือที่เรียกว่า Initiative for ASEAN Integration (IAI) ซึ่งเน้นการลดช่องว่างระหว่างประเทศอาเซียนเก่า กับประเทศสมาชิกใหม่แล้วยังให้ความสำคัญเพิ่มเติมต่อการลดช่องว่างการพัฒนาระหว่างอาเซียนกับภายนอก และ
- (2) การพัฒนาวิสาหกิจขนาดย่อมและกลาง โดยอาศัยพิมพ์เขียวทางนโยบายของอาเซียน ว่าด้วยการพัฒนาวิสาหกิจขนาดย่อมและกลาง

ระหว่างปี ค.ศ. 2004-2014 อาเซียนได้กำหนดยุทธศาสตร์การก้าวไปสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ที่สำคัญดังนี้ (องค์ความรู้ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน, ม.ป.ป.)

1. การเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน
2. การเป็นภูมิภาคที่มีขีดความสามารถในการแข่งขันสูง
3. การเป็นภูมิภาคที่มีการพัฒนาทางเศรษฐกิจที่เท่าเทียมกัน และ
4. การเป็นภูมิภาคที่มีการบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การเป็นภูมิภาคที่มีการพัฒนาทางเศรษฐกิจที่เท่าเทียมกันนั้น จะเน้นเรื่องการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยพิมพ์เขียวกำหนดมาตรการเพื่อเร่งการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมอย่างเหมาะสมตามความแตกต่างของประเทศสมาชิกอาเซียน นอกจากนี้ เพื่อพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันและการปรับตัวของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในอาเซียน พิมพ์เขยวนโยบายของอาเซียนด้านการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและย่อม ปี พ.ศ. 2547-2557 (ASEAN Policy Blueprint for SME Development-APBSD 2004-2014) จึงมีการกำหนดกรอบแนวทางเชิงนโยบายด้านการพัฒนา ASEAN SMEs ซึ่งเชื่อว่าต้องพัฒนา ASEAN SMEs ให้มีความเข้มแข็งเพื่อสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจของกลุ่มอย่างยั่งยืน ซึ่งในกรอบการพัฒนาจะเน้น 5 ด้าน คือ

ด้านที่ 1 ด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ (Developing Human Resources)

ซึ่งรวมทั้งภาวะผู้นำของผู้ประกอบการและทักษะของแรงงาน

ด้านที่ 2 คือ การเพิ่มความสามารถด้านการตลาด(Enhancing Marketing Capabilities)

ด้วยการจัดตั้งจุดตรวจสินค้า (Clearing Points) และแหล่งค้าขาย (Trading Houses) ในระดับภูมิภาคที่เป็นเครือข่ายเชื่อมโยงกันการยกระดับประสิทธิภาพของวิสาหกิจด้านเทคโนโลยี-สารสนเทศและพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์

ด้านที่ 3 คือ การเข้าถึงแหล่งทุน (Access to Financing)

พัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการ พร้อมทั้งยกระดับความสามารถของสถาบันการเงินในการปล่อยสินเชื่อ

ด้านที่ 4 คือ การเข้าถึงเทคโนโลยี(Access to Technology)

โดยส่งเสริมการยกระดับความก้าวหน้าของเทคโนโลยี และการถ่ายทอดเทคโนโลยี รวมถึงการลดต้นทุนการผลิต และการจัดส่งสินค้า

ด้านที่ 5 คือการสร้างสภาพแวดล้อมทางนโยบายที่สนับสนุนการดำเนินธุรกิจ (Creating Conducive Policy Environment)

โดยปรับปรุงและลดขั้นตอนการจดทะเบียนบริษัท สร้างเสริมความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในการพัฒนาวิสาหกิจ (สศต วิวงศ์เกียรติขจร, ม.ป.ป.)เพื่อพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการ OTOP โดยใช้เอกลักษณ์และวัฒนธรรมของท้องถิ่นมาสร้างมูลค่าเพิ่มและความเป็นเอกลักษณ์ของสินค้าของท้องถิ่นนั้น และสร้างจิตสำนึกของผู้ประกอบการให้มีการคำนึงถึงความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม เพื่อสร้างความน่าเชื่อถือและโอกาสทางการตลาดทั้งในประเทศและต่างประเทศ (“สสว. ยกระดับผู้ประกอบการ OTOP ...”, 2555)

ดังนั้น แนวทางในการปรับตัวของ OTOP ในภาพรวม คือ การสร้างและพัฒนาผู้ประกอบการ OTOP ให้มีความรู้ความสามารถในการดำเนินธุรกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพโดยพึ่งพาตนเองเป็นหลัก ไม่ต้องรอรับการช่วยเหลือจากผู้อื่นอย่างเดียวย ต้องมีความรู้ในสิ่งที่ตนเองจะทำ มีการเรียนรู้ในสิ่งนั้นมาก่อนการเริ่มดำเนินการจริงนอกจากนั้น ผู้ประกอบการ OTOP ควรดำเนินการเตรียมความพร้อมในด้านต่างๆ ดังต่อไปนี้

บทสรุป

ปัญหาของ OTOP โดยรวมที่ได้จากการสังเคราะห์งานวิจัยนั้นสอดคล้องกับกรอบการพัฒนา ASEAN SMEs คือ **มีปัญหาด้านการสร้างเครือข่ายธุรกิจ ด้านการบริหารจัดการด้านการตลาด ด้านการผลิต ด้านการเงินและแหล่งเงินทุนด้านเทคโนโลยี และการสนับสนุนจากภาครัฐ** ดังนั้น ในการเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ OTOP สู่การรวมตัวของ AEC นั้น ต้องเกิดจากความร่วมมือทั้งภาครัฐและเอกชน ที่มีความจริงจังและจริงจังในการช่วยพัฒนา และมุ่งสู่เป้าหมายของการนำสินค้า OTOP เข้าแข่งขันในตลาดต่างประเทศให้ได้ และต้อง**มีความต่อเนื่อง**ในการพัฒนา ซึ่งผู้เขียนเห็นว่า ควรเริ่มจากด้านการสร้างเครือข่ายเพื่อการแลกเปลี่ยนและแบ่งปันข้อมูลข่าวสารระหว่างกันเพื่อความร่วมมือในการวิจัย การตลาด การฝึกอบรมแบ่งปันทักษะและประสบการณ์ ด้านการบริหารจัดการ ควรพัฒนาจากการสร้างแรงบันดาลใจ และความมุ่งมั่นตั้งใจของผู้ผลิตหรือผู้ประกอบการเอง ให้มีจุดหมายในการค้าให้เกิดผลกำไรอย่างยั่งยืน มีการเชื่อมโยงในลักษณะเป็นบูรณาการ ด้านการตลาด ต้องสนับสนุนให้มีการกำหนดกลุ่มเป้าหมายที่เป็นตลาดเฉพาะหรือ Niche Market และต้องสร้างนวัตกรรมสินค้าอย่างต่อเนื่อง พัฒนารูปแบบของบรรจุภัณฑ์ให้ทันสมัยพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้ได้รับรองมาตรฐาน ด้านการผลิต ควรมีการพัฒนาความรู้ความสามารถทางด้านเทคโนโลยีใหม่ๆ ในกระบวนการผลิต จะส่งผลให้ผลิตสินค้าได้ทันตามความต้องการของลูกค้าและพัฒนาสินค้าให้ได้ตามความต้องการของลูกค้า ด้านการเงินและแหล่งเงินทุน ผู้ประกอบการควรให้ใช้ระบบบัญชีและการเงินที่ดีและถูกต้อง มีความเข้าใจเรื่องต้นทุนและจุดคุ้มทุน เพื่อการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพและสามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนต้นทุนต่ำได้ง่าย ส่วนด้านเทคโนโลยี ควรพร้อมรับและเรียนรู้การนำเทคโนโลยีและเครื่องจักรอุปกรณ์ที่ทันสมัยมาใช้ในกระบวนการทำงาน เพื่อลดต้นทุนและทดแทนแรงงานคนที่มีฝีมือที่อาจขาดแคลนในอนาคต และด้านการสนับสนุนจากภาครัฐ ภาครัฐควรหันมาสนับสนุนด้านข้อมูลที่ทันสมัยเกี่ยวกับ AEC การอบรมให้ความรู้แก่ผู้ประกอบการ พร้อมทั้งมีการสนับสนุนในการหาแหล่งเงินทุนต้นทุนต่ำและสร้างโอกาสให้กับผู้ประกอบการ OTOP ในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนดังกล่าวเพื่อสร้างความมั่นใจและความแข็งแกร่งในการแข่งขันของ OTOP ทั้งเชิงรับในประเทศและเชิงรุกสู่ต่างประเทศ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๒.๓.๙ ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน

๑. หลักสูตรหลัก (ระยะยาว)

๑. หลักสูตรสยามภูมิปัญญาสู่ความเป็นเลิศ

หัวข้อที่ ๑.บ่มเพาะผู้ประกอบการ SMEs และเพิ่มศักยภาพการจำหน่ายสินค้า

วันแรก

"แนวโน้มความต้องการตลาด" แนวโน้มสภาพแวดล้อมทางการตลาด พฤติกรรมผู้บริโภค การตัดสินใจเลือกซื้อของผู้บริโภคโดย Yunnan Nation Electronics Information Co.,ltd.(นักการตลาดจากประเทศจีน) เวลา 09.15 น.- 10.30 น.

"การพัฒนาผลิตภัณฑ์" แนวคิดเบื้องต้นในการพัฒนาสินค้ามีกระบวนการคิดในการพัฒนาสินค้าอย่างเป็นขั้นตอนและรู้จักวิเคราะห์ รูปแบบ วัสดุ ประโยชน์ใช้สอย เพื่อสนองต่อตลาดเป้าหมายโดย คุณต่อวงศ์ ปุ้ยพันธวงศ์สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เวลา 10.45 น.- 12.45 น.

"การพัฒนาผลิตภัณฑ์ โดยการทำ Mood Board และแบบร่าง(Sketch Design)"

วิธีการนำสิ่งใกล้ตัวมาใช้เป็นเครื่องมือในการถอดความคิดลงบนแผ่นวัสดุก่อนทำงานจริงโดยกำหนดกลุ่มลูกค้าเป้าหมายที่ชัดเจน, Life Style และแรงบันดาลใจของการผู้เข้ารับการอบรมออกมาเป็นแบบร่าง (Sketch Design) สำหรับลูกค้าเป้าหมายโดย คุณต่อวงศ์ ปุ้ยพันธวงศ์สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เวลา 13.30 น.- 17.45 น.

วันที่สอง

"Work Shop การทำ Mood Board และแบบร่าง(Sketch Design)"

การนำสิ่งใกล้ตัวมาใช้เป็นเครื่องมือในการถอดความคิดลงบนแผ่นวัสดุก่อนทำงานจริงโดยกำหนดกลุ่มลูกค้าเป้าหมายที่ชัดเจน, Life Style และแรงบันดาลใจของการผู้เข้ารับการอบรมออกมาเป็นแบบร่าง (Sketch Design) สำหรับลูกค้าเป้าหมายโดย คุณต่อวงศ์ ปุ้ยพันธวงศ์สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง คุณปวิรินทร์ณ์ แซ่ตั้ง หัวหน้าสาขาการออกแบบผลิตภัณฑ์ มหาวิทยาลัยนเรศวรและคณะวิทยากร เวลา 09.00 น.- 12.00 น.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

“การนำเสนอ Mood Board และ Sketch Design” ผู้เข้ารับการอบรมนำเสนอแนวคิดการทำ Mood Board และ Sketch Design ให้วิทยากร และวิทยากรให้ข้อคิดเห็นและปรับรูปแบบของผลงานและขบวนการผลิต วัสดุการผลิตให้ตอบความคิดสินค้าสามารถผลิตเป็นสินค้าได้และเพื่อขายได้ก่อนขึ้นต้นแบบโดย คณะวิทยากร
เวลา 13.00 น.- 15.00 น.

“Develop Sketch Design” การปรับรูปแบบ แบบร่าง เพื่อเข้าสู่ขั้นตอนการผลิตต้นแบบโดย คณะวิทยากร เวลา 15.15 น.- 17.00 น.

วันที่สาม

“เทคนิคการตกแต่งหน้าร้าน” การออกแบบและการจัดวางสินค้า องค์ประกอบสำคัญของการจัดแสดงสินค้า วิธีจัด Display ทำให้ลูกค้ามองเห็นสินค้าและกลุ่มของสินค้าได้ง่ายและสร้าง แรงจูงใจต่อการเลือกซื้อสินค้า ทำให้ลูกค้าประหยัดเวลาในการค้นหาสินค้า เป็นแนวทางแนะนำไอดีเดียวในการซื้อสินค้า พัฒนาบุคลิกภาพโดย คุณต่อวงศ์ ปุ้ยพันธ์วงศ์สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง 08.30 น.- 12.00 น.

“เทคนิคการตกแต่งหน้าร้าน” เวลา 13.00 น.- 15.30 น.

“พิธีปิดและมอบประกาศนียบัตรการอบรมเชิงปฏิบัติการ” เวลา 15.45 น.- 16.15 น.

กล่าวรายงาน แสดงความยินดีและมอบประกาศนียบัตรโดย ผู้ว่าราชการจังหวัด

หัวข้อที่ ๒. อบรม การวางแผนทางการเงิน

วันแรก

1. พื้นฐานการวางแผนการเงิน ภาษี และจรรยาบรรณ (Foundation of Financial & Tax Planning)
2. การวางแผนการลงทุน (Investment Planning)

วันที่สอง

3. การวางแผนการประกันภัย (Insurance Planning)
4. การวางแผนเพื่อวัยเกษียณ (Retirement Planning)

วันที่สาม

5. การวางแผนภาษีและมรดก (Tax and Estate Planning)
6. การจัดทำแผนการเงิน (Financial Plan Construction)

วันที่สี่

7. สอบวัดผล

* อบรมซ้ำจนกว่าจะสอบผ่านฟรี

เวลาเรียน

ทุกวันจันทร์ เวลา : 9:00am-17:45pm จำนวน 4 อาทิตย์ 1 อาทิตย์ ต่อ 2 เนื้อหา

- สอบวัดผลในอาทิตย์สุดท้าย

จำนวนผู้เรียน

จำนวนผู้เรียนไม่เกิน 50 คน

ค่าเล่าเรียน

ค่าเล่าเรียน 7000 บาท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อที่ ๓. อบรม กลยุทธ์ทางการตลาด

วันแรก

1. แนะนำภาพรวม การตลาดออนไลน์
2. Contents Marketing
3. Contents SEO

วันที่สอง

4. Social Media Marketing, Facebook & YouTube
5. Google AdWords และการใช้งานจริง
6. เครื่องมือการตลาดออนไลน์ ฟรี สำหรับ SME

เวลาเรียน

ทุกวันอังคาร จำนวน 2 วันเต็ม (จำนวน 2 อาทิตย์)

จำนวนผู้เรียน

จำนวนผู้เรียนไม่เกิน 50 คน

ค่าเล่าเรียน

ค่าเล่าเรียน 4,000 บาท

๒. หลักสูตรพัฒนาทักษะศิลปะสู่ความเป็นเลิศ

หัวข้อที่ ๑. การประกอบธุรกิจอาหารไทยสำหรับผู้ประกอบการสู่ความเป็นเลิศ

ครั้งที่ 1:

1. มัสมันเม็ดบัว
2. ข้าวผัดสายรุ้ง
3. ทอดมันไก่
4. หมูผัดขิง

ครั้งที่ 2:

5. แกงเผ็ดหมูสุโขทัย
6. ข้าวอบสัปะรด
7. ไก่ห่อเตย
8. ผัดไทย

ครั้งที่ 3:

9. แกงป่าไก่
10. เต้าหู้ทรงเครื่อง
11. เมี่ยงตะไคร้
12. เปาะเปี๊ยะทอด

ครั้งที่ 4:

13. แพนงปลาหมึกสอดไส้
14. ต้มขาไก่
15. รุ้งทอแสง (ยำวันเส้น)
16. ขนมปังหน้าหมู

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ครั้งที่ 5:

17. แกงกะหรี่ไก่ในผอบมัน
18. ไก่หิม (ไก่ผัดเม็ดมะม่วง)
19. ผัดกระเพราแดง
20. เป็ร็ยวหวานซีโครงอ่อน

ครั้งที่ 6:

21. แกงเขียวหวานไก่
22. แกงเขียวหวานห่อไข่
23. ก๋วยเตี๋ยวกุ้งไก่
24. ถูงทอง

ครั้งที่ 7:

25. ต้มโคล้งปลากรอบ
26. ปลาซีเมากะเพรากรอบ
27. ยำปลาฟู
28. กุ้งโรตัง

ครั้งที่ 8:

29. หมูผัดข้าวอ่อน
30. หมี่กรอบตำรับ ม.ล.พวง
31. ปลาหมูมะเขืออ่อน

* รวมไปถึงการทัวร์ตลาดสด เพื่อแนะแนวการเลือกวัตถุดิบจริงจากสถานที่จริง

- หลักสูตรจาก โรงเรียนศิลปศาสตร์อาหารไทย หม่อมหลวงพวง ทินกร

เวลาเรียน

ระยะเวลาในการเรียน 8 ครั้ง ทุกวันจันทร์ – วันเสาร์ 08.30 น. - 17.30 น.

จำนวนผู้เรียน

จำนวนผู้เรียนไม่เกิน 10 คน

ค่าเล่าเรียน

ค่าเล่าเรียน 20,000 บาท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อที่ ๒. การทำอาหารชาววังสู่ความเป็นเลิศ

รายการอาหารไทยที่เรียนมีดังนี้:

หมวดจำปูน

1. ข้าวคลุกกะปิ 2. น้ำตักไก่กรอบ 3. ลาบหมูทอด 4. ผัดเปรี้ยวหวานซีโครงอ่อน 5. ข้าวผัดสายรุ้ง 6. ยำสันในหมูย่าง 7. ปีกไก่สอดไส้ทอด 8. ข้าวผัดหน้าเลียบ 9. ไก่ชุบน้ำปลา 10. แกงเผ็ดหมูสุโขทัย

หมวดกรรมนิการ์

11. ทอดมันปลากระเพาะกรอบ 12. มะม่วงพลาปลาสด 13. กระจ่างไก่ห่อไข่
14. ข้าวผัดน้ำพริกปลาทุทรงเครื่อง 15. ต้มโคล้งเปิดตุ๋นพิกมะนาวดอง 16. แกงส้มเบญจพรรณ
17. ข้าวตั้งหน้าตั้ง 18. ยำคะน้ากุ้งกรอบ 19. ไก่อบยอดคะน้าฮ่องกง 20. น้ำพริกลงเรือ

หมวดขนาด

21. แกงเขียวหวานปลากระชายไข่เค็ม 22. ปูนิมทอดราดซอสมะขาม 23. ปลาหมึกผัดพริกเกลือ
24. กุ้งผัดพริกไทยดำ 25. ปูไข่ผัดผงกะหรี่ 26. หอยเชลล์ทรงเครื่อง 27. พระรามลงสรง
28. แกงคั่วกุ้งกระท้อน 29. แกงเผ็ดเปิดย่าง 30. ข้าวห่อใบบัว

หมวดสะพานงา

31. ซ่อม่วงไส้ไก่ (ตำรับม.ล.พวง) 32. ปั้นขลิบหนึ่งไส้ปลา (ตำรับม.ล.พวง) 33. หมี่กะทิ (ตำรับม.ล.พวง)
34. หมี่กรอบ (ตำรับม.ล.พวง) 35. กระจ่างทอง (ตำรับม.ล.พวง) 36. สลัดระกำ (ตำรับม.ล.พวง) 37. เมี่ยงคะน้า (ตำรับม.ล.พวง) 38. ห่อหมกบัวหลวง (ตำรับม.ล.พวง) 39. ขนมจีนน้ำพริก (ตำรับม.ล.พวง)
40. ข้าวมันส้มตำ (ตำรับม.ล.พวง)

เวลาเรียน

ผู้เรียนสามารถเลือกเรียนรายการอาหารไทยได้ตามความเหมาะสม และความต้องการ ทั้งนี้ท่านสามารถเลือกเรียนรายการที่อยู่ภายในหมวดเดียวกันหรือเลือกผสมระหว่างหมวดต่าง ๆ ก็ได้ทุกวันจันทร์ - วันเสาร์ 08.30 น. - 17.30 น.

จำนวนผู้เรียน

จำนวนผู้เรียนไม่เกิน 10 คน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ค่าเล่าเรียน

1. หมวดจำปูน ราคา 1,500 บาท ต่อ 1 เมนู
2. หมวดกรรมกริการ์ ราคา 2,000 บาท ต่อ 1 เมนู
3. หมวดขมขนาด ราคา 2,500 บาท ต่อ 1 เมนู
4. หมวดสะบันงา ราคา 5,000 บาท ต่อ 1 เมนู

หัวข้อที่ ๓. การปั้นเครื่องปั้นดินเผาสู่ความเป็นเลิศ

เนื้อหาที่ 1. ทฤษฎีพื้นฐานของเซรามิก

1. ธรรมชาติของดิน
2. เทคนิคการใช้แป้นหมุนในการปั้น
 - ตั้งศูนย์ในการปั้น
 - เริ่มปั้นทรงกระบอกและตั้งฐานทรงกระบอก
 - ปั้นชามและตั้งฐานชาม ถ้วยญี่ปุ่น ถ้วยน้ำมีหูเตาเผา น้ำมันหอม
3. ตกแต่งเครื่องปั้นด้วยวิธีต่างๆ
4. เผาครั้งแรก Bisque
5. ทำการเคลือบด้วยวิธีต่างๆ
6. เผาเคลือบ Glaze firing

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เนื้อหาที่ 2 การปั้นภาชนะทรงสูง

1. เทคนิคการปั้นแจกัน
2. เทคนิคการปั้นเหยือก และภาชนะมีหู
3. เทคนิคการปั้นหม้อข้าว
4. เทคนิคการทำหูภาชนะแบบต่างๆ และการตกแต่ง
5. การตกแต่งและการเคลือบ

เนื้อหาที่ 3 การปั้นภาชนะทรงราบ

1. เทคนิคการปั้นจาน เช่น จานแบบต่างๆ เช่นจานข้าว จานรองถ้วย
2. เทคนิคการปั้นแจกันปากเล็ก และโถมีฝา
3. เทคนิคการทำหูภาชนะแบบต่างๆ
4. การตกแต่งและการเคลือบ

เนื้อหาที่ 4 การปั้นและออกแบบภาชนะน้ำชา

1. เทคนิคการปั้นชามฝา หรือภาชนะมีฝา
2. เทคนิคการปั้นกาน้ำชา และชุดน้ำชา กาแฟบนโต๊ะอาหาร
3. การตกแต่งและการเคลือบ

เวลาเรียน

ทุกวันจันทร์ – วันเสาร์ เนื้อหาละ 7 ครั้ง ครั้งละ 3 ชั่วโมง 9.00- 12.00 น. หรือ 13.00-16.00 น.

เป็นเวลา 14 วัน

จำนวนผู้เรียน

ไม่เกิน 10 คน

ค่าเล่าเรียน

ค่าเล่าเรียน 20,000 บาท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อที่ ๔. การทอผ้าไหมสู่ความเป็นเลิศ

บทที่ 1

1. พื้นฐานการถักทอ
2. ฝักทำ ผ้าพันคอ กระเป๋าถือ

บทที่ 2

1. เทคนิคการทอชั้นสูง
2. การทอลวดลายแบบ เรขาคณิต และแบบอิสระ
3. ทดสอบการทอ 3 แบบ

บทที่ 3

1. เทคนิคการทอแบบ ลอนลูกฟูก (jacquard)
2. การทอลวดลายแบบ เรขาคณิต และแบบอิสระ
3. ทักชะการปักลาย
4. ทดสอบการทอ 3 แบบ

บทที่ 4

1. เทคนิคจังหวะการแบ่งกรอบ ลวดลายแบบต่างๆ
2. ทดสอบการทอ 3 แบบ
- หลักสูตรจาก The LOOM

เวลาเรียน

ทุกวันจันทร์ – วันเสาร์ 10:00am-18:00pm * เรียนบทยละ 1 วัน

จำนวนผู้เรียน

ไม่เกิน 10 คน

ค่าเล่าเรียน

ค่าเล่าเรียนบทยละ 2,000 บาท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อที่ ๕. หลักสูตรสมุนไพรและผลิตภัณฑ์จากธรรมชาติเพื่อธุรกิจสู่ความเป็นเลิศ

วันที่ 1

10.00-10.15	Inspiration
10.15-11.00	หลักเกสส์ช4
11.00-11.30	สรรพคุณเกสส์ช
11.30-11.45	คณาเกสส์ช
11.45-12.00	เกสส์ชกรรม
12.00-12.30	คูตัวอย่างสมุนไพร
12.30-13.30	ลูกประคบ และ Workshop
14.30-15.30	น้ำมันหอมระเหย
15.30-18.00	'Work shop Essential Oil

วันที่ 2

10.00-11.00	แนะนำอุปกรณ์
11.00-11.30	น้ำมันชนิดต่างๆ
11.30-13.30	Work shop (น้ำมันหน้าใสแต่ง, น้ำมันนวดตัวโรมาน่า, น้ำมันสคเชลลูโลท์)
14.30-15.00	โลชั่น
15.00-16.30	Work shop โลชั่น
16.30-17.00	ชัตตัว
17.00-18.00	Work shop ชัตตัว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วันที่ 3

10.00-13.30 ลูกประคบ และ Workshop

14.30-15.00 กิจกรรม "เปิดจุมูกเพื่อสุดตม"

15.00-15.30 Present กลิ่นที่ยอดนิยม

15.30-16.30 Workshop ผลิตภัณฑ์ใหม่

16.30-17.30 Present ผลิตภัณฑ์ใหม่

- หลักสูตรจาก Crystal Professional Academy

เวลาเรียน

ทุกวันจันทร์ – วันเสาร์

10:00am-18:00pm

เรียนติดต่อกัน 3 วัน คือ จันทร์ – พุธ และ พฤหัส – เสาร์

จำนวนผู้เรียน

ไม่เกิน 20 คน

ค่าเล่าเรียน

ค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร 8,500 บาท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๑. หลักสูตรรอง (ระยะสั้น)

๑. การประกอบอาหารไทยเบื้องต้น

เนื้อหา

ประกอบอาหารตามเมนูดังนี้ 1. ต้มยำกุ้ง 2. ผัดไทย 3. ลาบไก่ 4. พริกแกงเขียวหวาน 5. แกงเขียวหวานไก่ 6. ข้าวเหนียวมะม่วง * รวมไปถึงการทัวร์ตลาดสด เพื่อแนะแนวการเลือกวัตถุดิบจริงจากสถานที่จริง

เวลาเรียน

ทุกวันจันทร์ – วันเสาร์ คลาสเช้า : 9:00am-1:00pm คลาสบ่าย : 1:40pm-5:30pm

วันอาทิตย์ ภาคเช้า : 9:00am-1:00pm (งดบ่าย)

จำนวนผู้เรียน

ไม่เกิน 10 คน

ค่าเล่าเรียน

ค่าเล่าเรียนท่านละ 1,500 บาท ต่อ 1 คลาส (คลาสเช้า + คลาสบ่าย = 2 คลาสรวมเป็นท่านละ 3,000 บาท)

๒. การประกอบอาหารไทยชั้นสูง

เนื้อหา

ประกอบอาหารตามเมนูดังนี้ 1. กุ้งทอง 2. ปลาหมึ่มะเขืออ่อน 3. หมี่กรอบตำหรับ ม.ล. พวง 4. กระตงทอง 5. น้ำพริกนางลอย 6. ปูเจ้าเงาะ * รวมไปถึงการทัวร์ตลาดสด เพื่อแนะแนวการเลือกวัตถุดิบจริง จากสถานที่จริง และการเรียนแกะสลัก ใบพริ้วจากแตงล้าน และดอกดาวกระจาย จากแครอท

เวลาเรียน

ทุกวันจันทร์ – วันเสาร์ คลาสเช้า : 9:00am-1:00pm คลาสบ่าย : 1:40pm-5:30pm

วันอาทิตย์ ภาคเช้า : 9:00am-1:00pm (งดบ่าย)

จำนวนผู้เรียน

ไม่เกิน 10 คน

ค่าเล่าเรียน

ค่าเล่าเรียนท่านละ 2,000 บาท ต่อ 1 คลาส (คลาสเช้า + คลาสบ่าย = 2 คลาสรวมเป็นท่านละ 4,000 บาท)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๓. การประกอบธุรกิจอาหารไทยในต่างประเทศ

เนื้อหา

ประกอบอาหารตามเมนูดังนี้ 1. ต้มยำกุ้ง 2. ผัดไทย 3. มัสมั่นน่องไก่ 4. ผัดกระเพราหมู 5. ต้มข่าไก่ 6. ไช้ยันต์ไส้ทรงเครื่อง * รวมไปถึงการทัวร์ตลาดสด เพื่อแนะนำการเลือกวัตถุดิบจริงจากสถานที่จริง

เวลาเรียน

ทุกวันจันทร์ – วันเสาร์ คลาสเช้า : 9:00am-1:00pm คลาสบ่าย : 1:40pm-5:30pm

วันอาทิตย์ ภาคเช้า : 9:00am-1:00pm (งดบ่าย)

จำนวนผู้เรียน

ไม่เกิน 10 คน

ค่าเล่าเรียน

ค่าเล่าเรียนท่านละ 2,000 บาท ต่อ 1 คลาส (คลาสเช้า + คลาสบ่าย = 2 คลาสรวมเป็นท่านละ 4,000 บาท)

๔. การทำขนมไทยเบื้องต้น

เนื้อหา

ประกอบอาหารตามเมนูดังนี้ 1. ลอยแก้วไตรวรรณ 2. ฟักทองแกงบวด 3. เม็ดมะม่วงกรอบแก้ว * รวมไปถึงการทัวร์ตลาดสด เพื่อแนะนำการเลือกวัตถุดิบจริงจากสถานที่จริง

เวลาเรียน

ทุกวันจันทร์ – วันเสาร์ คลาสเช้า : 9:00am-1:00pm คลาสบ่าย : 1:40pm-5:30pm

วันอาทิตย์ ภาคเช้า : 9:00am-1:00pm (งดบ่าย)

จำนวนผู้เรียน

ไม่เกิน 10 คน

ค่าเล่าเรียน

ค่าเล่าเรียนท่านละ 1,500 บาท ต่อ 1 คลาส (คลาสเช้า + คลาสบ่าย = 2 คลาสรวมเป็นท่านละ 3,000 บาท)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๕. การปั้นเซรามิคเบื้องต้น

เนื้อหา

1. ธรรมชาติของดิน 2. เทคนิคการใช้แป้นหมุนในการปั้น
- ตั้งศูนย์ในการปั้น
- เริ่มปั้นทรงกระบอกและแต่งฐานทรงกระบอก
- ปั้นชามและแต่งฐานชาม ถ้วย ถ้วยน้ำมีหู เต้าเผา น้ำมันหอม
3. ตกแต่งเครื่องปั้นด้วยวิธีต่างๆ
4. เผาครั้งแรก Bisque
5. ทำการเคลือบด้วยวิธีต่างๆ
6. เผาเคลือบ Graze firing
- หลักสูตรจาก Som Ceramics Studio

เวลาเรียน

ทุกวัน 9.00- 12.00 น.- 13.00-17.00 น. *เรียน 2 วัน

จำนวนผู้เรียน

ไม่เกิน 10 คน

ค่าเล่าเรียน

ค่าเล่าเรียนท่านละ 3,000 บาท

๖. การถักทอผ้าเบื้องต้น

เนื้อหา

1. พื้นฐานการถักทอ
2. ฝึกทำ ผ้าพันคอ กระเป๋าถือ - หลักสูตรจาก The LOOM

เวลาเรียน

ทุกวันจันทร์ – วันเสาร์ 10:00am-18:00pm

จำนวนผู้เรียน

ไม่เกิน 10 คน

ค่าเล่าเรียน

ค่าเล่าเรียนท่านละ 2,000 บาท

๗. หลักสูตรสมุนไพร เบื้องต้น

เนื้อหา

1. Inspiration
 2. หลักเภสัช4
 3. สรรพคุณเภสัช
 4. คณาเภสัช
 5. เภสัชกรรม
 6. ตัวอย่างสมุนไพร
 7. ลูกประคบ และ Workshop
 8. น้ำมันหอมระเหย
 9. 'Work shop Essential Oil
- หลักสูตรจาก Crystal Professional Academy

เวลาเรียน

ทุกวันจันทร์ , พฤหัส 10:00am-18:00pm

จำนวนผู้เรียน

ไม่เกิน 10 คน

ค่าเล่าเรียน

ฟรี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๒.๔ ระบบสภาพแวดล้อมภายใน และวัสดุ

๒.๔.๑ ระบบแสงสว่างภายในอาคาร

จุดประสงค์ของแสงสว่างหลัก ๆ มีดังนี้

๑. ให้ทัศนวิสัยที่ดีในการมอง
๒. สร้างบรรยากาศที่ดี
๓. เน้นวัสดุให้มีการโดดเด่นตาม DESIGN

ระบบการให้แสงแบ่งออกเป็น 5 ประเภทคือ

- ๑ DIRECT LIGHTING ดวงไฟส่องตรง
- ๒ SE-MI DIRECT LIGHTING แสงทางตรงและทางอ้อม
- ๓ CENTRAL DIFFUSE แสงกระจายรอบตัว
- ๔ SE-MI INDIRECTIAL
- ๕ INDIRECTIAL LIGHTING ดวงไฟส่องทางอ้อม

ลักษณะต่าง ๆ ของแสงสี

ใช้ไฟสีเขียว

ผนังสี

ความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น

๑.แดง

เทาอมน้ำตาล

๒.เหลือง

เขียว

๓.เขียวเข้ม

เขียวยิ่งขึ้น

๔.ม่วง

เทาน้ำเงิน

๕.ส้ม

เหลืองอมเทา

๖.น้ำเงิน

เขียวอมน้ำเงิน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใช้ไฟสีเหลือง

ผนังสี

ความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น

๑.แดง

ส้ม

๒.เหลือง

เหลืองจัด

๓.น้ำเงินอ่อน

เทาอ่อน

๔.เขียวเข้ม

เขียวออกเทา

๕.เขียวอ่อน

เทาจัดมาก

๖.ม่วง

ม่วงแดง

๗.ส้ม

เหลือง

ข้อควรคำนึงในการใช้แสง

- ค่า CRI ของหลอดและสีที่นำมาใช้จะมีผลกับความถูกต้องของสีโดยรวม
- มีความเข้มและส่องสว่างเพียงพอที่จะเน้นรูปร่างและรายละเอียดของวัสดุ
- ในพื้นที่เพดานสูงมากแล้วใช้ไฟตลอดทั้งวัน ควรดูค่าอายุการใช้งานและการประหยัดพลังงาน
- ควบคุมไปกับบรรยากาศที่เราต้องการ
- การป้องกันแสงสะท้อนจากวัสดุ (ห้ามไม่เกิน 35 องศา)
- น้ำหนักของสีในการมองเห็น สีอ่อนจะสะท้อนมากกว่า สีเข้มจะดูดแสงสว่างมากกว่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แสดงการสะท้อนแสงของสีบนส่วนต่าง ๆ ภายในอาคาร

ระนาบ	เปอร์เซ็นต์ของการสะท้อนแสง
เพดาน	70-80%
พื้น	35-50%
ผนัง	50-60%
ผนังใต้ของหน้าต่าง	50-60%
โต๊ะและเก้าอี้	35-50%
บัวเชิงผนัง	40%

ตารางที่ ๑๘ แสดงการสะท้อนแสงของสีบนส่วนต่างๆ

ข้อดี-ข้อเสีย ของแสงธรรมชาติและแสงประดิษฐ์

ข้อดีแสงธรรมชาติ

1. แสงธรรมชาติเป็นของที่ได้ตามธรรมชาติ อายุการใช้งานไม่มีกำหนด
2. ให้ผลในการทางมอง เพราะแสงธรรมชาติเปลี่ยนแปลงไปได้เรื่อย ๆ ไม่น่าเบื่อ
3. ทำให้วัตถุต่าง ๆ มีความงดงามตามธรรมชาติไม่เปลี่ยนสีวัตถุ

ข้อเสีย

1. ไม่สามารถควบคุมได้ เพราะต้นแสงเปลี่ยนทิศทางและความเข้มของการส่องสว่างอยู่ตลอดเวลา
2. แสงธรรมชาติควบคุมได้ยาก หากกำลังความร้อนสูงทำให้เกิดความรำคาญให้แก่ผู้อยู่อาศัย
3. แสงธรรมชาติควบคุมสีของแสงไม่ได้
4. เราไม่สามารถจะใช้ประโยชน์จากแสงธรรมชาติได้ทั้งวัน ในเวลากลางคืนต้องหาพลังงานขึ้นมาชดเชย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อดีแสงประดิษฐ์

1. ใช้ได้นานตลอด 24 ชั่วโมง สามารถควบคุมระดับแสงได้ตามความต้องการ
2. การจัดแปลนภายในอาคารที่ใช้แสงประดิษฐ์ สามารถทำให้คงที่ได้
3. สามารถเลือกบรรยากาศได้ โดยการเปลี่ยนแปลงความเข้มของสี และการให้แสงได้ตามความต้องการ

ข้อเสีย

1. เสียค่าใช้จ่ายมาก
2. การให้แสงกำหนดขนาดของแสงผิดก็ทำให้หมดความเหมาะสมและสิ้นเปลือง
3. สีของแหล่งกำเนิดแสง อาจทำให้สิ่งที่อยู่ภายในดูผิดความเป็นจริงไปได้ สีของวัตถุที่ถูกแสงของหลอดไฟอย่างหนึ่งจะต่างกับอีกอย่างหนึ่ง แม้ว่าสีของแสงจากหลอดไฟทั้งสองชนิดนั้นจะใกล้เคียงกันมากก็ตาม
4. เกิดความร้อน เนื่องจากความร้อนที่แผ่กระจายออกมาจากหลอดไฟฟ้า
5. หากมีความผิดพลาดในการติดตั้ง ย่อมเกิดอันตรายได้ง่าย

เทคนิคเกี่ยวกับการให้แสงสว่าง

1. **แสงธรรมชาติ** ก่อให้เกิดบรรยากาศเป็นไปตามธรรมชาติ และมีชีวิตชีวาบังคับไม่ได้ เปลี่ยนแปลงไปตามวัน เวลา ฤดู เปลี่ยนทิศทางและตามอากาศ บางวันแดดจัด บางวันมีดครึ้ม แสงจากทิศต่าง ๆ ก็ไม่เหมือนกัน เช่น แสงจากทิศเหนือ จะให้สีน้ำเงินมากที่สุดใฤดูร้อน

การให้แสงสว่างธรรมชาติในห้องแสดงงาน มี 4 วิธี คือ

- 1.1 การให้แสงสว่างจากด้านบน แสงที่มาจากเหนือศีรษะยิ่งเหมาะกับการแสดงทางวัตถุ แต่มีส่วนเสียคือแสงสว่างส่วนใหญ่จะตกลงที่พื้นมากกว่าผนัง และเกิดการสะท้อนที่ตู้กระจกทำให้เกิดความรู้สึกว่าห้องแสดงแคบลงไป ลักษณะส่วนใหญ่ของการให้แสงจะได้จากหลังคากระจก แถบประเทศร้อนไม่นิยมใช้แต่อาจให้กระจก เล็ก ๆ ไม่เกิน 6 % ของพื้นที่หลังคาข้อเสียของหลังคากระจก

- กระจกอ่อนไหวตัวง่าย เมื่อถูกความร้อนและความชื้น อาจทำให้เกิดการเสียหายแก่สิ่งแสงได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ควบคุมปริมาณแสงได้ยาก จะทำให้เกิดมืดครึ้ม ถ้าแดดจัดแก้ไขโดยใช้ม่านปิดเปิดได้หลังคา ซึ่งบางที่ต้องใช้ ARC LIGHT ช่วย
- การกระจายแสงทางเหนือและทางใต้ มีปริมาณและคุณภาพไม่เหมือนกัน
- หลังคากระจกต้องทำสูงมากเพื่อกันนัยน์ตาพร่า เพราะแสงจ้ามกเกินไป ทำให้ผู้ชมไม่เห็นที่มาของแสง แก้ไขโดยใช้แผ่นโลหะเล็ก ๆ เปลี่ยนแปลงตามแสงสว่างของวันและฤดู

1.2 การให้แสงสว่างด้านข้างแสงสว่างจากหน้าต่างที่อยู่ในระดับต่ำทำให้ด้านหลังวัตถุรับแสงไม่เพียงพอเกิดมีแสงสะท้อนทำให้ผู้ชมนัยน์ตาพร่าเมื่อมองไปนอกหน้าต่างจะทำให้เงาผู้ชมปรากฏบนวัตถุ การแก้ปัญหาเกี่ยวกับการใช้แสงสว่างแบบนี้

- ควรมีขอบหน้าต่างบานเดียว
- ขอบหน้าต่างควรอยู่สูงกว่านัยน์ตาผู้ชม
- กรอบหน้าต่างต้องลึกเพื่อไม่ให้มีแสงเฉพาะกลางห้อง
- หน้าต่างต้องกว้าง $\frac{1}{2}$ ของความกว้างของห้องและความสูง $\frac{1}{2}$ ของความลึกห้อง
- ใช้กระจกหน้าต่างที่มีแก้วรูปสามเหลี่ยมเล็ก ๆ ยื่นออกไปแต่สิ้นเปลืองมาก

1.3 การใช้แสงสว่างจากหน้าต่างค่อนข้างสูง เป็นการให้แสงที่เหมาะสมที่สุด แสงตกทำมุม 45 องศา และกระจายได้ทั่วห้อง หน้าต่างที่สูงมากจะไม่ทำให้เกิดแสงสะท้อนและนัยน์ตาพร่า อาจใช้ฉากหรือเพดานแขวนกลางห้อง เพื่อการกระจายแสง แสงสว่างที่ส่องลงมากก็เป็นแค่แสงสะท้อน ทำให้ได้แสงที่สม่ำเสมอ

1.4 การใช้แสงสว่างจากธรรมชาติโดยทางอ้อมไม่เพียงแต่จะใช้กับแสงวิทยาศาสตร์เท่านั้น แต่ยังใช้กับแสงธรรมชาติได้เพื่อไม่ให้สายตาพร่า

- ให้แสงสว่างมายังผนังสะท้อนแสงรูปโค้ง ผนังจะกลืนแสงเสียส่วนมาก ถ้าทาสีขาว จะส่องสว่างมากถึง 68% ปูนฉาบธรรมดาเพียง 64 %
- อาจใช้แสงที่ลอดจากหลังคาซึ่งซ่อนอยู่หลายชั้นแบบนี้เหมาะสำหรับประเทศที่แสงแดดจัด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. แสงสว่างประดิษฐ์ แบ่งออกได้ 2 ชนิด

- 2.1 แสงไฟฟ้าธรรมดา มีความร้อนและมีกำลังส่องสว่างของแสงสีแดงยิ่งกว่าจากดวงอาทิตย์ แสงจากดวงอาทิตย์มีสีน้ำเงินมากกว่า
- 2.2 แสงไฟฟลูออเรสเซนต์ ไม่เหมาะกับการประติมากรรม เพราะเป็นแสงสว่างที่ไม่มีเงา สีของไฟทั่วไปคล้ายแสงธรรมชาติมาก และอาจดัดแปลงให้เหมาะกับวัตถุได้ นับเป็นแสงที่เหมาะสมที่สุด
 - ไฟฟ้าธรรมดา ที่มีโตะกัน มีข้อเสียมากทำให้ตาพร่าแสงกระจายไม่เท่ากัน
 - ไฟฟ้าที่ส่องออกมาโดยเฉพาะถ้ามีโดยรอบจะเห็นวัตถุแสดงอย่างดี แต่ ตำแหน่งของวัตถุจะต้องอยู่หน้าไฟ

วิธีที่ดีเกี่ยวกับไฟฟ้าธรรมดา และไฟฟ้าที่ส่องออกมาโดยเฉพาะ คือการทำแนวไฟฟ้าตามยาวใช้ฉากกันระหว่างหลอดไฟฟ้าเพื่อมิให้มันตาพร่า

การปรับปรุงในทางไฟฟ้า ในศตวรรษที่ 20 ได้ใช้แสงธรรมชาติทางด้านข้างและปรับปรุงให้แสงทาง SKY LIGHT แสงธรรมชาติจากแสงกลางวันได้ทดลองมาใช้ได้ผลมากขึ้น ทำให้มองเห็นสีธรรมชาติของวัตถุ และเห็นได้ชัดซึ่งไม่สามารถมองเห็นได้จากแสงวิทยาศาสตร์

ความเข้มของแสงในระดับธรรมดา แสงจะต้องดีกว่าระดับสูงขึ้นไป จากการค้นคว้าภายหลังแสดงให้เห็นถึงการมองตัวพิมพ์สีดำบนพื้นขาว จะต้องใช้แสงประมาณ 25 – 30 แสงเทียน ถ้าต้องการความชัดมากก็ต้องเพิ่มความเข้มเข้าไป

การใช้แสงวิทยาศาสตร์ต้องระวังไม่ให้เกิดการเบื่อหน่ายในการชมนิทรรศการ ควรมีจุดพักสายตาให้มองไปยังภายนอกได้เพื่อรับแสงธรรมชาติและทัศนียภาพ

๒.๔.๒ ระบบควบคุมอุณหภูมิและการปรับอากาศภายในอาคาร

ระบบปรับอากาศที่นิยมใช้โดยทั่วไปมี 2 ระบบ คือ

๑.ระบบทำความเย็นโดยตรง เป็นระบบที่นำอากาศผ่านโดยทำความเย็นขอ

เครื่องปรับอากาศโดยตรง ทำให้เกิดลมเย็นและพัดสู่ภายนอก

๒.ระบบทำความเย็นโดยอ้อมเป็นระบบที่มีระบบทำความเย็นที่ใช้น้ำเป็นตัวกลาง

แล้วนำตัวกลางนี้ไปหมุนเวียนทำให้เกิดความเย็นในอากาศเลือกมาใช้ 2 ระบบได้แก่

๑.WATER COOLED CHILLER SYSTEM

๒.VRV. (Variable Refrigerant Volume)

โดย พิจารณาตามลักษณะของกิจกรรมที่เกิดขึ้น ปริมาตรของห้อง และโอกาสของการใช้งาน

ระบบ WATER COOLED CHILLER SYSTEM

ระบบการทำงานแบ่งเป็น 2 ส่วน คือ

๑. ส่วนทำหน้าที่ความเย็น

๒. ส่วนส่งต่อไปยังห้องต่าง ๆ โดยมีน้ำเย็นอุณหภูมิ 18 องศาเซลเซียส

ข้อดี

๑.สามารถต่อท่อไปได้ทั่วอาคารทำให้กระจายลมเย็นได้ทั่วถึง

๒.เหมาะกับอาคารและโครงการขนาดใหญ่

๓.ไม่มีเสียงดังรบกวน

ข้อเสีย

๑.ค่าใช้จ่ายสูงมาก

๒.อาคารต้องมีการออกแบบพิเศษสำหรับการเดินท่อต่าง ๆ

๓.ค่าใช้จ่ายในการบำรุงรักษาสูง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การติดตั้งเครื่อง

จะมีห้องเฉพาะและตั้งอยู่ในบริเวณ CORE ของอาคาร ระบบจะถ่ายเทอากาศในห้องลมเย็นไปตาม SUPPLY AIR DUCT และไประบายความร้อนภายในห้อง อากาศร้อนจะถูกดูดกลับมาทาง AIR RETURN DUCT และจะมี FILTER กรองอากาศเย็นและปล่อยลมเย็นประมาณ 75 % ผสมกับอากาศบริสุทธิ์ภายนอกอีก 25% และผ่านความเย็นที่เกิดจากน้ำกลายเป็นลมเย็นออกมา

DUAL DUCT คือท่อสำหรับปล่อยไอร้อนและไอเย็นเป็นท่อคู่ขนานกันไปตลอดตามความยาวของอาคารในที่ปล่อยแต่ละอันจะมีไอออกสู่ ATTENUATOR UNIT ซึ่งไอร้อนและไอเย็นผสมกันใน ATTENUATOR UNIT และนำกลับมาใช้ยังพื้นที่ที่ต้องการ

ปัญหาของCHILLED WATER

- ๑.ต้องมีทีมงานดูแลประจำ เพื่อดูแลเรื่องน้ำและเรื่องห้องควบคุม
- ๒.น้ำที่มากาะท่อเย็นแล้วหยดลงมาบนฝ้า ระบบนี้ตอนติดตั้งใหม่ ๆ จะไม่มีปัญหา แต่เมื่อนานปี ฉนวนหุ้มท่อจะเสื่อม

หัวจ่าย [AIR REGISTER]

หัวจ่ายลมเรียกรวม ๆ ทั่วไปว่า AIR GRILLE และหน้ากากจ่ายลมเรียกว่า SUPPLY AIR GRILLE RETURN หน้ากากกลับลมเรียกว่า AIR GRILLE

การติดตั้งแบ่งออกได้ดังนี้

- ๑.SIDE WALL UNIT คือติดตั้งขนานกับกำแพงของห้อง
- ๒.UNDER THE WINDOW UNIT ติดตั้งไว้ใต้หน้าต่าง
- ๓.CEILING UNITS ใช้กระจายออกจากเพดาน เป็นวิธีที่นิยมและนำมาใช้ในโครงการ

ลมกลับ [RETURN AIR SYSTEM]

ลมที่เป่าออกมาแล้วจะถูกกลับเข้าเครื่องเพื่อไปทำให้เย็นแล้วปล่อยกลับมาใหม่ เนื่องจาก ลมภายนอกห้องร้อนกว่าลมเก่า ถ้าเราใช้ลมจากภายนอกห้องมาทำเป็น RETURN AIR ทั้งหมดจะต้องมีห้อง AHU ขนาดใหญ่ จึงจะมาสารถปรับอุณหภูมิได้ตามต้องการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลักษณะการออกแบบช่องทางเดินของลมกลับ

- ๑ เจาะช่องแล้วใส่หัวลมกลับเป็นบานประตูหรือผนัง ลมที่ปล่อยออกมาจากหัวจ่ายจะกลับเข้าสู่ห้อง AHU ทางช่องนี้
- ๒ เจาะช่องใส่หัวลมกลับที่ฝ้า โดยมีหัวลมกลับอันหนึ่งอยู่ในห้อง ถ้าจะให้ดีควรจะทำท่อลมระหว่างท่อลมกลับสองอันนี้ด้วย เพื่อป้องกันมิให้ได้รับความร้อนจากอากาศใต้ฝ้า
- ๓ เดินท่อลมกลับจากห้องต่าง ๆ กลับไปยังเครื่องส่งความเย็น (เป็นวิธีที่ใช้ในโครงการ)

หลักพิจารณาการใช้ท่อลมในอาคาร

ใช้การปรับอากาศพร้อมกันหมด ใช้สำหรับห้องขนาดกลางและขนาดใหญ่ ซึ่งมีการแบ่งซอยออกเป็นห้องย่อยที่ต้องการใช้ปรับอากาศพร้อม ๆ กัน เพราะบางขณะบางห้องไม่ต้องการใช้ระบบปรับอากาศแต่เครื่องก็ยังคงทำงานอยู่

ต้องการประหยัดและสวยงาม การปรับอากาศบางบริเวณที่ไม่ต้องใช้ท่อลมจะมีการใช้ท่อส่งลมเย็นขนาดเล็กหลายตัวเพื่อให้กระจายลมเป็นไปอย่างทั่วถึง

การกระจายลมให้ทั่วห้อง ท่อลมเย็นจะเป็นตั้งพาลมไปยังที่ต่าง ๆ อย่างทั่วถึง หัวจ่ายแต่ละหัวสามารถเป่าลมตามแนวราบได้ไม่ต่ำกว่า 2-3 เมตร

ต้องการควบคุมสภาพอากาศบางห้อง เช่น ห้องคอมพิวเตอร์ จำเป็นต้องใช้ท่อลมควบคุมอุณหภูมิและควบคุมความชื้น ที่ค่าหนึ่งมักต้องใช้ท่อลมที่ช่วยให้อากาศสม่ำเสมอและอุปกรณ์กำจัดฝุ่น อุปกรณ์เพิ่มและลดความเย็นยังสามารถติดตั้งได้ในระบบท่อลม นอกจากนี้การปรับปริมาณอากาศบริสุทธิ์จะทำได้ง่ายกว่า

สิ่งที่ควรสำรวจก่อนออกแบบท่อลม

จะมีการตีฝ้าหรือไม่ ระยะห่างระหว่างช่องฝ้าเป็นเท่าไร ระยะแคบสุดคือตรงที่มีคานาวิ่งผ่านมักจะเดินท่อลมรอบ ๆ แล้วตีกก่องปิดป้องกันความเสียหาย

ตำแหน่งและโครงสร้างของอาคาร เช่น ตำแหน่งของคานาซึ่งดูจากแนว GRID ของเสา ควรเลือกที่ลงของหัวจ่ายให้เหมาะสมกับบริเวณที่จะปรับอากาศ เช่น บริเวณที่นั่ง ตำแหน่งของห้องเป็นต้น

สภาพของห้อง เช่น โดนแดดตลอดวัน คนจำนวนมากก็ควรจะทำท่อลมบริเวณนั้นมาก ๆ

โครงสร้างหลังคาว่ามาสารพัดแขวนท่อลมได้อย่างไร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระบบปรับอากาศแบบ VRV. (Variable Refrigerant Volume)

เป็น ระบบปรับอากาศแบบ Split Type ขนาดใหญ่ ที่ใช้น้ำยาปรับอากาศเป็นสื่อความเย็น โดยมีความสามารถปรับปริมาณน้ำยาทำความเย็นที่ส่งออกจากตัวคอมเพรสเซอร์(CDU) สู่ Fan Coil (FCU) เปลี่ยนแปลงตามความต้องการ ระบบนี้ใช้พลังงานน้อยกว่าระบบ CRV (Constant Refrigerant Volume) ที่ปริมาณน้ำยาทำความเย็นที่ส่งออกจากคอมเพรสเซอร์จะมีปริมาณคงที่ตลอดเวลา การที่ระบบ VRV สามารถปรับเปลี่ยนปริมาณน้ำยาทำความเย็นส่งผลให้สามารถควบคุมอุณหภูมิในพื้นที่ปรับอากาศได้ดีกว่าระบบเดิม

ข้อดี

- ๑ มีความยุ่งยากซับซ้อนน้อยกว่าระบบปรับอากาศแบบ WATER COOLED CHILLER SYSTEM
- ๒ สามารถเดินท่อน้ำยาปรับอากาศได้ไกลกว่าระบบ Split Type แบบเดิม
- ๓ สามารถ Share Load ของ CDU. หนึ่งตัวกับ FCU. ได้หลายตัว
- ๔ การเพิ่มระบบควบคุม CDU. ให้คอมเพรสเซอร์สามารถทำงานเป็นขั้นได้ส่งผลให้ ประหยัดพลังงาน และสามารถควบคุมอุณหภูมิภายในห้องปรับอากาศได้ดียิ่งขึ้น
- ๕ การเพิ่มระบบควบคุมแบบ ดิจิตอล เข้าไปเป็น อุปกรณ์มาตรฐาน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการใช้งานและง่ายต่อการบำรุงรักษา

ข้อเสีย

- ๑ เนื่องจากตัวควบคุมระบบของเครื่อง VRV เป็นระบบอิเล็กทรอนิกส์ ทั้งหมด ถ้าคุณภาพของไฟฟ้าในบริเวณที่ติดตั้งเครื่องมีคุณภาพไม่ดี เช่น มีโอกาสเกิด กระแสไฟฟ้าตก, กระแสไฟฟ้าเกิน, ไฟกระชาก บ่อยครั้ง จะทำให้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ ภายในเครื่องเสียหายได้
- ๒ ราคาของระบบ VRV ที่เข้ามาทำตลาดในประเทศไทยขณะนี้ มีราคาสูงกว่าระบบอื่น เมื่อเทียบกับปริมาณตันทำความเย็นที่เท่ากัน
- ๓ ขาดแคลนช่างเพื่อการซ่อมบำรุง เนื่องจากเป็นระบบปรับอากาศชนิดใหม่สำหรับประเทศไทย ช่างระบบปรับอากาศทั่วไปไม่สามารถซ่อมบำรุงระบบชนิดนี้ได้ ต้องใช้ช่างโดยเฉพาะของผู้ขายเท่านั้น โดยเฉพาะการติดตั้งงานในต่างจังหวัด ที่ไม่มีตัวแทนขาย จะเป็นอุปสรรคสำคัญในการติดตั้ง และบำรุงรักษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(Ceiling Mounted Duct Type และ Ceiling Mounted Built-in Type), แบบแขวนใต้ฝ้า (Ceiling Suspended Type), แบบติดผนัง (Wall Mounted Type), แบบตั้งพื้นภายนอก (Floor Stand Type), แบบตั้งพื้นชนิดซ่อน (Concealed Floor Stand Type) เพื่อให้เกิดความหลากหลายในการใช้งาน

ระบบควบคุม

การควบคุมของระบบปรับอากาศชนิดนี้จะใช้ Super Wiring System ลักษณะจะเป็นสายสัญญาณที่ต่อกันเป็นอนุกรมจากเครื่อง FCU. เข้าหากัน แล้วต่อเข้าเครื่อง CDU. การต่ออุปกรณ์ควบคุมสามารถต่อกับ CDU. เพียงจุดเดียว จะสามารถควบคุมการทำงานของระบบทั้งหมด (รายละเอียดเกี่ยวกับระบบควบคุมการทำงานมีข้อปลีกย่อยอีกมาก สามารถศึกษาได้จากเอกสารของผู้ขาย)

สรุประบบปรับอากาศที่ใช้ในส่วนต่างๆของโครงการ

จากข้อมูลเรื่องการปรับอากาศข้างต้นสามารถนำมาพิจารณาการใช้ระบบปรับอากาศโดยแยกตามองค์ประกอบหลัก ดังนี้

๑. โถงกิจกรรมอเนกประสงค์
๒. เป็นส่วนที่มีการใช้งานตลอดเวลา เนื่องจากต่อเนื่องกับบริเวณทางเข้าหลัก
๓. มีการปิด-เปิด ตามเวลาทำการ
๔. มีปริมาณห้องขนาดใหญ่

จึงเลือกใช้ ระบบ WATER COOLED CHILLED WATER SYSTEM

๒. ส่วนโรงละคร (AUDITORIUM)

๑. มีการใช้งานไม่แน่นอน แต่เมื่อใช้งานแล้วจะต้องรองรับผู้คนจำนวนมาก
๒. มีปริมาณห้องขนาดใหญ่

จึงเลือกใช้ ระบบ WATER COOLED CHILLED WATER SYSTEM

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๓ ส่วนห้องสมุดมัลติมีเดีย

๑. เป็นส่วนที่มีการใช้งานตลอดเวลา
๒. มีการปิด-เปิด ตามเวลาทำการ
๓. มีปริมาณห้องขนาดใหญ่

จึงเลือกใช้ ระบบ WATER COOLED CHILLED WATER SYSTEM

๔. ส่วนปั๊บน้ำ และ ร้านอาหาร

๑. เป็นส่วนที่มีการใช้งานตลอดเวลา
๒. มีการใช้งานต่อเนื่องไปถึงกลางคืน จึงควรแยกระบบปรับอากาศออกจาก ระบบ WATER COOLED CHILLED WATER SYSTEM เพื่อประหยัดไฟในเวลากลางคืน

จึงเลือกใช้ ระบบ VRV (Variable Refrigerant Volume)

๕. Retail Shop

๑. เป็นส่วนที่มีการใช้งานตลอดเวลา
๒. มีการปิด-เปิด ตามเวลาทำการ
๓. มีปริมาณห้องขนาดใหญ่

จึงเลือกใช้ ระบบ WATER COOLED CHILLED WATER SYSTEM

๖. ห้องฉายภาพยนตร์

๑. เป็นส่วนที่มีการใช้งานตลอดเวลา เพราะมีการกำหนดโปรแกรมฉายทุกวัน
๒. มีการปิด-เปิด ตามเวลาทำการ
๓. มีปริมาณห้องขนาดใหญ่

จึงเลือกใช้ ระบบ WATER COOLED CHILLED WATER SYSTEM

๒.๔.๓ ระบบเสียงและการควบคุมเสียง

เสียงและการป้องกันเสียงรบกวน

การออกแบบเพื่อให้มีระบบเสียงที่ดีต้องคำนึงถึงการสะท้อนของเสียง การดูดกลืนเสียง และการกระจายของเสียง ทั้งนี้ความเกี่ยวข้องกันของการออกแบบห้อง การวางเครื่องเรือนและการเลือกใช้วัสดุ ด้วย

ระบบการสะท้อนและการหักเหเสียง

คือการใช้ระนาบเป็นตัวสะท้อนและหักเหไปในทิศทางที่ต้องการ เช่น บริเวณ MUSIC HALL AUDITORIUM

ระบบการดูดซับเสียง

คือการใช้การ ABSORPTION เสียง เป็นตัวกักเสียงด้วยวัสดุผิวนุ่มลดการเกิดเสียงก้อง นิยมใช้ใน ห้องขนาดเล็ก เช่น โรงภาพยนตร์ขนาดเล็ก เป็นต้น

การกระจายเสียง

เป็นระบบที่เกิดจากการพัฒนาทฤษฎีการสะท้อนและหักเหของเสียงโดยคุณสมบัติการกระจายทั่วทิศทางโดยมีการเปลี่ยนเฟสไปตามธรรมชาติและมีการเฉลี่ยความเข้มของเสียงออกไป

การออกแบบและการควบคุมเสียงที่ใช้ในอาคาร จะนำความรู้จากทั้งสามระบบมาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสม คือ

๑. FUNCTION ของสถานที่นั้น ๆ
๒. ความเหมาะสม ขนาด และรูปร่างของห้อง
๓. ความสวยงามในการออกแบบตกแต่งภายใน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชนิดของวัสดุดูดซับเสียง (SOUND ABSORPTION MATERIAL)

คุณสมบัติในการดูดกลืนเสียงขึ้นอยู่กับลักษณะของผิว ความหนา และความหนาแน่นของวัสดุ วัสดุที่เก็บเสียง แบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ

๑. PREFABRICATED ACOUSTICAL UNIT คือวัสดุดูดซับเสียงสำเร็จรูป รวมทั้ง ACOUSTIC ITEM ที่ทำขายตามท้องตลาดเป็นแผ่น ๆ

๒. ACOUSTIC PLASTER AND SPRAYED ON MATERIAL เป็นวัสดุรูปปูนพอกพลาสติกและวัสดุมีเยื่อ (BINDER UNIT)

๓. ACOUSTIC BLANKETS เป็นวัสดุจำพวก MINERAL WOOL, WOOD WOOL, FIBER GLASS, KAPOK BATTES AND HAIR FELT

วัสดุต่างๆ มีสัมประสิทธิ์ของการดูดซับเสียง ที่ความถี่ 512 ไซเคิล

พรม	1.20
ผ้าม่านหนา	0.40-0.60
Plaster	0.025
แผ่นกระຈกหรือแ้ว	0.025
เซโลเท็กซ์	0.36
ไม้ที่ทาน้ำมันวานิช	0.30
เก้าอี้ทึบ	0.30

สิ่งที่ระวังเกี่ยวกับการป้องกันเสียงต่าง ๆ คือ

เสียงวิ่งไปวิ่งมาในห้อง (ROOM FLUTTER) มักเกิดจากห้องที่มีผนัง 2 ด้าน มักทำให้เกิดเป็นเสียงอูโม่ได้ วิธีแก้อาจทำให้กำแพงไม่ขนานกันได้ โดยการแขวนรูป มีหิ้งวางหนังสือหรือหิ้งวาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สิ่งของอื่น ๆ ประตูหน้าต่างก็ช่วยแก้ไขในตัว วัสดุที่ขรุขระ ตู่ โต๊ะ ม่านเป็นริ้ว ๆ จะช่วยให้ ROOM FLUTTER หายได้

เสียงรบกวนที่เกิดจากพัดลมเครื่องปรับอากาศ เป็นเสียงที่เกิดภายในอาคาร การแก้ปัญหาทำได้ ดังนี้คือ

- วัสดุที่ดูดกลืนเสียง ทำหน้าต่างกระจก 2 ชั้น ป้องกันเสียงที่แทรกผ่านตรงรอยต่อของประตู และรอยกุกกัก โดยใช้วัสดุพวกสักหลาด ยาง ปิดช่องโหว่
- โครงสร้างของพื้น เช่นการปูพื้นไม้บนพื้นคอนกรีต การทำ FINISHED บนพื้นคอนกรีต เช่น CORK BOARD กระเบื้องยาง พรม

ควรทำฝ้าเพดาน ฝ้าเพดานชนิดแขวน (SUSPERNEE CEILING) ให้มีจุดที่แขวนน้อยที่สุดและยืดหยุ่น (FLEXIBLE) ได้เช่น เหล็กเส้น ลวด เพื่อไม่ให้เป็นสื่อสะท้อนมาสู่เพดาน

การทาสีบนวัสดุดูดเสียง

การพิจารณาอย่างรอบคอบก่อนทาสีวัสดุดูดเสียงเป็นสิ่งจำเป็นมาก เพราะวัสดุบางอย่างเมื่อทาสีแล้วคุณสมบัติจะลดลง

๑. วัสดุที่เป็นแผ่นบาง ๆ ดูดเสียงด้วยการสั่นไหว และวัสดุที่มีรูพรุน การใช้สีอาจไปอุดรู พรู้นับเสียงเหล่านั้นได้
๒. วัสดุจาก MINERAL หรือ FIBER BOARD จะไม่สามารถทาสีได้ เนื่องจากเนื้อสีจะไปอุดรู พรู้น ไม่สามารถดูดเสียงที่ความถี่ประมาณ 50 คน /นาที่ จะใช้วิธีพ่นแลคเกอร์แทนการเพนต์สีและควรใช้การพ่นมากกว่าการทำด้วยแปรง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สรุปการใช้เสียงและการควบคุม

การแก้ปัญหาเสียงที่เกิดขึ้นจะมีผลกระทบต่อผู้ใช้สอยอาคารนั้น นอกจากการจัดวางผังให้เป็นสัดส่วนแยกประเภทของ FUNCTION ให้ดีแล้วนั้น ยังต้องคำนึงถึงเสียงภายในอาคารด้วย เช่น

- ส่วนHALLและบริเวณPLAZA เป็นบริเวณที่จะเกิดเสียงสะท้อนได้ง่ายต้องมีการกันเสียง
- ส่วน OUTDOOR ACTIVITY และ LIBRARY เป็นส่วนที่มีกิจกรรมต่างๆสูง ทำให้เกิดเสียงรบกวนกันได้ง่าย จึงควรใช้โซนอื่นมากันระหว่าง OUTDOOR ACTIVITY กับLIBRARY
- ส่วนสำนักงานแยกพื้นที่ต่างหากสำหรับส่วนผู้บริหารระดับสูงเพื่อบรรยากาศการทำงานที่สงบ

๒.๔.๔ ระบบรักษาความปลอดภัยและระบบป้องกันอัคคีภัย

ระบบแจ้งเหตุ

๑. ระบบกดปุ่มแจ้งเหตุ มีสัญญาณเตือนในบริเวณโถงทั่วไป
๒. ระบบ HEAT & SMOKE DETECTOR ในบริเวณห้องโถงทั่วไป และในส่วนที่อาจเป็นต้นเหตุเพลิงไหม้

ระบบดับเพลิง

๑. ระบบท่อน้ำแรงดัน และสายสูบลูบ ในส่วนของโถงทางเดิน ส่วนสำนักงานและบริเวณอื่น ๆ โดยทั่วไป
๒. ระบบสปริงเกอร์ ใช้ระบบสปริงเกอร์ แบบ WET PIPE (คือระบบท่อน้ำที่น้ำมีแรงดันอยู่ตลอดเวลา เมื่อเกิดเพลิงไหม้ ความร้อนจะกระตุ้นให้กลไกที่หัวสปริงเกอร์เปิดและน้ำที่มีแรงดันสูงจะพ่นกระจายลงมา) ติดตั้งในส่วนบริการหลักของตัวอาคาร (BACK OF THE HOUSE) เช่น บริเวณที่มีการเสี่ยงต่อการเกิดเพลิงไหม้
๓. ระบบก๊าซ ใช้ระบบก๊าซฮาโลนอน 1301 (คุณสมบัติของก๊าซฮาโลนอน 1301 คือ สามารถหยุดปฏิกิริยาลุกไหม้ของระบบเผาไหม้จากโมเมกุลหนึ่งภายใน 10 วินาที ลักษณะของก๊าซเป็นก๊าซเหลวไม่เป็นอันตรายต่อคน และมีประสิทธิภาพมาก เหมาะกับห้องที่ไม่สามารถดับไฟได้โดยการใช้น้ำได้ เช่น ในห้องที่มีระบบอิเล็กทรอนิกส์ ห้องควบคุมระบบโทรศัพท์)
๔. เครื่องมือผจญเพลิง ดับไฟที่เคลื่อนที่ได้ ติดตั้งอยู่เป็นชุดรวมกันกับสายสูบลูบและท่อน้ำ ระบบท่อน้ำแรงดันรวมเป็น 1 หน่วย (HOSE CABINET WALL) ทุกกระยะ 20 เมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๒.๔.๕ การใช้สีในการตกแต่งอาคาร

อิทธิพลของสี

มีสีต่าง ๆ ย่อมมีอิทธิพลต่อจิตใจมนุษย์เป็นเหตุให้เกิดอารมณ์เปลี่ยนแปลงได้หลายอารมณ์สำหรับในด้านการตกแต่งภายใน จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องรู้จักจิตวิทยาของสีว่าสีใดให้ความรู้สึกอย่างไร เพราะการใช้สีให้คล้อยตามไปกับหน้าที่ ประโยชน์ใช้สอยของสถานที่นั้น ๆ ทำให้การใช้สีมีประสิทธิภาพดีขึ้น และช่วยเกิดความรู้สึกต่าง ๆ ได้ด้วย เช่น ให้ความรู้สึกสนุกสนาน ให้ความรู้สึกเย็นสบาย

ตัวอย่างสีที่มีปฏิกิริยาต่อความรู้สึกของมนุษย์โดยตรง

สีเทา - ให้ความรู้สึกเคร่งขรึม สุขภาพ ผู้ตี เรียบร้อย เยียบสัจ

สีดำ - ให้ความรู้สึกลึกลับ มีด ทุกข์โศก นากลัว

สีขาว - ให้ความรู้สึกสะอาด บริสุทธิ์ ปราศจากมลทิน

สีแดง - ให้ความรู้สึกตื่นเต้น เร้าใจ สนุก อันตราย อบอวน

สีเหลือง - ให้ความรู้สึกเปรี๊ยะว ร่าเริง ดีใจ มีอำนาจ ความมั่งคั่ง

สีแสด - ให้ความรู้สึกมั่งคั่งสมบูรณ์ ความสวย ความสุข ความหวาน

สีน้ำเงิน - ให้ความรู้สึก สุขภาพ ถ่อมตน หนักแน่น เยือกเย็น

สีม่วง - ให้ความรู้สึกในด้านความรัก ความเศร้า มีฐานันดรศักดิ์

สีเขียว - ให้ความรู้สึกร่าเริง สดชื่น กระชุ่มกระชวย

ระบบการใช้สีแบบง่าย ๆ 5 แบบ

มีอยู่หลายทางด้วยกันที่จะจัดสีของผนังให้อยู่ในสภาพที่งดงามในตัวของมันเอง แต่ไม่มาแข่งกับสินค้าที่ตั้งโชว์อยู่ การจัดดังกล่าวมีถึง 2 วิธีด้วยกันคือ

๑. ผนัง พื้น และเพดาน สามารถใช้ที่แตกต่างกันแต่สามารถเข้ากันได้
๒. เพดานให้สีที่รุนแรง ส่วนผนังของพื้นให้สีที่เรียบง่าย
๓. พื้นให้สีที่รุนแรง ส่วนเพดานและผนังให้สีเรียบง่าย
๔. พื้นผนังและเพดานที่ไม่ใช่โชว์สินค้าให้สีกลาง ๆ ส่วนผนังโชว์สินค้าให้สีที่รุนแรง
๕. พื้นผนัง และเพดานทั้งหมดให้สีคล้ายคลึงกัน แต่ตัดกับสินค้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

**ปรากฏการณ์ของสี ของแสง
ใช้ไฟสีแดง (RED LAMPS)**

ผนังสี	จะเปลี่ยนเป็นสี
๑. แดง (RED)	แดงมากขึ้น (INTENSE RED)
๒. เหลือง (YELLOW)	ส้ม (ORANGE)
๓. เขียวอ่อน (LIGHT GREEN)	เทา ๆ (MORE GRAY)
๔. เขียวเข้ม (DARK GREEN)	แดงเข้มเกือบดำ
๕. ม่วง (PURPLE)	ม่วงแดง (RED VIOLET)
๖. ส้ม (ORANGE)	แสด (RED ORANGE)
๗. สีน้ำเงินอ่อน (LIGHT BLUE)	ม่วงอ่อน (LIGHT PURPLE)

ตารางที่ ๑๙ แสดงปรากฏการณ์ของสีของแสง

ใช้สีเหลืองน้ำตาล

ผนังสี	จะเปลี่ยนเป็นสี
๑. แดง (RED)	เทาอมน้ำตาล
๒. เหลือง (YELLOW)	เขียว (GREEN)
๓. เขียวเข้ม (DARK GREEN)	เขียวยิ่งขึ้น (MORE INTENSE GREEN)
๔. ม่วง (PURPLE)	GRAY BLUE GREEN
๕. ส้ม (ORANGE)	เหลืองอมเทา (GRAY YELLOW)
๖. สีน้ำเงิน (BLUE)	เขียวอมน้ำเงิน (BLUE GREEN)

ตารางที่ ๒๐ แสดงปรากฏการณ์ของสีของแสงที่ใช้สีเหลืองน้ำตาล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใช้ไฟสีเขียว

ผนังสี	จะเปลี่ยนเป็นสี
๑. แดง (RED)	ส้ม (ORANGE)
๒. เหลือง (YELLOW)	เหลืองจัด (AMBER OR HIGH VALUE)
๓. เขียวเข้ม (DARK GREEN)	เขียวออกเทา / อ่อนกว่า (GRAY GREEN)
๔. ส้ม (ORANGE)	สีส้มค่อนข้างเหลือง (YELLOW ORANGE)
๕. สีน้ำเงินอ่อน (LIGHT BLUE)	เทา / เทาอ่อน (GRAY OR LOW VALUE)

ตารางที่ ๒๑ แสดงปรากฏการณ์เมื่อใช้ไฟสีเขียว

๒.๔.๖ ประเภทลักษณะและคุณสมบัติของวัสดุที่ใช้ในงานตกแต่ง

พื้น

พื้นในอาคารสาธารณะทั่วไป คำนึงถึงความทนทานถาวรและความสวยงามควบคู่กันพื้นในอาคารสาธารณะทั่วไป ไปแบ่งออกเป็นส่วน ๆ ของโครงการนี้จะเลือกใช้ ทั้งปูนเปลือย แต่ อีพอกซี ในส่วนของโถงกิจกรรมหลักๆ เพราะมีกลุ่มคนเข้าใช้ครวละมากๆ แต่ในบางส่วนเช่น ร้านอาหาร ห้องสมุดมัลติมีเดีย จะเลือกใช้วัสดุที่ค่อนข้างดูอ่อนลงอีก เช่น กระเบื้อง ไม้ พรมหรือเลือกใช้พื้นกระเบื้องยางโดยสั่งขนาดทำพิเศษ และพื้นหินขัด ในบางส่วนพื้นที่

ผนัง

ผนังในงานสถาปัตยกรรมแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ

ผนังหนัก (WALLS) หมายถึง ผนังอาคาร ซึ่งส่วนของสถาปัตยกรรมมีน้ำหนักมากจำเป็นต้องมีคาน

รับ ผนังหนักทำหน้าที่เป็นกรอบของอาคาร เน้นแสดงรูปฟอร์มของอาคารภายนอกความสำคัญในการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใช้ผนัง ภายในส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับผนังเบา (PARTITIONS) เป็นผนังภายในโครงสร้างเบาไม่จำเป็นต้องมีคานมารับ ใช้กั้นแบ่งส่วนต่าง ๆ ของห้องทำงาน ความต้องการของเนื้อที่ใช้สอย ส่วนใหญ่เป็นงาน ตกแต่งภายในซึ่งช่างไม้เป็นผู้ทำ แบ่งเป็น 2 ชนิด คือ

๑. ผนังเบาโครงสร้างไม้ (PERMANENT PARTITION WOOD FRAMING)

๒. ผนังเบาโครงสร้างโลหะเฟลม (PERMANENT PARTITION LIGHTWEIGHT METAL FRAMING) ซึ่งปูด้วยไม้อัด ยิบซัมบอร์ด หรือพลาสติกแผ่น ซึ่งลักษณะการใช้งานแตกต่างกันไปตามความเหมาะสม ข้อดีและข้อเสียของโครงสร้างดังกล่าว มีดังนี้

ตารางที่ แสดงลักษณะของผนัง

ผนังเบาโครงสร้างไม้	ผนังเบาโครงสร้างโลหะเฟลม
๑. น้ำหนักเบา	๑. น้ำหนักเบา
๒. ติดตั้งยาก	๒. ติดตั้งง่าย รวดเร็ว
๓. เหมาะสมกับงานขนาดเล็ก	๓. เหมาะสมกับงานขนาดใหญ่
๔. มีความอ่อนตัวในการเปลี่ยนแปลงน้อย	๔. มีความอ่อนตัวในการเปลี่ยนแปลงมาก
๕. เดินสายหรือท่อภายในโครงสร้างลำบาก	๕. สามารถเดินสายหรือเดินท่อภายในโครงสร้าง ได้ดีกว่าเพราะมีรูตลอดทุกเฟลม
	๖. ใช้กับอาคารที่ติดตั้งระบบป้องกันไฟ

ตารางที่ ๒๒ แสดงลักษณะของผนัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เพดาน

ได้รับการออกแบบติดตั้งวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่มีระบบกลไกที่ทันสมัย อาทิเช่น ระบบป้องกันไฟ ระบบป้องกันเสียงสะท้อน และระบบปรับอากาศเพดานแขวนกริดอลูมิเนียม บู ACUSTIC (SUSPENDED SSCUSSTICAL GLID CELLING) มีความสำคัญมากในงานดังกล่าว ระบบการติดตั้งระบบกริด (GRID SYSTEMS) ประกอบขึ้นด้วย

๑. MAIN TEES เป็นอลูมิเนียม รูปตัวทีแขวนกับพื้นอาคารด้วยเส้นลวด
๒. CROS TEE เป็นตัวเสริมระหว่างแผ่นฝ้าเพดาน
๓. WALL ANGLES ใช้สำหรับเป็นตัวประกอบเข้ามุมผนัง

นอกจากนี้ การติดตั้งเพดานที่มีความละเอียดรอบคอบมากขึ้นไปอีก ยังใช้ FLAY SPLIN (มีลักษณะเป็นไม้หรือโลหะอลูมิเนียมบาง ๆ เป็นตัวเชื่อมต่อของแผ่นฝ้าเพดาน โดยซ่อนไว้ระหว่างรอยต่อฝ้าเพดาน)

๒.๔.๗ วัสดุในการออกแบบตกแต่งสภาพแวดล้อมภายในโครงการ

วัสดุที่ใช้กับอาคารประเภทสาธารณะ เช่น โรงเรียน อาคารเพื่อการศึกษา อาคารสมาคม จะต้องมีความสมบัติที่สะอาดตา คงทนถาวร และราคาไม่แพงนัก จะต้องเป็นวัสดุที่ดูแลรักษาทำความสะอาดง่ายด้วย เพื่อประหยัดค่าดูแลรักษา วัสดุที่ดูแลไม่เบื่อง่าย ได้แก่ วัสดุประเภทหิน ไม้ อีฐ โลหะ กระຈกและฝ้า ดังจะกล่าวถึงวัสดุที่ใช้บ่อยที่สุดและเหมาะสมดังต่อไปนี้

๑. วัสดุประเภทหิน

เหมาะสำหรับผนังภายในและภายนอก หินที่ใช้ควรเป็นหินประเภทเนื้อละเอียด สามารถขัดให้เป็นมันได้ ควรหลีกเลี่ยงหินที่มีเนื้ออยู่ขรุขระ เพื่อความทนทานแต่สภาพดินฟ้าอากาศ และใช้กันผนังและพื้นที่ใช้งานสมบูรณ์สมบูรณ์ ตลอดจนเนื้อที่ที่คนพลุกพล่าน เนื่องจากหินทนทานต่อการสัมผัสและทำความสะอาดง่าย

เหตุผลสำคัญ ที่เลือกใช้หินก็เนื่องจากหินมีคุณสมบัติที่ให้ความงดงามเป็นที่ประทับใจ มีค่าและดูหรูหรา ดังนั้น สถานที่เหมาะสมแก่การใช้หินมากที่สุดของอาคาร ได้แก่ บันได ทางเข้าบริเวณทางเข้าผนังด้านทางเข้าเป็นต้น หินที่นิยมใช้ได้แก่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หินอ่อน หินอ่อนสามารถทนสกปรกได้ดี ทนต่อสารเคมีได้บ้าง บางชนิดมักใช้กับผนัง ภายในเป็นส่วนมาก หินอ่อนให้ลักษณะที่มีคุณค่ากว่าหินประเภทอื่น มีสีให้เลือกหลายสี เช่น สีชมพู สีเทา สีขาว สีฟ้า

หินแกรนิต ส่วนมากใช้กรุผนังหรือพื้นทางเดินต่าง ๆ เนื่องจากเป็นหินที่แข็งแรงที่สุด เนื้อแน่น และทนทานเมื่อขัดให้ขึ้นเงาจะมีลักษณะคล้ายหินอ่อนและบำรุงรักษาความสะอาดได้ง่าย

หินชนวน หินชนวนมีสีต่าง ๆ ให้เลือก ได้แก่ สีดำ สีฟ้า สีเทา และสีน้ำตาล มีราคาอยู่บ้าง แต่ประหยัดค่าบำรุงรักษาได้ดี

หินหล่อ ได้แก่ วัสดุประเภทหินผสมกับซีเมนต์มีค่าน้อยกว่าหินแท้แต่มีความงดงาม ทนทานและบำรุงรักษาได้ง่ายเท่ากับหินแท้

ส่วนหินชนิดอื่น ๆ ที่มีได้นามากกล่าว ณ์ ที่นี้ ได้แก่ LIMESTON, TRAVERTINE, FILDSTONE

๒. วัสดุประเภทดินเผา

วัสดุประเภทดินเผา เช่น อิฐ กระเบื้อง และ TERRA COTTA สามารถใช้กรุพื้นและผนังของโถงพักคอย ราคาถูกกว่าหิน ทนทานดินฟ้าอากาศ ทนการสีกร่อน บำรุงรักษาง่ายตลอดจน มีสี และลายได้มากกว่าชนิดกว่า ดังจะกล่าวเป็นชนิดต่อไปนี้

อิฐ อิฐสามารถนำไปใช้ได้โดยสีธรรมชาติของมันหรือทาสีทับก็ได้ ซึ่งใช้ได้ทั้งภายในและภายนอกอาคาร สีธรรมชาติของอิฐมีสีแดง แสด เหลือง เทา หรือขาว ราคาถูกกว่าหิน ถ้าหากใช้อย่างถูกวิธีก็ได้ความคงทน และง่ายต่อการบำรุงรักษา

กระเบื้อง กระเบื้องดินเผาใช้เป็นวัสดุกรุต่าง ๆ มีสี พื้นผิว และลายให้เลือกมากมาย ส่วนมากใช้กรุเสา ผนัง และพื้น สามารถใช้กับอาคารสาธารณะได้เป็นอย่างดีและยังมีราคาถูกอีกด้วย

๓. วัสดุประเภทผสมเหลว

วัสดุผสมเหลวไม่ว่าจะเป็นวัสดุที่ใช้เชื่อมต่ออิฐ หรือใช้ฉาบหน้าของผนัง และพื้น ย่อมเป็นวัสดุที่ใช้กันมาก และจำเป็นสำหรับอาคาร เนื่องจากการกรุวัสดุบนผนัง หรือพื้นย่อม

ต้องการวัสดุผสมเหลวเหล่านี้ เช่น อิฐ หิน กระเบื้อง TERRAZZO และ TERRA COTTA เป็นต้น วัสดุผสมเหลวเหล่านี้ยังแบ่งออกเป็น

PLASTER AND STUCCOปูนฉาบ เป็นวัสดุที่คงทน และประหยัดมากที่สุด และยากแก่ การดูแลรักษา งานฉาบต้องใช้เวลาานาน ทำให้ส่วนอื่น ๆ ของอาคารสกปรกทั้งยังไม่อ่อนตัวต่อการ เปลี่ยนแปลงอีกด้วย ดังนั้น PLASTER AND STUCCO จึงไม่มีใครใช้กับผนังกันโดยทั่วไป แต่เหมาะ กับการฉาบผนังที่อยู่โดยรอบอาคาร ซึ่งเป็นผนังชั้นนอก ไม่ต้องการเปลี่ยนแปลงอีกต่อไปทั้งยังเหมาะกับการ ตกแต่งผนังภายนอกที่จะให้ผิวเรียบ แต่ปัญหาที่สำคัญก็คือ จะต้องทาสีบ่อย ๆ และเมื่อสีที่ทาทับ หนาขึ้นฝาผนังอาจเกิดรอยร้าว หรือสีที่ทาอาจลอกออกมาให้เห็นได้

คอนกรีตเปลือย ปัจจุบันอาคารต่าง ๆ มักนิยมตกแต่งผนังในลักษณะคอนกรีตเปลือยฉาบ ด้วยสีปูน ดังนั้น คอนกรีตในอดีตซึ่งใช้เป็นเพียงวัสดุ ปัจจุบันก็มีบทบาทมากในการตกแต่ง ซึ่งให้ ความรู้สึกที่แข็งแรง ทึบ มีพื้นผิวหยาบเป็นธรรมชาติ และแสดงความจริงใจออกมา แต่ข้อเสียของ คอนกรีตเปลือย คือ ดูแลรักษาลำบาก ไม่สามารถรับการสัมผัสบ่อย ๆ อาจทำสีฉาบสกปรกและต้อง ทาสีใหม่เสมอ ทั้งยังให้ความรู้สึกที่เป็นอันตราย ไม่สามารถเข้าใกล้ได้ ดังนั้น คอนกรีตเปลือยจึงมัก ใช้เฉพาะภายนอกอาคารเป็นส่วนใหญ่

หินขัด การทำพื้นหินขัด ได้แก่ การนำเอาเม็ดหินอ่อนผสมกับปูนแล้วขัดด้วยเครื่องให้ เรียบ ซึ่งเป็นที่นิยมใช้อย่างแพร่หลาย เนื่องจากมีราคาถูก และดูแลรักษาได้ง่าย เพื่อป้องกันการ แตกร้าวในพื้นที่กว้าง เนื่องจากการยึดหดตัว จะต้องแบ่งพื้นที่ออกเป็นตาราง และฝังเส้น ทองเหลืองไว้ อาจใช้เส้นอลูมิเนียม หรือพลาสติกก็ได้ สามารถที่จะแบ่งสลับกัน โดยผสมสีลงในปูน ขาว ให้สว่างาม ทนทาน ทำความสะอาดง่าย ทั้งยังสามารถใช้กับผนัง และเสาได้อีกด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๔. ไม้

ไม้เป็นวัสดุที่สำคัญอีกชนิดหนึ่ง ซึ่งขาดเสียไม่ได้ในการออกแบบ ซึ่งสามารถนำมาใช้เป็นวัสดุกรุผนัง พื้น ตลอดจนเครื่องเรือนและอุปกรณ์โดยทั่วไป โดยใช้ผลิตภัณฑ์ เช่น ไม้จริง ไม้อัด แผ่นปกกันความร้อน ปกกันเสียงสะท้อน เป็นต้น สามารถก่อสร้างได้เร็ว ราคาถูกสามารถรีไซเคิลและนำมาประกอบใหม่ได้ง่าย ซึ่งหาวัสดุที่มีลักษณะเหมือนไม้ได้ยากมาก ทั้งยังทำความสะอาดง่าย ราคาถูก ให้ความงดงาม และความรู้สึกที่อ่อนนุ่มตามธรรมชาติอีกด้วย ไม้ยังแบ่งออกเป็นประเภท ดังนี้

ไม้ธรรมชาติ ไม้ธรรมชาติสามารถแปรรูปให้เข้ากับงานได้ง่าย ความเป็นธรรมชาติ ความน่าสนใจ ความเป็นธรรมชาติ และมีลายในตัวของมันเอง สามารถนำมากรุผนังภายในอาคาร หรือมาใช้ในการทำโครงผนัง และเครื่องเรือนต่าง ๆ ได้

ไม้อัด ไม้อัดที่จำหน่ายในท้องตลาดแบ่งออกเป็นหลายชนิดด้วยกัน เช่น ไม้อัดยาง ไม้อัดสัก ตลอดจนขนาดความหนาที่แตกต่างกันออกไป เช่น 4 มม. 6 มม. 10 มม. เป็นต้น

ไม้อัด มีคุณลักษณะพิเศษ คือ โครงสร้างแข็งแรง สามารถนำมาย้อมสี เคลือบเซแลค แลคเกอร์ หรือพ่นสีให้มีสภาพทนถาวรได้ ไม้อัดจึงนับว่าเป็นประโยชน์มากไม่ว่าจะกรุผนัง หรือทำเครื่องเรือนก็ตาม

PARTICAL BOARD ได้แก่ วัสดุซึ่งอัดประสานกันจากเซลไม้ หรือเยื่อไม้ ลักษณะเป็นแผ่นมีขนาดต่าง ๆ น้ำหนักเบา ราคาถูก สามารถนำมาใช้กับผนังภายในอาคารได้ผลดี เมื่อเคลือบสีแล้วมีความคงทน และทำความสะอาดได้ง่ายเช่นกัน

๕. วัสดุกรุผนัง

วัสดุเหล่านี้ ได้แก่ กระดาษปิดผนัง แผ่นนิเวีย ไม้อัด โฟโต้บอร์ด เป็นต้น วัสดุเหล่านี้สามารถนำมาตกแต่งบางส่วนของผนังเพื่อดึงดูดความสนใจ แต่ปัญหาที่เกิดขึ้นก็คือ วัสดุเหล่านี้ดูแลรักษาทำความสะอาดลำบาก แต่ปัจจุบันใช้วัสดุกระผนังที่ทำจากพลาสติกจึงตัดปัญหานี้ออกไป

๖. โลหะ

ปัจจุบันโลหะเป็นเทคโนโลยีความก้าวหน้า ไม่ว่าจะป็นวัสดุกรุ ใช้ในโครงสร้างหรือใช้ในอุปกรณ์เครื่องใช้ต่าง ๆ ก็ตาม โลหะพื้นฐานที่ใช้กันมากก็ได้แก่ เหล็กกล้า เหล็กปลอดสนิม อลูมิเนียม ทองเหลือง แมงกานีส โลหะผสมของอลูมิเนียม ตลอดจนวัสดุประเภทบรอนซ์ซึ่งสามารถขึ้นรูปได้เป็นแผ่น หรือหล่อเป็นรูปร่างลักษณะต่าง ๆ โลหะที่จะกล่าวในที่นี้มีดังนี้ คือ

เหล็กกล้า โดยมากเหล็กกล้าใช้ในโครงสร้างของตึก โดยทั่วไป นำมาใช้กับกรอบกระจกหน้าต่าง แต่ส่วนใหญ่เหล็กกล้ามักซ่อนตัวอยู่ในโครงสร้างทั่วไป เช่น ในเสาคาน ตลอดจนพื้นคอนกรีต เป็นต้น

อลูมิเนียม โลหะชนิดนี้ให้ความมั่นใจ มีราคาถูก จึงเป็นที่นิยมใช้กันมาก ทั้งงานตกแต่งภายใน และนอกมาทำเครื่องเรือน

ทองเหลือง เป็นโลหะผสม เป็นวัสดุที่ดูมีค่า เมื่อนำมาใช้ในงานตกแต่งภายใน ก็เกิดความหรูหรา สง่างาม สามารถใช้ได้ทั้งในงานเฟอร์นิเจอร์ และใช้เป็นวัสดุตกแต่งโดยทั่วไป

บรอนซ์ บรอนซ์เป็นโลหะที่แข็งและได้รับความนิยมมาเป็นเวลานานในการใช้ตกแต่งภายใน เช่น เดินคิ้วฝ้าเพดาน เป็นต้น บรอนซ์ให้สีธรรมชาติมีคุณค่า แต่ราคาแพง และต้องดูแลรักษาบ่อย ๆ จึงไม่นิยมใช้เท่าที่อะลูมิเนียม แต่อาจใช้เพื่อแสดงความหรูหรา สง่างามได้

๗. วัสดุอื่น ๆ ได้แก่

กระจก มีบทบาทสำคัญในการตกแต่งในปัจจุบันเป็นอย่างมาก เพื่อผลิตผนังโปร่งแสงและทนไฟได้ ส่วนกระจกเงาก็มีบทบาทสำคัญมิใช่น้อย ใช้กระเสาเพื่อโปร่งโล่งราวกับไม่มีเสา

ผ้า วัสดุประเภทผ้ามีลาย สี และแบบให้เลือกมากมาย ใช้ทำผ้าม่านกรุ และบุเครื่องเรือน เป็นวัสดุที่มีความสำคัญในการตกแต่งอีกชนิดหนึ่ง มักอยู่ในรูปของการตกแต่งภายใน

พลาสติก พลาสติกเป็นวัสดุใหม่และทันสมัยมาก ทนน้ำ และล้างได้ เป็นวัสดุที่ทนทานและราคาไม่แพงนัก วัสดุพวกไฟไมก้าก็มีบทบาทในการทำเครื่องเรือนมากเช่นกัน เป็นวัสดุที่สามารถดัดโค้งงอได้ตามใจชอบ จึงเหมาะที่จะนำมากรุผนังประตูและพื้นโต๊ะ กันน้ำและทนความ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ร้อนได้ดี ดังนั้น พลาสติกจึงสามารถนำมาใช้ได้ทั้งผนัง และเพดาน เนื่องจากน้ำหนักเบาสามารถผลิตเป็นกล่อง เพื่อป้องกันการชำรุดเสียหายของสินค้าได้ นอกจากนี้จะป้องกันน้ำ เสี่ยง และไฟแล้ว ยังมีสี และกรรมวิธีอื่น ๆ ที่ช่วยให้การตกแต่งสะดวกยิ่งขึ้น

สีวัสดุเคลือบและการย้อมไม้ สีทาเป็นวัสดุที่คงทนน้อยที่สุด การทาสีในจุดที่แออัดมักมีการสัมผัสบ่อยทำให้ต้องการทาสีใหม่บ่อย ๆ ดังนั้น บริเวณเหล่านี้ควรกรุวัสดุชนิดอื่นที่มีความคงทนต่อความสกปรกแทน เช่น ไม้ หิน โลหะ หรือพลาสติก วัสดุเคลือบ เช่น แลคเกอร์ สามารถให้ความทนทานกว่าสีทา สามารถลดค่าดูแลรักษาได้ง่าย

๒.๔.๘ การแสดงป้ายบอกสัญลักษณ์ (เครื่องหมาย)

หลักเกณฑ์โดยทั่วไป

๑. ระบบแสดงบอกป้ายสัญลักษณ์ที่ดี มีส่วนช่วยเป็นอันมากในการขนย้าย (เคลื่อนย้าย ถ่ายเทหมุนเวียน) ผู้โดยสารและยานพาหนะต่างๆ ณ ท่าอากาศยานได้สะดวก ราบรื่นง่ายดาย และมีประสิทธิภาพ แต่ถ้าการประกอบงานไม่ถูกต้องเหมาะสมก็จะทำให้เกิดความยุ่งยากสับสน
๒. โดยอุดมคติ (อย่างดีที่สุดแล้วนั้น) อาคารสุดท้ายควรจะรวบรวมเส้นทางเคลื่อนย้าย ผู้โดยสารที่ชัดเจน แต่ละเส้นทางไว้เป็นเส้นทางเดียวโดยตลอดอาคาร แต่บริเวณที่จะให้มีการแสดงสัญลักษณ์ (เครื่องหมาย) จะต้องบอกทิศทางโดยต่อเนื่องกันไป

หลักการต่อไปนี้ควรใช้เป็นข้อสังเกตกับระบบการแสดงป้ายบอกสัญลักษณ์

สัญลักษณ์ที่ใช้ ณ อาคารท่าอากาศยานนานาชาติทั่วโลกควรเป็นแบบมาตรฐาน ตัวอย่างสัญลักษณ์ ซึ่งแนะนำให้ใช้ในการแสดงบอกป้ายเครื่องหมาย ได้จัดทำขึ้นโดยองค์การบินนานาชาติ เพื่อให้สัญลักษณ์เผยแพร่ไปทั่วโลก เพื่อได้มาซึ่งมาตรฐานในงานด้านนี้ ได้มีการพิจารณาแนวทางที่เป็นประโยชน์ในการจัดทำสัญลักษณ์แบบมาตรฐานขึ้นมา แม้ว่าประสบการณ์ได้รับในเวลาต่อมา อาจจะมีข้อยืนยันว่าต้องการการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง ไม่นั่นอน แม้แต่สัญลักษณ์ตามท้องถิ่น ณ ท่าอากาศยานควรเป็นอย่างเดียวกันกับที่ใช้บนถนน ภายนอกในประเทศที่เกี่ยวข้องนั้นๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๑. ความต่อเนื่อง เครื่องหมายบอกทิศทางควรมีไว้ทุกแห่งที่ต้องการการแนะนำ และควรให้ติดต่อกันไปตามลำดับที่สมควร

๒. สัญลักษณ์แสดงตำแหน่งและบอกทิศทาง สัญลักษณ์ที่บอกให้ทราบแน่นอน เช่น “NO SMOKING” จะต้องมิไว้ในที่ซึ่งจะไม่ต้องมีสัญลักษณ์แสดงตำแหน่งและบอกทิศทางเท่านั้น

๓. การมองเห็นได้สัญลักษณ์ต่างๆ ควรมีคุณสมบัติที่สามารถมองเห็นได้ และอ่านได้อยู่ในจุดที่เหมาะสมที่จะอ่านได้ สัญลักษณ์ควรทำให้รู้แจ้งชัด โดยเฉพาะอย่างยิ่งควรเป็นของบ้านเมืองนั้นๆ และควรตั้งอยู่ในที่ซึ่งหลีกเลี่ยงความสับสนใดๆที่จะเกิดได้กับการแสดงข้อความ และการทำให้เป็นที่รู้จักกันโดยทั่วไป

การแสดงป้ายบอกสัญลักษณ์-ลักษณะของสัญลักษณ์และเครื่องหมาย

ภาษาและตัวเลข

ควรใช้ชนิดที่มองดูเรียบง่าย และควรเป็นมาตรฐานสำหรับสัญลักษณ์ที่ใช้ตลอดอาคารทำอากาศยาน ภาษาที่แตกต่างกับบนป้ายอันหนึ่งควรแยกให้เห็นเด่นชัด โดยการเปลี่ยนชนิดหรือมิฉะนั้นก็แยกให้เห็นโดยใช้เครื่องหมายอันหนึ่ง

สี

สีที่ใช้คงที่ในหลักการอันเดียวกัน อาจช่วยให้เราจำสัญลักษณ์ชนิดธรรมดาทั่วไป โดยตลอดอาคารทำอากาศยานได้ อย่างไรก็ตามสีต่างๆต่อไปนี้ควรนำมาใช้ในการออกแบบสัญลักษณ์

- FIRST AID สัญลักษณ์ควรเป็นสีแดง
- NO ENTRY ควรเป็นวงกลมสีแดง
- NO SMOKING ควรเป็นวงกลมและขีดสีแดง

สัญลักษณ์

การใช้เครื่องหมายซึ่งมีคำชี้แจงบนแผ่นป้าย มีผลทำให้เกิดความเข้าใจ ซึ่งทำให้ไม่มีการผิดพลาดเกิดขึ้น และควรจะเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไป และโดยปกติควรจะใช้ร่วมกันกับหนังสือที่มีคำอธิบายด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ ๓

การศึกษาพฤติกรรมและพื้นที่ใช้สอย

๓.๑ ประเภทผู้ใช้โครงการ

ผู้ให้บริการ คือ กลุ่มบุคคลที่มีพฤติกรรมเกี่ยวเนื่องกับโครงการก่อให้เกิดความต้องการพื้นที่ภายในโครงการเพื่อที่จะตอบสนองพฤติกรรมนั้นๆ โดยสามารถแบ่งได้เป็น

๑. ผู้ให้บริการ
๒. ผู้ใช้บริการ

ผู้ให้บริการ หมายถึง เจ้าหน้าที่ซึ่งทำงานภายใต้บังคับที่รับผิดชอบและบริหารงานในโครงการเพื่อบริหารงานให้บรรลุตามเป้าหมายและเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับผู้เข้าชมหรือผู้รับบริการ

ในการศึกษาเรื่องผู้มาใช้โครงการ (User) สามารถแบ่งผู้ให้บริการในโครงการได้ 3 ประเภท คือ

๑. ผู้มาใช้บริการ ประกอบด้วย กลุ่มนักเรียนนักศึกษาจากสถาบันการศึกษา และ ผู้คนที่สนใจ
๒. ผู้ให้บริการภายในโครงการ ประกอบด้วย ผู้บริหาร และพนักงานในระดับต่างๆภายในโครงการ
๓. วิทยากรพิเศษที่เชิญมาบรรยายสอนให้ความรู้

๓.๒ พฤติกรรมของผู้เข้าใช้โครงการ

๓.๒.๑ พฤติกรรมของผู้ใช้บริการ

เวลาทำการที่เปิดให้บุคคลภายนอกเข้ามาติดต่อคือ 09.00- 22.00น. โดยเปิดให้บริการทุกวัน แต่ละส่วนจะมีช่วงเวลาทำการแตกต่างกันไป

๓.๒.๒ พฤติกรรมของผู้ให้บริการ

08.00 – 12.00 น.	เป็นเวลาเข้าทำงานของเจ้าหน้าที่แต่ละแผนก
12.00 – 13.00 น.	เป็นเวลาพักผ่อนทานอาหารภายในโครงการ แต่พนักงานที่ต้องประจำตำแหน่งตลอดเวลาจะผลัดกันทานอาหาร
13.00 – 18.00น.	ปฏิบัติหน้าที่ตามปกติ เจ้าหน้าที่สำนักงานจะเลิกงานเวลา18.00 น. ส่วนเจ้าหน้าที่ประจำส่วนบริการต่างๆจะเลิกงานเวลา 22.00 น. หลังเวลา 18.00 น. เจ้าหน้าที่ที่เดินทางกลับ เหลือแต่พนักงานรักษาความปลอดภัย

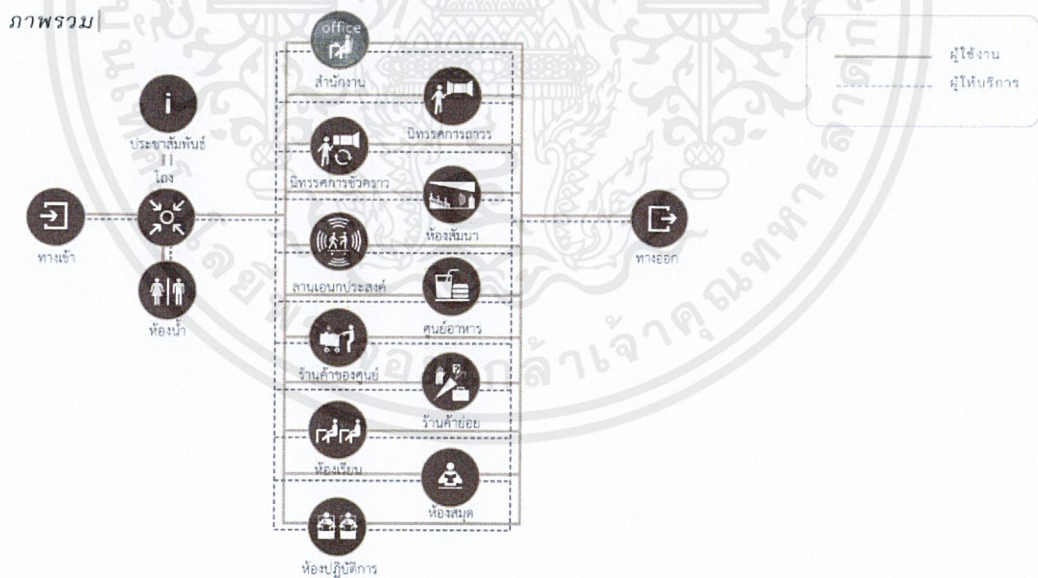
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๓.๒.๓ ตารางแสดงช่วงเวลาการใช้งานภายในโครงการ

ตารางแสดง ช่วงเวลาการเปิด-ปิด ทำการแต่ละส่วนในโครงการ

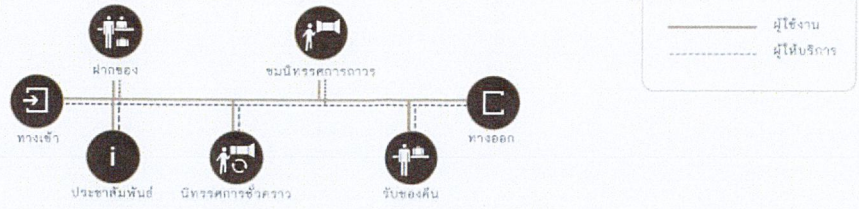
๓.๒.๔ แผนภาพแสดงพฤติกรรมของผู้ให้บริการ และใช้บริการ

พฤติกรรมโดยรวมของผู้เข้าใช้โครงการ

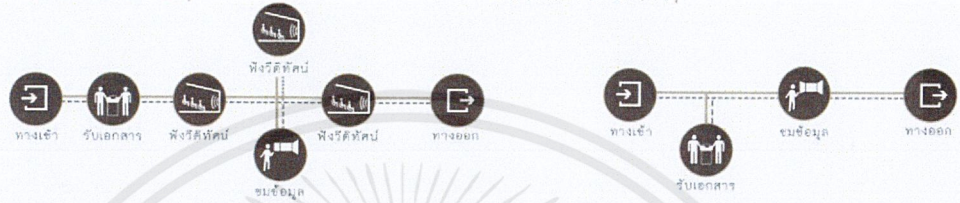
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นิทรรศการ

นิทรรศการถาวร

นิทรรศการชั่วคราว

พฤติกรรมของผู้เข้าใช้โครงการส่วนนิทรรศการ

ห้องปฏิบัติการ

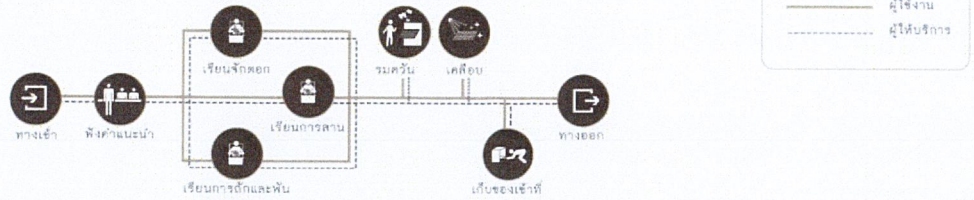
ห้องปฏิบัติการอาหาร

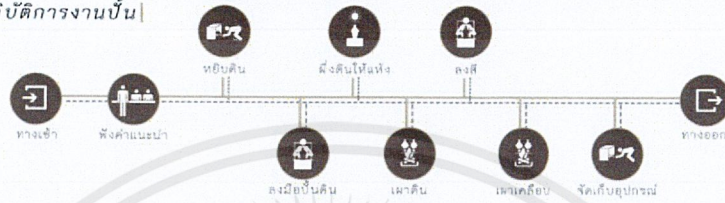
พฤติกรรมของผู้เข้าใช้โครงการส่วน ปฏิบัติการ และปฏิบัติการอาหาร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ห้องปฏิบัติการจักสาน |

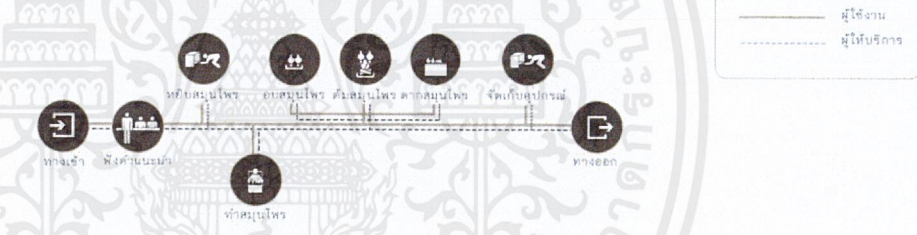

ห้องปฏิบัติการงานปั้น |

พฤติกรรมของผู้เข้าใช้โครงการส่วน ปฏิบัติการจักสาน และปฏิบัติการงานปั้น

ห้องปฏิบัติการสมุนไพร |

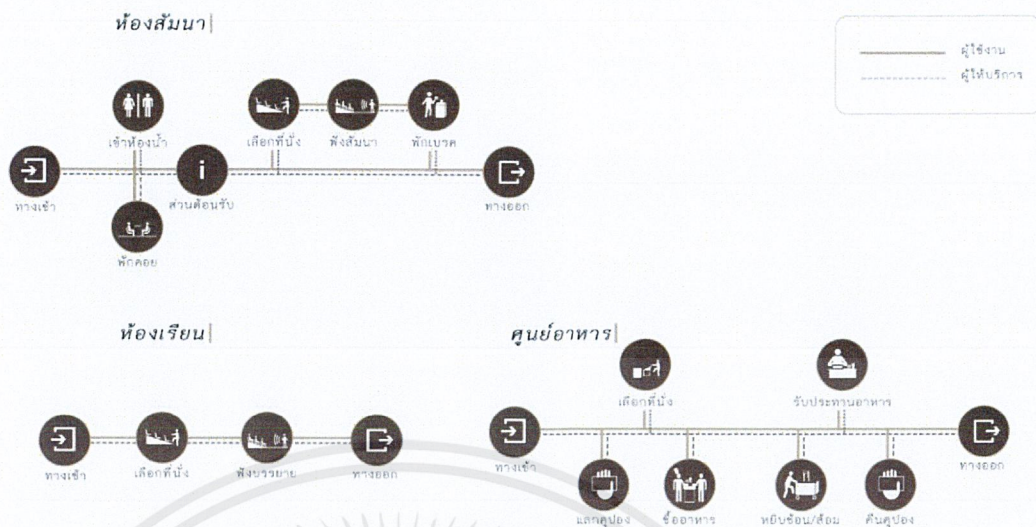

ห้องปฏิบัติการงานทอผ้า |

พฤติกรรมของผู้เข้าใช้โครงการส่วน ปฏิบัติการสมุนไพร และปฏิบัติการงานทอผ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พฤติกรรมของผู้เข้าใช้โครงการส่วนห้องสัมมนา ห้องเรียน และศูนย์อาหาร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๓.๓ การวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยของโครงการที่ต้องการ

จำนวนผู้ใช้โครงการ

เนื่องจากโครงการนี้เป็นโครงการเสนอแนะ ซึ่งไม่มีโครงการลักษณะนี้มาก่อนทำให้ไม่สามารถหาโครงการเปรียบเทียบเพื่อศึกษาจำนวนผู้รับบริการได้จึงต้องอาศัยการหาจำนวนผู้ใช้บริการแต่ละประเภทจากข้อมูลจริงของการเข้าสู่โครงการของผู้ใช้บริการและจากตัวอย่างที่มีขนาดพื้นที่ใกล้เคียงกับโครงการ

อุปกรณ์และการใช้พื้นที่ของโครงการ

ส่วน ห้องเรียน ที่คิดจากจำนวนมากสุดที่ห้องเรียนหลักจะสามารถรองรับได้โดยแต่ละห้องเรียนจากหลักสูตรต่างๆดังนี้
ห้องเรียนมีทั้งหมด ๓ ห้องได้แก่

๑. ห้องเรียนวิชาพัฒนาด้านการออกแบบ	30 คน
๒. ห้องเรียนวิชา การเงิน และการตลาด	30 คน
๓. ห้องเรียนวิชา การบริหารธุรกิจ และการตลาด	30 คน
รวมจำนวนผู้ใช้ทั้งหมด	90 คน

ส่วน ปฏิบัติการ ที่คิดจากจำนวนมากสุดที่ห้องปฏิบัติการทั้ง ๕ ห้องสามารถรองรับได้โดยจำนวนแต่ละห้องศึกษาจากตัวอย่างกิจกรรมทุกกิจกรรมที่เกิดขึ้นจากหลักสูตรต่างๆดังนี้
ห้อง workshop มีทั้งหมด ๕ ห้องได้แก่

1.ห้องปฏิบัติการอาหารไทย	30 คน
2. ห้องปฏิบัติการงานปั้น	12 คน
3. ห้องปฏิบัติการงานทอผ้า	12 คน
4. ห้องปฏิบัติการงานสมุนไพร	12 คน
5.ห้องปฏิบัติการงานจักสาน	12 คน
รวมจำนวนผู้ใช้ทั้งหมด	78 คน

ส่วนนิทรรศการ อ้างอิงจำนวนคนจากนิทรรศศรึตน์โกสินทร์ในช่วงเดือนปกติ คือ 200 คนแต่เนื่องจากนิทรรศการของโครงการมีขนาดเล็กกว่ามากจึงคิดเป็น 30% คือประมาณ 50 คน

ห้องสมุด อ้างอิงขนาดพื้นที่และจำนวนคนจากกรณีศึกษา C.A.M.P เนื่องจากมีพื้นที่โดยรวมใกล้เคียงกัน ห้องสมุดจึงรองรับ 80 ที่นั่ง

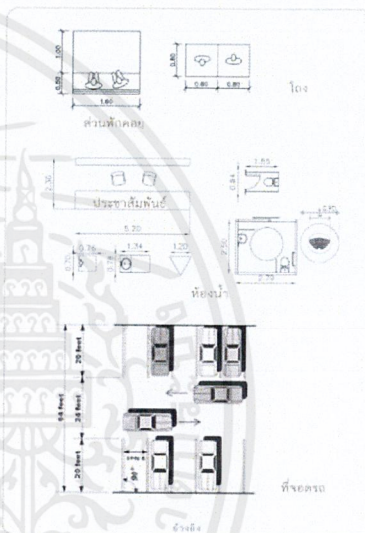
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ร้านอาหาร ดูจากจำนวนผู้เข้าใช้ในส่วนของ workshop เป็นหลัก และจำนวนผู้ให้บริการ โดยรองรับทั้งหมด 120 ที่นั่ง

ศูนย์อาหาร คิดเป็น 50% จากจำนวนผู้เข้าใช้โครงการพร้อมกันทั้งหมดประมาณ 200คนจึงเป็น 100ที่นั่ง และเนื่องจาก cafe รับคนภายนอกด้วย จึงควรจะสามารถรองรับได้ทั้งหมด 120 ที่นั่ง โดยมีรูปแบบที่หลากหลาย เพื่อรองรับคนหลายกลุ่ม โดยศึกษาจาก กรณีศึกษา ที่มีการให้บริการและรูปแบบใกล้เคียงกัน

ส่วนอื่นๆในโครงการ จำนวนคนและขนาดพื้นที่ศึกษาจากกรณีศึกษา

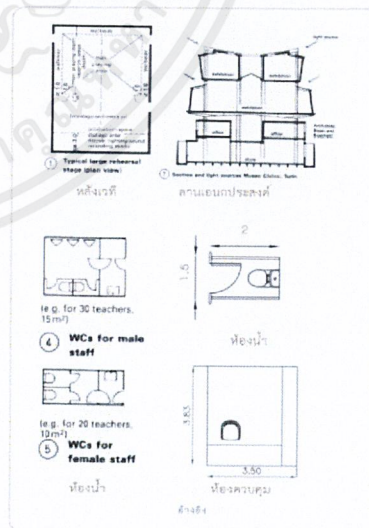
ส่วนโถง				
พื้นที่ใช้งาน	พื้นที่/หน่วย(ตารางเมตร)	หน่วย	พื้นที่(ตารางเมตร)	ข้อมูลอ้างอิง
โถง	0.64	80	512	architectural data
ประชาสัมพันธ์	12	1	12	architectural data
ส่วนพักผ่อน	0.64	10	64	architectural data
ห้องน้ำ	3	10	30	architectural data
รวม			107.2	
ทางสัญจร 40%			62.88	
พื้นที่ทั้งหมด			220.08 ตารางเมตร	

ลานจอดรถ				
พื้นที่ใช้งาน	พื้นที่/หน่วย(ตารางเมตร)	หน่วย	พื้นที่(ตารางเมตร)	ข้อมูลอ้างอิง
ที่จอดรถ	12	10	120	architectural data
รวม			120	
ทางสัญจร 40%			48	
พื้นที่ทั้งหมด			168 ตารางเมตร	

ภาพตารางแสดงพื้นที่การใช้งานของส่วนโถง และลานจอดรถ

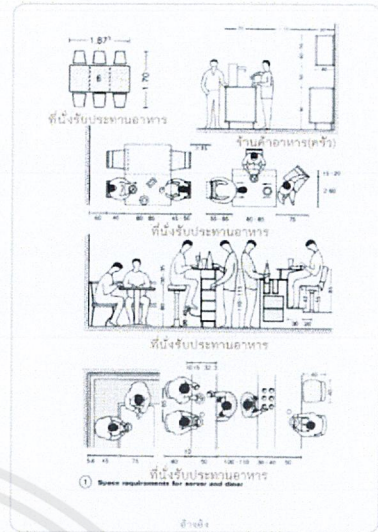
ลานเอนกประสงค์				
พื้นที่ใช้งาน	พื้นที่/หน่วย(ตารางเมตร)	หน่วย	พื้นที่(ตารางเมตร)	ข้อมูลอ้างอิง
ลานเวที	24	1	24	architectural data
ลานเอนกประสงค์	1	100	100	architectural data
หลังเวที	0.4	10 ของที่นั่ง	6.4	architectural data
ห้องเก็บของ	20% ของเวที	1	4.8	architectural data
ห้องควบคุม	1.6	1	1.6	architectural data
ห้องแต่งตัว	1.6	1	1.6	architectural data
ห้องน้ำ	3	2	6	architectural data
รวม			173.2	
ทางสัญจร 40%			69.28	
พื้นที่ทั้งหมด			242.48 ตารางเมตร	

ภาพตารางแสดงพื้นที่การใช้งานของลานเอนกประสงค์

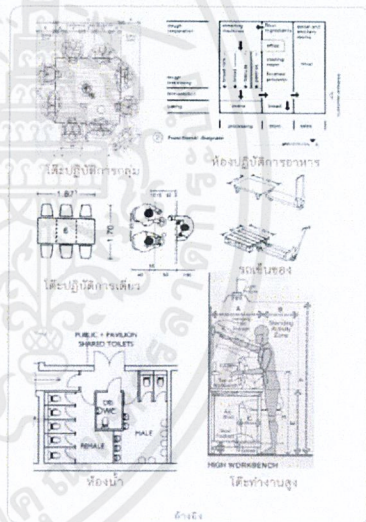
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ศูนย์อาหาร				
พื้นที่ใช้งาน	พื้นที่/หน่วย(ตารางเมตร)	หน่วย	พื้นที่(ตารางเมตร)	ข้อมูลอ้างอิง
โถง	0.64	30	19.2	architectural data
เคาน์เตอร์จำหน่ายบัตร	12	1	12	case study
ที่นั่งรับประทานอาหาร	1.06/1ราย (รวมโต๊ะและเก้าอี้)	120 (รวมโต๊ะและเก้าอี้)	129.6	architectural data
บริการช้อน/ส้อม	20% ของที่นั่ง	1	26.92	architectural data
จำหน่ายอาหาร(เครื่องดื่ม)	25% ของที่นั่ง	1	32.4	architectural data
ห้องเก็บของ	16	1	16	architectural data
รวม			235.12	
ทางสัญจร 30%			70.5	
พื้นที่ทั้งหมด			305.6	ตารางเมตร

ภาพตารางแสดงพื้นที่การใช้งานของศูนย์อาหาร

ห้องปฏิบัติการ				
พื้นที่ใช้งาน	พื้นที่/หน่วย(ตารางเมตร)	หน่วย	พื้นที่(ตารางเมตร)	ข้อมูลอ้างอิง
โถง	0.64	50 (รวมเก้าอี้)	32	architectural data
ส่วนจัดคอย	1.20	6	6	case study
ส่วนประชาสัมพันธ์	8	1	8	architectural data
บริการรับฝากของ	12	1	12	architectural data
ห้องน้ำ	6	5	36	architectural data
ห้องปฏิบัติการอาหาร	135.24	1	135.24	A.D., H.D., case
ห้องปฏิบัติการงานเขียน	118.2	1	118.2	A.D., H.D., case
ห้องปฏิบัติการงานผ้า	117.62	1	117.62	A.D., H.D., case
ห้องปฏิบัติการสมุนไพร	89.44	1	89.44	A.D., H.D., case
ห้องปฏิบัติการจักสาน	89.44	1	89.44	A.D., H.D., case
รวม			644.84	
ทางสัญจร 30%			193.452	
พื้นที่ทั้งหมด			838.3	ตาราง เมตร

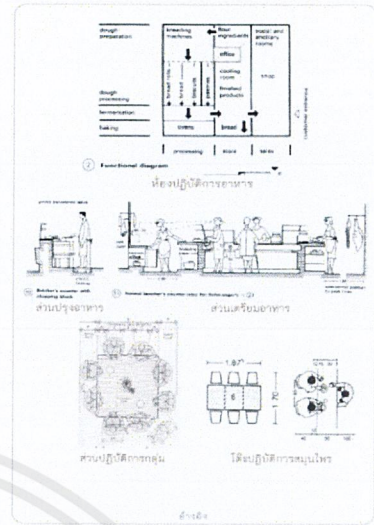

ภาพตารางแสดงพื้นที่การใช้งานของห้องปฏิบัติการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

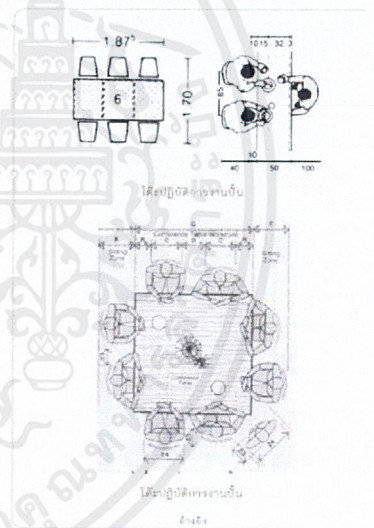
ห้องปฏิบัติการอาหาร				
พื้นที่ใช้งาน	พื้นที่หน่วยตารางเมตร	หน่วย	พื้นที่(ตารางเมตร)	ข้อมูลอ้างอิง
โถง	0.64	20	12.8	architectural data
ห้องเตรียมวัตถุดิบ	1.6	1	1.6	architectural data
ส่วนเตรียมอาหาร	4	10	40	architectural data
พื้นที่เรียนและพัก	2	10	20	case study
ห้องเก็บอุปกรณ์	1.6	1	1.6	architectural data
รวม			104.8	
ทางสัญจร 30%			31.44	
พื้นที่ทั้งหมด			136.24	ตารางเมตร

ห้องปฏิบัติการงานสมุนไพร				
พื้นที่ใช้งาน	พื้นที่หน่วยตารางเมตร	หน่วย	พื้นที่(ตารางเมตร)	ข้อมูลอ้างอิง
โถง	0.64	20	12.8	architectural data
ห้องเตรียมวัตถุดิบ	1.6	1	1.6	case study
พื้นที่จัดสมุนไพร	1.20	20	24	case study
ห้องเก็บของ	1.6	1	1.6	architectural data
รวม			68.8	
ทางสัญจร 30%			20.64	
พื้นที่ทั้งหมด			89.44	ตารางเมตร

ภาพตารางแสดงพื้นที่การใช้งานของห้องปฏิบัติการอาหาร และสมุนไพร

ห้องปฏิบัติการงานปั้น				
พื้นที่ใช้งาน	พื้นที่หน่วยตารางเมตร	หน่วย	พื้นที่(ตารางเมตร)	ข้อมูลอ้างอิง
โถง	0.64	10	6.4	architectural data
ห้องเก็บอุปกรณ์	1.2	12	12	case study
พื้นที่เตรียมดิน	1.6	10	16	งานเขียน ดินเหนียว
พื้นที่ปั้นดิน	1.2	11	12.2	งานภาพ ดินเหนียว
ห้องตากดิน	1.6	1	1.6	case study
เคาน์เตอร์	0.25	1	0.25	case study
ส่วนจัดแสดงหรือจัดโต๊ะ	4	2	8	case study
ห้องน้ำ	3	2	6	architectural data
รวม			66.8	
ทางสัญจร 30%			20.4	
พื้นที่ทั้งหมด			118.2	ตารางเมตร

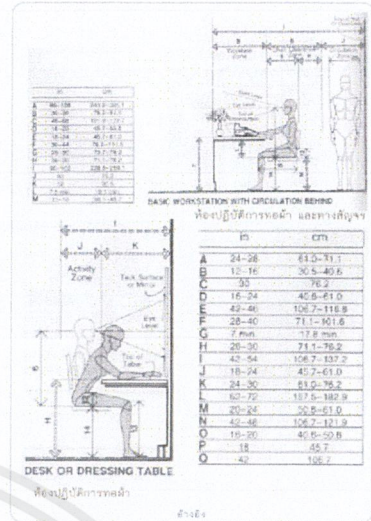

ภาพตารางแสดงพื้นที่การใช้งานของห้องปฏิบัติการงานปั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

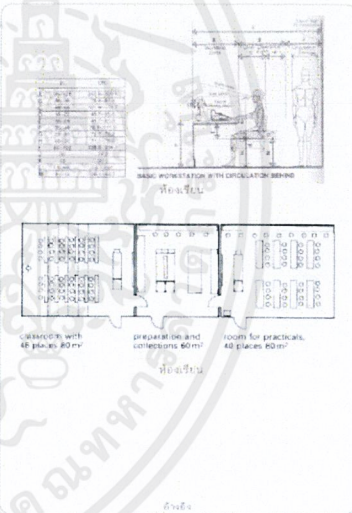
ห้องปฏิบัติการงานทอผ้า				
พื้นที่ใช้งาน	พื้นที่หน่วยตารางเมตร	หน่วย	พื้นที่ตารางเมตร	ข้อมูลอ้างอิง
โถง	0.64	10	6.4	architecture data
ห้องสิ่งทอ	15	1	15	case study
ห้องเตรียมโถง	15	1	15	case study
ห้องเก็บโถง	15	1	15	case study
ห้องปฏิบัติการทอผ้า	2	10	20	human dimension
ห้องเก็บของ	15	1	15	architecture data
รวม			90.4	
ทางสัญจร 30%			27.12	
พื้นที่ทั้งหมด			117.52	ตารางเมตร

ห้องปฏิบัติการงานจักสาน				
พื้นที่ใช้งาน	พื้นที่หน่วยตารางเมตร	หน่วย	พื้นที่ตารางเมตร	ข้อมูลอ้างอิง
โถง	0.64	20	12.8	architectural data
พื้นที่ปฏิบัติการจักสาน	2	12	24	case study
ห้องคนรับ	15	1	15	case study
พื้นที่เก็บของ	15	1	15	architecture data
รวม			66.6	
ทางสัญจร 30%			20.64	
พื้นที่ทั้งหมด			87.24	ตารางเมตร

ภาพตารางแสดงพื้นที่การใช้งานของห้องปฏิบัติการทอผ้า

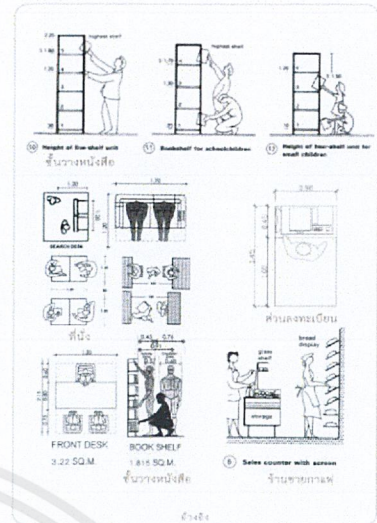
ห้องเรียน				
พื้นที่ใช้งาน	พื้นที่หน่วยตารางเมตร	หน่วย	พื้นที่ตารางเมตร	ข้อมูลอ้างอิง
โถง	0.64	30	19.2	architecture data
ส่วนประกอบพื้นไม้	12	18	18	architecture data
ส่วนพักคอย	10	10	10	architecture data
ห้องเรียน	40	2	80	human dimension
ห้องเก็บของ	15	1	15	architecture data
รวม			137.2	
ทางสัญจร 30%			41.16	
พื้นที่ทั้งหมด			178.36	ตารางเมตร

ภาพตารางแสดงพื้นที่การใช้งานของห้องเรียน

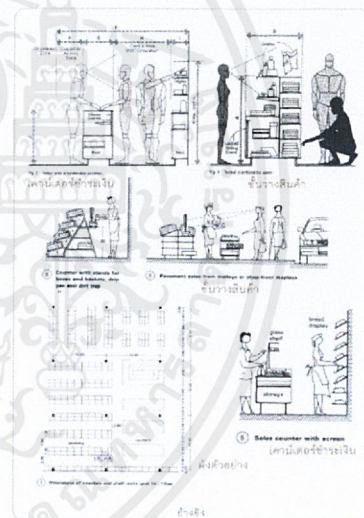
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ห้องสมุด				
พื้นที่ใช้งาน	พื้นที่/หน่วย(ตารางเมตร)	หน่วย	พื้นที่(ตารางเมตร)	ข้อมูลอ้างอิง
ส่วนลงทะเบียน	14	1	14	architecture data
โถง	0.64	50% ของหนังสือ	19.2	architecture data
ส่วนบริการฝ่ายของ	0.20	60	10	architecture data
ร้านขายกาแฟ	12	1	12	architecture data
ห้องเก็บของข้ามถนน	4	1	4	architecture data
สวนสันทนาการ	0.72	2	1.44	case study
ชั้นวางหนังสือ	1.20 / 250 เล่ม	20	24	architecture data 30 เล่ม/1เมตร
ที่นั่ง	1.02	80	129.6	case study
ห้องเก็บของ	1.6	1	1.6	architecture data
ส่วนโถงของห้องสมุด	1.6	1	1.6	architecture data
รวม			246.24	
ทางสัญจร 30%			73.872	
พื้นที่ทั้งหมด			320.12 ตารางเมตร	

ภาพตารางแสดงพื้นที่การใช้งานของห้องสมุด

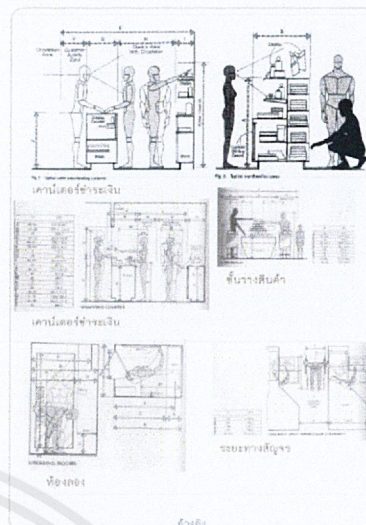
ร้านค้าของศูนย์				
พื้นที่ใช้งาน	พื้นที่/หน่วย(ตารางเมตร)	หน่วย	พื้นที่(ตารางเมตร)	ข้อมูลอ้างอิง
โถง	0.64	30% ของหนังสือ	19.2	architecture data
ส่วนหน้าร้านค้า	1.0	1	6.0	architecture data
บริการส่วนหนังสือ	12	2	24	architecture data
บริการฝ่ายของ	0.20	60	10	architecture data
เคาน์เตอร์ชำระเงิน	2.60	2	5	architecture data
บริการรถเข็น	1	2	2	architecture data
ชั้นวางสินค้า	0.75	150	112.5	architecture data
ห้องเก็บของ	1.6	6	9.6	architecture data
ที่นั่ง	3	10	30	architecture data
รวม			330.7	
ทางสัญจร 30%			99.2	
พื้นที่ทั้งหมด			429.9 ตารางเมตร	

ภาพตารางแสดงพื้นที่การใช้งานของร้านค้าของศูนย์

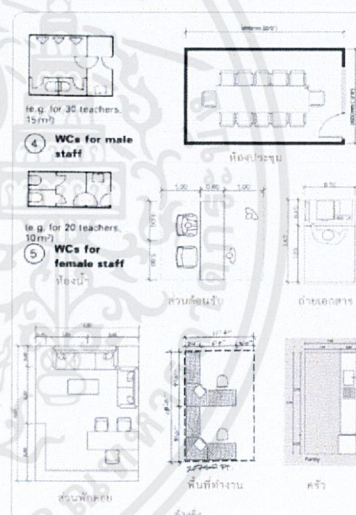
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ร้านค้ารายย่อย				
พื้นที่ใช้งาน	พื้นที่หน่วยตารางเมตร	หน่วย	พื้นที่(ตารางเมตร)	ข้อมูลอ้างอิง
หน้าร้านค้า	0.80	1	0.80	architecture data
ชั้นวางสินค้า	0.75	4	3	human dimension
เคาน์เตอร์ชำระเงิน	4	1	4	human dimension
ห้องเก็บของ	8	1	8	case study
ห้องถอด	1.40	1	1.40	human dimension
รวม			17.25	
ทางสัญจร 30%			5.172	
พื้นที่ทั้งหมด			22.42 ตารางเมตร	

ภาพตารางแสดงพื้นที่การใช้งานของร้านค้ารายย่อย

สำนักงาน				
พื้นที่ใช้งาน	พื้นที่หน่วยตารางเมตร	หน่วย	พื้นที่(ตารางเมตร)	ข้อมูลอ้างอิง
โถง	0.54	10	5.4	architecture data
ส่วนพักผ่อน	1	4	4	architecture data
ส่วนสืบค้น	12	1	12	architecture data
ห้องน้ำ	1.0	2	3.0	architecture data
พื้นที่ทำงาน	4.20	4	16.8	architecture data
ห้องประชุม	22.30 (12 ที่นั่ง)		22.30	office table, standard & guide table
ครัว	6		6	architecture data
ส่วนเอกสาร	1.30		1.30	architecture data
ห้องเก็บของ	2		4	architecture data
รวม			102.8	
ทางสัญจร 30%			30.84	
พื้นที่ทั้งหมด			133.64 ตารางเมตร	

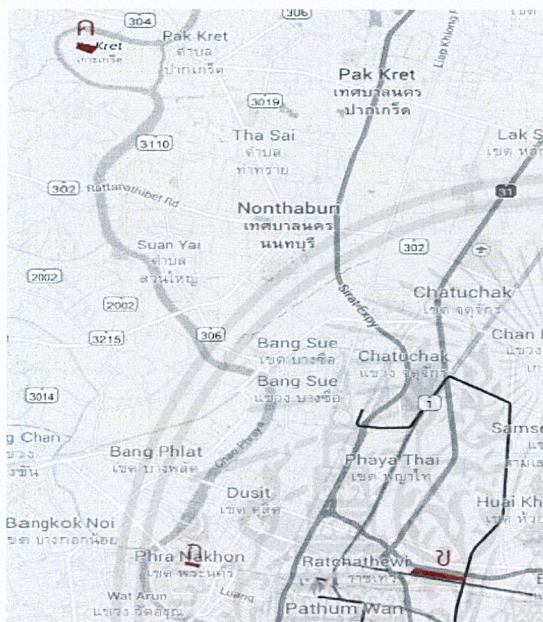

ภาพตารางแสดงพื้นที่การใช้งานของสำนักงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ ๔

การวิเคราะห์โครงการ

๔.๑ การวิเคราะห์ที่ตั้งโครงการ

๔.๑.๑ การพิจารณาเลือกที่ตั้งโครงการ

การเลือกที่ตั้งโครงการให้อยู่ในขอบเขตของกรุงเทพมหานคร และจากความเป็นมาของตัวโครงการ ที่กล่าวถึงผลกระทบของผู้ประกอบการโอท็อป ที่เกิดขึ้นเนื่องจากการขาดพื้นที่จัดจำหน่าย และประชาสัมพันธ์ที่มีประสิทธิภาพ โดยมุ่งเป้าหมายที่เมืองหลวง ที่มีการหลั่งไหลล้นหลามเข้ามาของนักท่องเที่ยว และสภาพแวดล้อมที่ตั้งดูดีและเอื้อต่อกลุ่มเป้าหมาย คือนักท่องเที่ยวต่างชาติ และกลุ่มผู้ประกอบการ

ข้อพิจารณาในการเลือกที่ตั้งโครงการ

๑. มีขนาดและสัดส่วนเหมาะสมกับที่ตั้งโครงการและรองรับการขยายของโครงการในอนาคต
๒. บริเวณโดยรอบที่ตั้งมีสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อกิจกรรมที่จะเกิดขึ้นภายในโครงการ
๓. มีสถานที่ท่องเที่ยวอื่น หรือที่พักอาศัยในละแวกใกล้เคียงที่จะส่งผลต่อการเป็นเป้าหมายทั้งกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มาจากทัวร์ และกลุ่มแบคแพค
๔. การเข้าถึงโครงการต้องเอื้อต่อกลุ่มเป้าหมายของโครงการ

จึงได้พิจารณาเลือกที่ตั้งโครงการ อันได้แก่

- ก. อาคารบริเวณถนนราชดำเนินกลาง
- ข. บริเวณโรงซ่อมรถไฟมักกะสัน
- ค. อาคารเก๋าย่านเกาะเกร็ด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางเปรียบเทียบเกณฑ์พิจารณาที่ตั้งโครงการ

ข้อพิจารณาในการเลือกที่ตั้งโครงการ	A	B	C
๑. มีขนาดและสัดส่วนเหมาะสมกับที่ตั้งโครงการและรองรับการขยายของโครงการในอนาคต	4	4	4
๒. บริเวณโดยรอบที่ตั้งมีสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อกิจกรรมที่จะเกิดขึ้นภายในโครงการ	4	1	3
๓. มีสถานที่ท่องเที่ยวอื่น หรือที่พักอาศัยในละแวกใกล้เคียงที่จะส่งผลต่อการเป็นเป้าหมายทั้งกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มาจาทัวร์ และกลุ่มแบคแพค	4	2	3
๔. การเข้าถึงโครงการต้องเอื้อต่อกลุ่มเป้าหมายของโครงการ	4	2	1
สรุป	16	9	11

หมายเหตุ*	4	=	มากที่สุด
	3	=	มาก
	2	=	ปานกลาง
	1	=	น้อย

สรุป

จากตารางเปรียบเทียบเกณฑ์การพิจารณาเลือกที่ตั้งโครงการ ที่ตั้ง ก. อาคารบริเวณถนนราชดำเนินกลาง มีความเหมาะสมมากที่สุด เนื่องจากตรงตามข้อพิจารณาทุกข้อ จึงเลือกให้เป็นที่ตั้งของโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๔.๑.๒ ตำแหน่งที่ตั้ง

ตำแหน่งที่ตั้ง : ถนนราชดำเนินกลาง แขวง วัดบวรนิเวศ เขต พระนครกรุงเทพมหานคร 10200 ไทย

ลักษณะที่ตั้งโครงการ : พื้นที่เดิมเป็นอาคารที่ส่งเสริมการขายสลากออมสิน มีฟุตบอลกว้างขวาง และถนน 8 เลน ใกล้เคียงกับพิพิธภัณฑ์ทางศิลปะ และวัฒนธรรมไทยหลายแห่ง รวมถึงสถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม

ขนาดพื้นที่โครงการทั้งหมด : ประมาณ 6,300 ตารางเมตร (กว้าง 180 เมตร ยาว 35 เมตร)

อาณาเขตของที่ตั้ง : ทิศเหนือ ติดกับ ถนนราชดำเนินกลาง

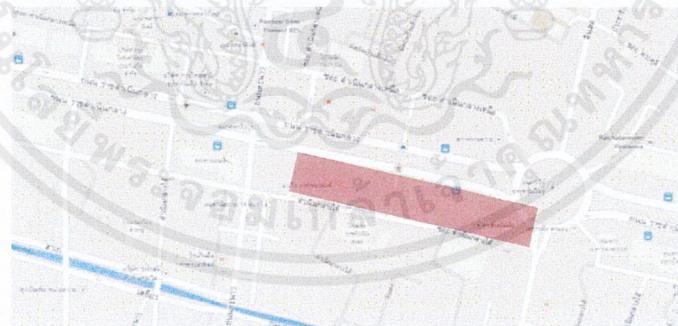
ทิศใต้ ติดกับ ชุมชนดำเนินกลางใต้

ทิศตะวันออก ติดกับ อนุสาวรีย์ประชาธิปไตย

ทิศตะวันตก ติดกับ อนุสรณ์สถาน 14 ตุลา

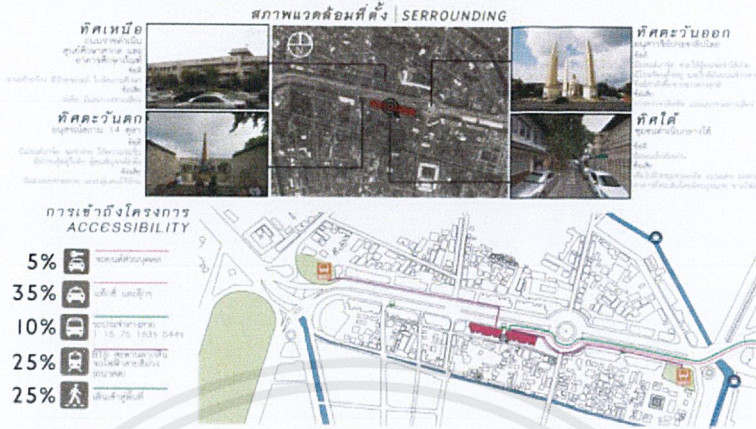
ภาพที่ ๑ ผังบริเวณของกรุงเทพมหานคร แสดงที่ตั้ง

ภาพที่ ๒ ผังบริเวณของกรุงเทพมหานคร แสดงที่ตั้ง

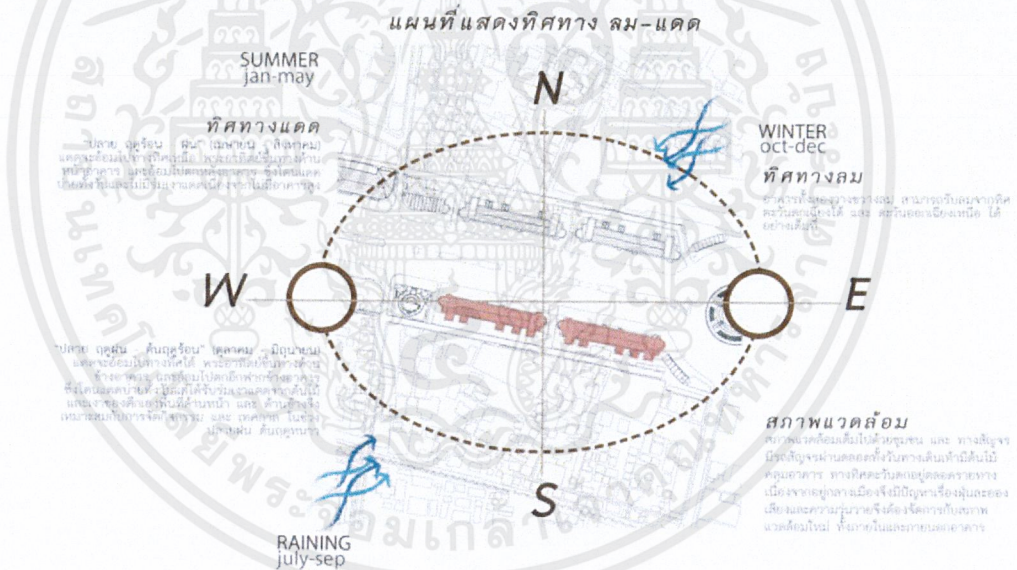
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๔.๑.๓ สภาพแวดล้อมที่ตั้ง และการเข้าถึงโครงการ

ภาพแสดงการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม และการเข้าถึงโครงการ

๔.๑.๔ สภาพทิศทาง แดดลม

ภาพแสดงการวิเคราะห์ทิศทางแดด-ลม ของโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๔.๒ การวิเคราะห์อาคารของโครงการ

๔.๒.๑ ลักษณะอาคารและข้อพิจารณาในการเลือกอาคาร

๑. ลักษณะโครงสร้างอาคาร : เป็นอาคารที่มีการผสมกันของวัสดุสมัยใหม่ เช่น คอนกรีต เหล็ก ไม้ มีช่องเปิดรับแสงธรรมชาติ และ รับอากาศภายนอกได้ บางส่วน มีความสูงไม่เกิน ๕ ชั้น เป็นอาคารที่มีเอกลักษณ์ อย่างชัดเจนทางโครงสร้างสถาปัตยกรรม และไม่ใช่อาคาร ที่มีรูปแบบสถาปัตยกรรมไทย
๒. ลักษณะพิเศษของพื้นที่ : มีพื้นที่รองรับคนพิการ รวมไปถึงผู้สูงอายุได้มีพื้นที่ที่สามารถเป็น พื้นที่จัดกิจกรรมกลางแจ้ง และงานเทศกาลต่างๆได้
๓. การเข้าถึงอาคาร : มีทางเข้าหลักเพียงสองทางหลัก ที่สามารถให้คนภายนอกเข้ามาได้ อย่างสะดวก และมีทางเข้ารองที่หลากหลายและเอื้อต่อการขนถ่ายสินค้า และการซ่อมบำรุงในส่วนต่างๆ
๔. มุมมองและภาพลักษณ์ : ส่งเสริมภาพลักษณ์ และประชาสัมพันธ์ศูนย์เพื่อยกระดับผลิตภัณฑ์ หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ให้พัฒนาไปสู่ระดับโลกเพื่อตอบรับการเปิด ประชาคมอาเซียน

ก. อาคารอนุรักษ์บริเวณถนนราชดำเนินกลาง

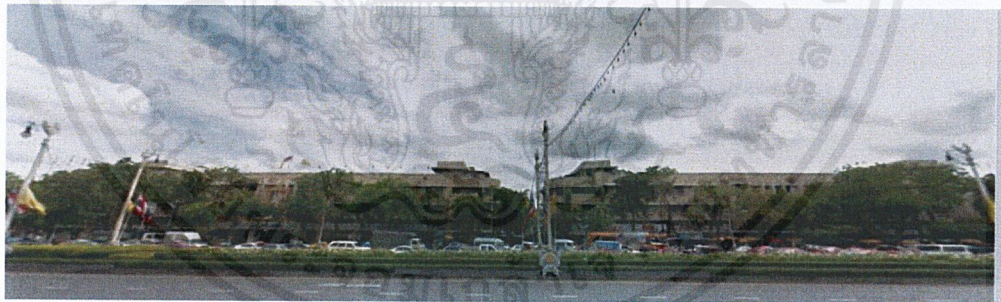

ภาพที่ ๑๖ สภาพแวดล้อม บริเวณทางเดินก่อนจะถึงอาคาร ภาพที่ ๑๗ บรรยากาศหน้าอาคารเป็นแผงรับซื้อ/จำหน่าย สลากรางวัล

ภาพที่ ๑๘ สภาพแวดล้อม และสภาพของอาคาร

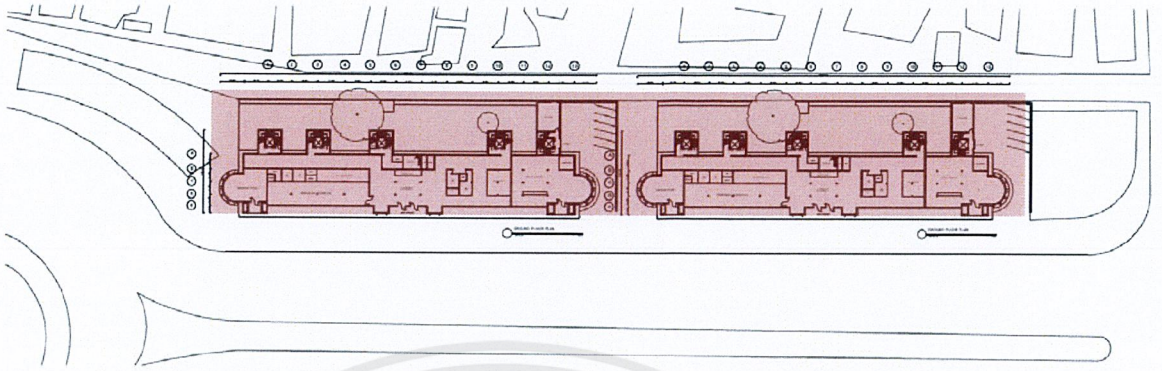
ภาพที่ ๑๙ สภาพแวดล้อม และสภาพของอาคาร

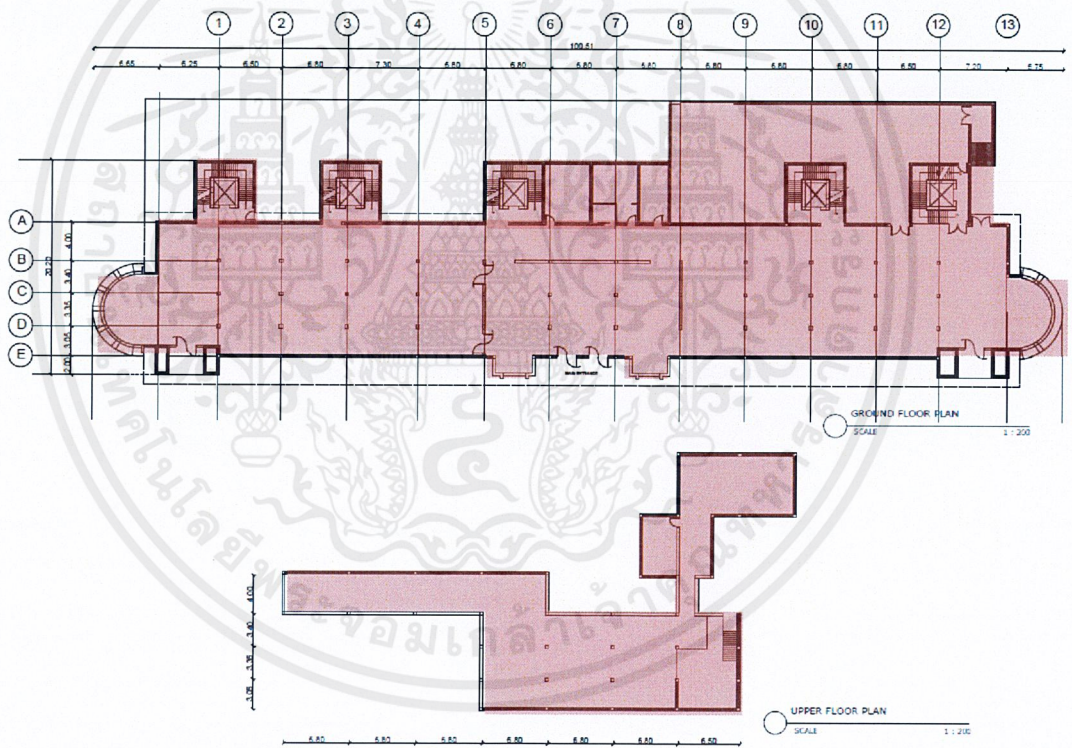
ภาพที่ ๒๐ สภาพแวดล้อม และสภาพของตึกแถวภาพรวมเมื่อมองจากอีกฝั่งถนน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๔.๒.๒ ผังอาคาร

ภาพที่ ๒๑ ผังภาพรวมกลุ่มอาคารของโครงการ มีพื้นที่ใช้สอยประมาณ ๑๐,๐๐๐ ตร.ม.

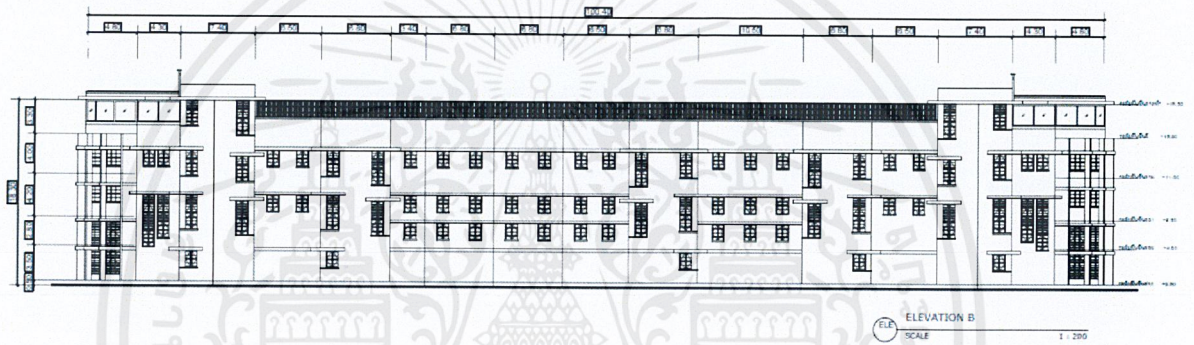
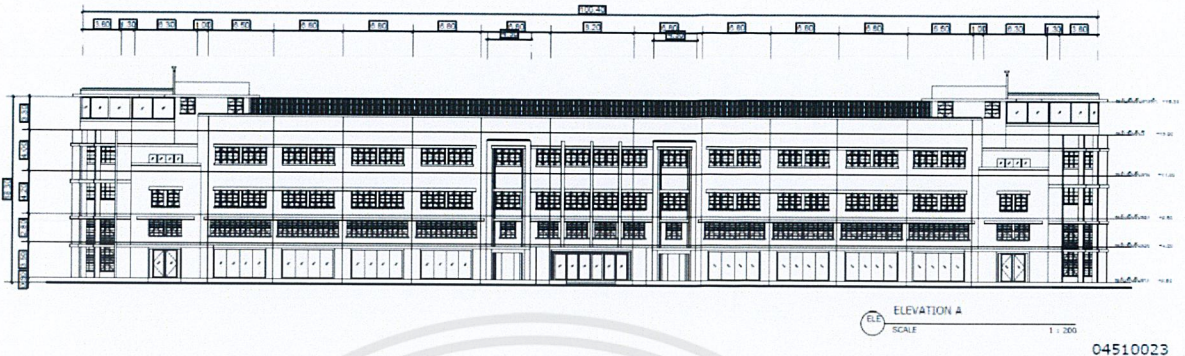

ภาพที่ ๒๒ ผังพื้นที่ ๑ และชั้นลอย

04510023

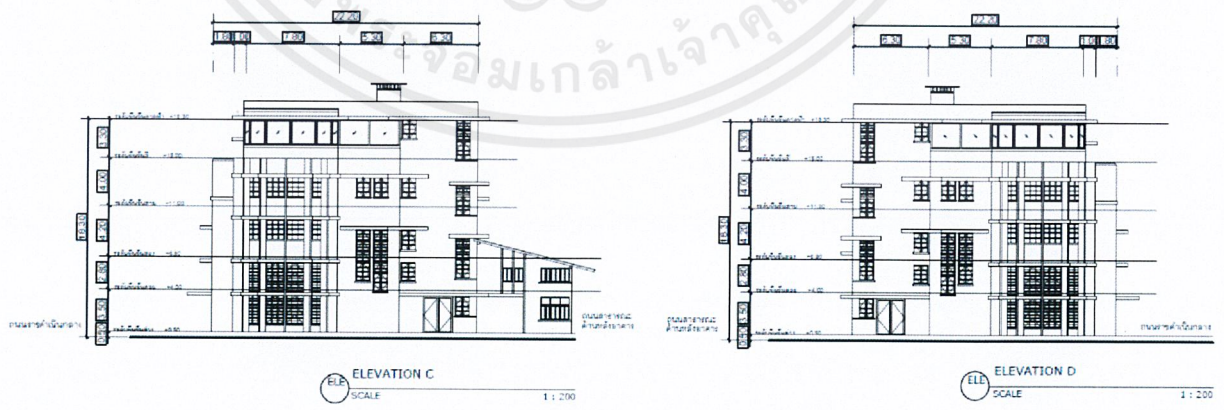
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๔.๒.๓ รูปด้านและรูปตัดอาคาร

รูปด้านทิศเหนือและทิศใต้

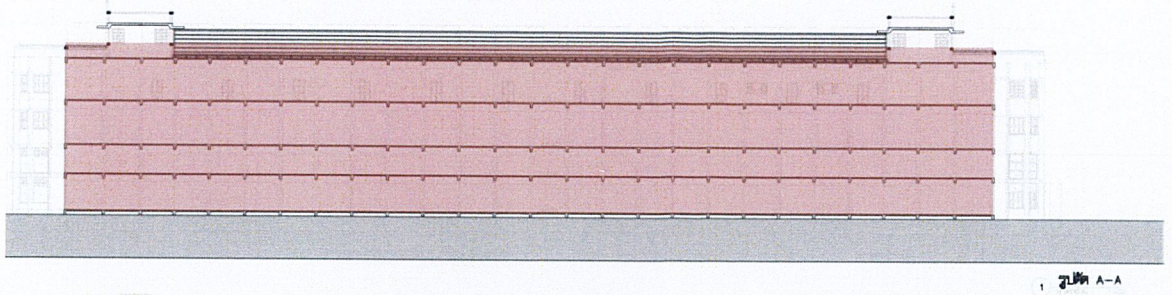
ภาพที่ ๒๓ รูปด้านแสดงการวางตัวของกลุ่มอาคาร

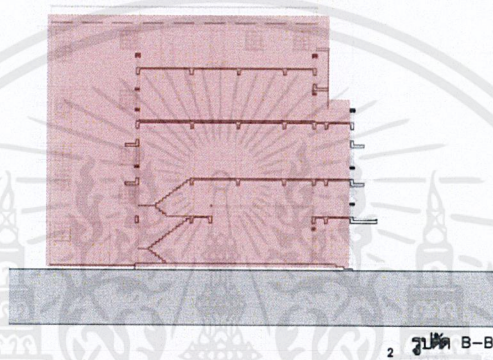
รูปด้านทิศตะวันออก และ ทิศตะวันตก

ภาพที่ ๒๔ รูปด้านแสดงการวางตัวของกลุ่มอาคาร

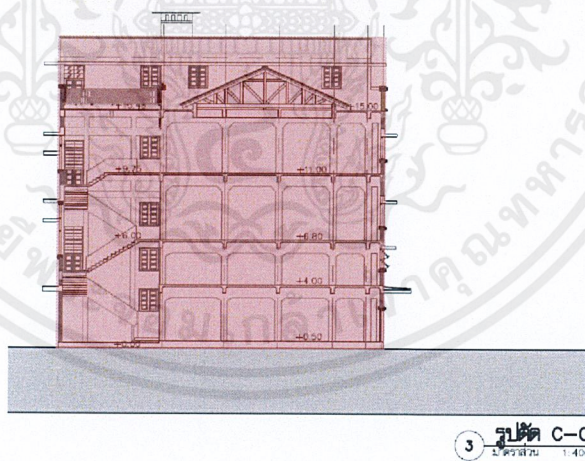
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ ๒๕ รูปตัดตามยาวอาคาร

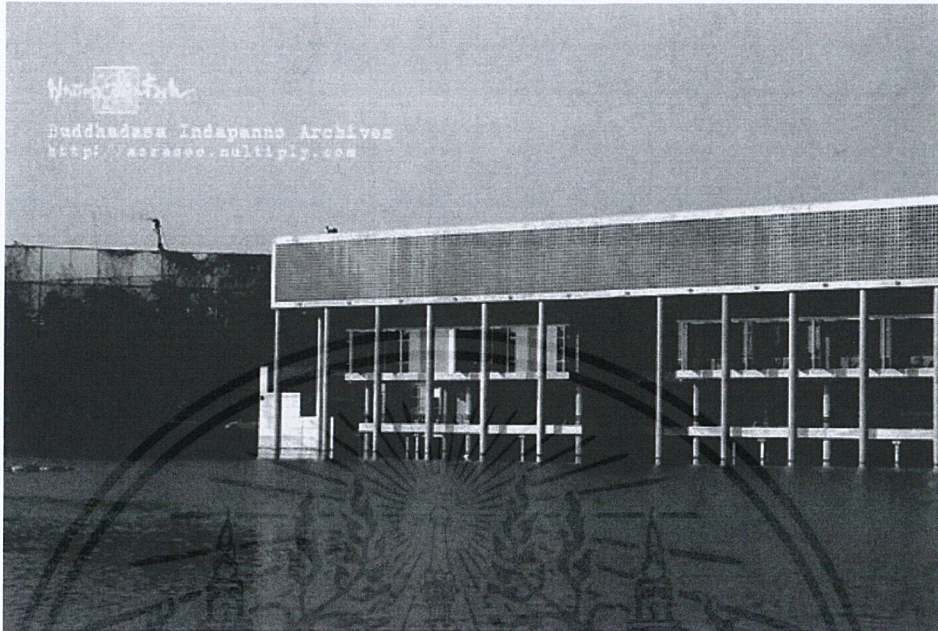
ภาพที่ ๒๖ รูปตัดตามกว้างอาคาร

ภาพที่ ๒๗ รูปตัดตามกว้างอาคาร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

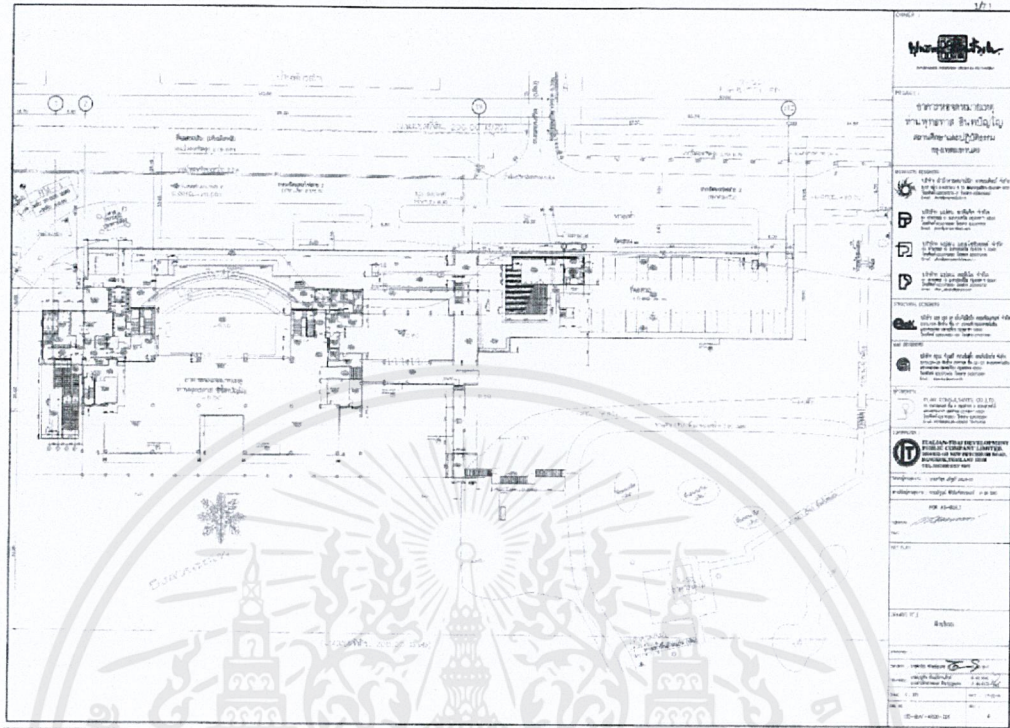
ข. อาคาร หอจดหมายเหตุ พุทธทาส อินทปัญโญ

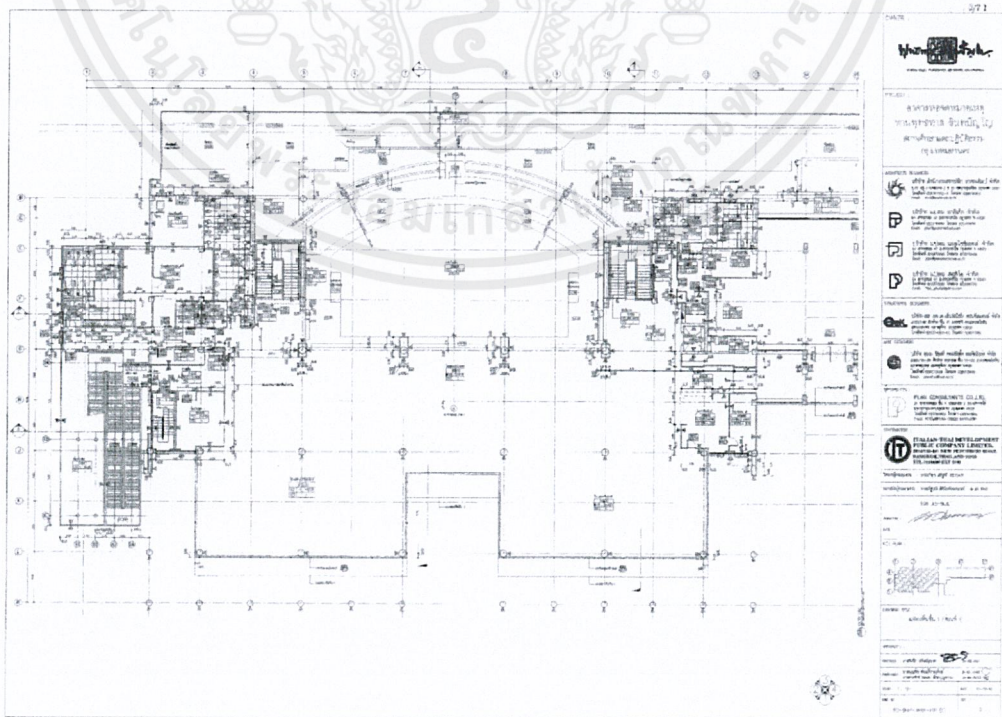
ภาพที่ ๒๓ ภายนอกอาคาร

พื้นที่อาคารโดยประมาณ ที่ตั้ง	<p>ประมาณ 15,000 ตารางเมตร</p> <p>สวนวชิรเบญจทัศ (สวนรถไฟ) ถนนนิคมรถไฟสาย 2</p> <p>แขวงจตุจักร เขตจตุจักรกรุงเทพฯ</p>
สภาพแวดล้อมภายนอกอาคาร	<p>เป็นอาคารสมัยใหม่ วัสดุหลักเป็นคอนกรีต และบางช่วงมีการปิด</p> <p>ผิวด้วยไม้มีลักษณะคล้ายห่อไตร่ ตัวอาคารมีความนิ่ง และดูมั่นคง</p> <p>อีกทั้งตัวอาคารตั้งอยู่บนบึงรถไฟ ยิ่งทำให้อาคารดูเด่น จุดเด่นคือ</p> <p>ลักษณะตัวอาคาร</p> <p>แบบไทยประยุกต์ ได้ถนัดด้านล่างเปิดโล่ง ชั้น 2-3 ตลอดทางเดินมี</p> <p>การเว้นช่องลม และช่องแสง ทำให้เปิดโล่ง ไม่อึดอัด</p>

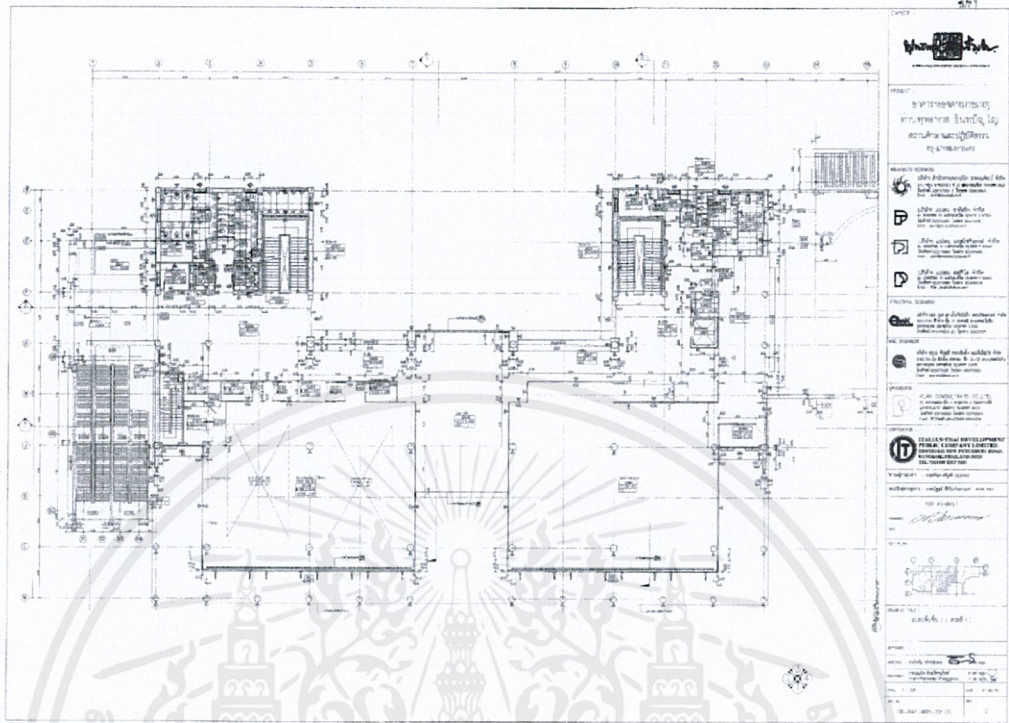
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

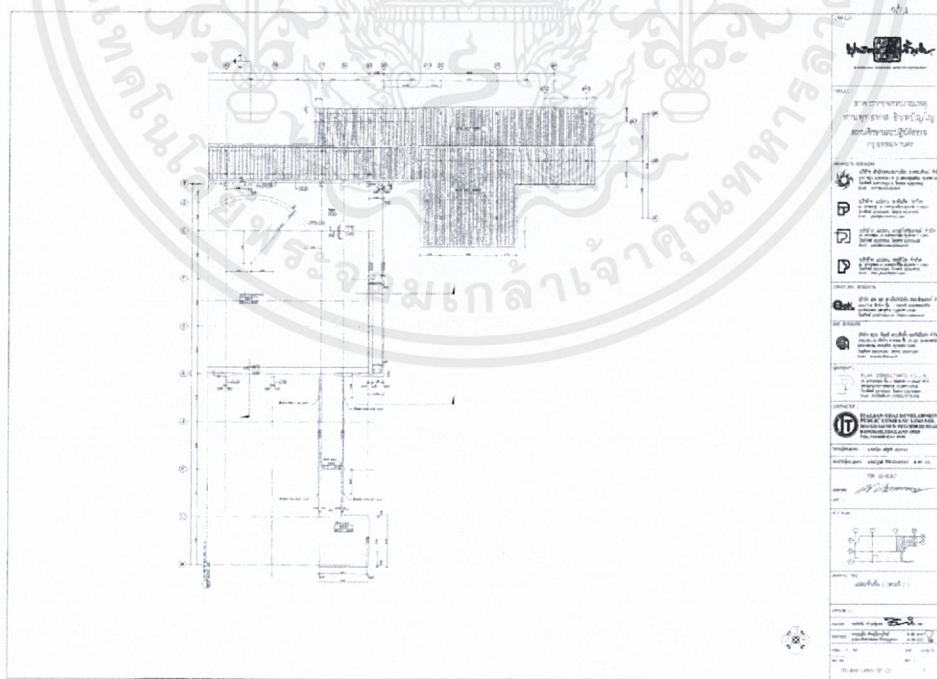
ภาพที่ ๒๔ ผังบริเวณโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

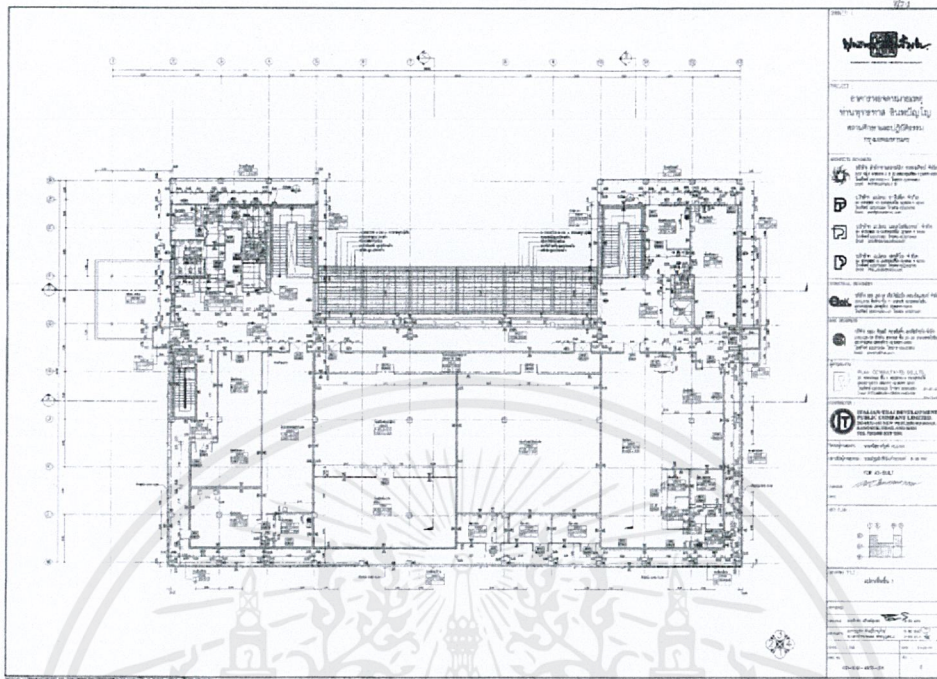

ภาพที่ ๒๗ ผังพื้นที่ 2

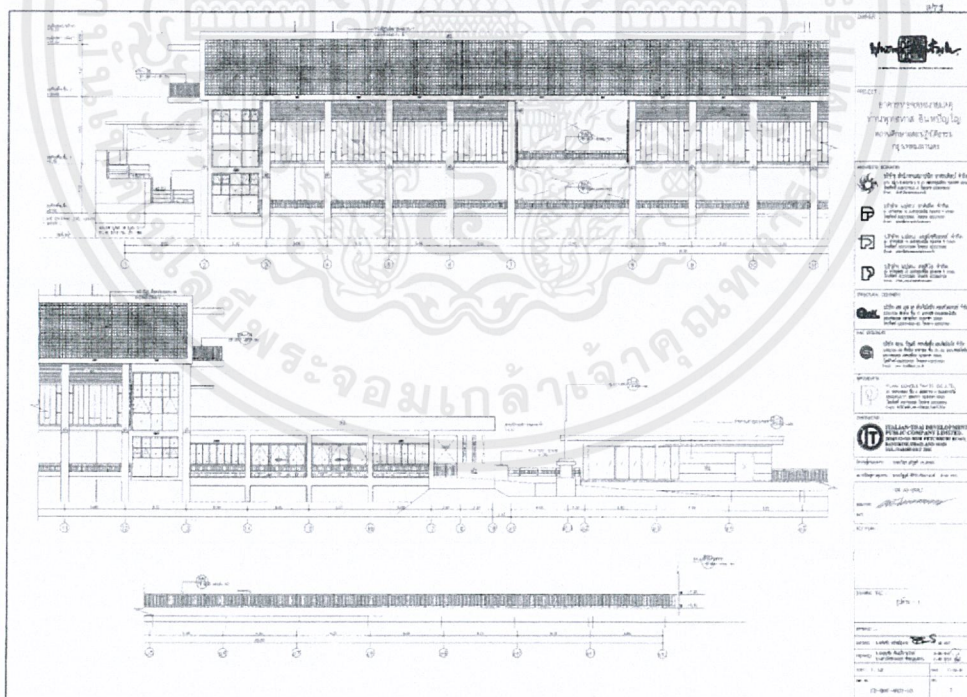

ภาพที่ ๒๗ ผังพื้นที่ 2 บริเวณสวนลอย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

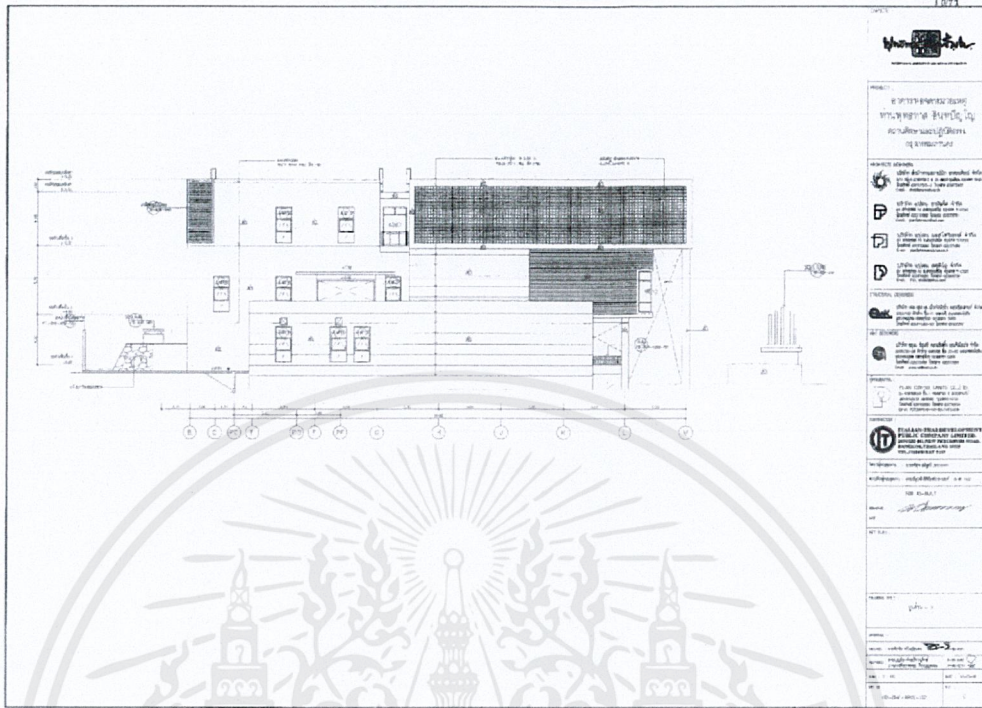

ภาพที่ ๒๘ ผังพื้นที่ชั้น 3 บริเวณส่วนสำนักงาน ห้องประชุม ห้องสมุด

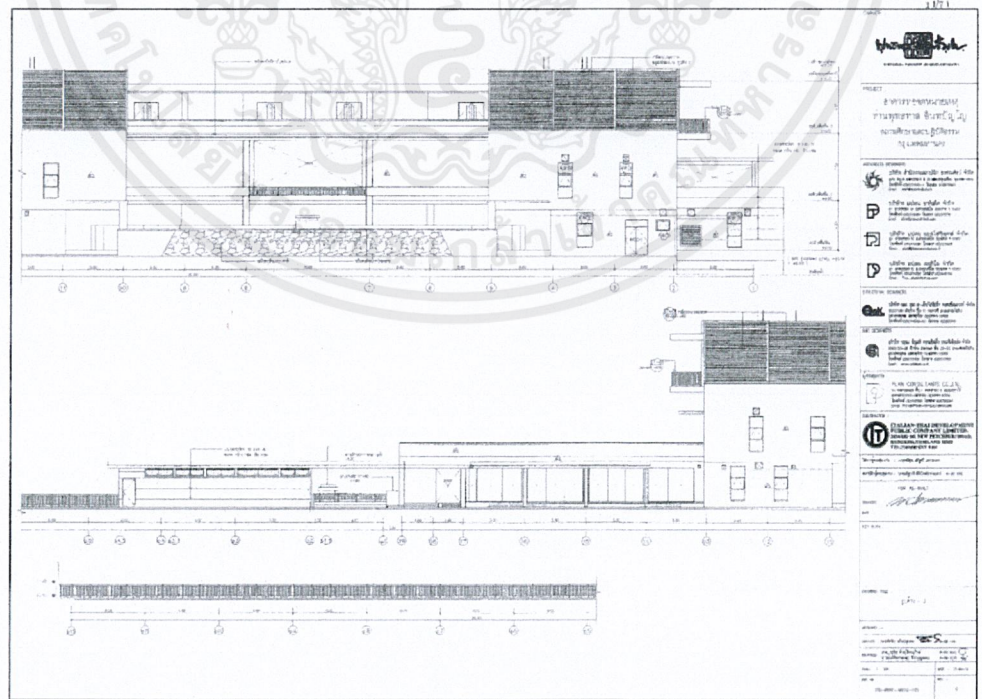

ภาพที่ ๒๙ รูปด้าน - 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

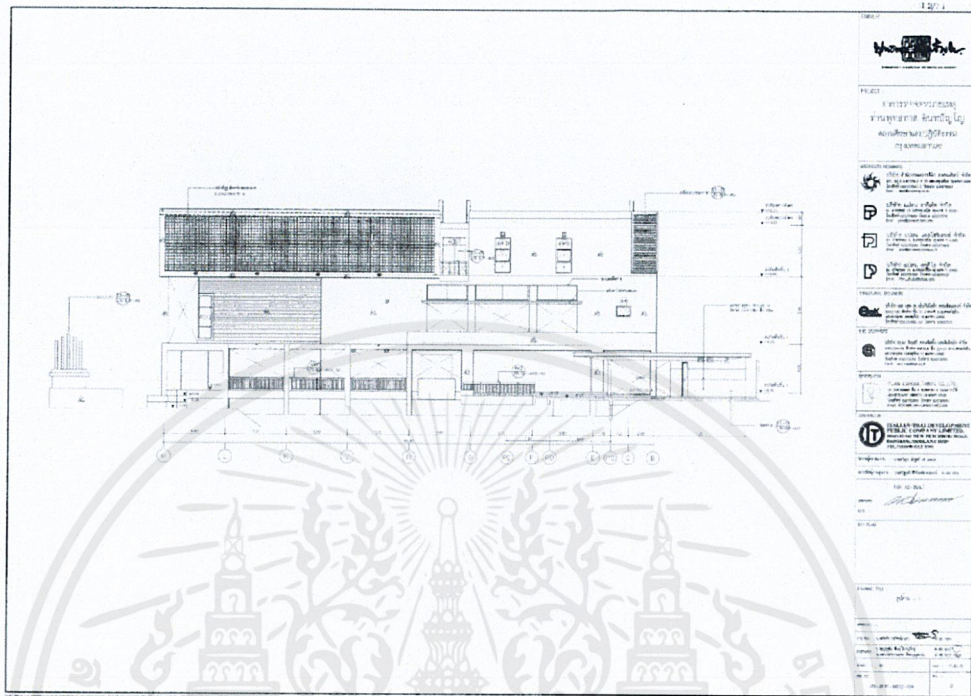

ภาพที่ ๓๐ รูปด้าน - 2

ภาพที่ ๓๑ รูปด้าน - 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ ๓๒ รูปด้าน - 4

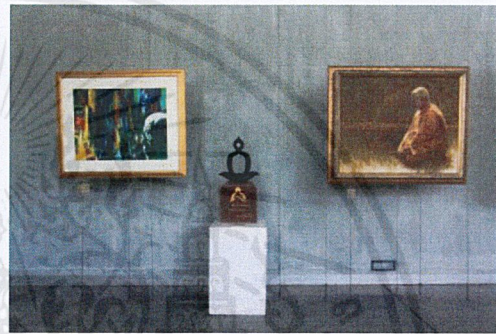
ภาพที่ ๓๓ ทางเข้าหลักของโครงการ ภาพที่ ๓๔ โถงทางเข้า - ทางเชื่อมต่อไปร้าน
ขายหนังสือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ ๓๕ ลานว่างใต้ถุนอาคาร – ลานกิจกรรม ภายนอกอาคาร

ภาพที่ ๓๖ สวนลอยชั้น 2

ภาพที่ ๓๗ นิทรรศการถาวร “นิพพาน”

ภาพที่ ๓๘ เทคนิคการจัดแสดง

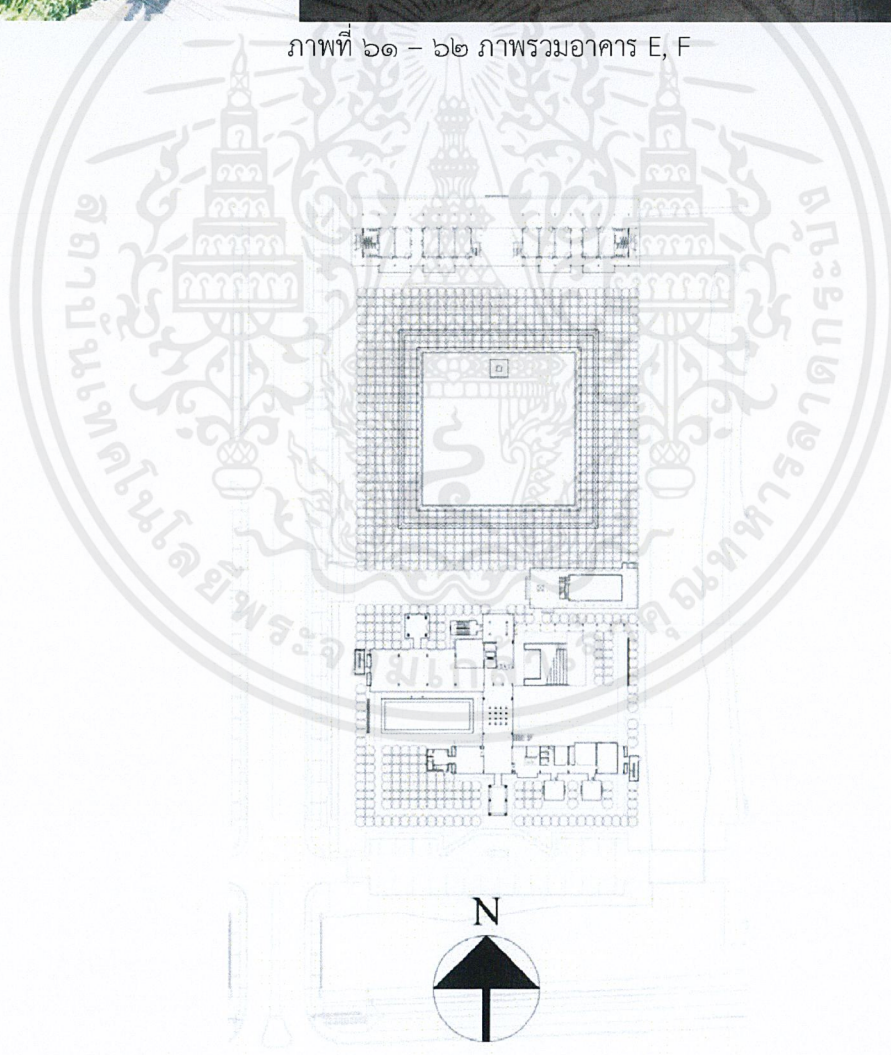

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ค. กลุ่มอาคาร E, F วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล

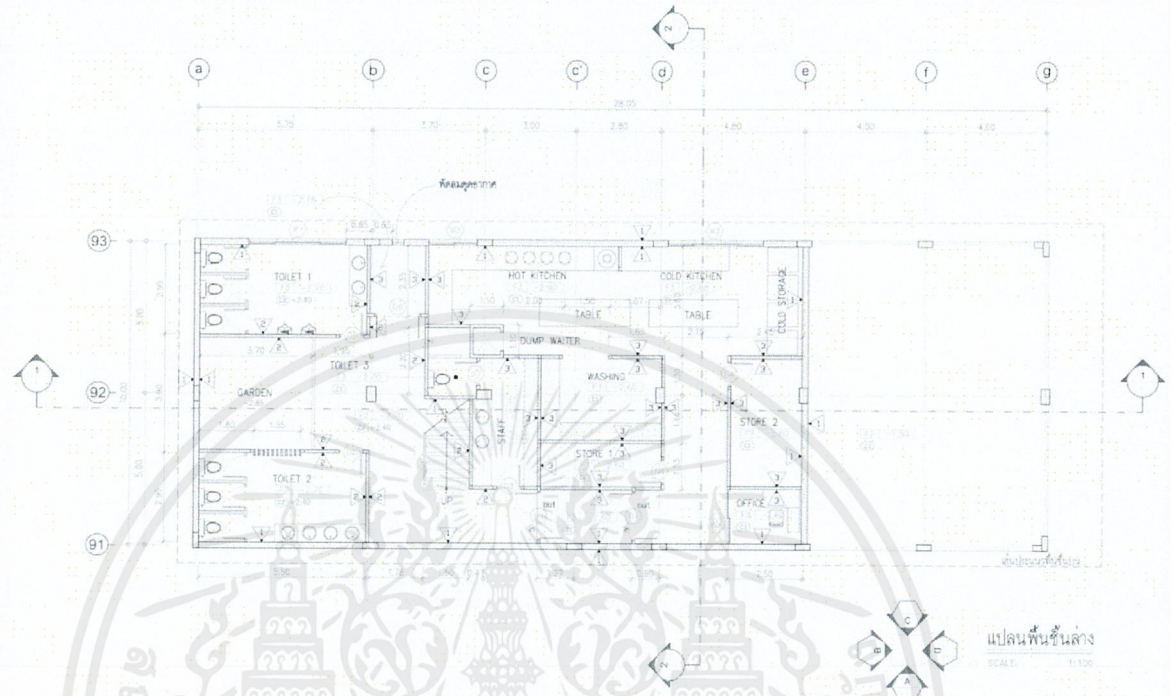
ภาพที่ ๖๑ - ๖๒ ภาพรวมอาคาร E, F

ภาพที่ ๖๓ ผังบริเวณ อาคาร E และ F ชั้นด่วยสวน พฤษชาติดุริยางค์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผังพื้นอาคาร E ร้านอาหาร

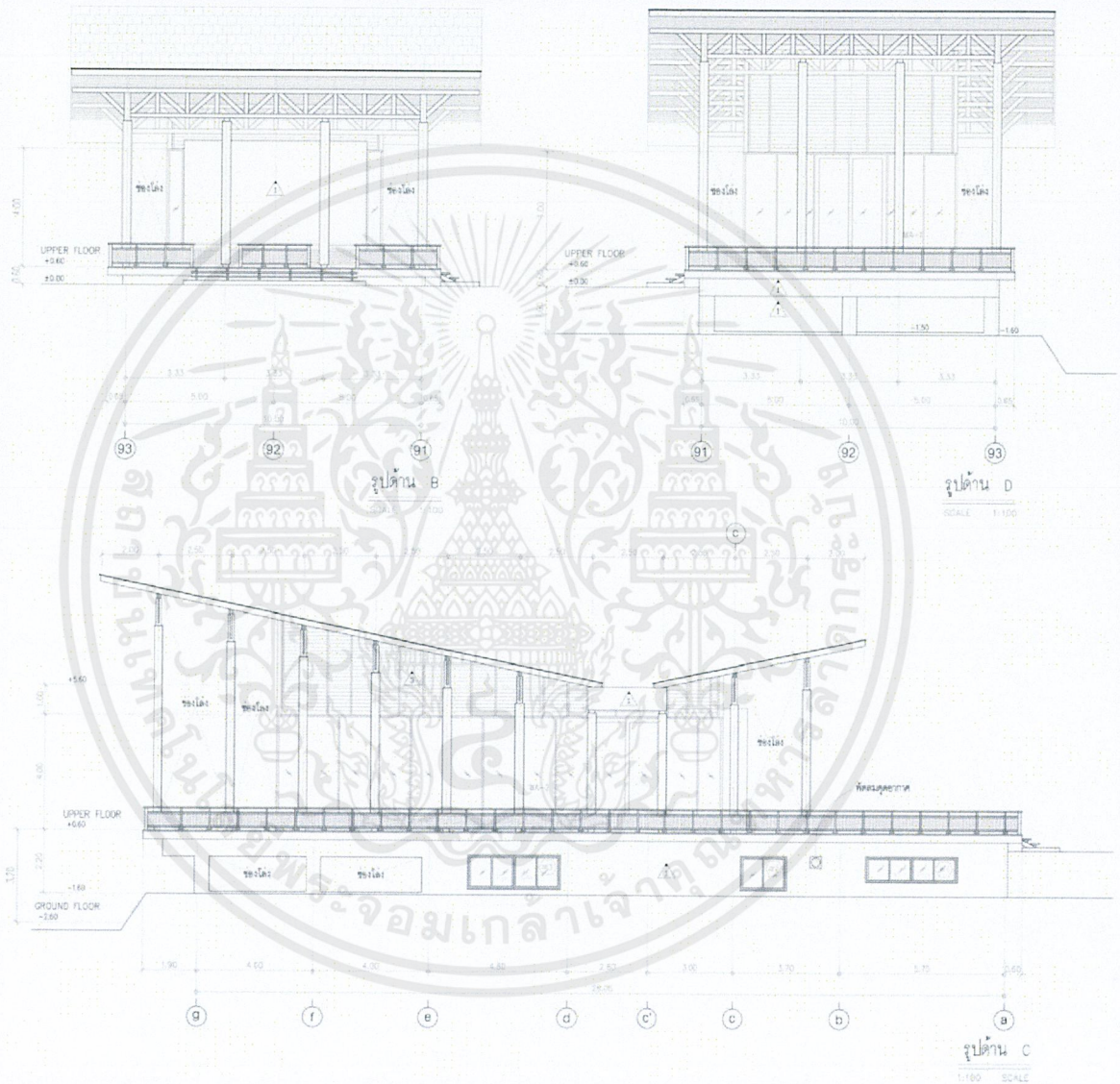
ภาพที่ ๖๔ ผังพื้นชั้นล่าง ของอาคาร E ร้านอาหาร

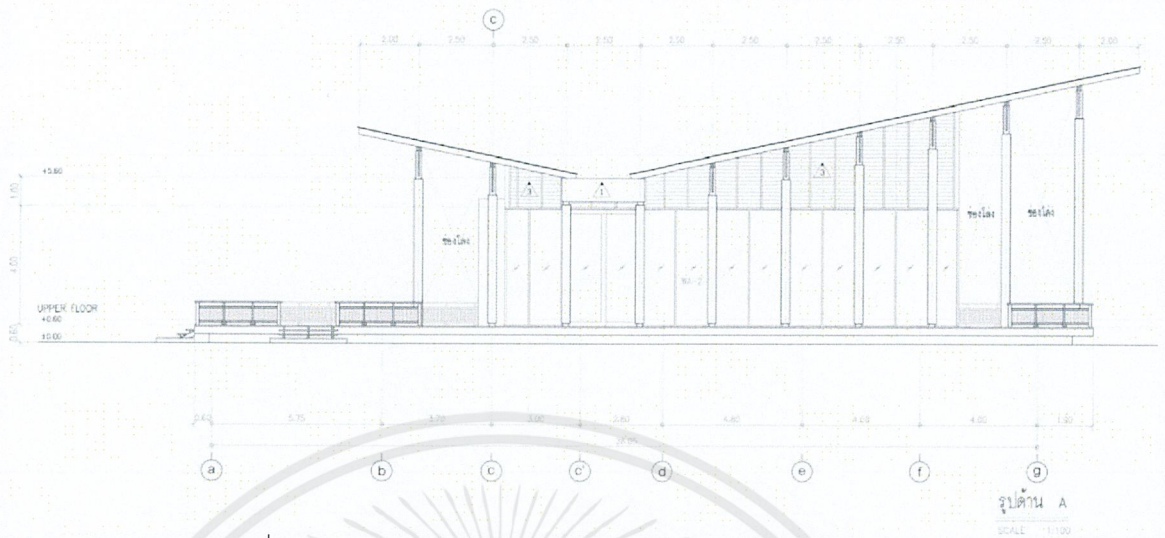
ภาพที่ ๖๕ ผังพื้นชั้นบน ของอาคาร E ร้านอาหาร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

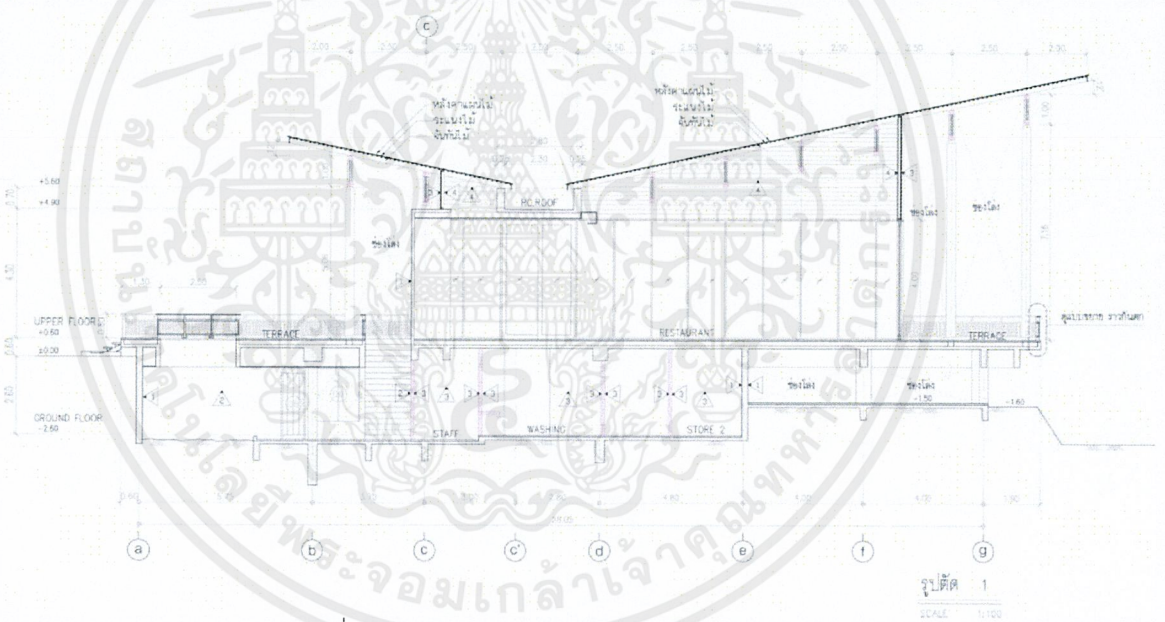
รูปด้านอาคาร E ร้านอาหาร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

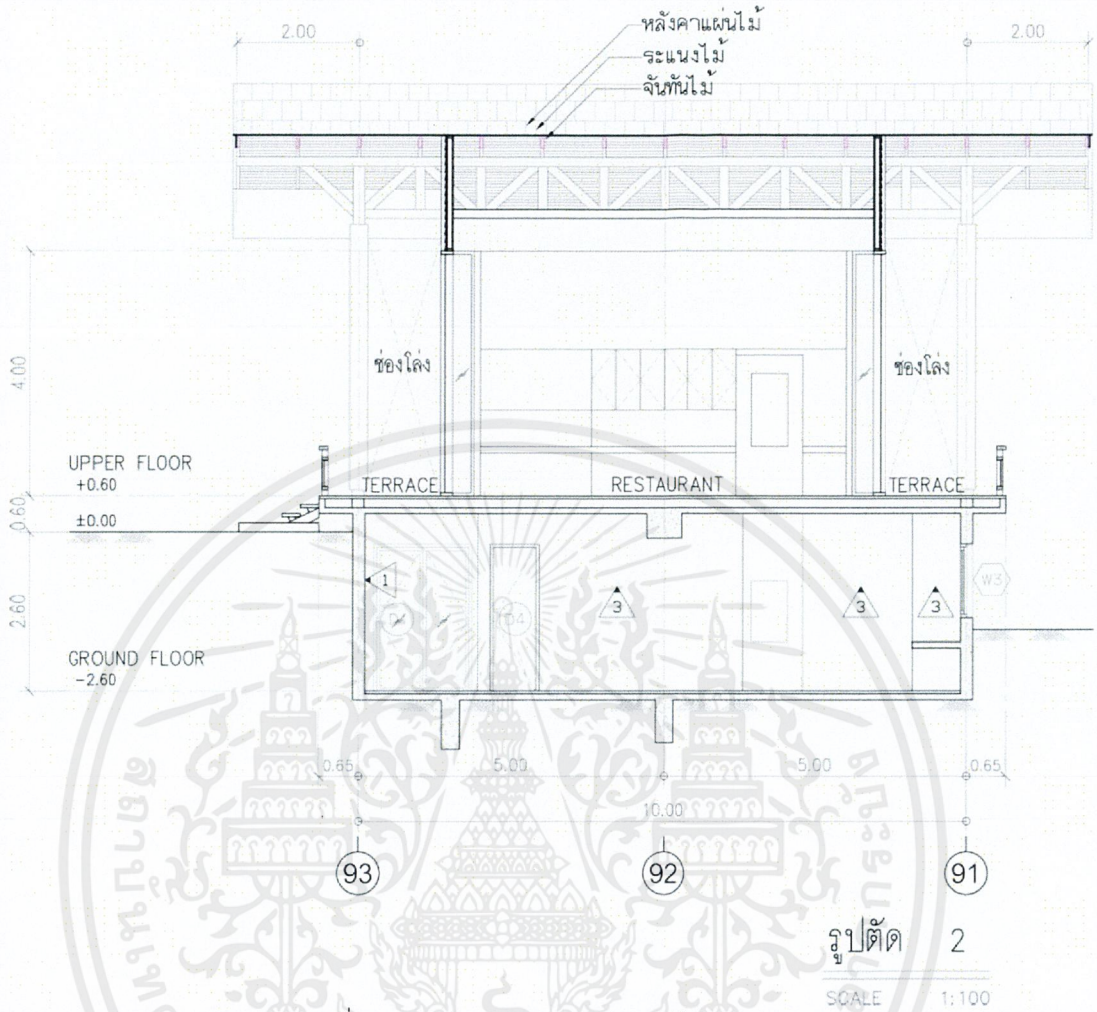

ภาพที่ ๖๖ - ๖๘ รูปด้าน A, B, C, D ของอาคาร E ร้านอาหาร
 รูปตัดอาคาร E ร้านอาหาร

ภาพที่ ๗๐ รูปตัด - 1 ของอาคาร E ร้านอาหาร

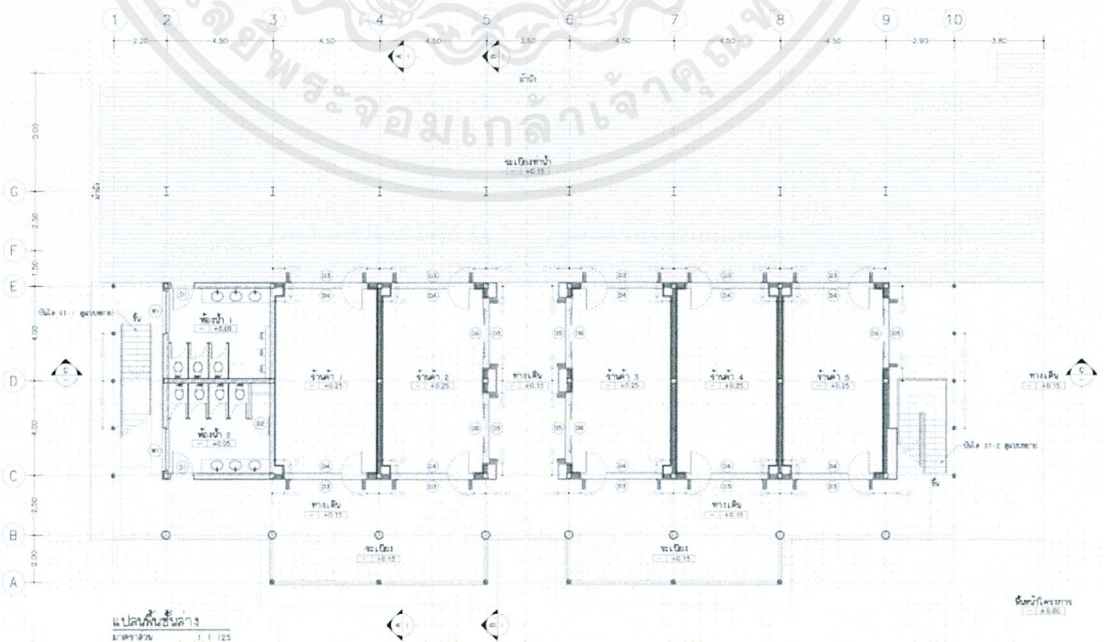
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปตัด 2
SCALE 1:100

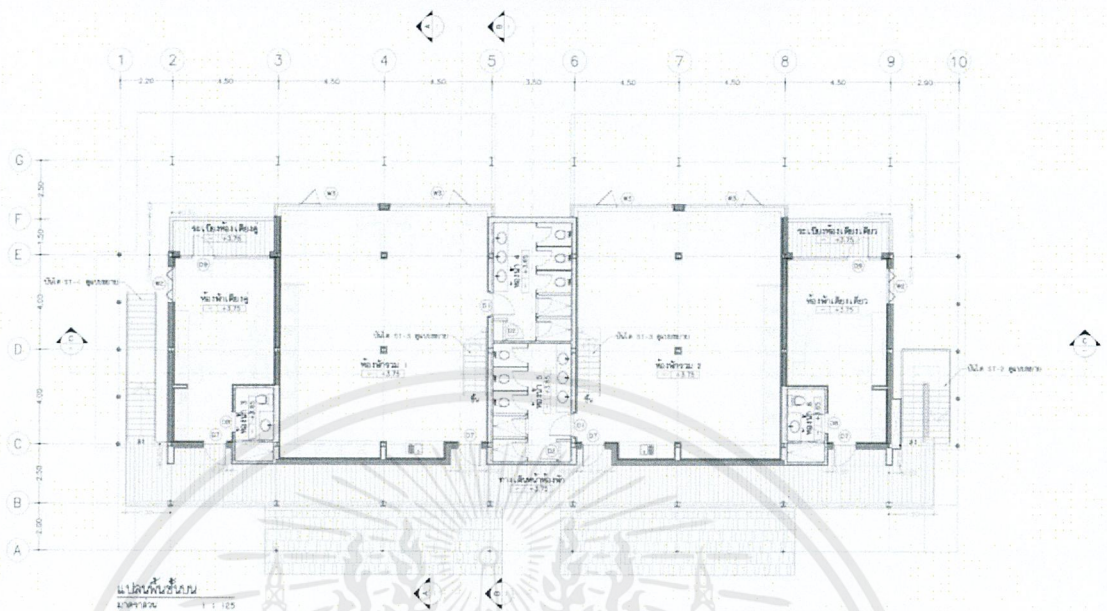
ภาพที่ ๗๑ รูปตัด - 2 ของอาคาร E ร้านอาหาร

ผังพื้นอาคาร F เรือนศิลป์

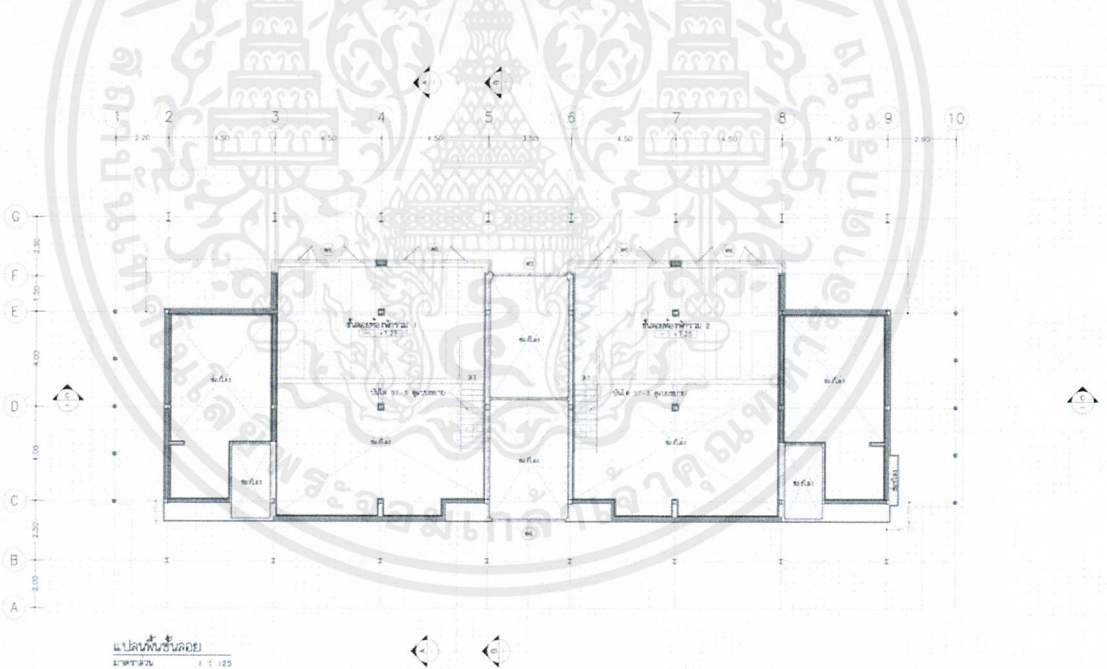

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ ๗๒ ผังพื้นชั้น 1 ของอาคาร F เรือนศิลป์

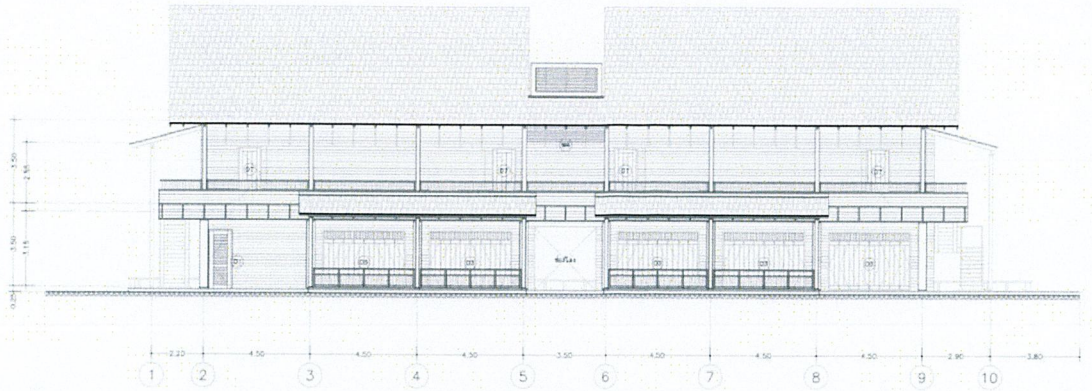

ภาพที่ ๗๓ ผังพื้นชั้น 2 ของอาคาร F เรือนศิลป์

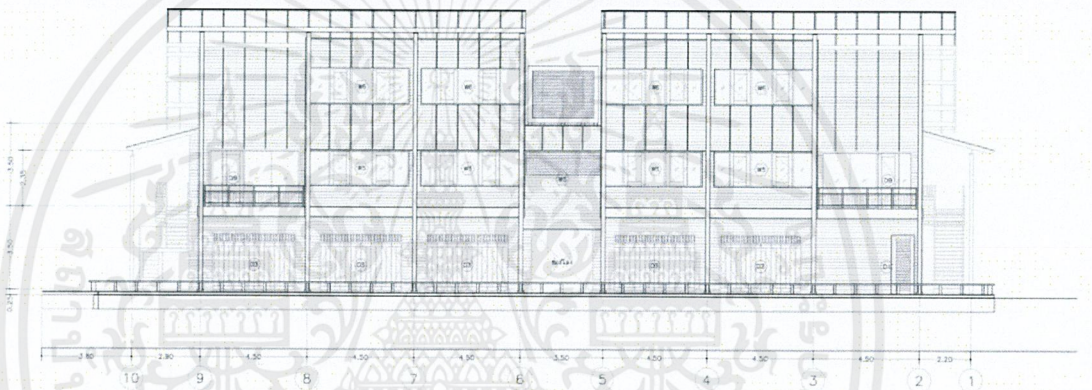
ภาพที่ ๗๔ ผังพื้นชั้นลอย ของอาคาร F เรือนศิลป์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปด้าน 1
มาตราส่วน 1 : 125

ภาพที่ ๗๕ รูปด้าน - 1 ของอาคาร F เรือนศิลป์

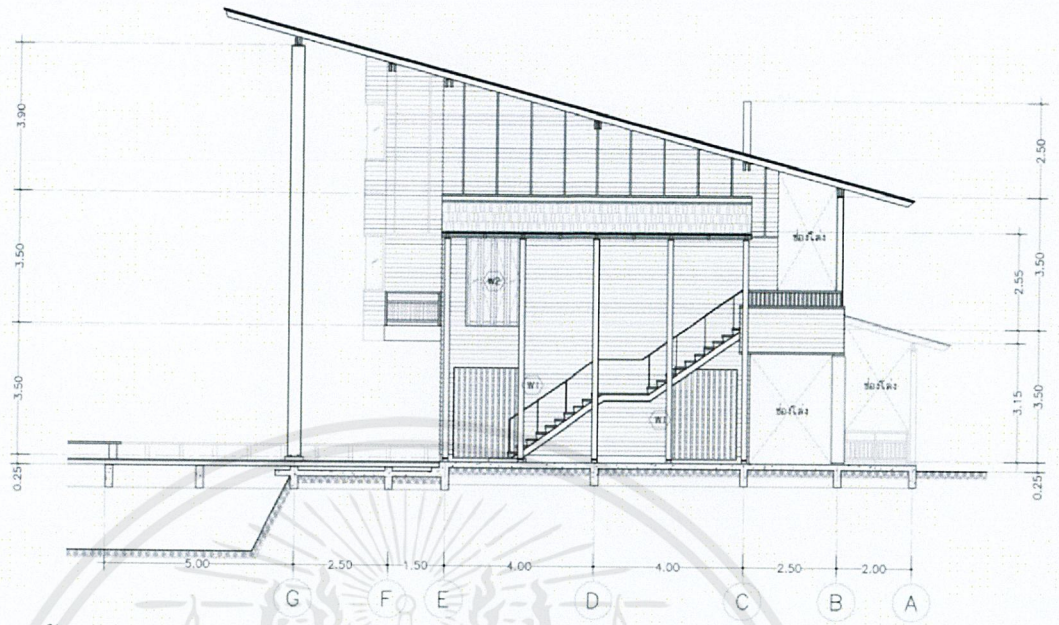

รูปด้าน 3
มาตราส่วน 1 : 125

ภาพที่ ๗๖ รูปด้าน - 3 ของอาคาร F เรือนศิลป์

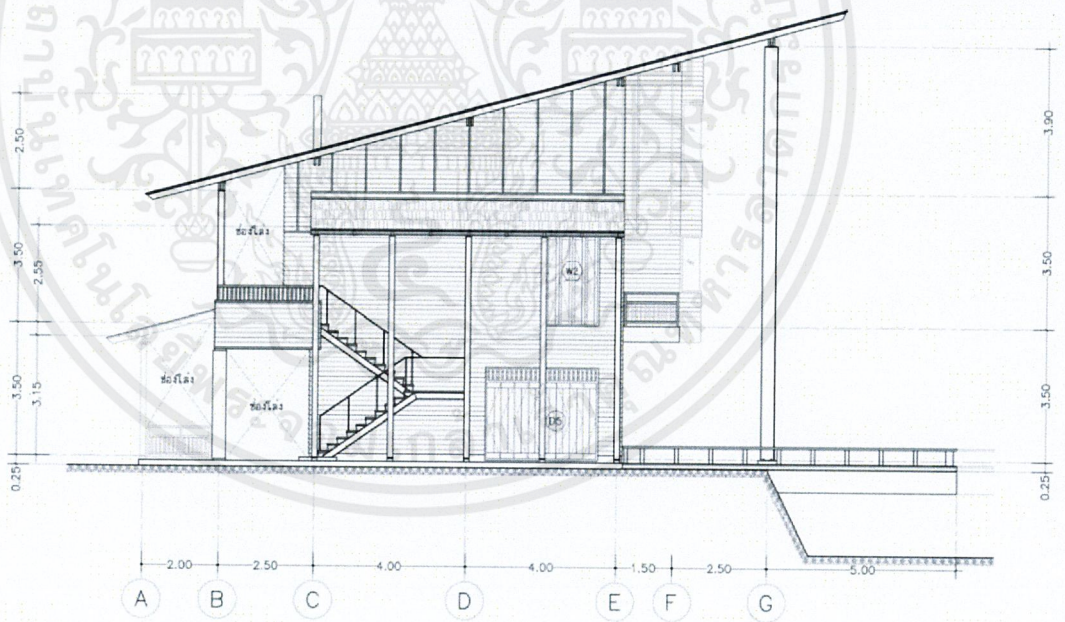
รูปด้านอาคาร F เรือนศิลป์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปด้าน 4
มาตราส่วน 1 : 125

ภาพที่ ๗๗ รูปด้าน - 4 ของอาคาร F เรือนศิลปิน

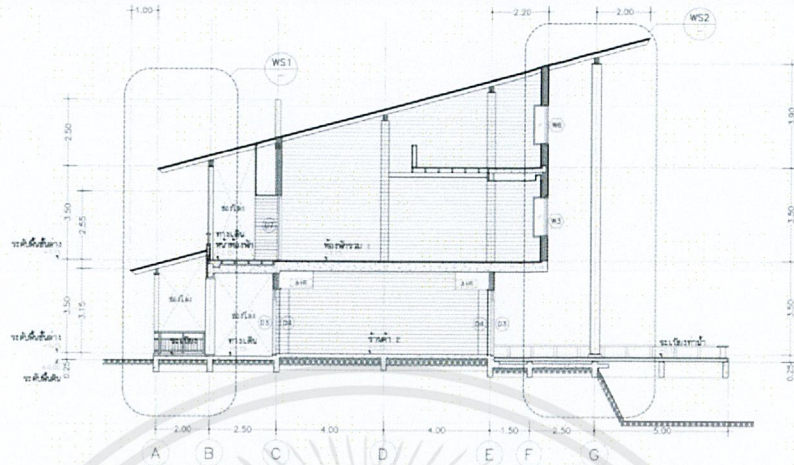

รูปด้าน 2
มาตราส่วน 1 : 125

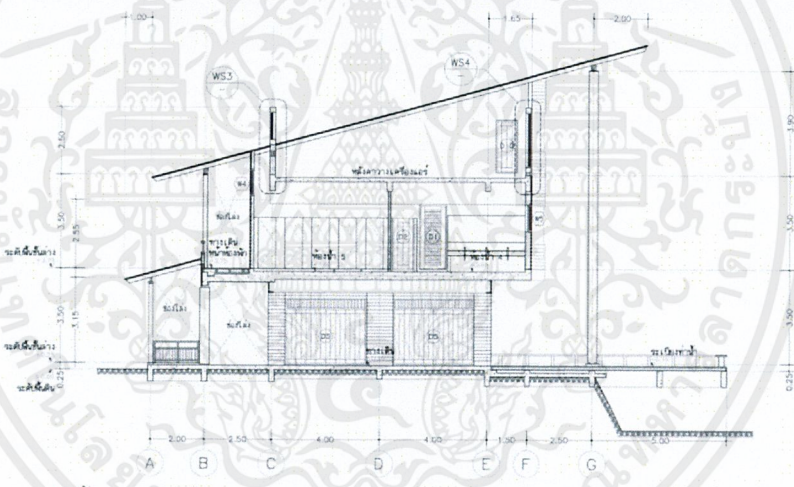
ภาพที่ ๗๘ รูปด้าน - 2 ของอาคาร F เรือนศิลปิน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

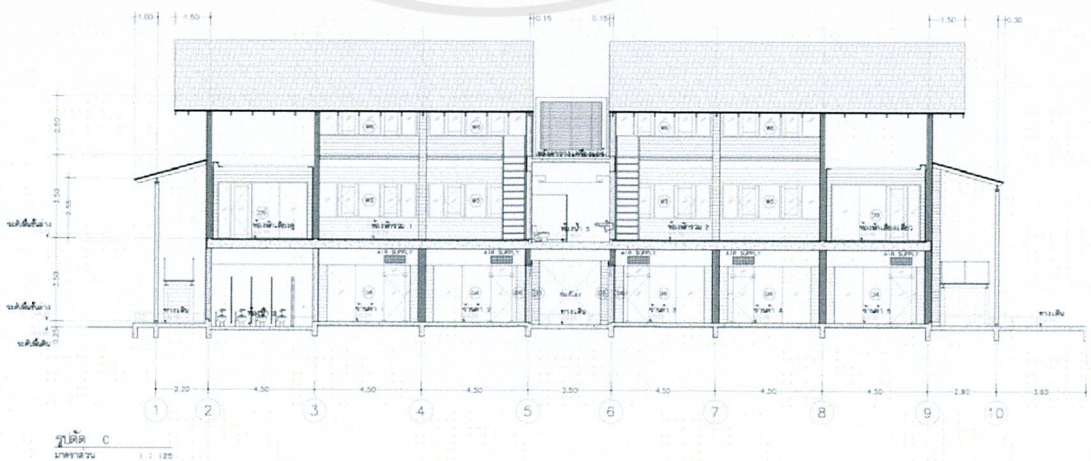
รูปตัดอาคาร F เรือนศิลปิน

ภาพที่ ๗๙ รูปตัด - A ของอาคาร F เรือนศิลปิน

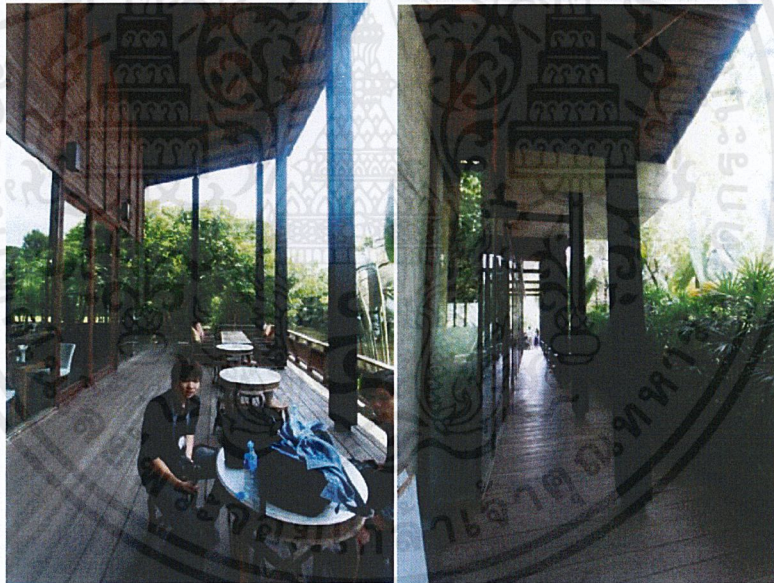
ภาพที่ ๘๐ รูปตัด - B ของอาคาร F เรือนศิลปิน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ ๘๑ รูปตัด - C ของอาคาร F เรือนศิลป์

พื้นที่อาคารโดยประมาณ	ประมาณ 1,600 ตารางเมตร
ที่ตั้ง	วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล 25/25 ถนนพุทธ
มณฑลสาย 4	ตำบลศาลายา อำเภอพุทธมณฑล นครปฐม 73170
สภาพแวดล้อมภายนอกอาคาร	ตัวอาคารหลักอาคารสมัยใหม่ขนาดใหญ่ เป็นอาคารคอนกรีต มี 5 ชั้น ลักษณะเป็นอาคารตัวยู ที่โอบล้อมบ่อน้ำด้านล่างไว้ และมีอาคารไทยประยุกต์เป็นอาคารไม้สมัยใหม่ ลักษณะเป็นอาคารเดี่ยว 1 ชั้น และกลุ่มอาคาร 2 ชั้นเป็นอาคารประกอบ ซึ่งชั้นด้วย สวนพฤกษา ขนาดใหญ่เป็นลานกิจกรรม ทุกพื้นที่ถูกเชื่อมด้วย สวนที่ส่งเสริมตัวอาคาร

ภาพที่ ๘๒, ๘๓ บรรยากาศโดยรอบอาคาร E

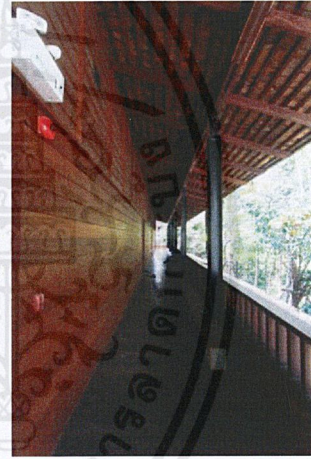
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

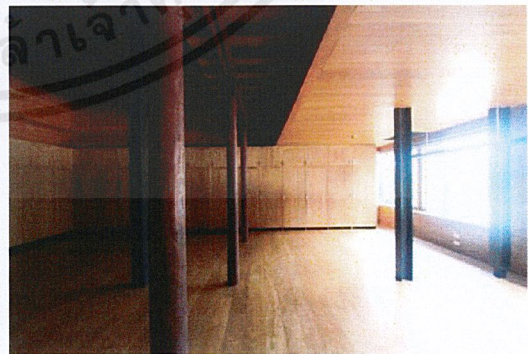
ภาพที่ ๘๔ บรรยากาศใต้ที่นั่งนอกร้าน คู่มรุณี

ภาพที่ ๘๕ การเว้นพื้นที่เปิดตรงการของอาคาร F เรือนศิลป์

ภาพที่ ๘๖ ทางเดินระเบียงชั้น 2

ภาพที่ ๘๗ การเชื่อมต่อภายในชั้น 2 กับชั้นลอย ภาพที่ ๘๘ บรรยากาศภายใน และช่องเปิด บนชั้น 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางเปรียบเทียบการพิจารณาอาคาร

เกณฑ์	อาคารบนถนนราชดำเนินกลาง	สถาบันอาศรมศิลป์	อาคาร E, F วิทยาลัยดุริยางคศิลป์
1. ลักษณะโครงสร้างอาคาร	4	4	4
2. ลักษณะพิเศษของพื้นที่	4	3	2
3. การเข้าถึงอาคาร	4	2	3
4. มุมมองและภาพลักษณ์	3	4	4
รวม	14	13	13

หมายเหตุ* 4 = มากที่สุด
3 = มาก
2 = ปานกลาง
1 = น้อย

สรุป

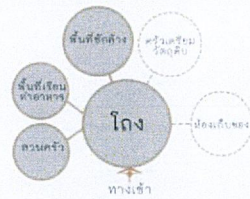
จากที่กล่าวมาข้างต้น ลักษณะของตัวโครงการต้องการอาคารที่เอื้อต่อกลุ่มเป้าหมาย มีลักษณะพิเศษที่จะดึงดูดกลุ่มลูกค้า โครงสร้างที่เอื้อต่อแนวคิด และการออกแบบ

ตารางแสดงความสัมพันธ์ของพื้นที่
MATRIX

F ห้องปฏิบัติการอาหาร

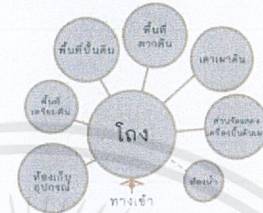
๑	โถง							
๒	สวนครัว							
๓	พื้นที่เรียนท้ออาหาร							
๔	พื้นที่ซักล้าง							
๕	ครัวเตรียมวัตถุดิบ							
๖	ห้องเก็บของ							

แผนภาพความสัมพันธ์ของพื้นที่
BUBBLE DIAGRAM

F ห้องปฏิบัติการงานปั้น

๑	โถง							
๒	ห้องเก็บอุปกรณ์							
๓	พื้นที่เตรียมดิน							
๔	พื้นที่ปั้นดิน							
๕	พื้นที่ตากดิน							
๖	เตาเผาดิน							
๗	ส่วนจัดแสดงเครื่องปั้น							
๘	ห้องน้ำ							

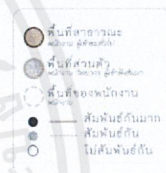
ตาราง และแผนภาพ แสดงความสัมพันธ์ของส่วนปฏิบัติการอาหาร และงานปั้น

ตารางแสดงความสัมพันธ์ของพื้นที่
MATRIX

F ห้องปฏิบัติการทอผ้า

๑	โถง							
๒	ห้องเลี้ยงไหม							
๓	พื้นที่เตรียมไหม							
๔	พื้นที่เก็บไหม							
๕	พื้นที่ปฏิบัติการทอผ้า							
๖	ห้องเก็บของ							

แผนภาพความสัมพันธ์ของพื้นที่
BUBBLE DIAGRAM

F ห้องปฏิบัติการสมุนไพร

๑	โถง							
๒	ชั้นวางวัตถุดิบ							
๓	พื้นที่ปฏิบัติการสมุนไพร							
๔	ห้องอบสมุนไพร							
๕	ห้องเก็บของ							

ตาราง และแผนภาพ แสดงความสัมพันธ์ของส่วนปฏิบัติการทอผ้า และสมุนไพร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางแสดงความสัมพันธ์ของพื้นที่

MATRIX

จ ร้านค้ารายย่อย

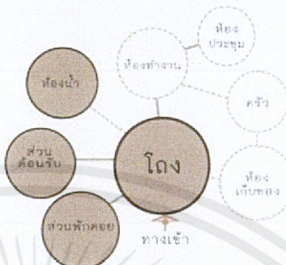
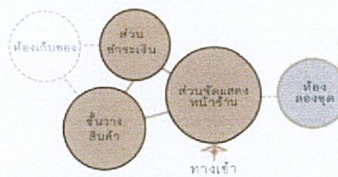
๑	ส่วนหน้าร้านค้า (display)	●●●●●
๒	ชั้นวางสินค้า	●●●●●
๓	ส่วนชำระเงิน	●●●●●
๔	ห้องเก็บของ	●●●●●
๕	ห้องคองซูด	●●●●●

ค สำนักงาน

๑	โถง	●●●●●
๒	ส่วนพักคอย	●●●●●
๓	ส่วนต้อนรับ	●●●●●
๔	ห้องน้ำ	●●●●●
๕	ห้องทำงาน	●●●●●
๖	ห้องประชุม	●●●●●
๗	ครัว	●●●●●
๘	ห้องเก็บของ	●●●●●

แผนภาพความสัมพันธ์ของพื้นที่

BUBBLE DIAGRAM

● พื้นที่สาธารณะ (ผนัง, ฝ้าเพดาน)

● พื้นที่ส่วนตัว (ผนัง, ฝ้าเพดาน, กระจกใส)

○ พื้นที่ของพนักงาน (ผนัง)

●●●●● สัมพันธ์กันมาก

●●●●● สัมพันธ์กัน

○ ไม่สัมพันธ์กัน

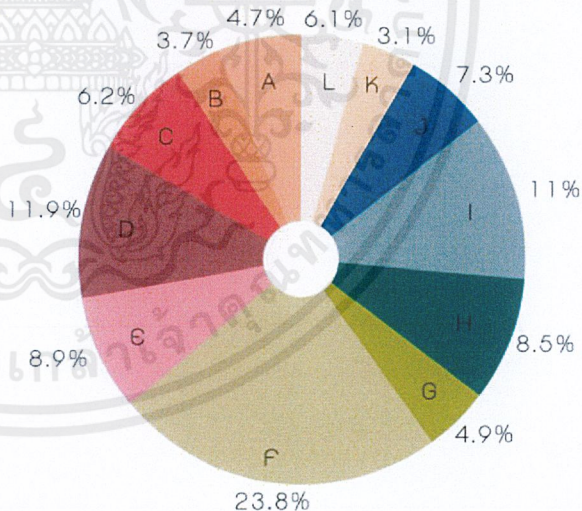
ตาราง และแผนภาพ แสดงความสัมพันธ์ของร้านค้ารายย่อย และสำนักงาน

๔.๓.๒ ตารางวิเคราะห์เปรียบเทียบขนาดพื้นที่ (Pie Chart)

ตารางสรุปพื้นที่ใช้งานทั้งหมด

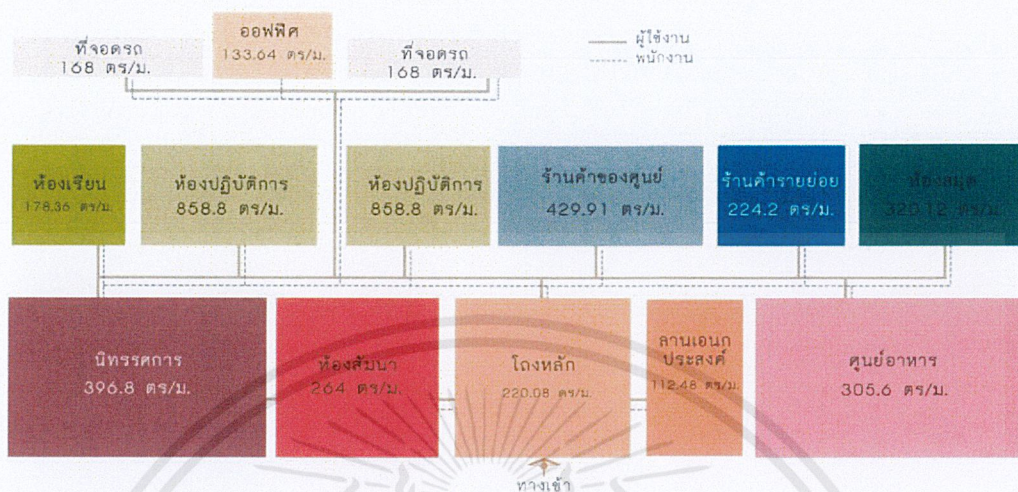
A	โถงหลัก	220.08 ตร./ม.
B	ลานเอนกประสงค์	112.48 ตร./ม.
C	ห้องสัมมนา	264 ตร./ม.
D	นันทนาการ	396.8 ตร./ม.
E	ศูนย์อาหาร	305.6 ตร./ม.
F	ห้องปฏิบัติการ	858.8 ตร./ม.
G	ห้องเรียน	178.36 ตร./ม.
H	ห้องสมุด	320.12 ตร./ม.
I	ร้านค้าของศูนย์	429.91 ตร./ม.
J	ร้านค้ารายย่อย	224.2 ตร./ม.
K	ออฟฟิศ	133.64 ตร./ม.
L	ที่จอดรถ	168 ตร./ม.
พื้นที่ทั้งหมด		3611.99 ตารางเมตร

แผนภูมิแสดงอัตราส่วนของพื้นที่ใช้งาน

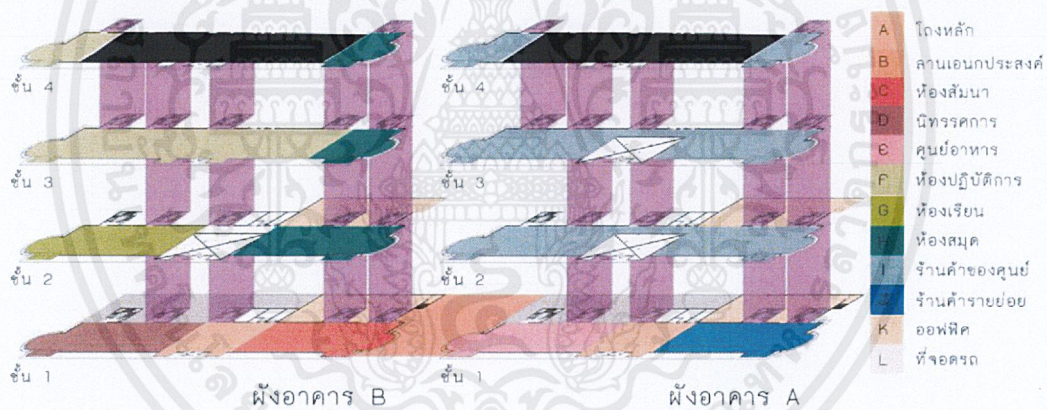

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๔.๓.๓ ตารางความสัมพันธ์ของกรใช้พื้นที่ (Functional Diagram)

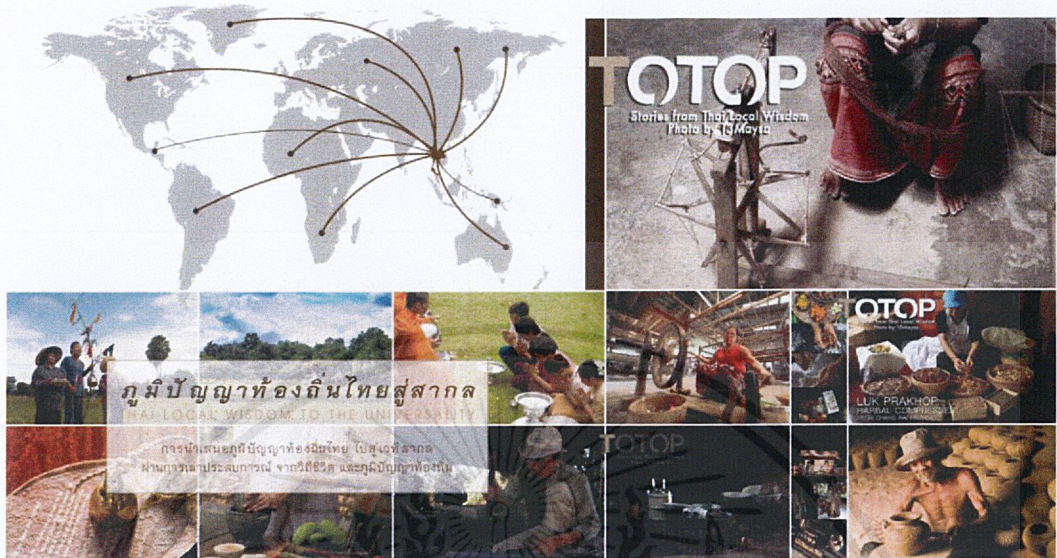

๕.๓.๔ การแบ่งพื้นที่ใช้สอยส่วนต่างๆในโครงการ (Zoning)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๕.๓.๕ แนวความคิดในการออกแบบ (Conceptual Design)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ ๕

รายละเอียดผลการออกแบบ

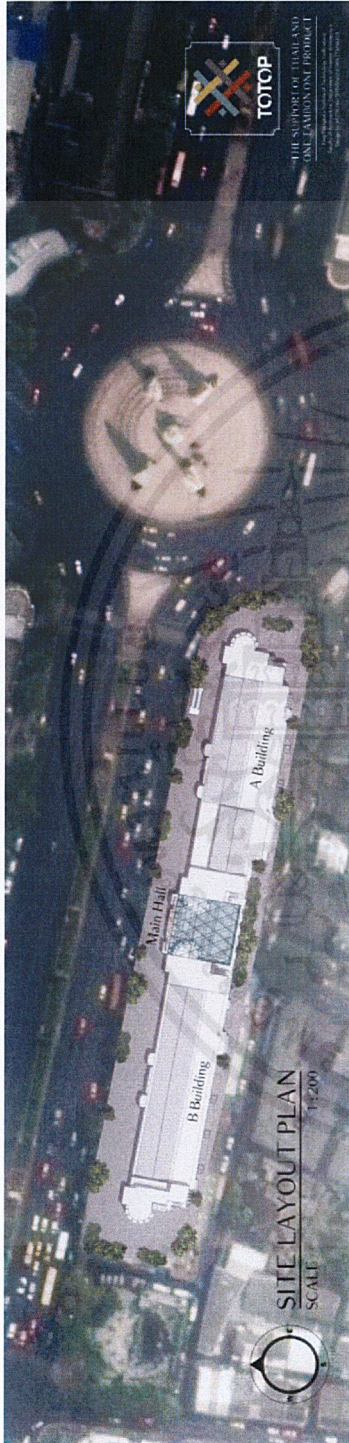
แนวคิดในการออกแบบ

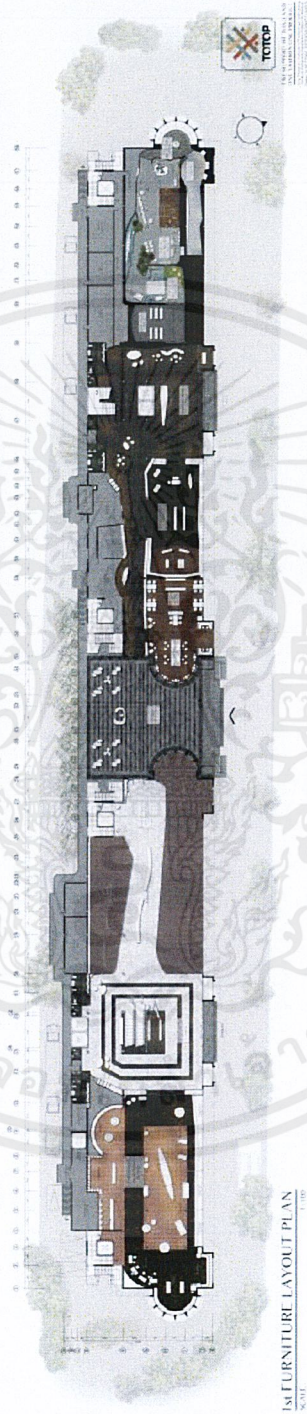
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลการออกแบบ

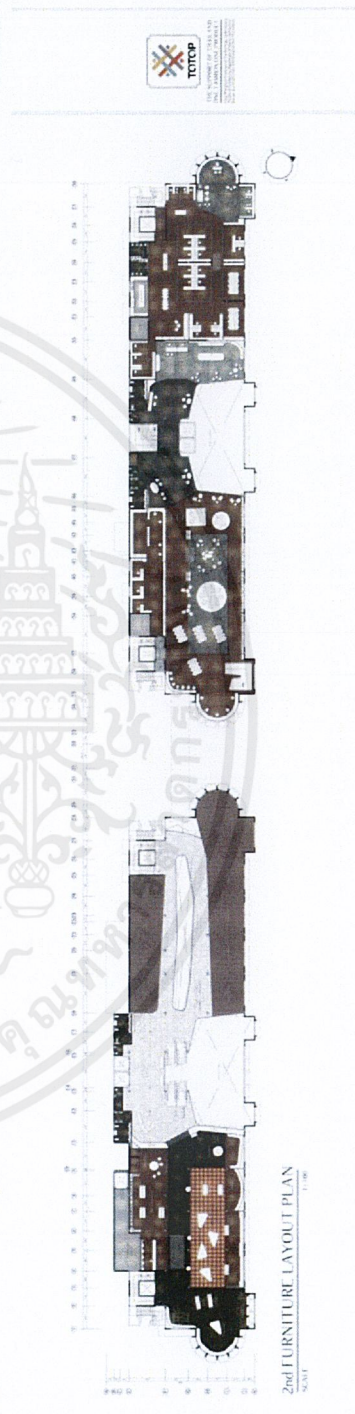
๖.๑ แผนแสดงผังบริเวณ

๖.๒ ผังพื้นชั้น ๑

๖.๓ ผังพื้นชั้น ๒

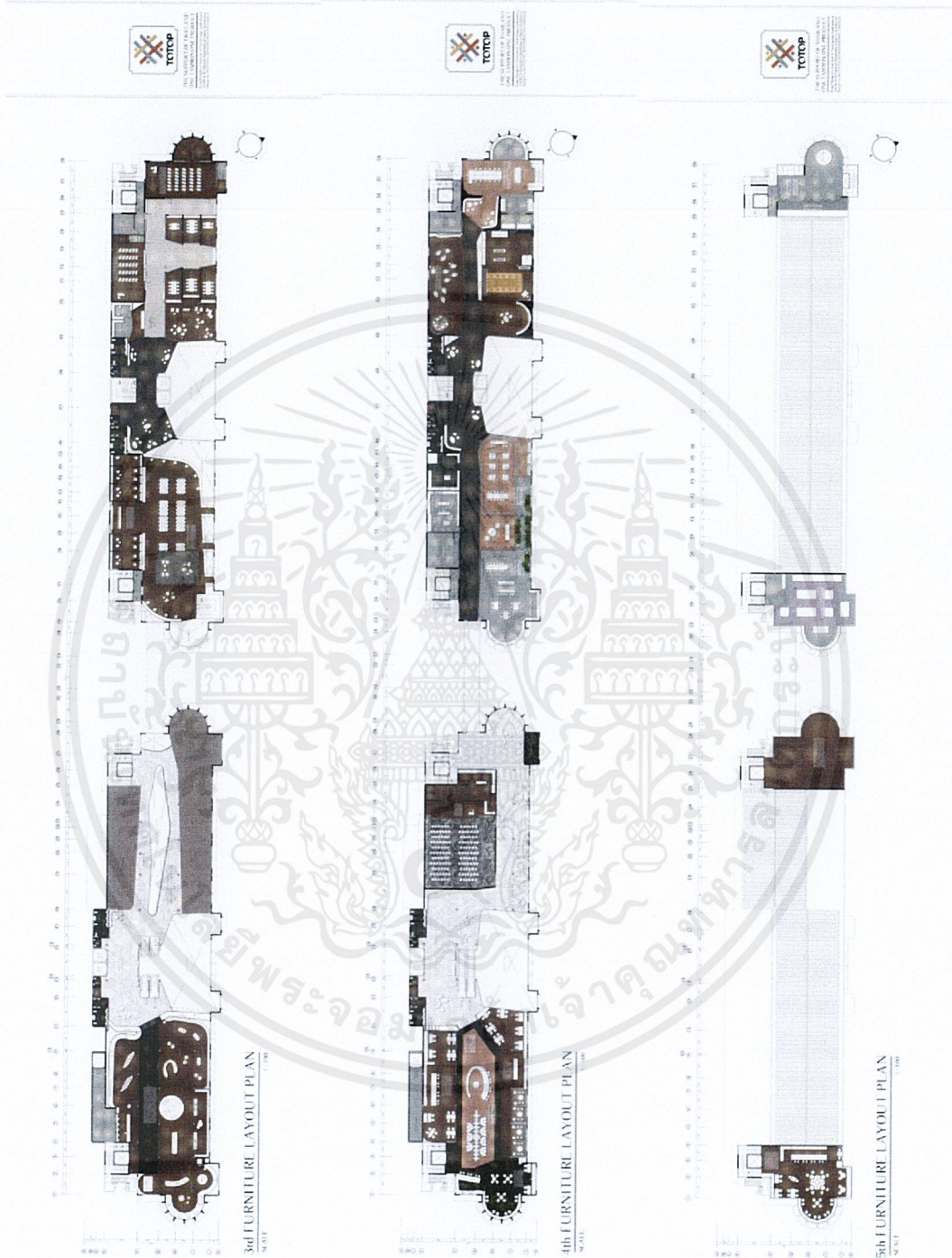

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๖.๔ ผังพื้นที่ชั้น ๓

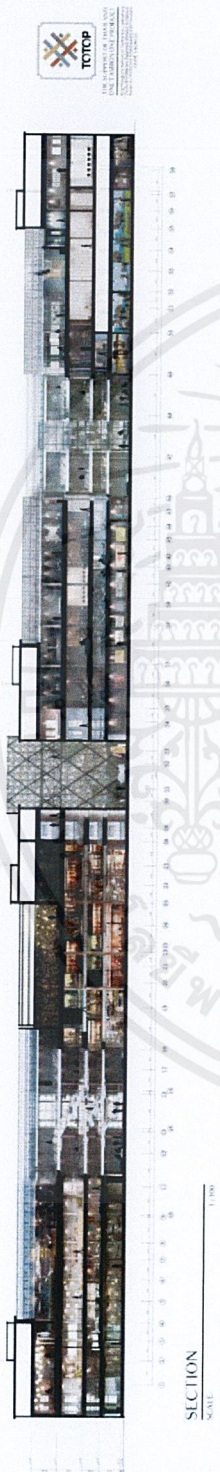
๖.๕ ผังพื้นที่ชั้น ๔

๖.๖ ผังพื้นที่ชั้น ๕

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๖.๗ รูปตัดอาคาร

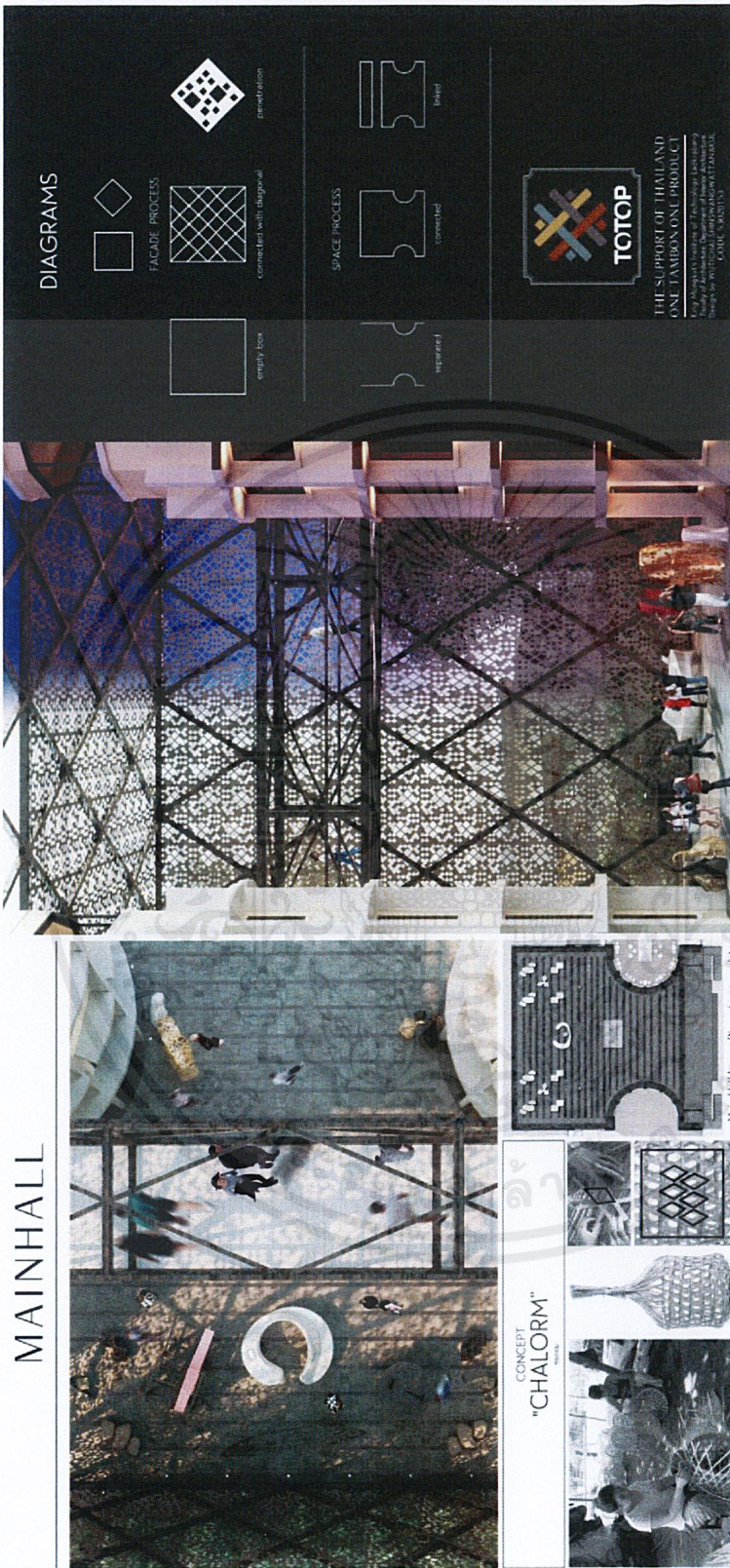

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๖.๘ ทศนิยมภาพ และแนวความคิด

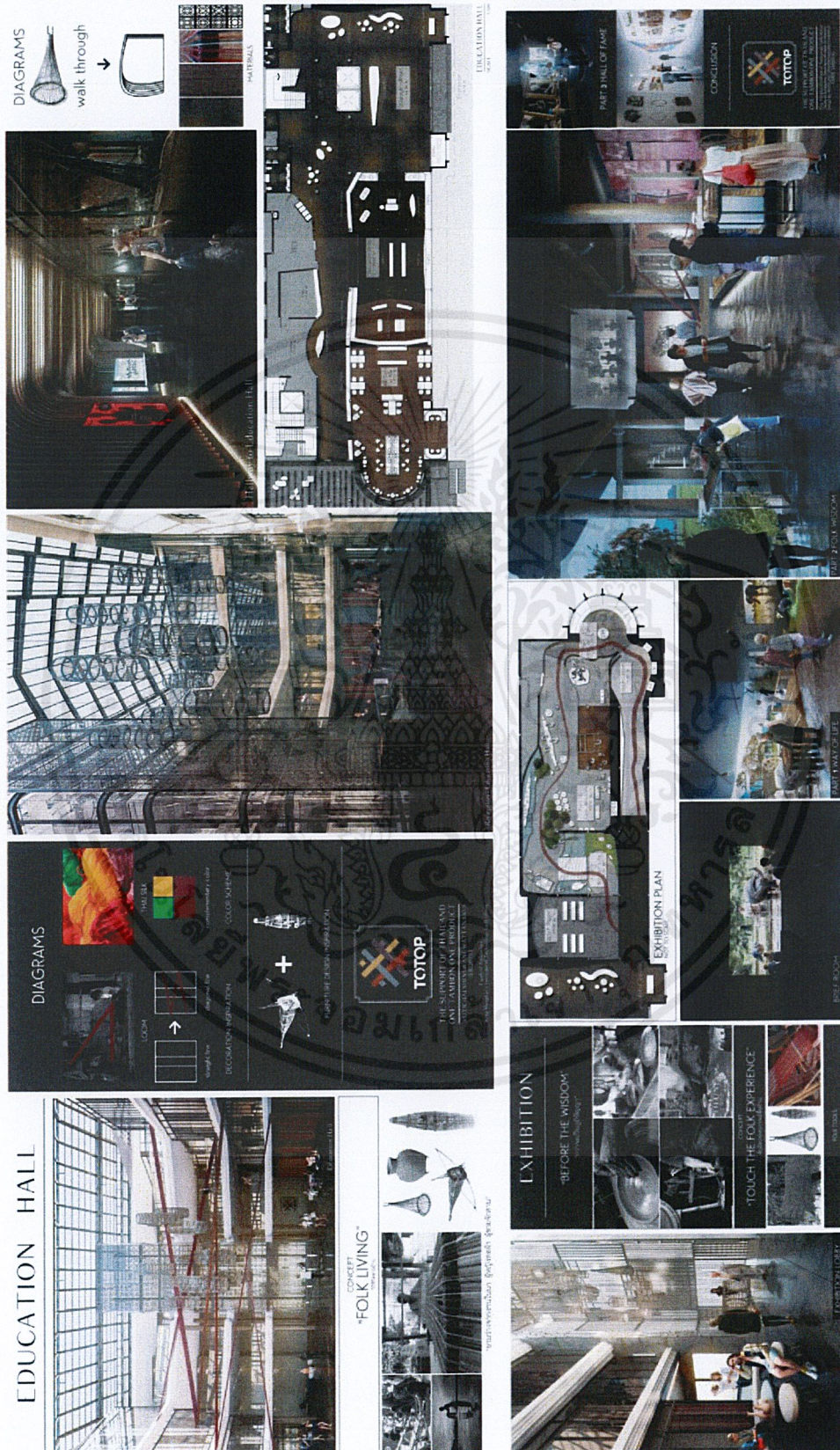

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๖.๙ ทักษะภาพ และแนวความคิด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๖.๑๐ ทักษะภาพ และแนวความคิด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๖.๑๑ ทักษะนิยภาพ และแนวความคิด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๖.๑๒ ทศนิยมภาพ และแนวความคิด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

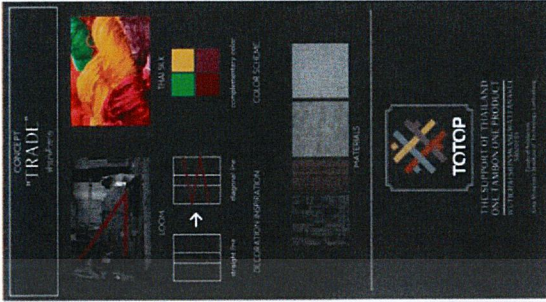
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๖.๑๓ ทักษะนิยภาพ และแนวความคิด

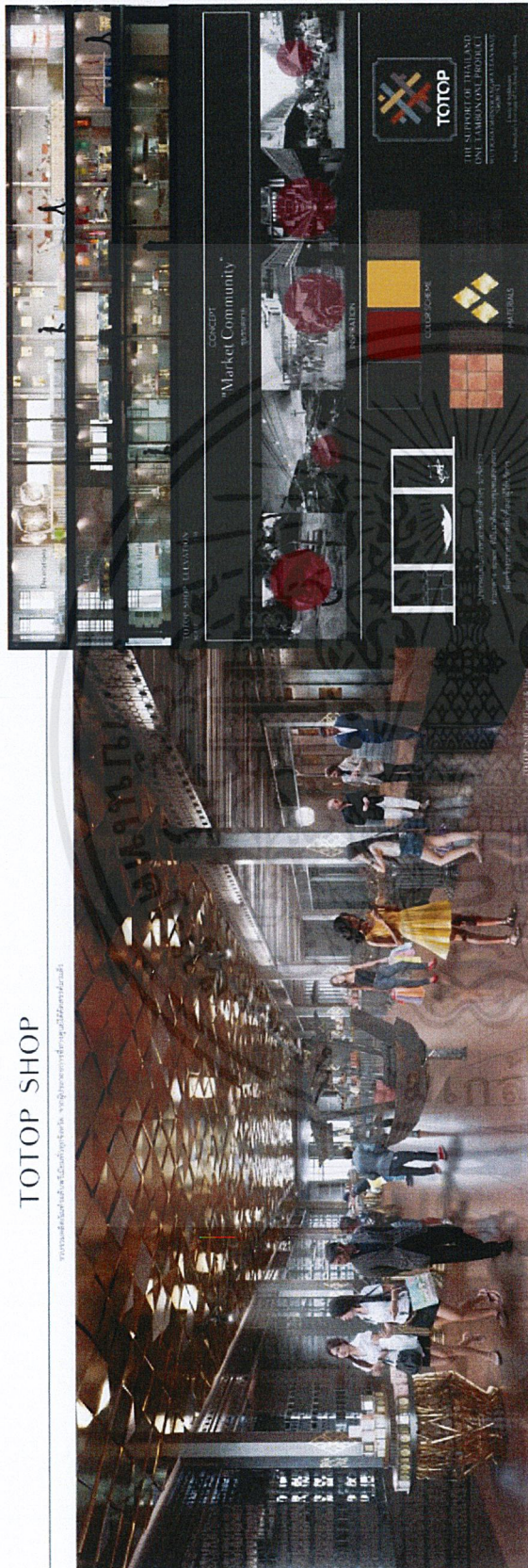
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๖.๑๔ ทักษะภาพ และแนวความคิด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๖.๑๕ ทัศนียภาพ และแนวความคิด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๖.๑๖ ทักษะนียบภาพ และแนวความคิด

“eatLocal” Food Center

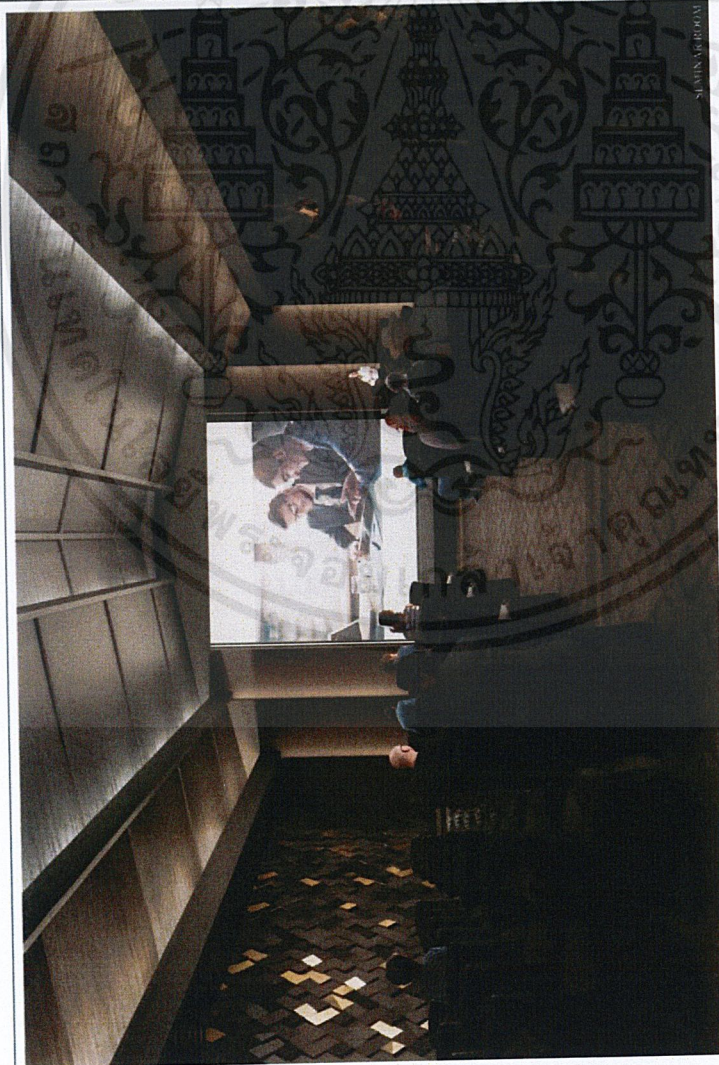
รวบรวมภาพถ่ายพร้อมเขียน & ปลูก และอาหาร สุกงัว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๖.๑๗ ทักษะนิยามภาพ และแนวความคิด

SEMINAR ROOM

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

กรมพัฒนาชุมชน (2556). **บทความรายได้จาก OTOPI**. กรุงเทพฯ:

กรมพัฒนาชุมชน (2543). **ปัญหาและแนวทางการปรับตัวของ OTOPI เพื่อพร้อมรับการเปิด AEC**.กรมพัฒนาชุมชน

การรวมตัวของ AEC ต่อกลุ่มสินค้า OTOPI เข้าถึงได้จาก :

www.bu.ac.th/knowledgecenter/executive_journal/jan_june_14/pdf/aw18.pdf

ปัญหาข้อธุรกิจ OTOPI เข้าถึงได้จาก :

www.bu.ac.th/knowledgecenter/executive_journal/jan_june_14/pdf/aw18.pdf

ข้อมูลจากกรมพัฒนาชุมชน

ข้อมูลจากกรมส่งเสริมธุรกิจการค้า

ข้อมูลจากมหาวิทยาลัยกรุงเทพฯ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้